

IJA # 3497

תקון חצות

Tikun Hatzot

7/16

7/16

דיני תקון הצות

ב
חזי להודיע לזני אדם גבורה ומעלה יקר הפארה גדולה של
הוא זאה לכדד טינה ומעיניו לשחר פני אצונו שבשמים בצחמה

كتاب ديني
لا عمل غيره

לנסוג: (ק"י בית עובד)
ספר צי זוקיל וכך יא

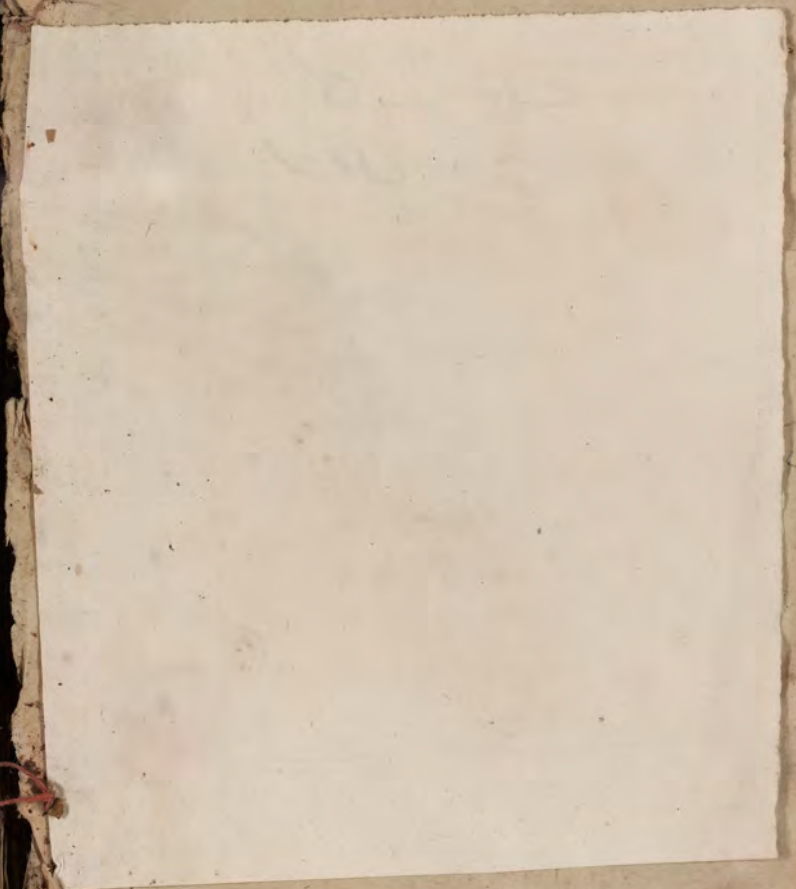
قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

דיני תקון הצות

ב

אין להודיע לפני אדם גבורה ומעלה יקר המארה גדולתה של
 אדם זאת לכדד שינה מעיניו לשחר פני אצונו שבשמים בצקשה
 ובחשבים ובדברי תורה בשאר ימות השנה כי רבה היא אשר אין למעלה
 הימנה כאשר האריך הרחיב צביוור הרב הסקיד בעל ר"ח בשער
 הקדושה ובפרט את אשר העמיק הרחיב ולסקף המאמרים הצאים בקי
 הזוהר בעונת ציעולה חיו . וחס בשאר הימים כ"ש ציאים האדירים
 האה לפני בא יום הדין ותגורח כי קרוב יום פקודתם ודינם ונגוסם
 ובניהם ומוחנס לפני אהי עולם ה' וכל לזא השמים עומדים עליו
 מיוניו ונושואו וכונה בעלי הדין עומדים להשטין עליו על כל אשר פעל
 ועשה ויחר חילוקים הנעשים מנעשו הרעים אשר ילחצוהו להשיב
 לו כדי רשעתו פלע וחצורה ומכה נריה לא זורה ולא חוצפה ולא
 רוככה כי אם צמעשים טובים נחשיבם שלימה וצוחר בקיוב ונלזה כדוד
 שינה מעיניו לקום צעוד לילה שאצטל מעליו כל הקליפות ובעלי הדין
 וסיו בלא היו כמיש צופר מ' ויחי ז"ל בקילור זכאה חולקים דהסוף
 בר נש דאיוו קאים צהיהא שעתא ואשתדל באורייתא כיון דאיוו פתח
 באורייתא כל איוו זיבין צישין אטיל לון צוקצא דהסומא רבא וכפית
 ליה לחמור ונחית ליה ונהסוף ברם המעלות וכו' ע"כ . ואם ציחר הימים
 לאוי לרדוף בקיוונה כ"ש וק"ו ציאים האה הנזכרים ונעשים ואותה לחברו
 בצקשים להעציר הושתיינים הרעים ונעלינו שראוי לרדוף אחרים
 כאשר ירדוף הקורא בהרים : (טע"ח)

ב' צענין זמן חלות לילה העלה בש"ית טב יעקב ק"י ח' דשצבין
 חלות הלילה בין לדעה הש"ס ובין לדעה הזוהר ונשעה שסתחיל
 לצב רוח לפוכיה דהוא ממש בחלי לילה י"ב שעות אשר חלות היום
 שהחמה צראש כל אדם בין צקיץ ובין צמוקף וכ"כ הרב מהר"ר ד"ס ז"ל
 צ"ש ספרו מכתם לדוד כהרב טב יעקב ז"ל ד"ס לנו לחשוב צכל מוקום
 צבכל זמן בין צקיץ ובין צמוקף י"ב שעות השעות מעט שהשמש באנולע
 הקקיץ דודאי כבר עברו טש שעות מאנימות התחלת הלילה י"ט וכ"כ
 צקי שלמי לצור צטם הרב הווקובל מהר"ש שרעבי זלוקיל וכך י"ט
 נכסוג : (ק"י צ"ח עובד)

fragment/insert found with book کتاب مع إدراج وجد(ت) / قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب

תקון חצות

ג' ראוי לכל ירא שונים שיהא נזילך ודואג על חורבן צ"הנוק ש"ע ק"י ח' :
ד' אם ישן קודם חלות יסדל לקום צאשמורה לוור תק"ח נו"צ אורח כ"ו
ה' קודם התקון יצרך זכרת השחר וזכרת על כעילת ידים עד
ואני אזכרם : עס אורח כ"ח

ו' השמלים לעקוק צמורה יבצם כראוי ויכון לקרלה אהיו וטוב
טיקום וטעווד וקיונת חלות היא העולה להכניע היל"הס ח"ע ח"ל
הצא להורגך השכם להורגו ונה"רל אולאי זככ"י ק"י ח' אורח צ' :
ז' אחר תקון רחל יאונר אחי ונאצין צאמונה שלימה צמנות ליון .
אסינו צמנויו ימנענו וישדש עלינו וולכותו ונכרם : ונה"רל
אולאי עס אורח ח' :

ח' תיקון רחל אין אוננים בכל יום שאין אוננים צו וד"י . ובימים
שבין ר"ה ליו"הכ אע"פ שאוננים צהם ודוי אין אוננים
תיקון רחל וכן ציני ספירת העומר אע"פ שאוננים צהם ודוי אין
אוננים תיקון רחל וצמנת השניעים דוקא צא"י תוצ"צ אין אוננים
תיקון רחל בכל השנה כולה אבל צמ"ל אוננים תיקון רחל צמנת
השניעים כנוו צשאר שנים ואין הפרש כלל : (כתבי ר"ה עוצה"י)
ט' צינים שאין אוננים צהם ודוי כשאונר תיקון לאה לא יאמר
ומונר יענך ה' ציום לרה וגוי וכן לא יאמר פאק עד אנה
צכיה צליון וגוי אבל ומונר צצא א"י נתן סכצ"א אוננים וכן הונקב
פשוט גס חלל הספידים צנודרש צית א יכצ"ץ ונליון חלל תורה
ודבר ה' ויירושלים : (עס)

י' וי עסק צאשמורה וכבר הלצור אוננים סליחות ואין פכאי לוונר
תקון חלות וסליחות ולריך לצעל אחד ונעס עוצ שיאמר תקון חלות
בסדר האצ"י זל"ל והוא עיקר גדול יותר ויותר וססלימות ונכר"ס
זכות זככ"י ק"י תקפ"ח אורח ג' :

יא' נכק לסכין תכנגול להקילו אענתו צמלות וכנוו שסיה עושה
ר"ע שסיה ונוליד ענוו תכנגול גס כשהיה ונהלך צדכך כדי
להקילו צמלות ואס אין תכנגול ונקילו יסכור לו אדם טיקלינו
ש"ע ר"ז ק"י ח' כע"י ג' :

תקון חצות

תקון רחל

אָנָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבָא לְפָנֶיךָ
תְּפַלְתֵּנוּ וְאֵת תְּעַרְבָם מִתְּחַנְתֵּנוּ שְׂאִין
אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עוֹרָף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חֲטָאנוּ . אֲבָל חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ .
אֲשַׁמְנוּ . בְּגִדְנוּ . גִּזְלָנוּ . דִּבְרָנוּ רוּפֵי הַעֲוִינוּ
וְהִרְשַׁעְנוּ . זָדְנוּ . חֲמַסְנוּ . טָפְלָנוּ . שָׁקַר .
יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רַעוֹת . כּוֹזְבָנוּ . לָצָנוּ . לוֹצְצָנוּ
מִרְדְּנוּ . מְרִינוּ . נֹאצָנוּ . נֹאפְנוּ . נִשְׁבַּעְנוּ לְשׂוֹא
וְלִשְׁקָר . סָרְדְנוּ . עֲוִינוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְדְנוּ . קִשְׁינוּ
עוֹרָף רִשְׁעֵנוּ . שַׁחַתְנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲנוּ
וְתַעֲתַעְנוּ . וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּהָ לָנוּ . וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל
הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :
מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרֹת
וְהַנְּגִדוֹת אַתָּה יוֹרֵעַ אַתָּה יוֹרֵעַ רוּי עוֹרָם

וּתְעַלּוּמֹת סִתְרֵי כָל חַי אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּר
 חֲדָרֵי בִטָּן רוֹאֵה כְלִיּוֹת וּלְבֵי אֵין כָּל דְּבַר
 נְעִלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ : וּבִכֵּן
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱהִינּוּ וְיֵאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ : וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל
 חַטָּאתֵינוּ : וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ :

תקון לבכות על חרבן הבית

עַל נִחְרוֹת בְּבַל שֶׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ
 בְּזִכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן : עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ
 תְּלִינוּ כְּנֹרוֹתֵינוּ : כִּי שֶׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
 דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְדֵנוּ שִׁמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר
 צִיּוֹן : אֵיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יי עַל אֲדַמַּת נֶכֶר :
 אִם אִשְׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי : תִּדְבַּק
 לְשׁוֹנֵי לְחֵבִי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא אֲעֵלֶה
 אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתִי : זְכוּר יי לְבָנֵי
 אֲדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲוִמְרִים עָרוּ עָרוּ
 עַד הִיִּסוּר בָּהּ : בֵּת בְּבַל הִשְׁרוּדָה אֲשֶׁרִי
 שִׁישָׁלַם לְךָ אֶת גְּמוּלְךָ שֶׁנִּמְלַת לָנוּ : אֲשֶׁרִי
 שִׁיאֲחִז נַפְיָךְ אֶת עוֹלְלֶיךָ אֶל הַסְּלַע :

תקון לבכות על סריגת סלדיקים

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גִוִּים בְּנַחֲלֶתְךָ
 טָמְאוּ אֶת הַיִּבֵּל קִדְּשָׁךְ שְׁמוֹ אֶת
 יְרוּשָׁלַם לְעֵינַיִם : נָתַנוּ אֶת נִבְלַת עֲבָרֶיךָ
 מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בִּשְׂרַח חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ
 אֶרֶץ : שִׁפְכוּ דָמָם בְּמַיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם
 וְאֵין חוֹבֵר : הֵייוּ חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לְעַג וּקְלָם
 לְסְבִיבוֹתֵינוּ : עַד מָה יי תֵּאֲנַף לְנִצָּח תִּבְעֹר
 כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאֶתֶיךָ : שִׁפּוֹךְ חֲמָתְךָ אֵל הַגִּוִּים
 אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בִּשְׁמֶךָ
 לֹא קִדְּאוּ : כִּי אֲכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נוֹהוּ
 הַשְּׁמוֹ : אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מֵהַר
 יְקַדְמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלוֹנוּ מֵאֵד : עֲזֹרְנוּ אֱהִי
 יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילָנוּ וּכְפַר
 עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : לְמָה יֵאמְרוּ
 הַגִּוִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בְּגוִיִם לְעֵינֵינוּ
 נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְּׁפוּךְ : תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ
 אֲנָקַת אֲסִיר כְּגוֹדֵל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי
 תְּמוֹתָהּ : וְהֵשֵׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבָעֵתִים אֵל חֵיקָם

חֲרַפְתֶּם אֲשֶׁר חֲרַפּוּךְ אֲדֹנָי : וְאַנְחֵנו עִמָּךְ
וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לָּךְ לְעוֹלָם לְדָר וּדְר
נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ :

זְכוּר יי מָה הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת
חֲרַפְתֵּינוּ : נַחֲלַתְנוּ נִהְפָּכָה לְזָרִים
בְּתֵינוּ לְנִכְרִים : יְתוּמִים הָיִינוּ וְאִין אָב
אֲמוֹתֵינוּ כְּאֲלֻמְנוֹת : מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ
עֲצִינוּ בַמַּחִיר יָבֵאוּ : עַל צוֹאֲרֵנוּ נִרְדַּפְנוּ
יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנִחַ לָנוּ : מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר
לְשִׁבוּעַ לָחֵם : אֲבוֹתֵנוּ חָטְאוּ וְאִינֶם וְאַנְחֵנוּ
עוֹנוֹתֵיהֶם סָבְלוּנוּ : עֲבָדִים מָשְׁרוּ בָנוּ פוֹרֶק
אִין מִיָּדָם : בְּנַפְשֵׁנוּ נִבְיֵא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֹרֵב
הַמִּדְבָּר : עוֹרְנוּ כִּתְנוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת
רָעָב : נִשְׁיִם בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתַלּוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה
שָׂרִים בִּיָּדָם נָתְלוּ פָנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדְּרוּ :
בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנִעְרִים בְּעֵץ כִּשְׁלוּ :
זִקְנִים מִשְׁעָר שָׁבְתוּ בַּחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם :
שָׁבַת מִשׁוֹשׁ לְבָנוּ נִהְפָּךְ לְאֵבֶל מַחוּלְנוּ :
נִפְלָה עֲטַרְתֵּנוּ רֵאשֵׁנוּ אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטְאוּנוּ :

עַל זֶה הָיָה דוּחַ לְבָנוּ עַל אֱלֹהֵי חֲשָׁבוּ עֵינָנוּ :
עַל הַר צִיּוֹן שִׁשְׁמָם שׁוֹעֲלִים הִדְּכוּ בּוֹ :
אַתָּה יי לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסֶאֱךָ לְדָר וּדְר :
לְמָה לְנִצָּח תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזוּבְנוּ לְאַרְךָ יָמִים :
הִשִּׁיבְנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם :
כִּי אִם מֵאִם מֵאִסְתָּנוּ קִצְפַּת עֲלָנוּ עַד מָאֵד :
הִשִּׁיבְנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם :
הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה מִזְבוֹל קִדְשֶׁךָ
וּתְפַאֲרֶתְךָ אֵיךָ קִנְאַתְךָ וְגִבּוֹרְתֶיךָ
הַמּוֹן מַעֲיָךְ וְרַחֲמֶיךָ אֵלֶי הַתְּאֲפִקוּ : כִּי אַתָּה
אֲבִינוּ כִּי אֲבָרְהָם לֹא יָדְעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא
יִכִּירְנוּ אַתָּה יי אֲבִינוּ גִּאֲלָנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ :
לְמָה תִּתְעַנּוּ יי מִדְּרָכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ לְבָנוּ
מִיִּרְאָתְךָ שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שְׁבִטִי נַחֲלַתְךָ :
לְמַצְעָר יִרְשׁוּ עִם קִדְשֶׁךָ צְרִינוּ בּוֹסְסוּ
מִקִּדְשֶׁךָ : וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר
וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלָנוּ : אֵל תִּקְצַף
יי עַד מָאֵד וְאֵל לְעַד תִּזְכֹּר עוֹן הַזֶּה הַבֵּט נָא
עִמָּךְ כָּלָנוּ : עָרֵי קִדְשֶׁךָ הָיוּ מִדְּבַר צִיּוֹן

מִדְבַר הַיְתֵה יְרוּשָׁלַם שְׁמָמָה : בֵּית קִדְשֵׁנוּ
וְתַפְאֲרֹתֵנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבוֹתֵינוּ הָיָה
לְשֹׁרֶפֶת אִשׁ וְכָל מַחְמַדֵּינוּ הָיָה לְחֶרֶבָה :
הָעַל אֱלֹה תִתְאַפֵּק יי תַחֲשֶׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד
מָאֵד : (וְהִמָּאֵס מָאֵסֶת אֶת יְהוּדָה אִם בְּצִיּוֹן
גַּעֲדָה נַפְשֶׁךָ מִדּוֹעַ הַכִּיּוֹתֵנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא
קוּיָה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב וְלַעֲת מִרְפָּא וְהִנֵּה
בְּעַתָּה : יִדְעֵנוּ יי רִשְׁעֵנוּ עוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי
חָטְאֵנוּ לָךְ : אֲתִנְאִין לְמַעַן שְׁמֶךָ אֲתִנְבֵּל
כִּסָּא כְבוֹדְךָ זְכוֹר אֵל תִּפְרֵךְ בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ :
כֹּה אָמַר יי קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי
תַמְרוּרִים רַחַל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאֲנָה
לְהִנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינְנוּ : יי מִפְּרוֹם יִשְׂאֵג
וּמִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ יִתְקוּלוּ שְׂאוּג יִשְׂאֵג עַל נוֹהוּ :
וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי
וּלְמִסְפָּד וּלְהִרְחָה וּלְחִגּוֹר שֶׁק : עַל אֱלֹה אֲנִי
בוֹכִיָה עֵינַי עֵינַי יוֹרְדָה מִיָּם כִּי רַחֵק מִמֶּנִּי
מִנַּחֵם מְשִׁיב נַפְשֵׁי הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גָבַר
אוֹיֵב : עַל שֶׁכַר בַּת עַמִּי הִשְׁבַּרְתִּי קִדְרַתִּי

שְׁמָה הַחֲזִיקְתָּנִי : מִי יִתֵּן רֵאשֵׁי מַיִם וְעֵינַי
מְמֹר דְּמַעָה וְאַכְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת חִלְלֵי
בַת עַמִּי : אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קִדְרוֹת וְשֶׁק אֲשִׁים
בְּסוֹתָם : הֵן אֲרֵאֵלִם צַעֲקוּ חוֹצָה מִלְּאֲבִי
שָׁלוֹם מִר יְבָכִיּוֹן :

אֹי לִי עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה : אֹי לִי עַל חֶרֶבֶן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ : אֹי לִי עַל שְׁרַפַת הַתּוֹרָה : אֹי לִי עַל
הַרִיגַת הַצַּדִּיקִים : אֹי לִי עַל חֲלוּל שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְתוֹרָתוֹ
הַקְּדוּשָׁה : אֹי לִי כִּי גָבַר אוֹיֵב : אֹי לִי עַל צַעַר כָּל
הָעוֹלָמוֹת : אֹי לִי עַל צַעַר הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהָאִימָהוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת : אֹי לִי עַל צַעַר הַנְּבִיאִים וְהַחֲסִידִים
וְהַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר בְּנֵן עֵדֵן : אֹי לִי עַל צַעֲרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ :
עוֹנֵתֵינוּ הַטּוֹ אֱלֹה וּפְשָׁעֵינוּ הָאֲרִיכוּ קִצְנוּ וְחִטְאֵתֵינוּ
מִנְעוּ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ : אֹי לְחַם לְבָנִים שִׁנְרוּ מֵעַל שְׁלַחַן
אֲבִיהֶם : זֶה כְּמָה אוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנַיִם רַבִּים וְרַעִים : כָּל
דּוֹר שָׁלָא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵיו כְּאֵלֶּוּ נַחֲרַב בִּימֵיו :
עַל הַיְכָלִי אֲכַכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה וְלַתַּפְאֲרַת צִיּוֹן עִיר
הַמְּהֻלְלָה : וְלַתַּפְאֲרַת כְּבִי תְּמִיד עַל חֶרֶבֶן פְּעַמִּים
אַרְצָן צְבִי צְבִי יְרוּשָׁלַם וְעַל עַמָּךְ אֲשֶׁר הִלְךָ בְּגוֹלָה
וְלַתַּפְאֲרַת בֵּית תַּפְאֲרַתִּי שֵׁם אוֹיֵב לְשִׁמָּה הוֹשִׁיבֵנִי
בִּידֵי נְבִיּוֹת וְשִׁמָּה עַל זֹאת אֲכַכָּה תְּמִיד בְּקוֹל יְלִלָה
וְלַתַּפְאֲרַת סִפְדֵי תּוֹרָה כִּי חוֹלְלָה תַּפְאֲרַתְךָ נִפְל
נוֹרֶךְ מִיּוֹם שֶׁנַּחֲרַב בֵּיתְךָ וְשִׂאֵי מִינָה עַל אֲהֻלֵיבֶת

ואהלה: ורתפארת: חזק עמי מהר אבנה דבירכם
נקם אדבש ואשוב את שבותכם: תוך היכלי אשכון
כבתלה: כי מציון תצא תורה ותהלה: כדכתיב כי
מציון תצא תורה ודבר יי מירושלם:

עורה נא ימינה רמה: ולועומה קרא
נוחמה: ויאמר לדלה ועגומה:
עניה סוערה נוחמה: עורה נא חשוף
זרועך: וגלה נא קץ ישעך: ויאמר לשה
נאלמה: עניה סוערה נוחמה: עורה נא
ימינה האל: ופדה ברחמיך ישראל: ויאמר
לעם דל השוץ: ובא לציון גוי: עורה נא
ימינה עליון: ובנה ברחמיך את ציון:
ויאמר לעם דל ואביון: כי נחם יי ציון:
כדכתיב כי נחם יי ציון נחם כל חרבותיה
וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יי ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי
מוסרי צוארך שכיה בת ציון: על
חומתיך ירושלם הפקדתי שומרים כל
היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים

את יי דמי לכם: ואל תתנו דמי לו עד
יבונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ:
נשבע יי בימינו ובזרוע עזו אם אתן את
דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני
נכר תירושך אשר יגעת בו: כי מאספיו
יאבלהו והללו את יי ומקבציו ישתהו
בחצרות קדשי: והטה אלהי אונך ושמע
פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו
אנחנו מפילים תחנוננו לפניך כי על רחמך
הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי
כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: אתה
תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה
יחוננו: בונה ירושלם יי נדחי ישראל יכנס:

עד כאן תקון רחל

תקון לאה וסניון כאלים

למנצח משכיר לבני קרח: כאיל תערוג

על אפיקי מים בן נפשי תערוג אריך
 אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל מי
 מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי
 דמעת רחם יומם ולידה באמור אלי כל
 היום איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה
 עלי נפשי כי אעבור בסף אדרם עד בית
 אלהים בקול רנה ותודה המון חונג: מה
 תשתחתי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים
 כי עוד אודנו ישועות פניו: אלהי עלי נפשי
 תשתוחח על בן אזכרך מארץ ירדן
 וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום
 קורא להול צנורך כל משברך ונליך עלי
 עברו: יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה
 עמי תפלה לאל תיי: אומרה לאל סלעי
 למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ איב:
 ברצה בעצמותי חרפוני צורדי באמרם
 ארי כל היום איה אלהיך: מה תשתוחתי
 נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי
 עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור
 ולאמים בארץ תנחם סלה: יורוך עמים
 אלהים יורוך עמים כלם: ארץ נתנה
 יבורה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו
 אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

הללויה אודה יי בכל לבב בסוד ישרים
 ועדה: גדולים מעשה יי דרושים לכל
 חפציהם: הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת
 לעד: וזכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי:
 טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו: כח
 מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים:
 מעשי יריו אמת ומשפט נאמנים כל פקדיו:
 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר:
 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש
 ונורא שמו: ראשית חכמה יראת יי שכל
 טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד:

נוע תנוע ארץ בשכור והתנודדה במלונה וכבוד עליה
 פשעה ונפלה ולא תוסיף קום: והיה ביום ההוא
 יפקד יי על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה
 על האדמה:

למנצח מזמור לדוד : בכוא אליו נתן
הנביא כאשר בא אל בת שבע
חנני אלהים כחסדך כרוב רחמיה מחה
פשעי הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני
כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד לך
לכדך חטאתי והרע בעניך עשיתי למען
תצדק בדברך תזכה בשפטך : הן בעון
חוללתי וכחטא יהמתני אמי : הן אמת
חפצת בטווחות ובסתם חכמה תודיעני
תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג
אלבין : תשמיעני ששון ושמחה תגדנה
עצמות דבית : הסתר פניך מחטאי וכל
עונותי מחה : לב טהור ברא לי אלהים
ורוח נכון חדש בקרבי : תשליכני מלפניך
ורוח קדשך : תקח ממני השיבה לי ששון
ישעך ורוח גדיבה תסמכני : אדמדה
פושעים דרכיך וחטאים אליך ישוכו :
הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרגן
לשוני צדקתך : אדני עפתי תפתח ופי יגיד

תהלתך : כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה
לא תרצה : זבחי אלהים רוח נשברה לב
נשבר ונרכה אלהים לא תבזה : הטיבה
ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם : אז
תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו
על מזבחת פרים :

עד אנא בכיה בציון מספר בירושלם :
תקום תרחם ציון תבנה חומות
ירושלם : אתה תקום תרחם ציון כי עת
לחננה כי בא מועד : כי רצו עבדיך את
אבניה ואת עפרה יחוננו : בונה ירושלם
" גדחי ישראל יבנס :

שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו כהולמים
אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה אז יאמרו בגוים
הגדיר יי לעשות עם אלה : הגדיל יי לעשות עמנו
היינו שמחים : שובה יי את שביתנו כאפיקים בגגב :
הזורעים בדמעה ברנה יקצרו : הלוד ילד ובכה נשא
משך הרע בא יבא ברנה נשא אלמותיו :
אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
עלינו טוב ומטיב הדרש לנו

שובה ערינו בהמון רחמך בגלל אבות
 שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה בונן
 בית מקדשך על מכוננו הראנו בבנינו
 טמחנו בתקוננו והשב כהנים לעבודתם
 ולוים לרוכנם לשירסולזמרס והשב ישרי
 לנויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו
 ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
 תמידין בסדרן ומוספין כהלכתן :

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ונעשה יי לנו כוננה עלינו ונעשה ידינו ככוננה

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא
 בחשבון אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא
 על כל סתימין לית מחשבה תפיסא בך בלל אנת
 הוא דאפיכת עשר תקונין וקרנין לון עשר ספירן
 לאנהגא בהון עלמין סתימין דקא אתגדון ועלמין
 דאתגדון ובהון אתפסיאת מבגי נשא ואנת הוא
 דקשיר לון ומחד לון ובגין דאנת מלגאו כל מאן
 דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה
 כאדו אפריש בך ואדין עשר ספירן אינון אזדין

בסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא
 דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך לא לעיקא ולא
 לתתא ולא מכל סטרא לבושיין תקינת לון דמנהו
 פרהין נשמתיין לבני נשא וכמה גופין תקינת לון
 דאתקריאו גופא לגבי לבושיין דמכסיין עליהון
 ואתקריאו בתקונא דא חסד דרועא ימינא גבורה
 דרועא שמאלא תפארת גופא נצח יהוד תרין
 שוקין יסוד סיומא דגופא אות ברית קדש מלכות
 פה תורה שבעל פה קריין ליה מוחא חכמה איהו
 מחשבה מלגו בינה לבא ובה חלב מבין ועל אלון
 תרין כתיב הנסתרות ליי אלהינו פתר עליון איהו
 פתר מלכות ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית
 ואיהו קרקפתא דתפלי מלגו איהו ירד האוא"ה
 דאיהו ארע אצילות איהו שקין דאילנא בדרועין
 וענפין כמא דאשקי דאילנא ואתרבי בהוא שקין
 רבון עלמין אנת הוא עדת העלות וספת הספות
 דאשקי דאילנא בהוא גביעין והוא גביעין
 איהו בגשמיתא לגופא דאיהו חיים לגופא ובך לית
 דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולבר ובדאת
 שמא וארעא ואפיכת מנהון שמשא וסיחרא
 וכוכביא ומזלי ובארעא אילנין ודשאין ונתתא דערן
 ועשבין וחינו ועופין ונונין ובעירין ובני נשא
 לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון בהון עלאין

ותתאין * ואיך אשתמודען מעלא ונתתאי * ולית
דיבע בך פלל * ובר מינך לית יהודא בעלא ונתתאי *
ואנת אשתמודען אדון על פלא * וכל ספרין כל חד
אית ליה שם ידיע * ובהון אתקריאו מלאכיא * ואנת
לית קך שם ידיע דאנת הוא ממלא בך שמון
ואנת הוא שלימו דכדו * ובר אנת תסתלק מנהון *
אשתארו פדהו שמון פגופא בלא גשמתא אנת
חבים וקאו פחכמה ידיעא * אנת הוא מבין וקאו
מבינה ידיעא * ולית קך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא
תקפך וחיילך רבני נשא * ולאחזאה לון איך אתנהוג
עלמא בדינא וברחמי דאינון צדק ומשפט פפוס
עובדיהון דבני נשא * דיין איהו גבורה * משפט עמודא
דאמצעיתא * צדק מלכותא קדישא מאוני צדק
תבין סמכי קשוט * הון צדק אות ברית * פלא
לאחזאה איך אתנהוג עלמא * אבר קאו דאית קך
צדק ידיעא דאיהו דיין * וקאו משפט ידיעא דאיהו
רחמי * וקאו מבר אלין מדות כלל * קום רבי שמעון
ויתחדשון מדין על ידך * דהא רשותא אית קך לגלאה
רזין טמירין על ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה
דשום בר נש עד פצן :

קם רבי שמעון פתח ואמר קך יי הגדולה והגבורה
וכו * עקאין שמעו אינון דמיבין דחברון ורעיא

מהימנא אתערו משנתכון * הקיצו ורננו שוכני עפר *
אלין אנון צדיקיא דאנון מסטרא דהוא דאתמר
בה אני ישנה ולבי ער * וקאו אנון מתים * ובגין דלא
אתמר בהון הקיצו ורננו וכו * רעיא מהימנא אנת
ואבהון הקיצו ורננו לאתערונתא דשכנתא דאיהו
ישנה בגרותא * דעד פצן צדיקיא פדהו דמיבין
ושנתא בחוריהון * מיד יהיבת שכינתא תלת קדין
לנבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא *
דהא עקך אתמר קול דודי דופק לנבאי בארבע
ארעון דיליה * ויימא בהון פתחי לי אחותי רעתי
יונתי תמתי * דהא תם עונך בת ציון לא יוסף
להגלותך * שראשי נמלא טר * מאי נמלא טר * אלא
אמר קדשא בריך הוא אנת חשיבת דמיומא דאתחרב
בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובא *
קאו דכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגרותא * דדי
קך סימנא שראשי נמלא טר * הא שכינתא בגלותא *
שלימו דיליה וסוים דיליה איהו טר * ודא איהו יוד הא
ואו * והא איהו שכינתא דלא מחשבין טר אלא
ירד הא ואו דסליקו אתון לחשבין טר * דאיהו
מלא לשיבתא מנביעו דכל מקורין עלאין * מיד
קם רעיא מהימנא ואבהון קדישין עמיה * עד פאן רזא
דיחודא ברוך יי לעולם אמן ואמן :

ס"ד נחם לכבוד קצ"ה ושכ"ח ויוסף נ"ח ס"ס הו"ה צ"ח

ידיד נפש אב הרחמן • משוך עבדך אל
 רצונך • ירוץ עבדך כמו איל • ישתחוה
 אל מול הדרך • כי יערב לו ירדותך •
 מנופת צוף וכל טעם •
 הרור נאה זיו העולם • נפשי חולת אהבתך
 אנא אל נא רפא נא לה • בהראות לה
 נועם זיוך • אז תתחזק ותתרפא • והיתה
 לה שמחת עולם •
 ותיק יהמו לי רחמיך • וחוסה נא על עם
 אהובך • כי זה כמה נכסוף נכסף • לראת
 בתפארת עונך • אנא אלי חמדת לבי •
 וחוסה נא ואל תתעלם •
 הגדה נא ופרוש חביב • עלי את סכת
 שלומך • תאיר ארץ מכבודך • נגילה
 ונשמחה בך • מהר אהוב כי בא מועד •
 וחננו בימי עולם •

ס"ד יט"א

יהיר ואין בלתו אחר • אל בשירי זמרה

בוחר • יושב ברום שמי זבול •
 ומצמיח כל עץ זבול • גדול בלי חקר
 וגבול • יום יום פניך אשחר • יס"ד
 שברתי עד כי בא שילה • לשוב נדחי ירים
 דגלו • אם יתמהמה אחכה לו • כי
 בא יבא לא יאחר • יס"ד
 דרוף אויבי והשיגם וכדונג תמונגים בגיא
 צלמות נהגים • תארם משחור שחר •
 אל ישוב דך ממך נכלם • צור מבטחי
 מלך עולם • משועת דל • תתעלם
 יבקש רצון טוב שוחר • יס"ד
 חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף
 ישועתנו בעת צרה • קומי אורי כי בא
 אורך וכבוד • עליך זרח • כי הנה החשך
 יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח •
 וכבודו עליך יראה •

רבי חנניא בן עמישיא אומר • רצה הקדוש ברוך
 הוא לזכות את ישראל • לפיכך הרבה להם תורה
 ומצות שנאמר • חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר •

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא יְבַעְלָמָא דִּי
בְּרָא כְּרַעוּתֵיהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתֵיהּ
וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנֵיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ בְּתַיִיכוֹן
וּבְיִמְכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדַּר וַיִּתְעַבֵּהּ וַיִּתְהַדָּל שְׁמִיהַ
דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵיקָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין
בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן
וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַּלְמִידֵיהוֹן דְּעַסְקִין
בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא הֲרִין וְדִי
בְּכָל אֲתַר וְאֲתַר יְהֵא לָנָא וְלַהוֹן וְלִכּוֹן
חֵינָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵיהַ
שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא חַיִּים וְשָׁב
וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה

וּגְאָלָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרִיזוּת וְהַצְלָה לָנוּ
וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַד כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

דיני סליחות

א' נוהגים לקום באשמוורת לומר סליחות ותחנונים מרח"ל
ואילך עד יום הכפורים (ש"ע אורח סיי תקפ"ח) דסוף הלילה
הקצ"ה שטו צע"הו וסוף עת רלון הגמ"י (צ"ה סט שס סע"ק ח')
והנוהג פה בנגראד לעמוד ולייל מולאי ר"ח ואילך ולא צליל ר"ח :
ב' אם יש ש"ל קצוע ונחפלה שש"ל ואם לאו נוהגים להעמיד
להתפלל סליחות ווי שיש לו בניים וירח שמים שהוא שופך לבו
וופיל תחנונים ומקירות הלז . שצחותן הינוים אלו תלוים צדין ולריך
כוונה גדולה . לפיכך ידקדקו הלצור לחזור אחר ש"ל היותר הגון
והיותר גדול בתורה ובנוע"ט שאפשר לנולא שיתפלל סליחות וינוים
נוראים ויסיים בן שלשים שנים וקצת . וגם יהיה נשוי אשה . ואם לא
נחמילין ימי זקנה ולצבו נכנע ונשכר . וגם יהיה בן כ"ה שנה . ונהגו לעצור לפני
החיצה פרכסי וננהיגי הדור . שהנה ירחי השם ויודעים בלעג הדור
ומכוונים לצב ציורת ואם אי אפשר לנולא ווי שיש צו ונעלות ועדות
הללו כל ישראל בחזקת כשרים להפלה . רק שלריך שיהיה ונולא לקהל
ויחזרו שלא יבואו לידי קטעות ונריצות וכל הנותפל בחזקת אין עובין
אחריו אמן ולריך שש"ל להוליא כל אדם בנפלתו ואם יש לו שונא ומכוין
שלא להוליאו גם אזהציו אין יולאין בנפלתו (נוע"ח סיי תקפ"ח אות כ"א)
ג' סליחות ותחנונים לריך לאוורם בנחת ובנוותן ובכוונה ואקוד
להזכיר יג נדות שלא בכוונה ונח"ש ש"א . (צרכ"י שס אות ד')

ד' מה שנסגרו קלח לומר ענינו אבינו וכו' עשה לנוטן סגך וכו'
 צוהינות גדול יש לנצל ונכנס : (סס)
 ה' יותר טוב צינים או להצות סליחות ותחנונים עם הוצו
 מלמוד סבי טור צקת . וכן ראיתי לקלח רבים שתמיד היו
 נוסקים צבופי הלכות וצמיצורים וצמדש אול היו מניחין קלח וסדרם
 ללמוד גירסא ותחנונים : (סס)
 ו' טוב לעמוד כשאוונים סליחות וניי שאינו יכול לפחות יעמוד צא
 מלך וציעצור וכו' ק"פ (קדר סליחות של סבי"ס אוח י"ז)

י' הושיעה המלך יעננו ביזם קראנו אשרי
 יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי
 העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו :
 תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך
 ואברכה שמך לעולם ועד : בכל
 יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד :
 גדול יי ומהלל מאד ודגדלתו אין חקר :
 דוד לדוד יישבת מעשיך וגבורתך יגידו :
 הדרכבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה :
 ועוזו נוראתך יאמרו וגדלתך אספרנה :
 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו : חנון
 ורחום יי ארך אפים וגדל חסד : טוב יי
 לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יי כל

מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד מלכותך
 יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני
 האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו
 מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
 בכל דור ודר : סומך יי לכל הנפלים
 וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישרו
 ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח
 את ידיך ומשביע לכל חי רצון : צדיק יי
 בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יי
 לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת :
 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
 וישיעם : שומר יי את כל אהביו ואת כל
 הרשעים ישמיד : תהלת יי ידבר פי ויברך
 כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
 גברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

ואוונים קדיש קטן : בעשי"ת מוסילין וסכאן

ישן אל תרדם ועזוב התלהלהך : הרחק
 מדרכי בני אדם ושור דרכי גבוהך .
 ורוץ לעבוד צור גדם כרוץ כוכבי נגהך .

מה דך נרדם קום קרא אל אלהיך : הקץ
 לראות שמיו ואת מעשה אצבעותיו .
 והבט אהלי מרומיו תלויים בזרועותיו .
 וכוכבים חותמיו פתוחי טבעותיו ופחד
 מפני אימיו ותיחל את ישועותיו פן זמן
 יגביהך ורם לבבך בגבהך : ^{עס} לך וצא
 בחצות הלילות בעקבות אנשי שמות
 אשר בלשונם תהלות ואין תובם תוך
 ומרמות לילותיהם תפלות וימותיהם
 צומות לאל בלבם מסלות ודהם בכסאו
 מקומות דרכם סדם לעלות עד יהוה
 אלהיך : ^{עס} לך דמעות תזיל עיניך ותתחרט
 על פשעים והתחנן למול קונך ואל
 תתחר במרעים והשפל מאד את גאנך .
 וקח הטוב כי נעים בבר אל מהונך לעת
 יעלו מושיעים וישאו קול המונך הכון
 לקראת אלהיך : ^{עס} לך דלים אשר עפר
 יסודם החכמה מאין ומותר האדם מן
 הבהמה אין רק לרואי צור כבודם ראות

לב לא ראות עין ומוצאי מעיני יסודם .
 הטובים מיין כי בן בשר ודם תמצא את
 אלהיך : ^{עס} לך יה אהיה אשר אהיה אשר
 כל חפצו פעל הממית ומחיה מוריד
 שאל ויעל עמוד למשפט וחיה ועוזב
 מרד ומעל לאמר מתי ואיה מה למטה
 ומה למעל ואולם תמים תהיה עם יהוה
 אלהיך : ^{עס} לך

בן אדם מה דך נרדם קום קרא
 בתחנונים שפוך שיחה דרוש סליחה
 מאדון האדנים רחץ וטהר ואל תאחר .
 בטרם ימים פונים ומהרה רוץ לעזרה .
 לפני שוכן מעונים ומפשע וגם רשע .
 ברה ופחד מאסונים אנא שעה שמך
 יודעי ישראל נאמנים לך אדני הצדקה
 ולנו בשת הפנים עמוד כגבר והתגבר .
 להתורות על חטאים יה אל דרוש .
 בכבוד ראשי לכפר על פשעים כי לעולם
 לא נעלם ממנו גפדאים וכל מאמר .

אֲשֶׁר יֹאמַר לְפָנָיו הֵם נִקְרָאִים הַמְרַחֵם
 הוּא יִרְחַם (עֲלֵינוּ) כִּרְחַם אָבֱעַל בָּנִים: ^{לד ס}
 לך אֲדָנִי הִצְדָּקָה וְלֵנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים: מֵה
 גִּתְאוּנָן וּמֵה נֹאמַר מֵה נִדְבַר וּמֵה
 נִצְטַדֵּק: נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקֶרָה וְנִשׁוּבָה
 אֵלֶיךָ כִּי יִמְיֶנְךָ פְּשׁוּטָה ^{טוב לכיין יהוה} לִקְבֹּל
 שָׂבִים: שָׂבִים אֵלֶיךָ בְּכָל רֵב שׁוֹעֵתֶם תִּקְבֹּל
 בְּרַחֲמֶיךָ: בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בָּאֲנוּ לְפָנֶיךָ
 כְּדָלִים וּכְרָשִׁים דִּפְקָנוּ דִּלְתֶיךָ: דִּלְתֶיךָ
 דִּפְקָנוּ רַחוּם וְחַנוּן אֵל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקִם
 מִדִּפְנֶיךָ: מִדִּפְנֶיךָ מִלִּבְנוּ רִיקִם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה: שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה עֲדֶיךָ
 כָּל בָּשָׂר יִבְאוּ: שׁוֹמֵעַ תַּחֲנֶה אֵלֶיךָ כָּל
 הָרוּחֹת יִבְאוּ: יִבְאוּ אֵלֶיךָ הָרוּחֹת וְכָל
 הַנְּשָׁמָה: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פִּעֲלֶךָ חוּסָה
 עַל עַמְּךָ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פִּעֲלֶךָ צוּר
 אֲשֶׁר אֵין דּוֹמָה לָךְ חוּסָה עַל עַמְּךָ:
 הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פִּעֲלֶךָ יִי עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ: אַתָּאֲנוּ עַל שְׁמֶךָ יִי עֲשֵׂה לְמַעַן

שְׁמֶךָ בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם
 שְׁמֶךָ: שְׁמֶךָ נִקְרָא עֲלֵינוּ יִי אֱלֹהֵינוּ: שְׁמֶךָ
 נִקְרָא בְּקִרְבָּנוּ אֵל תְּגִיחֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ בּוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וּנְכַלְמָנוּ
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ: אֵין לָנוּ פֶה לְהִשִּׁיב וְלֹא מִצַּח
 לְהָרִים רֹאשׁ: כִּי רַבּוּ מִשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ
 חֲטָאֵנוּ: חֲטָאֵנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הָעוֹנֵינוּ
 הַרְשָׁעָנוּ: מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ מֵה
 נִדְבַר וּמֵה נִצְטַדֵּק: מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
 מְרוֹם וּמֵה נִסְפַּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים:
 הִלֵּא הַנְּסַתְרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: אַתָּה
 יוֹדֵעַ חַי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי:
 אַתָּה הוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בֵּטֵן רוֹאֵה כְּלִיּוֹת
 וְלֵב: אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּךָ
 עֵינֶיךָ: אִם עוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יִי עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ: אִם עוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה יִי מִיַּעֲמוֹד:
 כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תּוֹרָא: כִּי עַמְּךָ
 מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךָ נִרְאָה אוֹר: כִּי לֹא עַל
 צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּיִּלִּים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ

כי ער רחמיה הרבים :

פזמון לכ"ז דוד בן צדקו"ס וכו' סידור דוד מלא :

למענה אלהי רצה עם לך שחר לחלות פניך ;
 במעמד השחר יי הקשיבה ועשה אל
 תאחר למענה אלהי הלה ממצלותים שבעי ריש
 ולען בבית נודם ושבים ושור לחצם ועגבים ואל
 תפן למרים והט און לשועם בתפלת השחר יי
 למענה אלהי ועשה לטובה אות וחון נפשות
 עצובות למי ישע צמאות וקבץ נדחים פזורים
 בכל פאות אשר מרוב תקאות עורם מאד שחר יי
 למענה אלהי יהמו רחמיה וממעין שמיה שמע
 קול עמך סובלי אפך קצף ועמך ומנשוא אימך
 לבם מאד סחרחר יי למענה אלהי דדיך תרחם
 ושמחם מיגונם ובעצתך תנחם והכלא תסדיך
 והוסה נא ורחם עמוסים מבטן ומרחם משדר יי
 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה
 ועשה (יכוין ב"ס טריפס סקילס וסנג וסנג כלינו וקבל אלצט
 מיתות לכפרת עונותינו) תאחר למענה אלהי כי
 שמך נקרא על עירך ועל עמך השיבנו יי
 קול סמך אליך ונשובה חדש ימינו כקדם :
 יי אלהי הצבאות יושב הכרובים בסית לעמך

שובו בנים שובבים גשו נא אלי בדברים ערבים
 דרשוני וחיו ימים רבים הלא דבריה לעולם נצבים
 וקם אנחנו נשענים ונקרבים וקרנו לחיים טובים
 חננו בתסדיך הרבים טוב אתה לרעים ולמזיבים
 ימיך פשוטה לקבל שבים כי לא תחפוץ במיתת
 חיים לכן אנחנו משבימים ומעריבים מלך מהולל
 במחנות כרובים נקנו מחטא ומכל חושים סלה
 לנו כי פשענו מרבים עגנו למען צורים החצובים
 פתחי תשובה בל יהיו משולבים צעקותינו לפניך
 יהיו נקרבים קרבנו אליך הוצב להבים רצנו בעולות
 פרים וכשבים שבנו אריך נערים ושבים תמוכים
 בטוחים עד רחמיה הרבים רחם תרחם עלינו צור
 שובן מרומים אל מלך יושב עד פסא רחמים :
 שבט יהודה ברוחך ובצער הישאג אריה
 ביער מקוים ישועתך אבות ובנים
 העניים והאביונים עמוד בפרץ בל נהיה
 לשחוק למה יי תעמד ברחוק יונתך
 עד שערי מות הגיעה יושב הכרובים
 הופיעה הבה לנו עזרת מצר היד יהוה
 תהצר חרש ימינו בגלות ישן עורה
 למה תישן זכור בניה בארץ לא להם

וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם: מִזֵּן הַנְּחֻתָם גְּלָה
דְּגַלְמוּדָהּ • יִשְׂמַח הָרַר צִיּוֹן תְּגַלְגֵּלָה בְּנוֹת
יְהוּדָה: שׁוֹעֲתָנו תַּעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמִים יֵאל
מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

אֵד מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
בְּחַסִּירוֹת • מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר
רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן • מְרַבָּה מְחִילָה לַחַטָּאִים •
וְסִלְיָחָה לְפוֹשְׁעִים • עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל
בֶּשֶׂר וְרוּחַ • לֹא כִרְעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל יֵאל
הוֹרַתָנוּ לְזִמְר מַדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • זְכוֹר
לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלִישׁ עֶשְׂרֵה כִּמּוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ
לְעַנְיֵנוּ מִקֶּדֶם • וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ • וַיִּרְדּוּ
בְּעַנְיָ וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
וַיִּשָׁם נֹאמֵר:

וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא יי יי אֵל רַחוּם
וְחַנוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֵּת:
נֶצֶר חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵינָיו וּפְשָׁע וְחַטָּאָה
וְנִקְיָה: וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאֵתָנוּ וְנַחֲלַתָנוּ:
רַחֲמָנָא אֲדִכְר לָן קְרִימְיָה דְאַבְרָהָם רַחֲמָנָא בְדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדִכְר לָן קְרִימְיָה דְאַבְרָהָם רַחֲמָנָא בְדִיל וַיַּעֲבֹר:
רַחֲמָנָא אֲדִכְר לָן קְרִימְיָה דְבִיעֶלֶב שְׁלִימָא
רַחֲמָנָא אֲדִכְר לָן קְרִימְיָה דְמִשָּׁה נְבִיאָה
רַחֲמָנָא אֲדִכְר לָן קְרִימְיָה דְאַהֲרֹן כֹּהֵנָא
רַחֲמָנָא אֲדִכְר לָן זְכוּתֵיהָ דְיוֹסֵף צְדִיקָא
רַחֲמָנָא אֲדִכְר לָן קְרִימְיָה דְפַנְחָס קִנְיָא
רַחֲמָנָא אֲדִכְר לָן קְרִימְיָה דְדָוִד מְשִׁיחָא
רַחֲמָנָא אֲדִכְר לָן צְלוּתֵיהָ דְשַׁלְמֵה מַלְכָּא
רַחֲמָנָא אַרְיִים יְמִינֶךָ וְאַצְמַח פּוֹרְקָנֶךָ
רַחֲמָנָא בְּכִסְפוֹי אַפְּסִין אַתִּינָא לְמַקְבְּרֵי קַמְךָ רַחֵם
עָלָן

רַחֲמָנָא גְּדִי גְבוּרַתְךָ עָלָן
רַחֲמָנָא דִּינָן אַפְּסִיק לְגַהֲוֹרָא
רַחֲמָנָא דִּינָא דְחַיֵּי גְזוּר עָלָן
רַחֲמָנָא הַדְרֵךְ שֵׁנִי עָלָן
רַחֲמָנָא וְלֹא תִתְפַּרַע כְּעוֹבְדֵינָא בִישִׁין מִינָן
רַחֲמָנָא זִינָךְ אֲשֶׁרֵי עָלָן
רַחֲמָנָא זְכוּנוֹן חַפְּשֵׁי לָן
רַחֲמָנָא חֲשׁוּב עָלָן טְבַחוֹן
רַחֲמָנָא טְבַחוֹן סְגִיאֵן אִתִּי עָלָן
רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגֵּלוֹן רַחֲמֶךָ עָלָן

בעשרת ימי תשובה מוספין

רַחֲמָנָא כְּרַתְבִּינָן בְּסַפְרָא דְחַיֵּי

ב"י :

רחמנא בתבינן בספרא דרחמי
 רחמנא בתבינן בספרא דישרי ותמימי
 רחמנא בתבינן בספרא דצדיקי (וחסידים)
 רחמנא בתבינן בספרא דפרנסתא טבתא
 טבי ט"כ
 רחמנא כבוש המתא ודונא מינן
 רחמנא לא תעבד גמרא לן
 רחמנא מחול ושבוך לחובין ולענין
 רחמנא גהור טובך אנהר עלן
 רחמנא סעיד וסמיד חנו לן
 רחמנא עביד עמנא אתא לטב
 רחמנא פתח שמיא לצלותין
 רחמנא צלותנא קבל ברענא
 רחמנא קבל צלותין ובעותין בעידן עקתין
 רחמנא רחם על נשמתין
 רחמנא שתא טבתא אייתי עלן
 רחמנא טוב מרוגד
 רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמד
 אנא כעב ודוני תמחהו. וסלחת לעוני כי רב הוא
 וסלחת לעוני כי רב הוא: איך ימחה ונכתב
 למול אבי. כי אין בלבו מחשב כמחשבי: למחות
 מאשר כתב ליום ריבי. כי המכתב מכתב אלהים
 הוא: וסלחת נא אם תחקור ותדרוש צור עלומי:

און בלילו יחרוש ובימיו ואם לחטאיו תדרוש
 ולא שמיו. מכה רגל ועד ראש אשם הוא: וסלחת
 יהרסון ויבנון בי רעיוני. יום בי חטאי יענון וכפני.
 אכן סעיפי יבינון כי יי. נשא עון וחנון ורחום הוא:
 וסלחת מה לידידי ומלכי יסתר. ואשפוך עתרת חבי
 ואין עותר. ואשאל בעד חלום חשבי ואין פותר
 ואומר לא אוכל כי חתום הוא: וסלחת שוכה שיבת
 שארית עם הועם. ושלח מבשר בברית להוריעם.
 את אשר יהיה באחרית הועם. ונוחם ואם לא עם
 בינות הוא: וסלחת הוסף יד וציר משנה משליח.
 וקרו לנפש ונענה תצמיח. יגבר וכל אשר יעשה
 יצליח. והודע כי משיח אלהים הוא. וסלחת לעוני
 כי רב הוא:

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום
 וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
 ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 אנשי אמונה אברו באים בכח מעשיהם:
 גבורים לעמוד בפרץ. דוחים את
 הגזרות: היו לנו לחומה. ולמחסה ביום
 זעם: וזעבים אף בלחשם. חמה עצרו

בְּשׁוֹעַם טְרַם קְרָאוּךְ עֲנִיתִם יְיָ יִדְרְעִים לְעֵתוֹר
 וּלְרִצּוֹת: כָּאֵב רַחֲמֵת לְמַעַנִם לֹא הִשִּׁיבוֹת
 פְּנֵיהֶם רִיקִם: מְרֹב עֲוִינֵנו אֲבָרְנוֹם יִנְאֻסְפוּ
 מִנוּ בַחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הֵמָּה לְמִנּוּחוֹת יַעֲזֹבוּ
 אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת: פָּסוּ גֹדְרֵי גֵדֵר יַצּוּמְתוּ
 מִשִּׁיבֵי חֶמֶה: קָמִים בְּפֶרֶץ אֵינן יִרְאוּם
 לְרִצּוֹתֶךָ אֲפָסוּ: שׁוֹטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת
 תְּרוּפָה לֹא מְצִינוּ: שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנֵינוּ
 לְשַׁחֲרָךְ ^א בַּעַת סְלִיחָתָנוּ: ^א מֶלֶךְ וַיַּעֲזֹב
 תַּמְהָנוּ מִרְעוֹת תִּשֵּׁשׁ כַּחֲנוּ מִצְרוֹת שַׁחְנוּ
 עַד לְמֵאדִי שִׁפְלָנוּ עַד עֶפְר: רַחוּם
 כִּךְ הִיא מִדְתָּנוּ יִקְשִׁי עֶרְף וּמִמְרִים אֲנַחְנוּ:
 צָעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאֵנוּ פִתְלֵתוֹל וְעַקֵּשׁ לִבְנוּ:
 עַל יוֹן רַחֲמֶךָ מֵעוֹלָם סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא נַחֵם
 עַל הִרְעוּהָ מִטָּה כִּלְפֵי חֶסֶד: לֹא תִתְעַרְם
 בַּעֲתוֹת כֹּאִי כִי בְצָרָה גְדוּלָה אֲנַחְנוּ: יִדְרַע
 לְעֵינֵי הַכֹּל טוֹבֶךָ וְחֶסֶדֶךָ עֲמָנוּ: חַתוּם פִּי
 שִׁטָּן יִוָּאֵר יִשְׁטִין עֲלֵינוּ יַעֲזוּם בּוֹ וַיְדוּם:
 וַיַּעֲמוֹד מִלִּיץ טוֹב לְצַדִּיקָנוּ הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ:

דְּרַכֶּיךָ רַחוּם וְחַנוּן יִגְלִיתָ לְנַאֲמָן בֵּית:
 בְּבִקְשׁוֹ אִזּוּ מִלְּפָנֶיךָ יִאֲמוּנָתֶךָ הוֹדַעַתָּ לּוֹ:

^א מֶלֶךְ וַיַּעֲזֹב

אֱלֹהֵינוּ וְיִהְיֶה אֲבוֹתֵינוּ אֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כְּלָה
 תִּאֲחֹז יָדֶךָ בְּמִשְׁפָּט: בְּכֹא תוֹכַחָה
 נִגְדָדֶךָ שְׁמֵנוּ מִסְּפָרֶךָ אֵל תִּמַּח: גִּשְׁתָּךְ
 לְחֶקוֹר מוֹסֵר רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ רִגְזֶךָ: דְּלוֹת
 מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרֶךָ ^{בְּלֹאֲוֶיךָ} קָרַב צְדָק מֵאֵלֶיךָ:
 הוֹרְנוּ פִי חֲזִינוּ בּוֹעֲקָנוּ לָךְ יַצּוּ יִשׁוּעָתָנוּ
 בְּמִפְגְּיֵעַ: וְתִשָּׁבֵב שְׁבוֹת אֱהִלֵי תָם פִּתְחֵינוּ
 רֵאֵה כִי שְׁמָמוּ: זְכוּר נְאֻמָּת עֵדוֹת לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוּ: חוֹתֵם תַּעֲזֹרָה תִתִּיר
 סוֹדֶךָ שִׁים בְּלִי מוֹדִיךָ: טַבּוֹר אֲגִן הַסֶּהַר
 סְכַסְכְּדֵי גְדוּלָה שְׁכַלְשַׁכְתָּ הַגּוֹיִם צַבְצֻבוּ שֶׁל עוֹלָם יוֹשְׁבֵי צַבְנוֹל כְּלוֹמוֹת
 סְלִי לְצַנֵּס נֹא אֵל יַחֲסֵר הַמְּזוּג: סְכַסְכְּדֵי קַטְנֵס שֶׁל כִּיג שְׁסֵס
 שְׁלִישׁ שֶׁל צִיד הַגְּדוּל כְּנוֹ וְחַג הֵיין שְׁסֵיחַ חֲלַחַח חוֹנְלֵי יְהִי דַע
 אֵת אֲשֶׁר יִדְעוּךָ מִגֵּר סֶפֶל אֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר
 לֹא יִדְעוּךָ כִּי תִשָּׁבֵב לְבַצְרוֹן לְכוֹדִים
 אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ:

א צענט הוידי יעמוד בצפיפת האט כדוך סהא שוחס צאונער
מודים . ויכה צאגרומו על לבו כי הוא קוד גדול ועקר הוידי
סכל אחד יהודה צלחט צאחס לשון סיחס עזירות טעסה כל ינות
הסנס ויחטרו עליהם צלצ טלס קים (קדר סליחות של וטהרי"ד) :
צו כשיאמר וחס לדיק אחר הוידי יאמר צכוונת סלצ . ולא
אומר סקצים לעלאכיס כווס סציציס ישראל סולדיקין
עליהם חס סדין (סס) :

ג' זו דרך ישרה סיגור . צקליחות ונחפלות סיגיס סללה אסר סוס
טטויס צנוקסחס וצענייניס לצלחי אומס צע"ס חף חס
סס סגורות וליעול סספר צירו . ס"י (סס) :

אנא יי אלהינו ואלהי אבותינו תבאלפניך
תפלתנו ואל תתעלם מתחנונתנו שאין
אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
חטאנו . אבל חטאנו אנחנו ואבותינו .
אשמנו . בגדנו . גזלנו . דברנו רופי העוינו
והרשענו . זדנו . חמסנו . טפלנו שקר .
יעצנו עצות רעות . כזבנו . לצנו . לוצצנו
מרדנו מרינו נאצנו נאפנו נישבענו לשוא
ולשקר סדרנו עוינו פשענו צררנו קשינו
עורף רשענו . שחתנו . תעבנו . תעינו
ותעתענו . וסרנו ממצותיך וממישפטך

הטובים ולא שוה לנו . ואתה צדיק על כל
הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :
רבנו של עולם . אתודה על עבירות .
קלות וחמורות . בקילה לסוף
אשמורות : יצרי עלילות ברשעה תעזר לי
שומר מה מדיקה שומר מה מליד : רבי
ועיני לחטוא יאותו ויום ולידה לא ישבותו :
ושאר אברי לעשות הרע בעיניך יתרחשו
כד היום וכד הלידה תמיד לא יחשו .
ויען אשר עברתי על מצות עשה ועל
מצות לא תעשה . אשחה בכל לילה
מטתי בדמעתי ערשי אמסה : אולי ישמע
קול בכי נורא עליה יום צעקתי בקילה :
אקרא יומם וארים קולי על פשעי ומעלי
ולילה ולא דומיה לי : את מקצת חטאי
אני מודה לפני צופה עתידות . לילה
אקום להודות : ואודה עלי פשעי וזרוני
הקילה הזה ליי :

לפי דברי הארי ז"ל אין לומר אטונו צאונר וכו' ולכן לא סדפסנויה :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם • בּוֹשְׁנוּ מִכָּל גּוֹי • גָּלָה
מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ רוּחַ לִבְנוֹ בַּחֲטָאוֹ •
הַחֶבֶל אֹיְנוּ • וּנְפָרַע פְּאֲרָנוּ • זְכוּר מִקְדָּשֵׁנוּ
חָרַב בְּעוֹנֵנוּ • טִירַתְנוּ הִיתָה לְשִׁמָּה • יוֹפִי
אֲדַמְתָּנוּ לְיָרִים • כַּחֲנוּ לְנִכְרִים •

לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עַמְדָּנוּ • מִמוֹשֶׁךְ וּמִוֶּרֶט מִמֶּנּוּ
נָתַנוּ עֵדִים עָלֵינוּ • סָבְלָנוּ עַל שִׁבְמֵנוּ
עַבְדִּים מִשְׁלוּ בָנוּ • פּוֹרַק אֵין מִיָּדָם • צְרוּת
רְבוֹת סָבְבוּנוּ • קָרְאוּנוּ • יי אֱלֹהֵינוּ • רַחֲמֵךְ
מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ • שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ • תַּעֲיֵנוּ כְּצֹאֵן
וְאֲבָדְנוּ • וְעָרִין לֹא שִׁבְנוּ מִתַּעֲיִתְנוּ • וְהִיאֲךָ
נַעֲזִי פָנֵינוּ • וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ • לֹוֹמֵר לְפָנֶיךָ • יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חֲטָאוּנוּ • אֲבָל חֲטָאוּנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ •

סלחיי זלתיים כתב דאין לחזור לומר חטאינו דוקרי ככלכ טב על קילו
לוי אלהינו הרחמים והסליחות כי חטאנו
לו: ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות כי
מרדנו בו: לא נא תשת עלינו חטאת אשר
נואלנו ואשר חטאנו:

חֲטָאוּנוּ צוֹרְנוּ סָלַח לָנוּ יוֹצֵרְנוּ •

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד •

יי הוּא הָאֱלֹהִים • יי הוּא הָאֱלֹהִים • ז"ס

אֲרֵאֲלִי מַעֲלָה • אֹמְרִים • יי אֲדוֹנֵנוּ • בְּחִירֵי
סָגְלָה • עוֹנִים וְאֹמְרִים • יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים • סי סוף גִּלְגָּלִי מַעֲלָה • אֹמְרִים • יְהוָה
אֲדוֹנֵנוּ • דְּגוּלֵי סָגְלָה • עוֹנִים וְאֹמְרִים • יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים • סי סוף יֵשׁ אֹמְרִים הַמּוֹנִי • מַעֲלָה אֹמְרִים
יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ • יִשְׂרָאֵל בְּצַרְתָּם וּבְגִלְגָּלֵתָם • עוֹנִים וְאֹמְרִים
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים • סי סוף

יי מֶלֶךְ • יי מֶלֶךְ • יי יְמִלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד • ז"ס

בְּטָרִם שְׁחָקִים וְאַרְקִים נִמְתָּחוּ • יי מֶלֶךְ
וְעַד לֹא מְאוֹרוֹת זָרְחוּ • יי מֶלֶךְ •
וְהָאָרֶץ כְּבָגַד תִּבְלֶיהָ וְשָׁמַיִם כְּעֶשֶׂן נִמְלָחוּ
יי יְמִלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד • סי יי לֹוֹמֵר וְעַד לֹא עָשָׂה
אָרֶץ וְחוֹצוֹת • יי מֶלֶךְ • יי וּבִהְבִּינֵנוּ יְצוֹרִים עָלֵינוּ
אֲרָצוֹת • יי מֶלֶךְ • וְעַתָּה יִקְבֹּץ נַפְּוֹצִים מֵאֲרָבַע

תפוצות יי' ימלוך לעולם ועד : ס' מלך
 מיוחד באהיה אשר אהיה הוא היה והוא
 הוה והוא יהיה הוא ממית ומחיה
 לפניו לא נוצר ^א ואחריו לא יהיה :
 אחד אלהינו גדול אדוננו קדוש וגורא
 שמו : כי גדול מעל שמים חסדך
 ועד שחקים אמיתך : כי גדול אתה ועושה
 נפלאות אתה אלהים לבדך : שפך חמתך
 אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות
 אשר בשמך לא קראו :
 לקדושת שמך עשה ולא לנו לא לנו יי' לא
 לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך
 על אמתך : למה יאמרו הגוים איה נא
 אלהיהם : ואלהינו בשמים אחד אלהינו
 בשמים עדותנו בכל יום פעמים חי וקים
 הוא מלא רחמים הוא מלא זכיות הוא
 כל אשר הפיץ עשה בשמים ובארץ אין מי
 יאמר לו מה תעשה ואין מי יאמר לו מה
 תפעל כי הכל מעשה ידיו :

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו ברצון :
 א"ש אל האפדנו באורך גלותנו
 אבד כל הקמים עלינו לרעה
 א"ש בריתך זכור ואל תשכחנו
 בך את לחמנו ואת מימינו
 בשרנו בשורות טובות
 בטר מעלינו כל גזרות קשות ורעות
 א"ש גזור עלינו גזרות טובות
 גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
 א"ש דרשונך המצא לנו
 דרוש דמינו מיד קמינו
 א"ש העתר לנו היום ובכל יום בתיפלתנו
 החזירנו בחשובה שלימה לפניך
 א"ש ואר תבישנו משברנו
 ונקרא ואתה תעננו
 א"ש זכרנו בזכרון טוב מלפניך
 זכנו בדיננו
 א"ש חמול עלינו ועל טפנו ועל עוללינו
 חוס ורחם עלינו
 א"ש טהרנו מעונינו
 טהרנו מטמאותינו
 א"ש יהמו נא רחמך עלינו
 א"ש כתבנו בספר חיים טובים
 כתבנו בספר צדיקים

בעשרת ימי תשובה מוספין

סליחות

כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וּתְמִימִים :
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה :
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה :
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאוּלָּה וּישְׁנָעָה :
 א"ש כָּבוֹשׁ אֶת כּוֹבְשֵׁינוּ :
 כְּלֵה אֶל תַּעַשׂ עִמָּנוּ :
 א"ש לְמַעַן עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ :
 לַחֵץ אֶת לֹחֲצֵינוּ :
 לֶחֶם אֶת לֹחֲמֵינוּ :
 א"ש מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת רַבֵּנוּ לְטוֹבָה (לְעַבֹּדְתֶךָ) :
 א"ש נִקּוּם אֶת נִקְמַתְנוּ :
 א"ש סְמוּךְ אֶת נַפְיֶדְתְּנוּ :
 סְמוּךְ אֶת סִפְתֵי דְדֹר הַנוֹפֶלֶת :
 א"ש עֲנֵה אֶת עַתְרֹתֵנוּ :
 א"ש פָּדְנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ :
 פָּדְנוּ מִיַּד יְצַרְנוּ הָרַע :
 א"ש צִוֵּה אֶתְנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ :
 צִוֵּה אֶתְנוּ יִשְׁוּעוֹתֶיךָ :
 צַדִּיקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ :
 צַדִּיקָנוּ בְּדִינֵנוּ :
 א"ש קָרֵב לָנוּ קִץ הַגְּאוּלָּה :
 קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה :
 קַרְבְּנוּ לְעַבֹּדְתֶךָ :
 א"ש רִיבָה רִיבְנוּ וּגְאָלְנוּ :
 רֵאֵה בְּעֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל :

כה

סליחות

רָפֵא כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל :
 רֵאֵה בְּרוּחְךָ הַשְּׂעָה :
 א"ש שִׁעָה אֶת שׁוּעַתְנוּ :
 שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ :
 שִׁית שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ :
 א"ש הִן חַיִּים וְשְׁלוֹם לְמַלְכְּךָ אֲדוֹנֵנוּ :
 הִן פְּלִבוּ וּבִלְבַב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו וּמְנַהֲיָיו :
 רַחֲמֹנוּ דַּהֲטִיב אֵלֵינוּ :
 הִן שְׁלוֹם בְּאַרְץ :
 הִן שִׁבְעַת בְּעוֹלָם :
 הִן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת :
 הִן טַר וּמַטֵּר לְמַרְכָּה בַּעֲתֵם בְּאַרְץ :
 הִן זָרַע לְזֹרַע וּלְחֵם לְאוֹכֵל :
 הִן לֶחֶם לְפִי הַטָּף :
 א"ש תִּכּוֹן תִּפְלֹתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ :
 אֲהִינּוּ שְׁבַשְׂמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה : עֲשֵׂה עִמָּנוּ :
 אוֹת לַיְשׁוּעָה : עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים : יֵרָאוּ שׁוֹנְאֵינוּ :
 וַיִּבְשׂוּ : יַחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ כִּי אֵתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וּנְחַמְתָּנוּ :
 בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר : בְּרַגְזוֹ אֲרַכָּה תִזְכֹּר : בְּרַגְזוֹ :
 עֲקִידָה תִזְכֹּר : בְּרַגְזוֹ תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר :
 הַבֵּט לְבָרִית : וְאַ תִּפְּרַח בְּרִיתְךָ אֶתְנוּ : עֲנֵנוּ :
 בַּעֲת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת :
 אֱהִים אֵתָּה יְדַעַת לְאוּלְתֵי וְאִשְׁמוֹתֵי מַמְךָ :

לא נכחדו רוב זדונותי בהעלותי על
לבבי גודל משובותי כמים נשפכתי
והתפרדו כל עצמותי רחם ברונו תזכור
לדופק שערי חמלתך העומד בדל שוא
מבקש סליחתך קדמו עני אשמורת לספר
גדולתך אגיד זרועך לדור לכל יבא
גבורתך גל עיני ואביטה מתורתך נפלאות
זמרו לשמך מיחלי קץ פלאות תשובב
לנויהם פזורים בכל פאות כי אתה יי אלהים
צבאות אלהים צבאות השיבנו נוראות
בצדק תעננו הבט פני משיחך וראה
מגננו וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו
עננו אבינו עננו : ויסגור

עננו אבינו עננו בוראנו עננו
גאלנו עננו עננו דורשנו עננו
הוד והדר עננו עננו ותיק בנחמות עננו
עננו זך וישר עננו עננו חי וקים עננו
טהור עינים עננו עננו יושב שמים עננו
עננו כביר כח עננו עננו לא חפץ ברשע

עננו עננו מלך מלכי המלכים עננו
נורא ונשגב עננו עננו סומך נופלים עננו
עננו עוזר דלים עננו עננו צדיק ומצדיק
עננו עננו קרוב לכל קוראיו עננו עננו רם
ונשא עננו עננו שוכן שחקים עננו עננו
תומך תמימים עננו :

עננו אלהי אברהם עננו עננו העונה בעת
רצון עננו עננו ופחד יצחה עננו
עננו העונה בעת צרה עננו עננו אביר
יעקב עננו עננו העונה בעת רחמים עננו
עננו מגן דוד עננו עננו אלהי המרכבה
עננו : (י"א עננו אלהא דרבי מאיר עננו) עננו
רחום וחנון עננו :

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו
ארון הסליחות בוחן לבבות גולה
עמוקות דובר צדקות חטאנו
לפניך רחם עלינו הדור בנפלאות ותיק
בנחמות זוכר ברית אבות חוקר כליות
סליחות טוב ומטיב לבריות יודע כל

נסתרות כובש עונות לובש צדקות חלמיש
 מלא זכיות נורא תהלות סולח עונות
 עונה בעת צרות חלמיש פועל ישועות
 צופה עתידות קורא הדורות רוכב
 ערבות שומע תפלות תמים דעות חלמיש
 רחום שמך חנון שמך ארך
 אפים שמך מלא רחמים שמך בננו
 נקרא שמך עשה למען שמך

בשבת ימי חטאים חנונים

רחום שמך אל חנון שמך ראה
 בעוני עמך רחם על עולמך
 אדיר שמך אל ברוך שמך אל
 גדול שמך אל הגול שמך ראה
 בעוני עמך רחם על עולמך
 הדור שמך ותיק שמך זכאי
 שמך אל חונן שמך
 טהור שמך יחיד שמך כביר
 שמך אל לעד שמך
 מלך שמך נורא שמך סומך

כצערניע :

שמך י עוזר שמך
 פודה שמך י צדיק שמך י קדוש
 שמך י רחמן שמך
 שדי שמך אל שומר שמך י תומך
 שמך י תמים שמך

כצערניע :

יהוה חננו והקימנו

ובספר חיים זכרנו וכתבנו
 יהוה ביום ישועתה בשרנו ורחמנו ובחזיו
 יהוה לגלג המון רחמיה עלינו ובחזיו
 יהוה יהמו נא רחמיה עלינו ובחזיו
 יהוה כחותם על לב היום שימנו ובחזיו
 יהוה והוהו ריבה ריבנו ולחם לחמינו ובחזיו
 יהוה ברך את לחמנו ואת מימינו ובחזיו
 יהוה עשה למען שמך והוסה על ישראל עמך
 יהוה עשה למען אברהם אברהם חמיה ועייע
 יהוה עשה למען יצחק נעקב באילמה ועייע
 יהוה עשה למען יעקב נענה בסלם ממרומה ועייע
 יהוה עשה למען משה נאמן בכל ביתך ועייע
 יהוה עשה למען אהרן כהן באורה ותומך ועייע
 יהוה עשה למען זכות יוסף אסיר צדיק ועייע

יהוה עשה למען פניהם וְךָ קנא לשמך ועיע :
 יהוה עשה למען דוד נעים זמירותיך ועיע :
 יהוה עשה למען מלך שלמה בנה בית לשמך ועיע :
 יהוה עשה למען תרונים ושרופים על יהוד קדושת
 שמך ועיע :
 יהוה עשה למען שמך והוספה על ישראל עמך :
 עשה למען שמך עשה למען אמתך .
 עשה למען בריתך עשה למען גדלך
 עשה למען דתך עשה למען הדרך עשה
 למען ויעודך עשה למען זכרך עשה
 למען חסדך עשה למען טובך עשה
 למען ישרך עשה למען כבודך עשה
 למען למודך עשה למען מדכותך עשה
 למען נצחך עשה למען סודך עשה
 למען עוזך עשה למען פארך עשה
 למען צדקתך עשה למען קדושתך
 עשה למען רחמנותך עשה למען
 שכינתך עשה למען תורתך :
 עשה למען אברהם יצחק ויעקב עשה
 למען משה ואהרן עשה למען

יוסף דוד ושלמה עשה למען ירושלים
 עיר הקדש עשה למען ציון משכן כבודך
 עשה למען הרבן ביתך עשה למען
 שממות היכלך עשה למען ישראל העניים
 עשה למען ישראל הדלים עשה למען
 ישראל השרוים בצרות עשה למען יתומים
 ואלמנות עשה למען יונקי שדים עשה
 למען גמולי חרב עשה למען תינוקות
 של בית רבן שלא חטאו :
 עשה למעןך אס לא למעננו עשה למעןך
 והושיענו הושיענו ועננו היום ובכל
 יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אתה :
 דעני לעניי ענינן : דעני לעשיקי ענינן :
 דעני לתבירי לבא ענינן : דעני
 לשפלי דעתא ענינן : דעני למכיכי רוחא
 ענינן : דעני לאברהם אבינו בהר המוריה
 ענינן : דעני ליצחק עד גבי מדבחא ענינן :
 דעני ליעקב בבית א ענינן : דעני ליוסף
 בבית אסירי ענינן : דעני למשה ואבותינו

על ים סוף ענינן: דעני לאהרן במחלתה
 ענינן: דעני דפינחס בישטים ענינן: דעני
 דיהושע בגדגל ענינן: דעני דעלי ברמה
 ענינן: דעני לשמואל במצפה ענינן: דעני
 לדוד ולשלמה בנו בירושלם ענינן: דעני
 דליהו בהר הכרמל ענינן: דעני דאלישע
 ביריחו ענינן: דעני לחזקיהו בחלותו
 ענינן: דעני ליונה במעי הדגה ענינן: דעני
 דחנניה מישל ועזריה בנו אתון נורא
 יקידתא ענינן: דעני לדניאל בגובא
 דאריותא ענינן: דעני למרדכי ואסתר
 בשושן הבירה ענינן: דעני לעזרה בגולה
 ענינן: דעני לחוני במעגל ענינן: דעני
 דצדיקי וחסידים ותמימי די בכל דר ודר
 ענינן: רחמנא ענינן רחמנא שויבי רחמנא
 פרוק רחמנא דיתמלי רחמין רחם עלנא
 ועל כל אנשי ביתנא ועל כל ישראל
 אחנא ומחשוכא לנהורא אפקינן בדיל
 שמך רבא:

צט"ח סליחות

יה שמע אבינו יה המחלים פניך אבינו לבניך אל
 תעלם אזנך: יה עם ממעמקים יקראו מרוב
 מצוקים אל נא תשיבם רקים היום מלפניך: יה שמע
 היותם ועונם מחה ורבי זרונם אם לא תעשה למענם
 עשה צורי למענך: יה שמע ומחה היום חובם ורצה
 כמו שי ניבם וידך תכין לבם וגם תקשיב אזנך יה
 שמע דמעת פניהם תשעה ותאסוף עדר תועה
 ותקים לה רועה ופקוד בטוב צאנך: יה שמע הלכי
 בדרך נבוכה תבשרם היום סליחה ובתפלת
 השחר המציאם חנה: יה שמע

אם אפס רובע הקן אהל שכן אם רקן
 אל נא נאכדה כי על כן יש לנו אב
 זקן פנים לו תכיר וצדקו לפניך נזכיר
 קח נא בן יקיר ונמצה דמו על קיר רץ
 אל הנער להקדישו ונפשו קשורה בנפשו
 עטרו בעצים ואשו נזר אלהיו על ראשו:
 יחיד הוקל בצבי ענה ואמר אבי הנה
 האש והעצים נביא ותשורה אין להביא:
 מלים השיבו מלהביליו ויען ויאמר לו
 בני אל הים יראה לו ויודע י את אשר לו:

בַּמְצוֹתָיךְ שְׁנִיחֵם נִזְהָרִים . וְאַחֲרֶיךָ לֹא
 מִהֲרָה־רִים . חֲשׂוּ וְהִלְכוּ נִמְהָרִים . עַל אֶחָד
 הַהָרִים : רְאוּ אֵד תְּלוּלָהּ . מִהָרוּ עֲצֵי עוֹלָהּ
 יַחַד בְּאַהֲבָה כְּלוּלָהּ . יִשְׂרוּ בְּעֶרְבָה
 מִסְלָה : רְאֵה יַחֲיד כִּי הוּא הֵשֶׁה . נֶאֱמַר
 לְהוֹרוּ הַמְּנַסֶּה . אָבִי אוֹתִי כִּבְבֵשׁ תַּעֲשֶׂה
 לֹא תַחְמוֹל וְלֹא תִכְסֶּה : בִּי חַפֵּץ וְנִכְסוּף .
 לְבָבִי לֹא לְחֲשׂוֹף . אִם תִּמְנַעֲנִי סוּף . רוּחִי
 וְנִשְׁמָתִי אֵלָיו יֵאֱסוּף : יִדְּוּ וְרַגְלָיו עֲקֹדֵי
 וְחָרְבוּ עָלָיו פֶּקֶד . לְשׁוּמוֹ עַל הַעֲצִים שֶׁקֵּדֵי
 וְהֵאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד : צֹאֵר פֶּשֶׁט
 מֵאֵלָיו . וְאָבִיו נִגַּשׁ אֵלָיו . לְשַׁחֲטוֹ לְשֵׁם
 בְּעָלָיו . וְהִנֵּה יִי נִצֵּב עָלָיו : חָקֵר אֶת כָּל
 אֲשֶׁר עָשִׂה . הָאֵב עַל בְּנֵו לֹא חֶסֶה . וְלָבו
 אֵל כְּפִים נִשָּׂא . וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר
 עָשָׂה : קָרָא מִדָּחֵם מִשְׁחָר . תָּמוֹר בְּנֶךָ
 הַנִּבְחָר . וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר . וְעָשִׂה אֵל תְּאַחֲרֵהוּ
 חֲלִיפֵי אוֹזְבָּרְתוֹ תִכּוֹן בְּהַקְטָרְתוֹ . וְתַעֲלֶה
 לְךָ תְּמוֹרְתוֹ . וְהִיָּה הוּא וְתְמוֹרְתוֹ :

זָכְרוּן לְפָנֶיךָ בְּשַׁחֵק . לְעַד בְּסִפְרֵי יוֹחֵק .
 בְּרִית עוֹלָם כָּל יוֹמֵהָ . אֶת אֲבֵרָהֶם
 וְאֶת יִצְחָק : קוֹרְאֶיךָ בְּאִים לְקוֹדֵי בְּצִרָה
 עֲקִידָה תִשְׁקוֹד . וְצֹאנְךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקוֹדֵי
 פָּנֵי הַצֹּאֵן אֵל עֲקוֹד : עוֹדְרָה גְבוּרְתְךָ
 לְהַקִּיץ נִרְדָּמִים . לְמַעַנְךָ תִּפְרָה חֲרָדִים
 נִדְהָמִים . לְהַמְשִׁיךְ רַחֲמֶיךָ וְחֲסָרֶיךָ
 מִשְׁמֵי מְרוֹמִים . אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
 רַחֲמִים :

אֵד מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
 בְּחֲסִידוֹת . מוֹחֵל עוֹנוֹת עִמּוֹ מְעַבֵּר
 רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן . מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים .
 וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים . עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל
 בֶּשֶׂר וְרוּחַ . לֹא כִרְעַתְם לָהֶם גּוֹמֵל . אֵל
 הוֹרֵתְנוּ לֹמֵר מִדּוֹת שְׁלִישׁ עֲשָׂרָה . זְכוּר
 לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלִישׁ עֲשָׂרָה . כְּמוֹ שֶׁהוֹרְעַת
 לְעַנְיֵנוּ מִקֶּדֶם . וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ . וַיִּרַד יִי
 בְּעֵנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
 וְשֵׁם נֶאֱמַר :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום
 וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת:
 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
 ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 רחום וחנן חסדנו לפניך רחם עלינו והושיענו:
 לדוד אליך יי נפשי אשא: אלהי בך
 בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי
 לי: גם כל קניך לא יבשו יבשו הבוגדים
 ריקם: דרכיך יי הודיעני ארחותיך למדני:
 הדריבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי
 ישעי אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך יי
 וחסדיך כי מעולם המה: חטאת נעורי
 ופשעי אל תזכור כחסדך וזכר לי אתה
 למען טובך יי: טוב וישר יי על בן יורה
 חטאים בדרך: ידרך עננים במשפט
 וילמד עננים דרכו: כל ארחות יי חסד
 ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו: למען שמך
 יי וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש
 ירא יי יורנו בדרך יבחר נפשו בטוב תלין

וירעו יירש ארץ: סוד יי ליראיו ובריתו
 להודיעם: עיני תמיד אל יי כי הוא יוציא
 מרשת רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני
 אני: צרות לכבי הרחיבו ממזקותי
 הוציאני: ראה עניי ועמלי ושאל לכל
 חטאתי: ראה איבי כי רבו ושנאת חמס
 שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש
 כי חסיתי בך: תוסו וישר יצרוני כי קויתיך:
 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:
 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:
 יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם
 על הרעה לעמך:

תחנה ליום ראשון סימן שמואל חוק

יי שועת עמך הקשיבה ועשה עמנו אות לטובה
 ומי בעמך ישראל גוי אחד: מבן שני אריות
 תחלצם. ומארבע רוחות תקבצם. וקרב אותם אחד
 אל אחד: ואת אבלי ציון תנחם ואת אהליבו הנדודה
 תרחם. לחבר את האהל להיות אחד: אדום ומואב
 צמתו בבור חיי. בחרפה הכו לחיי מזה אחד ומזה
 אחד: לבגלי טמנו פח ופחת ניתלחשו עלי יחד אין

עושה טוב אין גם אחר: חזק עמך שוכן שמי ערץ.
ואויבך יהי לכלה וחרץ: והיה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה אחר ושמו אחר: שוב

תחינה ליום טוב סימן יסודה חזק

יחיד לבות כל בני אדם חוקר עשה גדולות עד
אין חקר ויהי ערב ויהי בוקר יום שני: הקשב
שיחת עבדך ונאמו סובל גלות על שכמו: ויום נפלו
להקימו יש אחר ואין שני: וזכור ברית ידידך לעם
צועקים נגדך בני יעקב עבדיך ויצו גם את השני:
דודי הקשב תחנונות וחשוב תפלתם כמנות: בזכות
מקריבים קרבנות נתנאל בן צוער ביום השני: הט
אזנה לתפלת עמך ושלח לנו משיח צדקה ונקריב
קרבנות לפניך את הכבש אחד בבוקר ואת הכבש
השני: חזק לבי מלכי ומהר להאיר חשבי אם נסתרה
דרכי הצליחה נא לעבדך ביום השני: שוב

תחינה ליום טוב סימן יסודה חזק

דלו עיני למרום בצר לי אקרא ותתעטף עלי
רוחי מרוב פעמי ושיחי ואשפוך את נפשי לפני
יה הקשב נאמי ועשה אות לטובה עמי רבות
עשית אתה דלותי ולי יהושיע אל צדיק ומושיע
לישועתך קייתי בקים עלי אויבי לא ירא לבי
ואני עליך בטחתי: רכה בך ידי משגבי ורא
בחרבי כי לא בחרב ובחנית יהושיע: איבי גברו

ועלי התאמרו העל אלה תתאפק: למה פניך
תסתיר ואויב עלי יכתיר אל קנוא ונוקם: עצות
בנפשי אשימה ועם לבבי אהימה הלעולמים יזנח:
זדים יריבוני סעפי ישיבוני כי לא יזנח לעולם
אדני: רחמיה שפרתי כי לך יהוה הוחלתי אתה
תענה אדני אלהי: שוב

תחינה ליום טוב סימן חזק דוד קטן

אם גדל עוני מנשוא והסבלתי עשה אל תבוא
במשפט את עבדך נגעו לבבי הבר וחטאת
געורי העבר גם מזדים חשך עבדך: יגונותי גברו
ואנחותי לבי שכרו שמה נפש עבדך: דורשי
רעתי עלי הגדילו דהותי יגילו אל תסתר פניך
מעבדך ועד אז אשוע ואין משפט מתי תעשה ברדפי
משפט כמה ימי עבדך: ישוב אפה לרחמני יהי נא
חסדך לנחמני באמרתך לעבדך: דרכי ספרתי
ועליך מבטן נסמכתי האירה פניך על עבדך:
קטונתי מכל החסדים צור מושיב יחידים אשר
עשית את עבדך: טהרני מחטאתי אל תעלה אזנך
לבוהתי לשועתי אנא כי אני עבדך: נפלאות
הראני אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך: שוב

תחינה ליום טוב סימן חזק דוד קטן

שעה נודד מקנו ועודר שנת עינו ויקם בנצי
הזילה: מפני בשת אשמתו היתה לו דמעותו

לחם יומם וְלילה : וְיהי בְשִׁבּוֹי נְהַדְף וּמִתַּר לְגִבְעָה
נְרַדְף : לְחֹרֵב בַּיּוֹם וּלְקֶרֶח בַּלַּיְלָה : אֹיִבִים אוֹתִי
יִלְחֲצוּ וְעָרִי יִתְעַצּוּ . וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה : לִפְנֵיךָ תִּבְאֵ
תִּפְלְתִי : אֱלֹהֵי יִשְׁרָעֵלִי : יוֹם צַעֲקָתִי בַּלַּיְלָה : שׁוּב

תַּיִתֵּב לַיּוֹם שְׁשִׁי סִיּוֹן אֲחֵרָס

יְיָ אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים שַׁעַה לְעוֹמְדִים . בְּבֵית יְיָ
בַּלַּיְלוֹת : בְּךָ בִּטְחָתִי . וּשְׁמֶךָ זִכְרָתִי עַל מִשְׁכְּבִי
בַּלַּיְלוֹת : רַחֵם עַל הוֹלֵךְ וּבָכָה : אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יָרְכוּ
מִפְתַּח בַּלַּיְלוֹת הַנְּנִי הוֹלֵךְ שְׁחוֹחַ : לֹא מִצְּאָתִי מְנוּחַ
יָמִים גַּם לַיְלוֹת : מִלֵּט צוֹעֵק נְגַדְךָ : לְהַגִּיד בְּבוֹקֵר
חֲסִדְךָ . וְאַמוֹנַתְךָ בַּלַּיְלוֹת :

שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרַעָה לְעַמְּךָ :
אַל תִּקְצוֹף יְיָ עַד מְאֹד וְאַל לַעַד
תִּזְכּוֹר עוֹן יְהוָה הַבֵּט נָא עַמְּךָ כְּלָנוּ : אֵל
תִּנְאֹץ לְמַעַן שְׁמֶךָ : אֵל תִּנְבֵּל כִּפְסֵא כְּבוֹדְךָ :
זְכוֹר אֵל תִּפְרֵ בְרִיתְךָ אֶתְנוּ : אִם עוֹנֵינוּ
עָנּוּ בָנוּ : יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ : כִּי רַבּוּ
מִשׁוּבוֹתֵינוּ לְךָ חֲטָאֵנוּ : אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ :
אִם אֲשַׁמְנוּ כִּתּוּלַע הָאָדָם . יְיָ אֵת הַמּוֹן
רַחֲמֶיךָ תִּקְדִים : לְמַעַן אַב מוֹצֵל
מִכְשָׁדִים : גִּבְרָתוֹ בְּעַמְּךָ הַשָּׂדִים : אֲהַבְתּוּ

זְכוֹר הַיּוֹם לָנוּ : כִּי רַבּוּ מִשׁוּבוֹתֵינוּ לְךָ
חֲטָאֵנוּ אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ : אִם חֲטָאֵנוּ וְהִרְבִּינוּ
לְצוֹן : יְיָ גִּדְּהָ לָנוּ עַת רְצוֹן : לְמַעַן הַגּוֹל
הַנֶּעֱקָד כְּצֹאן : וְאַיִל הוֹשֵׁת כְּפָרוֹ לְרְצוֹן :
עֲקִידָתוֹ זְכוֹר הַיּוֹם לָנוּ . כִּי רַבּוּ מִשׁוּבוֹתֵינוּ
לְךָ חֲטָאֵנוּ : אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ : אִם הִרְבִּינוּ
פֶּשַׁע וְעִבְרָה : יְיָ הַתְּרַצֵּה בְּעַתְרָה : לְמַעַן
תֵּם חוֹה סֶלֶם וַיִּירָא : וְלֵן בְּמִקּוֹם מַה נּוֹרָא
תִּמְתּוּ זְכוֹר הַיּוֹם לָנוּ . כִּי רַבּוּ מִשׁוּבוֹתֵינוּ
לְךָ חֲטָאֵנוּ : אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ :

אֶתְאָנוּ לְחַלּוֹת פְּנֵיךָ : כִּי חֲסֵד וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ
פְּנֵיךָ : נָא אֵל תִּבְיָשֵׁנוּ נָא אֵל תִּשְׁיִבְנוּ
רִיקִם מִלִּפְנֵיךָ : סֶלַח לָנוּ וּשְׁלַח
לָנוּ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנְךָ :
אֶתְאָנוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ כְּפָרָה : אִיוֹם וְנוֹרָא
מִשְׁגָּב לְעַתּוֹת בְּצָרָה : תַּחֲיִינוּ :
תַּחֲנִינוּ : וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא : סֶלַח
לָנוּ וּשְׁלַח לָנוּ : יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
מִמְּעוֹנְךָ :

מִתָּא דְבִשְׁמִיא . לך מִתְחַנֵּן כְּעֵבְרָא
 דְּמִתְחַנֵּן לְמֵאֲרִיָּה . הֵב לֵן לְבָא
 לְתִיּוּבְתָא . וְלֹא נְהַדֵּר רִיקָס מִן קַמְךָ :
 מִרְנָא דְבִשְׁמִיא . לך מִתְחַנֵּן כְּכַר שְׂבִיא
 דְּמִתְחַנֵּן לְמֵאֲרִיָּה . כְּלֵהוּן בְּנֵי שְׂבִיא
 בְּכֶסֶפָא מִתְפָּרְקִין וְעַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּצִלוֹתֵין וּבְתַחֲנוּנֵין . אֲרִים יְמִינְךָ וְאַצְמַח
 פְּרָקְנְךָ . סְבֵרָא ^{מְקוּם} דְּחֵיִיא וּמִיתֵיא :
 מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים . וּמִתְפִּיס בְּתַחֲנוּנִים .
 הִתְרַצָּה וְהִתְפִּיִּיס . לְעַם עֵנִי
 וּמְדוּלְדֵל . פְּרוֹקְנָא דְּמַעֲלָמָא מְשִׁיזְבְּנָא
 דְּמִדְקֵדְמִין . פְּרוֹק יַעֲקֹב מֵאַרְעָא רְחִיקָא
 וְאַסִּיק זְרַעִיה מֵאַרְעָא דְשְׂבִיא :
 מַחֵי וּמְסִי . מִמִּית וּמַחֵי . מְסִיק מִן שְׂאוּל
 לְחֵי עֲלָמָא : בְּרָא כֵּד חֲטִי . אֲבוּהִי
 לְקִיָּה . אֲבוּהִי דְחַיִּים . וְאַסִּי לְכַבִּיָּה : עֵבְרָא
 דְּמִרִיד . וְנִפְיִק בְּקוֹלְדֵר . לְמֵאֲרִיָּה תְּאִיב .
 יְתֵבֵר קוֹלְרִיָּה : בְּרַךְ בּוֹכְרַךְ אֲנִי . וְחֲטִינִין
 קַמְךָ . הָא רִוּיָא נְפִישִׁין . בְּגִידִין וּמְרִדִין :

הָא עֵבְרַךְ אֲנִי . וּמְרִדְנִי קַמְךָ . הָא בּוֹתָא
 וְשְׂבִיא . וְהָא בְּמַלְקִיּוֹתָא : בְּבַעוּ מִינְךָ .
 בְּמִטּוּ מִינְךָ . דְּרַחֲמֵךְ נְפִישִׁין אֲסִי לְכִיבִין .
 דְּאַתְקִפוּ עֲלֵן . עַד דְּלֹא נְהִוִי . גְּמִירָא
 בְּשְׂבִיא : מַחֵי וּמְסִי . מִמִּית וּמַחֵי . מְסִיק
 מִן שְׂאוּל לְחֵי עֲלָמָא :

רַחֲמִים פְּשׁוּטִים בְּקִשְׁנוּ מִמְךָ . כִּי רַבִּים
 רַחֲמִים עִמְךָ . צְדָקָה וְחֶסֶד עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ אֲנָא אֱלֹהֵינוּ הֶסֶר
 מִמָּנוּ וּמִבִּתְּיָנוּ וּמִבֵּיתִי כָּל עִמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל מְקוּם שְׁהִים דְּבֵר . וְחֶרֶב . וְרַעָה .
 וְרַעֲב . וְשָׂבִי . וּבִזָּה . וּמִשְׁחִית . וּמִנְפָּה .
 וְשִׁטָּן . וְיֹצֵר הָרַע . וְחוֹלָאִים רָעִים . וְצָר
 מִעִמְךָ :

חַיִּים טוֹבִים שְׂאֲלָנוּ מִמְךָ . כִּי מְקוֹד חַיִּים
 עִמְךָ . צְדָקָה וְחֶסֶד עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ אֲנָא אֱלֹהֵינוּ הֶסֶר מִמָּנוּ וּמִבִּתְּיָנוּ
 וּמִבֵּיתִי כָּל עִמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוּם
 שְׁהִים דְּבֵר . וְחֶרֶב . וְרַעָה . וְרַעֲב . וְשָׂבִי .

ובזה ומשחית ומגפה ושמן ויצר הרע
וחולאים רעים וצר מעמך :

יש לחסר ואלו שלא להפוך סוגרנו לנוכח שלל ימים כשיר הסקלים
אלך יי נשאתי עיני שמע קול תחנוני
בגודל חסדך בשמך בטחתי וכפי
שטחתי דברים לקחתי ובאתי עדיך
גברו יגונותי ויבלו שגותי כי כל עונותי
שתה לנגדך דלפה מהונגה נפשי
הענוגה וחלץ מדאינה נפש עבדך העבר
חטאתי אלהי ישועתי וגם את דמעותי
שימה בנאדך וברוגו רחם זכרה והנחם
ושמחה ונחם נפש עבדך זכור עניי ומרודי
לענה מעודי עד מתי לנגדי תתדוש
עדיך חרפוני צוררי אויבי ומשוררי
הקשב נא אמרי בכאי בפחדך טמנולי
זדים פחים ומצודים ובהם נלכדים
פעמי ירדיך שימוני מצודים ושקר
בי מעידים בערוגי זדים צור בלעדיך
כבודך גלה צור לעם עיוב ועצור וטובך

הנצור תנה לשרידיך לחוצים ברוב
דחק מהם אל תרחק זכור לאברהם
ליצחק ולישׂרא עבדיך מרום ממרומים
רחם על עגומים ועל ירע רחומים ילדי
ירידיך נוֹאקים בבור גלות כך שמו
אילות והרם משפלות גוע חסיריך
סובלי עול תצהל ואויביהם תבהל
ובקדם תנהל דגלי גודיך ענה את
עתרתם סמוך את נפילתם והשב את
שבותם מאפסי חלדך פדה עם לך
הומה וכאלם דומה בגלות זה כמה
שבועי גודיך צדיק במפעלות לך נתכנו
עלילות דלנו ממצולות למען חסדיך
קבץ מפוזרים בכבלי צר סגורים בלעום
אכזרים שרפו מועדיך רחום היה
למשען לעם רוח לען ועשה נא למען
שלשת עבדיך שדי נשגבת בכל אשר
פעלת כי צדיק אתה וצדק מדיך
תכפר עוני כי שברי כך מדכי וכונן את

דַּרְכֵי יְיָ אֱלֹהֵי לַעֲבֹדָךָ: תִּשְׁעָה לְתַפְלָתִי
וּלְשִׁיחַ רַגְלֵי יְיָ כִּי אַתָּה תִּקְוֹתִי: וּמִי לֹא
יַעֲדֶךָ: ^{לביד}

אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמִיךְ:
יִהְיֶנוּ וְיֵאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמִיךְ:
בְּצַר לָנוּ קְרֵאנוּךְ

וְהַלְשׁ:
גִּלְגַּל עֲלֵינוּ הַמִּזֶּן רַחֲמֶיךָ וְהַלְשׁ:
דַּרְשֵׁנוּךְ הַמְצִיא לָנוּ

הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּתַפְלָתָנוּ
וְהַלְשׁ:

וְאֵל תְּבִישֵׁנוּ מִשְׁבָּרֵנוּ
זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלִּפְנֵיךְ

וְהַלְשׁ:
חֹס וְרַחֵם עֲלֵינוּ
וְהַלְשׁ:

טַהַרְנוּ מִטְּמֵאוֹת עֹנֵנוּ
יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ

וְהַלְשׁ:
חַמּוּד עַל עַמְּךָ וְרַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ חוֹסֶה נָא
כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חַנּוּן מִלִּפְנֵי וְעֵנֵנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אָבִינוּ אַתָּה אָבִינוּ מִלִּפְנֵי
אֵין לָנוּ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אַתָּה אָבִינוּ

מִלִּפְנֵי רַחֵם עֲלֵינוּ: אִם הִטְבַּנוּ פּוֹעֵל אָבִינוּ
אַתָּה וְאִם הִרְעֵנוּ מִעַל אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אַתָּה
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עֲלֵינוּ: אִם גָּבַר פִּשְׁעֵנוּ
אָבִינוּ אַתָּה אַתָּה צוּר יִשְׁעֵנוּ אֵין לָנוּ
אֱלֹהֵי אַתָּה אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עֲלֵינוּ: אִם
הִדְבִּינוּ אִמְרֵי אָבִינוּ אַתָּה זְכוּר כִּי אֲנַחְנוּ
חוֹמֵר אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אַתָּה אָבִינוּ מִלִּפְנֵי
רַחֵם עֲלֵינוּ: אִם לָךְ חֲטָאנוּ אָבִינוּ אַתָּה
אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אַתָּה אָבִינוּ
מִלִּפְנֵי רַחֵם עֲלֵנוּ לָךְ יְיָ קוִינֵנוּ אָבִינוּ
אַתָּה כִּי אַתָּה אָבִינוּ אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אַתָּה
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עֲלֵנוּ: לָךְ פִּרְשָׁנוּ שְׁעַל
אָבִינוּ אַתָּה הַמְצִיא לָנוּ תַעַל אֵין לָנוּ
אֱלֹהֵי אַתָּה אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עֲלֵנוּ:
חוֹשֶׁה שְׁלַח מְשִׁיחַ אָבִינוּ אַתָּה וְצִיָּן יִשְׁע
תַּפְרִיחַ אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אַתָּה אָבִינוּ מִלִּפְנֵי
רַחֵם עֲלֵנוּ: אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אָבִינוּ אַתָּה
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אַתָּה אָבִינוּ
מִלִּפְנֵי רַחֵם עֲלֵנוּ:

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֲבִינוּ אֶתָּה • אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֶתָּה אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ רַחֵם
 עֲלֵינוּ • אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנּוּנוּ כִּי אֵין
 בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנו וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ
 מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ • זְכֹר רַחֲמֶיךָ •
 וְחֶסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה • יְהִי חֶסְדְּךָ •
 עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ • אֵל תִּזְכּוֹר לָנוּ
 עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מֵהַר יְקֻדְמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
 דָּלוּנוּ מְאֹד • עֲזֵרְנוּ בְּשֵׁם • עוֹשֵׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ • חַנּוּן • חַנּוּן כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹ •
 בְּרוּגֵנוּ רַחֵם תִּזְכּוֹר • בְּרוּגֵנוּ אֲהַבָה תִּזְכּוֹר •
 בְּרוּגֵנוּ עֲקָדָה תִּזְכּוֹר בְּרוּגֵנוּ תְּמִימוֹת תִּזְכּוֹר •
 • הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאנוּ • כִּי
 הוּא יִדַע יִצְרָנוּ זְכוּר כִּי עֶפְרַאֲנָחֵנוּ • עֲזֵרְנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ • וְהַצִּילֵנוּ
 וּבִפְרֹעַ עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ •

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל • שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל • וְאֵל יֹאכֵד יִשְׂרָאֵל •
 הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם • שְׁמַע יִשְׂרָאֵל •

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד • שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית גּוֹי אֶחָד • וְאֵל יֹאכֵד גּוֹי
 אֶחָד • הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם • • אֱלֹהֵינוּ • אֶחָד •
 שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שְׂבוּר שְׂאֲרֵית גּוֹי קְדוֹשׁ • וְאֵל יֹאכֵד גּוֹי
 קְדוֹשׁ הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ •
 שׁוֹמֵר גּוֹי רַבָּא • שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית גּוֹי רַבָּא • וְאֵל יֹאכֵד גּוֹי
 רַבָּא • הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם • אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא •
 יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא • בְּעַלְמָא דִּי
 בְּרָא כִרְעוּתִיהַ • וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ •
 וְיַצְמַח פּוֹרְקָנִיהַ וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהַ • בְּחֵיכּוֹן
 וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
 וּבְזִמְן קְרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן • יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעַדְסָא לְעַלְמֵי עַלְמֵיָא • יִתְבָּרַךְ •
 וְיִשְׁתַּבַּח • וְיִתְפָּאֵר • וְיִתְרוֹמַם • וְיִתְנַשֵּׂא •
 וְיִתְהַדָּר • וְיִתְעַלֶּה • וְיִתְהַלָּל • שְׁמִיהַ
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא • לְעֵילָא מִן כָּל
 בְּרַכְתָּא • שִׁירְתָּא • תְּשַׁבַּחְתָּא • וְנַחְמְתָּא •
 דְּאִמְרֵן בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן •
 תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמֵיכּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם תִּקְבַּל
 צְעַקְתְּכֶם • תִּשְׁמַע תִּפְלַתְכֶם בְּרָצוֹן •
 וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתַרְתְּכֶם • וְיִקְיִים בְּכֶם מִקְרָא

שבתוב יי אלהי אבותיכם יוסף עליכם
ככם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר
דבר לכם: (בנשכרת יוני תשובה) ויכתבכם האל
בספר חיים טובים) וכן יהי רצון ונאמר
אמן: תתקבל צלותהון ובעותהון דכל
בית ישראל קדם אבונא דבשמיא
(וארעא) ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע
וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה
ונאולה וסליחה ובפרה וריוח והצלה לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: עושה
שלום במרומוי הוא ברחמי יעשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:
שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה:
אדני שמעה בקולי תהינה אזניך
קשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמר
יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה למען
תורא: קויתי יי קויתה נפשי ולדברו
הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבוקר

שמרים לבוקר: יחל ישראל אל יי כי עם
יי החסד והרבה עמו פדות: והוא יפרה
את ישראל מכל עונותיו:

הנה אחר הסליחות לאוי ונכון לסיות כל איש ישראל בעוד עד אחר
הצק עוסק בחורס כל אחד כפי דעתו והוא כלוי ומוקוצל לפניו
יתצק עסק החורס באשנורת הצקר חס ושלום לא יתעסק בדברים
צטלים ונעייני השלם וכיואל צו והסיפה עוצה עמנו ויזכרו ואל
נאלד צהליכה צית הכנסה להפלה צהיות זמן ק"ש ולא קודם שיעלה
עמוד השחר ולפעמים בזמן זריחה הלצנה ידעו שהאיר מזרח ונחפלין
צעוד לילה חס ושלום וזכרכים זכרות לצעלה לסיות קודם זונסה
ואינס וקיינון סנולה לכן יאמרו עד שילא הספק נולס ולא יקדעו
ושועעי דים עליהם חבא זכרת טוב וסי ישלה זכרה וסללחה צכל
מעסה ידיסס חנון:

בקשות לאשמורת הבקר

בת אהובת א קמה בשחר תתלבן אודם כתמה
בצחר שיר לה מהללת למנצח על אילת
השחר: נדרה שנת עינה גוברת ולבקש על עונה
שוחרת צועקת על חטאתה שופכת בדמעתה
עתרת: שיר יושבת ברוב פחדה כי חטאה לובשת
סות חרדה לה קוראה עורכת תשובתה אול
ממשוכתה נרפאה: שיר מדי עלותה בית א לתפלת
אביר גוי ישראל מחול לה תשא את חטאתיה
וברית מאבותיה תזכור לה: שיר נורא אתה שועתה
הקשיבה את ריבה מצרתה אל ריבה נתסנא את

עם אבינו גם ברצונך את ציון הטיבה: שיר חזן
תחון על בניך לך שבים ונבחר לפניך נצבים יראים
יקראו לדין כי על כן באו נכאבים: שיר זכור תזכור
רחמים יום הדין הפר בעם וזעמים עת תדין ליראיך
ולחושבי שמך הטה יושבי על מדין: שיר קרב לי
שנת גואל ופדני על מי מנוחות האל תנחני וזכור
לי זכות איש תם על דבך בחותם שימני: שיר אם
ענות תשמור לי למשא ראה צורי גואלי איך אשא
לא אוכל שאת עלי אבל רוע מפעלי יא תשא: שיר

סי ח"ס

חשתי ולא התמהמהתי בתנומות וקבית לא הנה
קמתי בזממות לפניו פי פציתי לו כי קוד
קויתי יראה בעד ואימה יבא בי נפדה עלי תרדמה
בחובי אך כמו פי אתחנן לא אולי יחנני ייה יודע
מסתרי שמרני מאזין כל אמרי ענני מחטאי טהרני
לך אני רפאני י מה בצע פי אתנפל נגדך אם אוסיף
צור תחלל אמריך תעלה מרפא לצירי זכרני ופחדני י

סי יטא

ידך שנת עמי ואפער באני תוך ים תשווקתך וארה
אזכרה: דוד נעלה חמדת מהללי: חזן
לו אהיה יונק ואתה אומני אינק שרי יופיך צמאי
אשמרה: דוד נעלה חמדת מהללי: אינק

לו אהיה שרח ואתה ואני נשב בצל גני ופרך
אשמרה: דוד נעלה חמדת מהללי: נשב
לו אהיה רומח ואתה נוהני תוך לב משנאך בדמם
אשמרה: דוד נעלה חמדת מהללי: תוך
לו אהיה אהל ואתה שוכני נתעלסה אהב בגיד
נתאזרה: דוד נעלה חמדת מהללי:

לו אהיה לשון ואתה מעני אשקיס יקוד השקך
בשיר ואזמרה: דוד נעלה חמדת מהללי:
לו אהיה עבד ואתה רוזני אשאף עבודתך דרור
לא אכחרה: דוד נעלה חמדת מהללי:

אודה לא ללב הומר ברו יחד כוכבי בוקר
שימו לב על הנשמה לשם שבו ואחלמה
ואודה באור החמה שבעתים באור בוקר: אודה
מפסא כבוד חצבה לגור בארץ ערבה להצילה
מדהבה ולהאירה לפנות בוקר: אודה ערה נא בי
בכל לילה נשמחכם עולה למעלה לתת דין השבון
מפעלה ליוצר ערב וגוקר: אודה ימצאנה מטנפת
מעונות ותוספת כמו שפחה נהרפת תמיד בבוקר
בבוקר: אודה נא ימצאנה מקודשת במצות
ובתוספת כמו בלה מקושמת תמיד בבוקר בבוקר:
הנאמן במקדונו יחזירנה לו כרצונו איש לא גוע
בעונו ויהי ערב ויהי בוקר: אודה והחיו העניה

יחידה תמה ונקיה ואשר נפשו לא חיה איך יזכה
לאור הבוקר : אודה נועם יי לחיות נזכה ובשנה
הזאת בשמחות תחת רגזות בוקר תשמע קולי
בוקר : אודה

דיני חדש אדר

א חדש אול זמן תשובה לכל הוא צדק המוקדם הזה ויזהר לפסוק
צמעיו ועוז וישר שבכל לילה קודם שיסן טרם אומרת וידוי
יפסוק ויחפס לרכיו וצמעיו צדקו יוס ויחיה וישו וכן יעשה ור"ח
אול עד י"ח כי הים לריך לעשות כן כל ימיו בכל לילה כמעט לדיקם
קראו צמחתם וארי דמוצנאל ולפחות כה יעשה בארבעים יום סגוראים
הללו : מורה באמצע אור רמ"ג :

ב זה עיקר העבודה לשמור העיקרים ולסוקף לא לזלזל בעיקר
ולקיים התוספת : טס אות רמ"ו :

ג יוסף אומן צקיום המלות ויהיה זרי ציור צמדט פזה צקידוט
הלצנה שהיא מלה עוברת חונטה היותר ראו הוא אחר שיעברו
עליה ז' ימים אחר יום המולד : וטה אפרים קי תקפ"א קע"ו י'
ד יש אכשי ונעשה כוסגין שבחדט הזה ונפספטים בלקדוקי מלה
להיות צדק וצוחן תפילין ומחוחת שלפס וכל אשר יולא טס בדיק
בשאר מלות והוא ונפג טוצ : (טס וטס) :

ה יש אכשי ונעשה כוסגין להתענות וי יוס כגד וי יוס טעלה וטס
רציו מ"ה לקבל החורה ולפי שבצרות ור"ח ור"ח אין ונענים
לכך כוסגין להתחיל אחר ט"ו באב שישליו לונקפר וי יוס ואף אס יש
ציונים או כונה העניות כגון וי טרגיל להתענות צה"צ או ער"ח או
יאר לייט או הענית חלום או סגורו הלצור הענית כיון טעכ"ט ונענים
צסס טס עולים לו למשכן הארבעים ויש ונחמילין מן אחר י"ז בתמוז
ונענים ונה שלרבים לתשלום ואין הימים שנתעניו בלא זה ונלוקר
למשכן ונחדט אול ואילך עולה למשכן אף הימים שנתענים בלא זה

כיון טסס ימים קדושים ויש לילך צזה אחר כוונת הסודר (טס וטס)
אות צ' ועיי' א"ר קע"ק א' :

ו אותם העניות שנתענים לונקפר וי יוס א"ל להסלים שהרי אין
ונענים רק בצביל תשובה : (טס וטס) ועיי' ט"ע קי תקפ"צ קע"י
צ' בהגה ובא"ה קע"ק ט' וא"ר קי תקפ"א קע"ק א' :

ז וי טקבל עליו העניות או אפי' לא אונר דרך כדך רק בקבלת
תענית לצד לריך להתענות אותם ונחורים ואינו יולא בתענית ג'
ימים וגי לילות רלופים ונ"ח טס קע"י צ' :

ח בערב ר"ח אול כהגו רצים להתענות ולעשות סדר יוס כפור קטן
אף בנקוס שאין כוסגין לעשות כסדר הנה בשאר מדינים כדי
שיכינו לבס לתשובה ואס חל ר"ח בצבת יש ונקדיון לעשות ציוס ט'
(טס וטס קע"י ג') :

ט יש כוסגין להתענות ציוס א' של קליחות ויותר טוצ להרבות
צמענים טוצים ובתשובה ולא להחמיר על הלצור : אהר"ט קע"א
ומה"ר לינגו (צרכ"י טס אות ט') :

י אס יכול להתענות אזהו יוס או יומים צמוי אול אשכיו ובלצד
טיהם בפשטות ונענים ולגדור גדר שלא ישו עור לכסלה :
(נו"צ אות רמ"ג) :

יא וי טהוא טס כח ויש לחוש כשיחמיר בתעניות או יחלט כח
אין לו להחמיר כדי שלא יצול ח"ו ליש חילול כוס יוס"כ טהוא
מן החורה כי העניות או טס בצביל תשובה ואחד המרצה ואחד
המונעניו ובלצד שיכיון לצו לשמים (ונ"ח קע"י ל"ו) :

יב כשנתענה ור"ח אול ואילך ישא ונעני' טיתן לו טכרה וחיים
וצמים לעבודתו צהולאת ק"ה ויאונר י"ג מרות ג' פעמים גס ואלי
תפלתו לך ה' עת רלון ג"פ : ונעני' ור"ח (א"ר קע"ק א') ונ"ט
ויאונר י"ג מרות אס הוא צימיר יאונר בטעונים כמו שקורא בחורה
ופשטו טהו :

יג אשר חקן לו אלהים עורט חטאיו בלדקס יפרוק ורצה ציונים
או בלדקס ובליווד זזהר תקונים וטכיות ותפלים : (נו"צ אות

דמייה זכתה הכי ח"ר צקי הפיל קע"ק חי וזשס קי האזרכל איש
לרעשו יתחנות לאציונים ר"ח אלול רנו ותחנות לעינים באלול :

יד יש עוקיות מוכנים ע"ח אלול שאחר ונכה עכ"ח השמש
קוצו צנים סוצצים ונכה יפה הוא : (ברכ"י אות י"ד)

טו כוהנים ור"ח אלול וזילך עד יו"ט"כ לומר בכל יום אחר גמר
השפלה וחומר כ"ז בהללים לדוד ה' אורי וישעי צוקר וערב
ואזורים אחריו קדים יתום ויש נוהגין לאומרו עד שזיני עללה ועד
בכלל (נטי"א קע"י ו') עיי' אלף למטה להרצ הכ"ז קס סכתה סיקוד
סונכה ע"י"י הנדרש שו"ס אורי צר"ם וישעי צי"כ וחס"כ כי ילפני
צקוכה שהוא רנו לקופות :

טז נוהגין בכל יום של ימי החול ור"ח אלול וזילך אחר השפלה
אזורים בצבור י"ד וחזורים הללים ותחבונים לגומר כל הללים
שני פעמים קודם ר"ח והוא עולה כוונין כפר ונתחילין אחר ר"ח
לומר ימי דלון הנקודר אחר אגירת הללים בשלימות עם תחבונים
וצי"ס"ר שלמי אגירת הללים כתוב עד ונלחת ימי סנותינו צסם צצעים
שנה וזו"א שפת יתר ורואי ללג ונלות צסם קצעים טנה (עיי' צקי
אלף לננופ סכתה שאין כראה לתת קצם לטותיו דשנא מן השנים
יחמו עליו להסריך ינוו ויגיע לגזרות או יותר ודוד הנו"ך ע"ה אור
דבר הוא ורגיל אלל אין ככון לומר כן דרך הפלה) וצי"ס"ר שאזורים
אחר הללים כיון שאין אזורים ספר שלם יש לומר בזכות וחזורי
הללים שקרינו לפיכך בזכות פקוקים וכי ואחר הסי"ר לומר קדים
יתום וחס אין עשרה צענה אגירת הללים ונוותיין עד ט"ב"א אחד
לשלים עשרה לומר קדים יש לסייר וחזור חי ויאמרוסו אחר קטלינו
עשרה ויאמר קדי וציוני תשובה שבין ר"ח ליו"ט"כ אזורים יתור ועשרה
וחזורים צכ"י צכדי לגומר כל הללים פעם שליטית קודם יו"ט"כ
(נטי"א קע"י ח') וכל אלו ונכהים טו"זים רשדים טנה ועוז ויפה לנהוג
אותם בכל הנקיות :

יז וישנכס אל כסכתה חס אגרת לחברו לריך לנחת צחילתו
שנכס עליו לטנה טובה : (צח"ע"י ק"י הפיל קע"ק ח"ד)

יש נוהגים לטנות התרת נדרים באלול והרנו לא יחל דברו ככל ס"ח אלול (ברכ"י)
והנכרג פה פנדלד יע"ח לטנות התרה ביום עשרים אז טהוא ארבעים יום קודם
ר"ה ויום ער"ה אלול ארבעים יום קודם יו"ט"כ ובע"ה וי"ט"כ

שמועו נא רבותינו . כל נדר . או שבועה . או איסור .
או קינם . או חרם . שנדרנו או שנשבוענו

בתקין או בחלום או שנשבוענו בשמות הקדושים
שאנם בתקנים . ובשם הוי"ה ברוך הוא וכל מיני
גזרות שקבלנו עלינו . ואפילו גזרות שמשון *
וכר שום אסור . ואפילו אסור הנאה . שאסרנו
עלינו . או על אחרים . בכך לשון שר אסור בין

בלשון אסור . או חרם . או קינם וכר שום קבלה *
אפילו שר מצוה שקבלנו עלינו בין בלשון נדר *
בין בלשון גרבה * בין בלשון שבועה *
בין בלשון גזרות * בין בכל לשון וגם

הנעשה בתקיעת פה בין כל נדר * ובין כל גרבה *
ובין שום מנהג שר מצוה שהנהגנו את עצמנו וכל
מוצא שפתינו שיצא מפינו * או שנדרנו ונמרנו
בלבנו לעשות איזה מצוה מהמצות * או איזה הנחנה

טובה או איזה דבר טוב שהנהגנו שלשה פעמים *
ולא התנינו שיהא זה . בלי נדר הן דבר שעשינו הן
על עצמנו הן על אחרים * הן אותם הידועים לנו הן
אותם שפכר נשגחו ממנו בכלהו אתהר טנא בהו
מעקרא וישוארים ומבקשים אנחנו ממעלתכם התרה

עליהם פי יראנו פון נפשל ונקבד חס ושלום בעין
נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואפורין וקונמות
והסקמות ואין אנחנו תוהים חס ושלום עד קיום
המעשים הטובים ההם שעשינו רק אנחנו מתחרטים
עד בקבלת הענינים בלשון נדר או שבועה או נזירות
או אפור או חרם או קונם או הסבמה או קבלה בלב
ומתחרטים אנחנו על זה שלא אמרנו הננו עושים
הדר זה בלי נדר ושבועה ונזירות וחרם ואפור וקונם
וקבלה בלב ולכן אנחנו שואלים התרה בקבלה
ואנחנו מתחרטים עד כל הנזכר בין אם היו המעשים
מדברים הנוגעים בממון בין מדברים הנוגעים בגוף
בין מדברים הנוגעים להנשמה בקבלה אנחנו
מתחרטים על לשון נדר ושבועה ונזירות ואפור וחרם
וקונם וקבלה בלב והנה מצד הדין המתחרט והמבקש
התרה צריך לפרוט הנדר אך דעו נא רבותינו פי אי
אפשר לנו לפרטם פי רבים הם ואין אנחנו מבקשים
התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם עד בן
יהיו נא בעיניכם כאלו היינו פורטים אותם:

והמתירן וסיון לפס שלס פנאים כלסון זס
בלם מותרים לכם * מותרים לכם * מותרים לכם *
מהולים לכם * מחולים לכם * מהולים לכם *
שרוים לכם * שרוים לכם * שרוים לכם * אדרבא

אין כאן לא נדרים ולא שבועות * ולא קבלות *
ולא הסכמות * ולא מנהגים * ולא נזירות ולא אפורין
ולא קונמות אבל יש כאן מחילה וסליחה ונכרה *
בשם שהסכימו והתירו לכם בית דין של מטה ביד
יסקימו והתירו לכם בית דין של מעלה וסר עיניכם
והפאתכם תכפר:

ואמיכ יאמרו וודעא לפניסם ויאמרו כלסון זס

הרי אנחנו מוסרים מודעא לפניכם רבותנו ואנחנו
מבטלים מקאן וליהבא מה שנקבל עלינו * כל
הנדרים וכל שבועות ונזירות ואפורין וקונמות וחרמות
והסקמות וקבלה בלב הן בהקיץ הן בתלום * הוי
מנדי תענית בשעת מנהגה ובאם שגשפה לתנאי
מודעא הזאת * ונהדר מהיום עוד * מעתה אנחנו
מתחרטים עליהם מעקרא * ומתנים עליהם שיהיו
בלם בטלין ומבטלין לא שדירין ולא קימין * ונא
יהיו הדין כלל ועקר בקבלה ואתחרטנא בהון מעתה
ועד עולם:

ויאמרו סמתירן קבלטו וסרת המודעא

ואמיכ יאמרו סקבל סמודעס סזאס עסגאון סיד"א ז"ל

ועוד אנחנו מוסרים מודעא לפניכם רבותינו שכל
מתשבה רעה והרהור רע ורעותא דלכא אם
יעלה בלבנו ומוחנו ובכרטי בעת התפלה * ותלמוד
תורה באיזה צד ואופן שאינו לכבוד ורצון הבורא

יתברך מעבשיו אנחנו מבטלים אותן מחשבות *
 והרהורים רעים ורעותא דלבא אשר הם נגד רצון
 קודשא בריך הוא ושכינתיה * בטול גמור פתרים
 הנשבר ומבל שכן אם נדבר איזה דבור רע ואסור
 מעבשיו יהיו הכל בטלים ומבוטלים ועתה אנחנו
 מבארים ומפרשים באר הטוב ואנחנו מגלים דעתנו
 ורצוננו בכל לבנו בירצוננו ומאוננו וכוננתנו לעבוד
 את בוראנו אלהי אברהם אלהי יצחק וישוראל
 עבודה שלמה עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה
 ביראה ואהבה ושמחה פדת מה לעשות וכל מחשבה
 ודבור ומעשה שהם נגד רצונו יתברך מעבשיו
 בטלים ומבטלים כי הם מצד יצר הרע והכלל הכל
 באופן שקל עבודתנו להבורא יתברך במחשבה
 ודבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפניו
 ונקה בדי שום פגיה גלל ועקר והכל הוא לשם יחוד
 קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו
 ודחילו יחד שם י"ה ברוה ביחודא שלים בשם
 כד ישראל לדעת רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר
 בנו ולדעת רבינו יצחק לוריא אשכנזי המקום
 ברחמי וצורנו על דבר פבור שמו מעתה ועד עולם
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ויגאלי

ואס"ך יאוננו סמטינן קבלנו וסידם סוודעל

מג

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שקל
 הקללות והארורים והתקומות והשמתות שקללנו
 או שאררנו או שנשבענו או שנדינו או שהרמנו או
 ששמתנו את עצמנו או את אחרים אשר מודע ישראל
 הקוה או אחרים שקללו או שאררו או שהחרימו או
 ששמתו אותנו או את נשנו או את ורענו או את בני
 ביתנו : ובפרט אם עברנו על ארבעה ועשרים
 דברים שגית דין מגדים עליהם היו ופתתנו פינו
 דרעה :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהינו
 שבשמים ובארץ שאל ישלמו בנו ולא יעשו בנו
 שום רשם וכל הקללות ותהפכו עליכם ועלינו לטובה
 ולברכה גדלתיב ונתפוד יי אלהיך לך את הקללה
 לברכה פי אהבך יי אלהיך :

חרי אנחנו מבקשים מפעלתכם דחתינו לנו כל
 קללות וגיפות ודברים אסורים ולבטל עין
 הרע הן וכיוצא בהן :

וענין המתירין

מותרים יהיו כל קללות אלות ושמתות ותקומים
 נדוים וארורים וגיפות ובטוים וכשפים
 וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופתרונות רעות
 ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים אסורים
 וכל מיני גזירות קשות ורעות וכל מיני עין הרע

שהושמו עליכם או על שום אחד מבני ביתכם וכן קללות שקללו אתכם אחרים או שקללתם את עצמיכם בכל אופן שיהיה או שנתחבתם שום קללה או ארור או חרם או נדוי או גזיפה או שום גזרה רעה באיזה צד ואופן שיהיה על הכל מעבשיו אנהנו מתירין ומבטלים הכל ובך אנהנו אומרים :

בצרוקה וברשות קודשא בריך הוא ושכינתיה ברשות בית דין של מעלה וברשות בית דין של מטה וברשות סנהדרין גדולה וברשות סנהדרין קטנה מותרים לכם מותרים לכם מותרים לכם * שרונים לכם * שרונים לכם * שרונים לכם * מחולים לכם * מחולים לכם * מחולים לכם * אין קללות אין כאן אלות אין כאן שמתות אין כאן ארורים אין כאן נדמים אין כאן נדוים אין כאן גזיפות אין כאן בשופים אין כאן פתחון פה לרעה אין כאן מחשבות זרות והרהורים רעים אין כאן עין הרע דאנשים * אין כאן עין הרע דנשים * אין כאן עין הרע דשוונאים ואהובים כלם יהיו בטלים ומבטלים וחשובים בכלי חרם הנשבר וכדבר שאין בו ממש וכל מיני עין הרע יוסרו מעליכם ומבתיכם וישלכו למצולות ים בכתוב ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יי מחרון אפו ונתן

לך רחמים ורחמך ורחמך בראשך נשבע לאבותיך : אָנָּא יְהוָה הַתְּמַלֵּא רַחֲמִים וַיְכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת בְּעַסְךָ וַיְגַלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ וַיִּתְמַתְּקוּ הַדְּיָנִים וַיִּזְכּוּ לָנוּ עַקְדָתוֹ שֶׁל יִצְחָק אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם כְּאֵלֹהֵינוּ אִפְרוּ צָבוּר וּמוֹנֵחַ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ וְהַבֵּט בְּאָזְנוֹ לְהַצִּילֵנוּ לָנוּ וְלִכְלֵל יִשְׂרָאֵל מִכָּל רָע וְתַבְטַל מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת בְּשֵׁם (ק"ר ע שט"ן) וּבְשֵׁם שְׁמַסְכִּימִים וּמְתִירִים לָכֶם בֵּית דִּין שֶׁל מֵטָה כִּד יִסְפִּימוּ וַיִּתִּירוּ לָכֶם בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וְכָל הַקְּלָלוֹת וְחִלּוּמוֹת רַעוֹת וּפְתָרוֹנוֹת רַעוֹת וּפְתַחְחוֹן פֶּה לְרָעָה וְכָל גְּזֵירוֹת רַעוֹת כָּלֵם יִתְהַפְּכוּ עֲלֵיכֶם וְעֲלֵינוּ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה כְּכַתוּב וְלֹא אָבָה יי אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹעַ בְּלַעַם וַיִּהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לְבְרָכָה כִּי אֲהַבְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּכְתִיב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּיִם בְּלָכֶם הַיּוֹם * עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶד * עֲשֵׂה לְמַעַן תִּוְרַתְךָ * עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ * יי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

סדר מסירת המודעא

כתוב

צפסר שלי"ס כי פאלס צעת שווליאיס כשוחו ססנון עועל על ימיכילסענו ואל לו כפור צסי אסי ישרא והכססנה עוואנס ואפסר שחיו הצא לידי הולאח ועל כן לריך לסקדים צעודו צסכלו לסהפלל א כי עד חסר לא יצאו ימי סרעס וצסקר אס הדצכיס עסוק עועלס לספי עסרס או סלסס . צהכנעס וצסצנון צצ

צאינה וזרעדה :

ידו

לכן נלפניך ה' אלהי ואסי אבותי הן הגדול הגבור והטורח
 אשר זידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש . שכשיגיע לאחר
 אריכות ימים וקנים צעזכותו יתברך שמו עת פקודתי בלון הטוב
 צדקתו וחסדו והנולדו ליעול ומוני כשנתי שאהיה צעה הזאת צדעת
 לנולה ומיושבת עלי ובטכלי כנולדו וקדם לטוית דבוקו ובאחדותו צ"ס
 שלא לזוז מיראתו ונאסבתו עד יליח כשנתי עד ועד בכלל . ונקבל חני
 עול ונכוחו עלי ה' אחד ושמו אחד . ויהיה גם כן דעה מיושבת עלי
 להלדיק דינו צ"ס . הוא אונה וגזרתו אונה . והכל בחסד וצדקתו
 עלי ואעשה רלונו צ"ס ציאה צאה צ"ס כי הוא רב ושלע . ובאש שיהיה
 רלון הצורא ברוך הוא הפשוט לאחר אריכות ימים ושנים צעזכותו
 יתברך שמו כשיגיע עת הזאת ליסרני ביקורים קשים ושיהיה לי בלצול
 ועירוף הדעת חס ושלום . הריני נלדיק את דינו הקדוש והטהור של
 חסד ורחמים עלי ואתה לדיק על כל הצא עלי כי אנה עשית יאחי
 הרשעה . אונס צאם שיצא חס וחלילה צעת הזאת הנקטת והמדיה
 פועקתה הגדול . ילרי הרע ומעוררי להקטת ולסדית ולפסות אותי חס
 וחלילה חלילה וחלילה לכפור צעושי יולרי וזורחי מלך מלבי המלכים
 הקצ"ס או הצורה הקדושה והטהורה . או צנלוותיה . הן נולות
 דאורייתא . או נדצרי קבלה . או נדדבנן . תורה שבכתב . או תורה שבצעל
 פה . או נאליה קייג נגדר ונאנרת לנשורת חס וחלילה . הריני מוסר
 מודעא בלידוק קצ"ס ושכינתיה . לפניכם עדה קדושה . צוודעא גבורה
 ככל דיני ונקיית מודעא שתיקנו חכמים ז"ל . שיהא הפתוי שהוא שיקט
 וידיה אותי . כאפס וכאין וכמרס הנשבר . אס חס וחלילה אודם לו .
 חלילה וחלילה ונחך לעבד ובלצול ועירוף הדעת ושכלי ולצי בל עני ואין
 אדם נחפש על לערו אצל האונה מודה אני לפניכם צהודאה גבורה
 שאחי ונאמין צאהים הצורא יתברך שמו . מהוא אחד . ושמו אחד . ואחי
 ונקבל עלי עול ונלכותו . שמוע ישראל ה' אלהינו ה' אחד . בשכונליו . והי
 אהים אונה . ותורתו אנה . ונה עזרו כנאמן ציתו אנה . תורה שבכתב
 ותורה שבצעל פה אנה . וכל אלה דאורייתא ונדצרי קבלה ונדדבנן אנה

מה

וכל דקדוקי נולות אנה . ואחי נאמין צהם צאמונה שלימה תהלות לא
 יתברך בלצ שלם ובנפש חפלה . אל אחד כנאמן אדון כל המעשים ברוך
 הוא . ואין אחי כופר חלילה וחלילה צהום מלה ונהולות קמנה או
 גדולה . נדאורייתא ונדצרי קבלה . ונדדבנן . רק את האהים אחי יאחי
 ואחי נאמין צ"ג עיקרים בכלל וצפרט . שהצורא יתברך שמו . הוא
 ראשון והוא אחרון . ונצלעדיו אין אהים . ושיש סכר טוב ללדיקים
 לע"פ ועופש רע ונר לרשעים ושיש חמית הנחית צעת שיעלה רלון
 הצורא יתברך שמו . וצידו לפתית ולפתיות . ובציאת העשים . והצורא
 יתי שמו אינו גוף ולא דמות הגוף והוא אור גדול וטורח נאל . אור
 קדוש וטהור . אור קדונון . אור לא . אור נלוחלח . אור זך ונקי . אור
 נאמיר ונעלם . אור פשוט אין סוף . ברוך הוא . והוא חי וקיים . ונקור
 מים חיים ונאנו חולאת חיים . ויקיים צי מקרא שכתבו ואהם הדבקים
 צהי אהיכם חיים כולכם היום . ונאמר כי צי ירבו ויניד ויוסיפו לך שנות
 חיים . לחיים עוצים ולשלום חתצני אהים חיים אמן . יהיו לרלון אומרי
 פי וסגיון לצי לפניך ה' לורי וגואי :

אני

נאמין צאמונה שלימה . צנולאות יתברך שמו ומיוחד . אשר
 אינו גוף . וקדונון לכל . ונאחי הוא לעבדו . ונהן כצואת
 לצי אדם . ונשה רצינו ע"ה היה אדון הנביאים . מן השנים נתן
 לנו את התורה על ידו . ולא תתחלף צהום זמן יודע כל המעשים גוונל
 חסד ללדיקים . ורע לרשעים . ושיכלה לנו משיחנו . ושיחיה הנשים לקץ
 סיון . וכן אחי ונאמין . כל אשר סונו ולו לנו כל החכמים צתורה שבצעל
 פה הנקובלת אלל כל ישראל ואס עלה צדעתי אנה הרהור נגד
 עיקר הדת ותורה שבצעל פה אחי ונפחרט ומחר צי ואחי קול נחילה
 ונהי אהי ישראל ונתורתו :

ערובי תבשילין לר"ה שחל בערב שבת

החכם או ש"ל המערב לאחרים לדיק לזכות לפס ע"י אחר כבוד
 ולדיק להודיע צצ"ס ואומר ציו"ט מי שלא הכיח ערובי תבשילין בחוץ
 ציתו יקמוך על שלי

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וַיְצַוֵנוּ עַל מִצְוֹת עִירֹוב׃
בְּדִין עִירֹובָא יְהוּא שְׂרִי לְנָא רְמָפָא וּלְבִשׁוּלֵי וּלְאַטְמָנִי
וּלְתַקְוֵנִי וּלְאַדְלוּקֵי שְׂרָנָא וּלְמַעְבַד בְּרִי צְרִיכָנָא
מִיּוֹם טוֹב לְשַׁבָּת׃ לְנָא וּלְכָל בְּנֵי הָעִיר הַזֹּאת׃

ערב ראש השנה נהגו רוב ימידי סגולה להתענות ולשוב אל ה' אלהינו לפני בא יום
הדין ולכן טוב הוא להתפלל אל ה' ולהזניח מחשבתו וכוונת תענית בפיו * וגם
יתקבל לקונו צעת התכוננו * ואחר עמידת מנחה בערב ר"ה אומרים :

מודה אבי לפניך ה' אלהי צדושת פנים צדושת וכלייה צדושת רוח
וצנומת קוונה שחטאתי וטעויתי וספשתתי לפניך . צושתי וגם
ככלותי להרים אלהי פני אידך כי עוונתי רבו למעלה ראש ואשמותי גדלו
עד לשמים ועתה שצתי עדיך אלהי כי יווייך פשוטה לקבל טעתי . עונתי
לירמותי מונקולקלים וצאתי כלל נשכר וכדעה להחטבל לפני כסא
כבודך . והכני מקבל עלי שלא לשב לחטוא ולעבור עוד על עונותיך
כל יוני חיי :

אנא א הסליחות והרחמים למען חסדיך הרבים כפר כל לחטאים
ולעוונות ולפשעים שחטאתי וטעויתי וספשתתי לפניך מיום
היותי על האדמה עד היום הזה . הרב כצקני מעוטי ונחטאתי טהרני .
כי אסה ה' ונלא רחמים טוב וסלח ורצ חסד לכל קוראריך . והוא רחום
יכפר עון ולא יסחית והרצה להשיב אפס ולא יעיר כל טעותו . וכשענתי
על רובי חסדיך שהצטמת על ידי כציאריך הקדושים יעוזב רשע דרכו
ואיש און נחשבותיו וישוב א' ה' וירחמהו וא' אהינו כי ירצה לסלוח
ובכן תוליא לאור נשפטנו ומתוס פי טען וא' יטעין עלינו זעום צו וידום .
יווייך ה' כאלדי צכח יווייך ה' הנעץ אויב וברוב גאונך חסרוס קנייך
השלח חרוק יאכלנו כקס . ויעמוד ונליץ טוב ללדקנו פוא גידי ישראל .
וגער יקדונו רחומך כי דלוכו מאל . ה' חכנו לך קוינו וכו' כי ה' שופטנו
ה' ונחוקקנו ה' ונלכנו הוא ישיענו . אמן כן יהי ללון :

סדר תפלה ערבית

כתב האר"י שטוב לאדם לומר פתיחת אליהו קודם כל הפלה נדפסה לעיל דף י"ד

תפלה לומר קודם כל התפלות

לפס יחוד קצ"ה ושכינתיה דחילו וכחיומו ליחדא סס י"ה צויה
ציחודא שלים צסס כל ישראל הריני נחפלה חפלה (ערבית)
(שחרית) (מוסף) (מנחה) (בעילה) ליחד ספירות יזעליונות ולהנשיך
שפע וצרכה עליהן ווטס א' המדרגות ההחשובות מטס יושפע על כפסנו
דוחטו וכשנחטנו לעצדך ולירחם ולהצפה חת שמך כלל כלם ועד . ותהיה
חפלהנו מקובלת ומורוה לפני כסא כבודך להעלות על ידי חפלהנו
פרכי ללווי הקדושה אשר נתפזרו צין הקליפות היל כל בע יקיאנו
נצטנו יורישנו א' וצלע פמות לכלל וחלף חפלהנו עם שאר חפלות
הלדיקים הודעים המכוונים כל כונת לידופי טעויתך הקדושים הוויגי
עדות העליונות הצחות על ידי החפלות והצרות . וחפלהנו זו אנו
מכוונים דרך כלל לדעת רצי שוננו צן יוחאי הקדוש . ולדעת רצי
אלעזר צנו הקדוש . ולדעת יוחס צן עוויסו הקדוש . ופינו כפיסה
וחפלהנו כחפלהם וכונתנו ככוונהם והרי אנו קוונים עליהם
צכל מכל כל יסיו לרלון אחרי פי והגיון לצי לפניך ה' לורי וגואלי :

תפלה לכל שליח צבור קודם שיתפלל

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבשעה
שאני עומד היום להתפלל תפילת (ערבית)
(שחרית) (מוסף) (מנחה) (בעילה) הסר מעלי כל מיני
מחשבות זרות וכל מיני טרדה שלא יבלבלו מחשבותי
ותן לי אומץ כח ובר לבב להתפלל . ושלא יחר גרוני
ותהא עבודתי עבודה קדש . ולא יהיה לי רפיון ידים
וישדוט בי יצר השוב . ולא ישלוט בי יצר הרע ותן
בלבי אהבתך ויראתך לעמוד לפניך לערדתך ולשורר
ולומר לשמך ותהיה פונתי לשם שמים בלבב שלם

יִקְבַּל תְּפִילָתִי בְּקֶרְבָּן הַקָּרָב עַל יְדֵי הַכֹּהֲנִים יְהִי לְרִצּוֹן
אֲמַרְי פִּי וְהִגִּיזוּ דְבַי רַפְנִיקָי יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי :
וְאוֹמֵר עֲמֵד עִמּוֹת פְּסוּקֵי זֶה וְנָתַן מְצָא חֵן בְּעֵינֵי יְיָ :

בלל ראשון של ראש השנה

צכניסתו לצה"כ יכוין לקיים סוויטי ה' לכגדי תמיד ויכוין יהודה וסוז
יסלצנו עם סס אהיים יאההויה ויאונר לו הסקוקים יכוין לר"ת :

יהוה אלוכנו וזה אדיר שגך ככל הארץ : יהוה ה' אהינו ככל הארץ
ושפענו : וצרוך שם כצודו לעולם ויומלא כצודו את כל הארץ
אמן ואמן : יהוה אלוכנו ארץ עד עתה ירוך דברו : יהוה ואלך
גלות לצט לצט ה' עוז ההלח אף חכון חבל כל תנווט : אצא בצבורות
ה' אהים אלוכיר לדקתך לצדך : יהודיע ה' ישועתו לעיני הגוים גלה
לדקתו : ה' לעולם ישכ כוכן לעשפט כסאו : יושב בכתר עליון כלל
שדי יתלונן : ונקרה צנוים עליותיו הסס עדים רכצו הנוהלך על כנפי
רוח : יהושלח וועינים בנחלים צין הרים יסלכון :

בלל שני של ראש השנה

צכניסתו לצה"כ יכוין יהודה וסוז יסלצנו עם אהיים יאההויה ויכוין
ר"ת ואלו הסקוקים :

יהוה אלהים לצאות שונעה חפלתו האזינה אלהי יעקב סלה : יהוה
והדר לפניו עוז והפארת בנזקדשו : אלהים ה' אלהים לצאות
אלהי ישראל הקימה לפקוד כל הגוים אל תחון כל בוגדי חון סלה :
יהוה והדר פעלו ולדקתו עוונות לעד : יהוה לצאות עוננו ושגב לנו
אלהי יעקב סלה : אלהים לצאות סוז נא סצנו ושנעים וראם ופקוד
בפן זאח : יהושע חרץ פלוטת רפה סצריה כי נעטה : יהאל תנוים
דרכו אונת ה' לרופה נוגן הוא לכל הסוסים צו : ולליון יאונר אים
ואים יולד צס והוא יכוננה עליון : יהוה צשנוים הכין כסאו ווילכומו
ככל וטלה : יהלווהו בצבורותיו הללוהו כרצ גדלו : יהלווהו בסקע
שופר הללוהו כצכל וככור :

יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֵשֶׁב כְּרוּבִים תְּנוּט
הָאָרֶץ : יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרֵם הוּא עַל
כָּל הָעַמִּים : יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ
הוּא : וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהָב אֶתְּהָ כּוֹנֵנַת
מִשְׁרֵים מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ :
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהָרוֹם רְגְלֵינוּ
קְדוֹשׁ הוּא : מִשֶּׁה וְאֶהְרֵן בְּכַהֲנֵינוּ וּשְׁמוּאֵל
בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ קוֹרְאִים לַיהוָה וְהוּא יַעֲנֵם :
בְּעִמּוֹד עֲנֵן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שְׁמְרוּ עֲדַתִּי
וְחַק נִתֵּן לְמוֹ : יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם אֵל
נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנוֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם :
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהָר קְדִישׁוֹ כִּי
קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :

מזמור לתורה הריעו ליהוה כל הארץ :
עבדו את יי בשמחה באו לפניו
ברננה : דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו
ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו : באו שעריו
בתורה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו
שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור

וְדַר אֲמוֹנָתוֹ : וְסוֹכְסֵג מִס בַּגְּלַחַל סֵלַל לְאֲמוֹנֵו
בַּמָּה מְדַלְקִין וּבַמָּה אִין מְדַלְקִין אִין מְדַלְקִין לֹא
בְדִלְכָשׁ וְלֹא בְחוֹסֵן וְלֹא בְכִלְקָ וְלֹא בְפִתִּילֹת
הָאֵידֵן וְלֹא בְפִתִּילֹת הַמְדָּבָר וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל פְּנֵי
הַמַּיִם לֹא בְזַפֵּת וְלֹא בְשַׁעוּהָ וְלֹא בְשִׁמּוֹן קִיק וְלֹא בְשִׁמּוֹן
שְׂרָפָה וְלֹא בְאֵלִיהָ וְלֹא בְחֶלֶב . נְחוּס הַמְדִי אֹמֵר
מְדַלְקִין בְּחֶלֶב מְבֻשֵׁל וְחֻכְמִים אֹמְרִים אֶחָד מְבֻשֵׁל
וְאַחַד שְׂאִינוּ מְבֻשֵׁל אִין מְדַלְקִין בּוֹ : אִין מְדַלְקִין בְּשִׁמּוֹן
שְׂרָפָה בְיוֹם טוֹב רַבִּי יִשְׁמַעֵל אֹמֵר אִין מְדַלְקִין בְּעֵטְרֵן
מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת . וְחֻכְמִים מִתִּירִין בְּכָל הַשְּׂמָנִים בְּשִׁמּוֹן
שְׂמִשְׁמִין בְּשִׁמּוֹן אֲגוּזִים בְּשִׁמּוֹן צְנוּנוֹת בְּשִׁמּוֹן דְּגִים בְּשִׁמּוֹן
פְּקוּעוֹת בְּעֵטְרֵן וּבְנַפֵּט . רַבִּי טְרַפּוֹן אֹמֵר אִין מְדַלְקִין
אֵלֹא בְשִׁמּוֹן זֵית בְּלֶבֶד : כֹּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אִין מְדַלְקִין
בּוֹ אֵלֹא פִשְׁתָּן . וְכֹל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אִינוּ מִטְּמֵא טוֹמֵאֹת
אֲהֻלִים אֵלֹא פִשְׁתָּן : פִּתִּילֹת הַבְּנֵד שְׁקִפְדָּה וְלֹא
הַבְּהֵבָה . רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאִין מְדַלְקִין
בָּהּ . רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמְדַלְקִין בָּהּ : לֹא
יִקוּב אָדָם שְׂפוֹפֶרֶת שֶׁל בִּיעָה וַיִּמְלֵאנָה שִׁמּוֹן וַיִּתְּנָנָה
עַל פִּי הַנֵּר בְּשִׁבִּיל שֶׁתְּהֵא מְנַטְפֶּת וְאִפִּילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס
וְרַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר . אֲבָל אִם חִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה
מוֹתֵר . מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד : לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעֲרָה
שִׁמּוֹן וַיִּתְּנָנָה בְּצַד הַנֵּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפִּתִּילָה בְּתוֹכָהּ

בְּשִׁבִּיר שֶׁתְּהֵא שׂוֹאֶבֶת וְרַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר : הַמְכַבֵּה
אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתִּירָא מִפְּנֵי גוּיִם . מִפְּנֵי דְסֻטִים
מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה וְאִם בְּשִׁבִּיר הַחוֹלָה שִׁיִּישֵׁן פִּטוּר כְּחֹס
עַל הַנֵּר כְּחֹס עַל הַשִּׁמּוֹן כְּחֹס עַל הַפִּתִּילָה חֵיב וְר' יוֹסִי
פוֹטֵר בְּכֻלָּן . חוּץ מִן הַפִּתִּילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פָּחַם :
עַל שְׁלֹשׁ עֲבִירוֹת נְשִׁים מִתּוֹת בְּשַׁעַת לְדַתָּן עַל שְׂאִינָן
זְהִירוֹת בְּנֵדָה בְּחִלָּה וּבְהַרְלֶקֶת הַנֵּר : שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
צָרִיךְ אָדָם לֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב יִשְׁבֵּת עִם חֲשֻׁכָה .
עֲשֶׂרְתֵּן עֲרֵבְתֵּן הַדְּלִיקוּ אֶת הַנֵּר . סִפֵּק חֲשֻׁכָה סִפֵּק
אֵינָה חֲשֻׁכָה . אִין מְעַשְׂרִין אֶת הַנּוֹדָאִי וְאִין מְטְבִילִין
אֶת הַכֵּלִים . וְאִין מְדַלְקִין אֶת הַנִּירוֹת . אֲבָל מְעַשְׂרִין
אֶת הַדְּמָאִי וּמְעַרְבִין וְטוֹמְנִין אֶת הַחֲמִין :
רַבִּי חֲנִינָא בֶן עֲקִישָׁא אֹמֵר רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְזִכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכֵךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה
וּמִצְוֹת שְׁנֵאֵמַר יי חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר :
אֹמֵר רַבִּי אֶלְעֶזֶר אֲמֵר רַבִּי חֲנִינָא תְּלַמִּידִי
הַכְּמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁנֵאֵמַר
וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ . אֵל
תִּקְרִי בְּנֵיךְ אֲרָא בּוֹנֵיךְ . יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ
שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנֵיךְ לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה
נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית יי אֲהִינּוּ אֲבִיקְשָׁה

מוזב לך : ודאה בנים לבניך שלום עד
ישראל : שלום רב לאוהבי תורתך ואין
למו מבשול : " עז לעמו יתן " יברך את
עמו בשלום : וואונדערס קדיש על ישראל

מזמור לדוד הכו ליי בני אלים הכו ליי
כבוד ועז : הכו ליי כבוד שמו
השתחו ליי בהדרת קדש : קול " על המים
& הכבוד הרעים " על מים רבים : קול "
בכח קול " בהדר : קול " שבר ארזים
וישבר " את ארזי הלבנון : וירקידם כמו
עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים : קול "
חוצב להבות אש : קול " יחיל מדבר יחיד
" מדבר קדש : קול " יחולל אילות ויחשף
יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד : " למבול
ישב וישב " מדך לעולם : " עז לעמו יתן
" יברך את עמו בשלום :

לכה רודי לקראת כלה פני שבת נקבלה :
שמור וזכור בדבור אחר השמיענו אל
המיוחד " אחר ושמו אחר לשם

מט

לכה

ולתפארת ולתהלה :
לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור
הברכה מראש מקדם נסוכה סוף
מעשה במחשבה תהלה :

לכה

מקדש מלך עיר מדוכה קומי צאי מתוך
ההפכה רב לך שבת בעמק הבכא
והוא יחמוד עליך המלה :

לכה

התנערי מעפר קומי לבשי בגדי
תפארתך עמי על יד בן ישי בית
הדחמי קרבה נפשי נאדה :

לכה

התעוררי התעוררי כי בא אורך קומי
אורי עורי עורי שיר דברי כבוד יהוה
עליך נגלה :

לכה

לא תבושי ודא תכלמי מה תשתוחחי
ומה תהמי בך יחסו עניי עמי ונבנתה
עיר על תלה :

לכה

והיו למשסה שופיך ורחקו כל מבלעיך
ישיש עליך והיך במשויש חתן על כלה :
ימין ושמיא תפרוצי ואת " תעריצי עז

ערכית לראש השנה שחל בשבת

יד איש בן פרציי ונשמחה ונגילה: ^{לכה}
בואי בשלום עמרת בעלה גם בשמחה
ברנה ובצהלה תוך אמוני עם סגדה
בואי בלה שבת מלכתא: ^{לכה}
מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות
ל' ולומר לשמך עליון: להגיד
בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי
עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: כי
שמחתני בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה
גדרו מעשיך מאד עמקו מחשבותיך:
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת:
בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי
און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעולם
"כי הנה איביך" כי הנה איביך יאכרו
יתפרדו כל פעלי און: ותרים כראם קרני
כלותי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי
בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק
כתמר יפרח כארוז בלבנון ישנה: שתולים
בבית "בחצרות אלהינו יפריחו: עוד

ערכית לראש השנה

ינוכון בשבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד
כי ישר י צורי ורא עולתה בו:
"מלך גאות לבש לבש" עז התאזר אף
תכון תכל כל תמוט: נכון כסאך מאז
מעולם אתה: נשאו נהרות י נשאו נהרות
קולם ישאו נהרות דכים: מקולות מים
רבים אדירים משברי ים אדיר במרום י:
עדתיך נאמנו מאד לביתך נאווה קדש
"לארך ימים: כסאך צמול ונחמילין ונכאן

אחות קטנה תפילותיה עורכה ועונה
תהילותיה: אל נא רפא נא
למחלותיה תכלה שנה וקללותיה: בנועם
מלים לך תקראה ושיר והלולים: כי לך
נאה עד מה תעלים עינך ותראה זרים
אוכלים נחלותיה תכלה שנה וקללותיה:
רעה את צאנך אריות זרו ושפוך חרונוך
באומרים ערו וכנת ימינך פרצו וארו:
לא השאירו עוללותיה תכלה שנה
וקללותיה: הקם משפלות לראש ממקכת כי

בבור גלות נפשה נתכת וכרום זלות לבה שופכת
בדלי דלות משכנותיה תכלה שנה וקללותיה :
מתי תעלה בתך מבור ומבית פלא
עלה תשבור ותפליא פלא בצאתך
כגבור להתם וכלה מכלותיה תכלה
שנה וקללותיה חילה קבעו הגוי כלו
וטובה שבעו ובזזו איש לו ולבה קרעו
ובכל זאת לא ממך נעו מעגלותיה תכלה
שנה וקללותיה זמירה שבת וחשיקה
תגבירי לחפוז קרכת דודה ותעבירי מלכ
דאבת נפשה ותסיר לבקש אהבת
כלולותיה תכלה שנה וקללותיה נחה
בנחת לנה רבצה רב ננחת מדוד
חפצה והיא כפרחת עלתו נצה לא
הבשילו אשכלותיה תכלה שנה
וקללותיה חזקו וגילו כי שוד גמר לצור
הוחילו בריתו שמר לבם ותעלו לציון
ואמר סלו סלו מסלותיה תכלה שנה
וקללותיה תהל שנה וברכותיה :

אזכרה פה בגלגל של ר"ה חן אוננים פיוט אחות קטנה :
ויש וקומות שטופים לוונר כליל צי חון מחון וכו' סלפס לעיל ה' לח ע"צ
למנצח על הגתית לאסף הרנינו לטהים
עוזנו הריעו לאלהי יעקב : שאו
זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל : תקעו
בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק
לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות
ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת
לא ידעתי אשמע : הסירותי מסבל שכמו
כפיו מדוד תעבורנה : בצרה קראת
ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנוך על מי
מריבה סלה : שמע עמי ואעידה בך ישראל
אם תשמע לי : לא יהיה בך אל זר ולא
תשתחוה לי נכר : אנכי יי אהיך המעלך
מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : ולא
שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי :
ואשדחהו בשרירות לבם ילכו
במועצותיהם : לו עמי שומע לי ישראל
בדרכי יהלכו : כמעט אויביהם אבניע ועל

צְרִידֵם אָשִׁיב יָדֵי : מִשְׁנֵאֵי יִיבְחָשׁוּ לְוִוִּיהִ
עֵתָם לְעוֹלָם : וַיֵּאכִלְהוּ מֵהֶלֶב הַטָּה
וּמִצוֹר דְּבֶשׂ אֲשֶׁבִיעַךְ :

יְמִלוּךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִוּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּיָהּ : יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה הַסְדּוֹ
וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עַמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי : כֹּל
הַנְּשָׂמָה תִהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ : וַיְבָרְכוּ שָׁם
כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְלָה :

ומתפללין ערבית בכוונה גדולה ואומרים

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי
בְּרָא כְרַעוּתִיהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיהּ
וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְזוֹן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַדָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהַ
דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵידָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא תִשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין

בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואומר הקוץ ברכו את יי המבורך : ואומרים הקהל בלחש

ישתבח ויתפאר שמו של ענך עלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
לאשין וסוף לחנון ומבלעדיו אין אלהים . יסי סס סי מצודק עעסס
ועד עולם ומרוומם על כל ברכה ותהלה :

וענין בקול רם ברוך יי המבורך לעולם ועד : והקוץ חזר

טוב לבין לקבל תוספת קדושה ייט על ה' בחינות נסתתו בה' תיבות שיש בברוך ה'
וכיו ע"ד זה ברוך נפש ה' רוח המבורך נשמה לעולם חיה ועד ימדיה

בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מְעַרְבֵי עַרְבִים בְּחַכְמָה
פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים
וּמַחְדִּיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרָא יוֹמָם
וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חוֹשֶׁךְ וְחוֹשֶׁךְ מִפְּנֵי
אוֹר הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה וּמַבְדִּיל
בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ בְּרוּךְ
אַתָּה יִי הַמְעַרְבֵי עַרְבִים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת
תורה ומצות חקים ומשפטים אתנו
למדת יעד כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו
נשיח בחקיך ונשמח ונעלו בדברי

תִּלְמֹד תִּזְרַחְךָ וּמִצֻּתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ לְעוֹלָם
וְעַד כִּי הִסְחִינּוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבְהֵסְנָה
יֻזַּם וְלִילָה יִואַהֲבֶתְךָ וְחִמְלֶתְךָ לֹא תִסּוּר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֵת
עֲמֹ יִשְׂרָאֵל :

יכוין ענינו ומחשבתו לקיים מצוה כל ק"ס ולקבל עליו עול מלכות ביום צפ"א וכיארץ
באחד יכוין להוילכו בשמים ובארץ ובד' רוחות העולם גס יכוין גד' לקבל עליו ד'
מיתות בית דין על קדושת שמו יתברך ויביס על לבו אפ עבר איזה מ' הדברות
הרומזים בו ואומר בכוונה רבה :

ויכוין ארון הכל יוד • הי • ויו • הי • היה הוה ויהיה
שמע ישראל יהוה אלהינו אלכניס יהוה | אחר :

לא יהיה לך אלהים אחרים

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ע"כ

וְאַהֲבֶת לֹא תִסּוּר אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְךָ
וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם עֲלֶיךָ
לְכַבֵּד : וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְךָ וּרְבִירָתָם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת
בֵּין עֵינֶיךָ : לֹא תִסּוּר וּבְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֵת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל
נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי כְמוֹ־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִקְדוֹשׁ לֹא תִגְוֹז וְאִסַּפְתָּ דָגְנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
וְאִכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פִּתְיוֹתָהּ
לְבַבְכֶם וּפְרִתָם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה יִסְפִּיק מַעַט אַף־יְהוָה
בְּכֶם וְעֲזַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יְהִי מִטָּר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ לֹא תִכַּלֵּם
וְאִבַּרְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נָתַן לָכֶם : וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם :
וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ : וּבְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ : כַּד אֵת אֲשֶׁר לִמְעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי

בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבתכם
 לתת להם כימי השמים על הארץ:
 ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם ועשו להם
 ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתתנו על
 ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם
 לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
 יהוה ועשיתם אתם לבבכם ואשר אתם
 זנים אחריהם: זכור את יום ^{למען תזכרו} סעצת למען תזכרו
 ועשיתם את כל מצותי והייתם קרושים
 לאהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאהים
 לא תעשו כעשך אני יהוה אלהיכם:

וחזר הס"ג לבדו יהוה אלהיכם אמת:

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו: כי
 הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו
 ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים הגאלנו
 מלכנו מכף כל עריצים. האל הנפרע לנו

מצרינו המשלם גמול לך אויבי נפשנו:
 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו
 המדריכנו ע" במות אויבינו וירם קרננו
 על כל שונאינו: האל העושה לנו נקמה
 בפרעה באתות ובמופתים באדמת בני
 חם: הפכה בעברתו כל בכורי מצרים
 ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרות
 עולם: המעביר בנו בין גזרי ים סוף ואת
 רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע:
 ראו בניס את גבורתו שבהו והורו לשמו
 ומלכותו ברצון קבלו עליהם: משה ובני
 ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה
 ואמרו כלם מי כמכה באלים יי מי כמכה
 נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא:
 מלכותך יי אלהינו ראו בניך על הים יחד
 כלם הורו והמליכו ואמרו יי ימלוך לעולם
 ועד: ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד
 חזק ממנו ברוך אתה יי גאל ישראל:
 השבינו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו

לחיים טובים ושלום ופריש
עלינו סבת שלומך ותקננו מלכנו בעצה
טובה מלפניך והושיענו מהרה למען
שמך והגן בעדנו ופריש סבת שלום
עלינו ועל ירושלים עיין ש"ן ה"ט ס"ח אות י"ד ברוך
אתה יהוה הפורש סבת שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל ועל ירושלים אמן :

ואם חל בשבת ונוקטים ז

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרותם ברית עולם ביני ובין בני ישראל
אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

וכתחל כחול וסתילין וכתחן

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם בחצצרת על
עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם :

ואומרים היתומים

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די
ברא ברעותיה וימליך מלכותיה

ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה • בחיכוך
ובימיכון ובחיי דבר בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
מברך לעדם לעלמי עלמיא יתברך •
וישתבח • ויתפאר • ויתרום • ויתנשא •
ויתהדר • ויתעלה • ויתהלל • שמייה
דקורשא בריך הוא • לעידא מן כל
ברכתא • שירתא • תשבחתא • ונחמתא •
דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

דיני תפלה

א בעשרת ימי תשובה אומר הנולך הקדוש הנולך העשפט ואם נזכר
או שהוא נוספק אם הוא צהנולך הקדוש חוזר לראש ואם הוא
צהנולך העשפט אם נזכר קודם שעקר רגליו חוזר לצרכת הסיצה ואומר
זעם וליך על הקדר ואם לא נזכר עד שעקר רגליו חוזר לראש ש"ע
א"י ס"י תקפ"ג :

ב אם חוזר הא הקדוש ותוך כדי דבור (דסייכו כדי שיאמר שלום
עליך רבי ונורי עיני צא"ש"י א"י ס"י כ"ו סע"ק צ"י) נזכר ואומר
הנולך הקדוש אינו לריך לחזור וכן הדין צהנולך העשפט : (ש"ע סס)
וכתב צק"י נע"י טא"ש הסחיל הצרכה טאחריה וזכר אש"י סכ"ד חוזר
לראש : (שע"ח סס סע"ק א"י)

ג אם לא חוזר זכרנו ונ"י כמוד אין נחזירין אותו (ש"ע סס) גאפילו
לא עקר רגליו עדיין רק סקיים אותה צרכה וס"י אם לא חוזר
וכתיב וצקפר נז"י דינא סכ"י (נור"ס צהגה סס) ואפילו גלה לחזר
אקצר ד"י נ"א : (צא"ש"י סס סע"ק ד"י)

ד וסיום הכנסת הוא כל שאמר ברוך אתה ה' אלכל אס עדיון לא
הזכיר חוזר למוקדם שטעה ונתחיל משם זכרנו ואומר משם על
הקדר (ונתיב סס אות יו"ד)

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
גומל חסדים טובים הונה הפל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו
בספר חיים למענך אלהים חיים :
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה
יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה
רב להושיע מוריר השל מכלכל
חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו ליישני עפר . מי כמוך בעל

גבורות ומי רומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיה ישועה :

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים
לחיים . ונאמן אתה להחיות מתים .
ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

אתה קרוש ושמן קרוש וקרושים בכל
יום יהלוך סלה :

דרר ודר המליכו לא כי הוא לבדו מרום
וקרוש :

ובכן (גימתי ע"כ כנגד אותיות שצפסקו וקטע וסוף כנגד אצרכס

שקידש שמו יחזק צעולם) תקדש שמך יהוה

להינו על ישראל עמך :

ובכן (ע"כ אותיות שצפסקו ויבא וסוף כנגד פחד ילמק) הן

פחדך יהוה להינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים .
ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך
בלבב שלם . שידענו יהוה אלהינו
שהשלטון (שהשלטון) לפניך . עז בידך

וּגְבוּרָה בַּיַּמִּינֶךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מָה
שֶׁבָרָאת :

וּבְבִן (ע"כ ארסיום טרנסקוק וינן וסוף כנגד יעקב טלוגר טרנסקוליו)
תָּן כְּבוֹד לְעַמְּךָ תְּהַדֶּה לִירֵאִיךָ וְתִקְוֶה
טוֹבָה לְדוֹרֵשֶׁיךָ . וּפְתַחֲוֹן פֶּה לְמִיחֲלִים
דָּךְ . שְׂמַחַה לְאַרְצֶךָ . שְׁשׁוֹן לְעִירְךָ .
וְצִמִּיחַת קָרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ . וְעִרִיכַת נֶר לְבֵן
יְשִׁי מִשִּׁיחַךְ בְּמַהֲרָה בַּיַּמִּינוּ :

וּבְבִן (ע"כ טמות פיוולאס ונגי פקוקים סכ"ז וסוף כנגד דהט"ה)
סוד לדיק ולדק) צְדִיקִים יֵרְאוּ וַיִּשְׂמַחוּ
וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ . וְחֲסִידִים בְּרַנָּה יִגְלוּ .
וְעוֹדֶתָה תִּקְפוּץ פִּיהָ . וְהִרְשָׁעָה כָּלָה לֵלִית
סכססס בעשן סנאל תכלה כי תעביר ממשלת
זֶרוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלוֹךְ אֶתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵהֲרָה עַר
כָּל מַעֲשֶׂיךָ . בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן
כְּבוֹדְךָ . וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשֶׁךָ . כִּכְתוּב
בְּדַבְרֵי קְדָשֶׁךָ . יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱתִיךָ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּנָה :

קְרוֹשׁ אֶתָּה וְנִזְרָא שִׁמְךָ וְאִין לְוִה מִבְּלַעַדְךָ
כִּכְתוּב וַיִּגְבֶּה יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט
וְהִיא הַקְּרוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה . בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקְּרוֹשׁ :

אַתָּה בְּחֵרְתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים . אֲהַבַת אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת
וְקִדְשַׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ . וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבְדְּתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ וְנִקְרָאתָ :

כסחל במונלי טבת אורח

וְתוֹדִיעֵנוּ מִשְׁפָּטֶי צִדְקָה וְתִלְמַדְנוּ לַעֲשׂוֹת בְּהֵם חֲקֵי
רְצוֹנְךָ . וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים .
וְתִנְחַלְנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמִזְעֵרֵי קִדְשׁ וְחַגֵּי נִדְבָה וְתוֹרֵי שְׁנֵי
קְדוּשַׁת שְׁבַת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחַגֵּיגַת הַרְגֵל . בֵּין קְדוּשַׁת
שְׁפַת לְקִדְשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּתָ וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשְׁשַׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַקְּדוּשָׁת וְהַבְּדִלָּתָ . וְהַקְּדוּשָׁת אֵת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ :

וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֵת יוֹם
(טססס השבת הזה ואת יום) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה .
אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קְדָשׁ הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה

(צנעם זכרון תרועה) באהבה מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר
זכרונו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
לטובה לחן להסדר ולרחמים לחיים טובים
ולשלום ביום (השבת הזה וביום) הזכרון הזה
ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בנו עלינו
ולהושיענו וזכרונו יהוה אלהינו בו לטובה
ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחנונו
וחמול ורחם עלינו והושיענו כי אריך
עינינו כי א מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותנו מלוך על כל
העולם כלו בכבודך והנשא על
כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון
עוף על כל יושבי תבל ארצך וידע כל

פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי
אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו
י יהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
קדשנו במצותיך תן חלקנו בתורתך
שבענו מטובך שמח נפשנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת כי
אתה יהוה אלהים אמת ודברך מלכנו אמת
וקים לעד ברוך אתה יהוה מלך
על כל הארץ מקדש (השבתו) ישראל
ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה והשב העבודה לדביר ביתך
ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:
מזדים אנתנו לך ישאתה הוא יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו לעולם ועד • צורתנו
צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר
נורה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בדרך • ועל נשמותינו הפקודות לך •
ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאתך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים •
הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא
תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך •

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים
יודוך סלה •

ובתוב לחיים טובים כד בני בריתך •
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האל ישועתנו
ועזרתנו סלה הא טוב ברוך אתה יהוה
הטוב שמך ולך נאה להודות •

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד
צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
וברכנו אבינו כדנו באחד באור פניך •

כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים
ברכה ושלום וטוב בעיניך לברכנו •
ולכרך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום
ובספר חיים ברכה ושלום • ופרנסה טובה •
וישועה ונחמה ונגרות טובות נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים
טובים ולשלום •

ברוך אתה יהוה והווינו המברך את עמו
ישראל בשלום אמן • יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי •

אלהי נצור לשוני מרע • ושפתותי מדבר
מרמה • ולמקללי נפשי תדום •
ונפשי כעפר לכל תהיה • פתח לבי
בתורתך • ואחרי מצותיך תדרף נפשי •
וכל הקמים עלי לרעה • מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם • עשה למען שמך •
עשה למען ימינך • עשה למען תורתך •
עשה למען קדושתך • למען יחלצון

יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי : יְהִיו לְרִצּוֹן
אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוּ לְבִי לִפְנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי :
עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם (ביינערויל ספר"א א"ל סופר של זענלס)
בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

אס חל כחול המנהג פה בנדלד טאווריס יחי כס

וְיִבְרַךְ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וְיִכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִלְּאֲכֹתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שִׁבְתָּ מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : וְאָמְרוּ אָמֵן

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיזוֹן קוֹנֵה בְּרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִגֵּן
אֲבוֹת בְּרַבְרוֹ מִתֵּיהָ מַתִּים בְּמֵאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ
שָׂאִין כְּמוֹהוּ הַמְּנִיחַ לַעֲמוֹ בְּיוֹם שִׁבְתָּ קִדְשׁוֹ כִּי בָּם
רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם לִפְנֵינוּ נַעֲבוֹד בִּירְאָה וּפְהַד וְנוֹדָה
לְשִׁמוּ בְּכָל יוֹם הַמִּיד מֵעַיִן הַבְּרָכוֹת וְרוֹב הַהוֹדָאוֹת
לְאֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ חַשְׁבַּת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי וּמְנִיחַ
בְּקִדְשָׁהּ לַעַם מְדֻשְׁנֵי עֲנֵג וְזֵכֶר לַמַּעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנְחַתֵּנוּ קִדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ שִׁים חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂבַעֲנוּ

מִסִּיבֶיךָ שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאֵמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שִׁבְתָּ
קִדְשָׁהּ וַיִּנְחֵנוּ בְּהַ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׂמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבִתָּה : עַד כֹּהֵן זֹוֹסִיפִין כַּחֲמַל כַּכַּת

אס חל כחול המנהג פה בנדלד טאווריס יחי כס

יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם מְמוֹרָה
שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יי : רַם עַל
כָּל גּוֹיִם יי עַד הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יי אֲדוֹנֵנוּ
מָה אֲדִיר שְׂמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

ואמר המון קדיש קטן ואס"כ תקבל

תְּתַקַּבְּרֵנוּ צְלוֹתָנָא וּבְעֵינָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעֵינְתְהוֹן
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קִדְּם אֲבוּנָא דְּבִשְׂמֵיָא
וְאֲרַעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׂמֵיָא חַיִּים וְשְׂבַע
וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וּרְפוּאָה
וְגֹאֲלָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרִיזוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ
וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

אם חל בשבת מוסיפים

מזמור לדוד יי רעי לא אחר: בנאות דשא ירביצני
על מי מנוחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלק בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמרי שבטך ומשענתך המה ינחמני
תערוך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוס
הויה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבת
בבית יהוה לארך ימים: ע"כ

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו: הללוהו בגבורותיו הללוהו
כרב גדרו: הללוהו בתקע שופר הללוהו
בנבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו
במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה:

יש אומרים גם כן מזמור לתודה * ואומרים שיר המעלות אלך נבאתי את עיני
היטבתי בשמים * וקודם קדים בתרא יאמר זה המזמור ליהודה וכל שמות
כו"ה יחיו בניקוד זה ומסוגל כדי שלא יחסרו מזונותיו כל השנה וכן
ישנה בסדר הזה בליל ז' הסוכות וביום אחר מוסף קודם קדים בתרא:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומדואה תבל
ויושבי בה: כי הוא על ימים יסדה
ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יהוה

ומי יקום במקום קדשו: נקי כפייס ובר לבב
אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע
למרמה: ישא ברכה מאת (ה' וצדק"ה

מארה"י ישע"ו ס"ת הוי"ה גם וצדק"ה מארה"י
ישע"ו ז"ה ס"ת הוי"ה ספס סני טמות מ"ב לופי הוי"ה
יהוה וצדקה מאלהי ישע"ו: זה דוד דורשיו
מבקשי פניך יעקב סלה: (שאו שערים
ראשיכם יכין כי עתה סקציה נכנס בגן עדן להשתטט עם
נשמות סלדיקים וחסיו סלו ספרים) (והנשלו יכין ו"ה ספס יסוד
ומלכות) וסלו פתחי וגוי וסלו יכין על ו' ססוא ת"ת סלו פתחי
עולם) ישאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה:
ישאו שערים ראשיכם וישאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ואת"כ אומר

יהי רצון מדפניך יהוה האל הגדול הגבור והנורא
עשה למענך ולמען קדושת המזמור הזה והשמת
הקדושים הנזכרים בו ולמען קדושת פסוקיו ותיבותיו

ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו היוצאים ממנו
ולמען שם הגדול והקדוש (ריקרניסא) היוצא מפסוק
והריקותי לכם ברכה עד גלי בי ומפסוק נסה עלינו
אור פניך יי שתכתבנו בספר פרנסה וכרבלה שנה זו
וכל שנה ושנה לנו וכל בני ביתנו במלוי ובריוח ולא
באיסור ולא בעמל וטורח בנחת ובשלוחה ובהשקט
ובטח בדי שנוכל לעבוד עבודת הקודש בקדושה
ובטהרה בלי שום טרדה פרנסה שלא יהיה בה שום
בושה וכלימה ואל תצריכנו לירי מתנות בשר ודם כי
אם מידה הפתוחה והקדושה ותצליחנו והרויחנו בכל
לימדנו ומעשה ידנו ועסקנו ותהיה בתינו מלא ברכת
יהוה ונשבע לחם ונהיה טובים אמן בן יהי רצון :

וכן עשה כסדר הזה בכל כפור וניום הכפורים אחר מוסף קודם קריש כהרא :

ואומרים קודם יהא שלח ואמ"נ אומרים

ברכה את יי המבורך :

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

עדינו ליטבה לארון הכל לתת גדרה
ליוצר בראשית . שלא עשנו כגויי
הארצות . ולא שימנו כמשפחות האדמה .
שלא שם חרקנו כהם וגוררנו ככל המונם
שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים א
אל לא יושיע . ואנחנו משתחווים לפני מלך

מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא . שהוא
נוטה שמים ויוסר ארץ ומושב יקרו
בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים
הוא אלהינו ואין עוד אחר . אמת מלבנו
ואפס זולתו ככתוב בתורה . וידעת היום
והשבות א לבכר כי יהוה הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
על בן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה
בתפארת עזך להעביר גדולים מן
הארץ והאילים כרות יברתון לתקן עולם
במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמה
להפנות אריה כל רשעי ארץ יכירו וידעו
כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברה
תשבע כל לשון לפניה יי אלהינו יברעו
ויפלו ודכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם
את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי
עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך יי
ימלוך לעולם ועד : והיה יי למלך עד כל

הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד :
 יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא וְאִין עַת אֵל מְצִיאֹתוֹ :
 אַחַד וְאִין יְחִיד כִּיחִידוֹ נְעֻלְמָ וְגַם אִין סוּף
 לְאַחֲרֹתוֹ : אִין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאִינוּ גוּף : לֹא גַעְרוּךְ
 אֱלֹו קְרוּשָׁתוֹ : קְדָמוֹן לְכָל דְבָר אֲשֶׁר נִבְרָא : רֵאשִׁוֹן
 וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ : הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר :
 יוֹרָה גְדֻלָּתוֹ וּמְלֻכּוּתוֹ : שִׁפְעָ נְבוֹאָתוֹ נָתַן אֵל : אֲנִישִׁי
 סָגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֶּשֶׁה עוֹד : נְבִיא
 וּמְבִישׁ אֶת תְּמוּנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לַעֲמּוֹ אֵל : עַל יַד
 נְבִיאָו נִאֲמָן בֵּיתוֹ : לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ
 לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ : צוּפָה וְיודֵעַ סִתְרָנוּ מְבִישׁ לְסוּף
 דְבָר בְּקִדְמוּתוֹ : גּוֹמֵר לְאִישׁ חֶסֶד כַּמִּפְעֵלוֹ : נוֹתֵן
 לְרִשְׁעָ רַע בְּרִשְׁעָתוֹ : יִשְׂרַח לְקִץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ : לְפָדוּת
 מִחֲבִיבֵי קִץ יִשְׁעָתוֹ : מֵתִים יִחִיָּה אֵל בְּרוֹב חֶסְדּוֹ
 בְּרוּךְ עַד יְעַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ : אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעַקְרִים
 הֵן הֵם יְסוּד דָּת אֵל וְתוֹרָתוֹ :
 תּוֹרַת מֶשֶׁה אֱמֶת וּנְבוֹאָתוֹ : בְּרוּךְ עַד יְעַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :

ובנאלתו מזה"כ יך לביתו ושמח לבו ויגל כבודו ויבטח בהם" ויקדש מעמוד בלבב שלם
 ובכפס חפנה וירחיק ממונו כל יגון ואנחה שלא לתת פתרון פה למקורג כלין לו מקום
 אלא במקום יגון ואנחה ומרבה וקטטה • ויהיה שמה טוב לב וקיים ויגיל ברעדה :

קדוש לראש השנה

כסחל להיות נשבת אומרים יום הסטי ויכלו - ונשחל בחול אומרים
 וביום שמתחבתם ובמועדריכם ובבראשי

חֲדָשִׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל
 עוֹלוֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלַמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם
 לְזִכְרוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :

סְבְרֵי מְרֻנָּן • בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל
 לְשׁוֹן וּקְדָשְׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו • וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה • וְאֶת יוֹם) הַזְכָּרוֹן
 הַזֶּה אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה : זְכוּן מְכוּסֵס
 יוֹם תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר
 לְיִצְיַאת מִצְרַיִם • וּדְבָרְךָ מְלַכְנוּ אֱמֶת וְקַיִם
 לְעַד • בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 מִקְדָּשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ
 וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה :

וגם כלל בני אומרים שהחיינו ויש נובטים ליקח איזה פרי חדש על הסלמן • ואם קל
 במנאי שבת אומר קודם שהחיינו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש
לחול ובין אור לחושך ובין ישראל לעמים ובין
יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הברלה ואת יום השביעי מששת ימי
המעשה הקדשת והברלה את עמך ישראל
בקדשתך ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

דברים שנוהגים לאכול בריר ריה

א יסא חלם רגיל לאכול צריס רוביא . דהיינו חלקן (ובלשון ערבי
לוביא) כרהי . סילקא . תנני קלא (קרע) וכשיאכל רוביא
יאור ייר סירצו זכיותיו . כתי יכרתו סונאיו . סלקא יסתלקו
לויציו . תנני יתנו סונאיו . קלא יקרע דוע גזר דיכיו ויקלאו
לפניך זכיותיו שיע קיי תקפיג :

ב ויש נוהגין לאכול תפוח ונהוג בצדס ואווריס תחדש עלינו
שפה ומוקס . וכי ויש אוכלים רינווריס ואווריס כרצה זכיות
כרמון (מוריס צהגס) וכן הנהגה פה **בגדאד** לאכול רמויס
ותפוח וצובל צקוקר :

ג יש נוהגין לעבול פרוסת תמוזיא גס צקוקר ויניח על השלחן
גיכ ונלח מהטעם שכתב מוריס צהגס קיי קפי קפי סי כי
סשלקן דומס למוצס והאכילס כקצבן ונאור על כל קרצבן תקריב
ונלח והוא מוגין מן הפרענות :

ד אוכלים ראש כבש לוור כהיס לראש ולא לונז תכר לאיו של
ילסק (שיע) ואס אין ראש כבש יש לאכול ראש אחר מועס
סראשון (צא"ס) :

ה לא יאכל דג צריס כוויס הרצביץ וקלא סמך יש צווסר (מוריס)
יש מיי סנהג שלל לאכול צריס סוס דבר חמוץ אפילו ליוונקס
(סס) וכן ונהגנו :

ז יש מוקדקים לצרור מין סמוריס יבסיס סנקראיס צלסוננו צדרא"ס
כי סמוריס הלמיס סנקראיס צמס כסתאוי סרצה בני חלס פס
קוצעיס עליס סעודה ללפס צהס חל ספס . ומושטין כי אולי דיסס
כדצריס סצאיס ומסנה סקעודה שאין לצרך עליסס כסאוכלס צהוך
סקעודה ויש נוהגיס לעשות קלר סצרכות לאחר קידוש קודס צרכס
סמוליא ולאו ספיר עזדי דאין קידוש אלא צמקוס סעודה וסמוקס לריך
לאכול לחס או מיי סכגיננא וסי מייכיס אצל לא פירות עייי טיע קיי
רעיג סעיי גי וסי

ח כתב ס"ר צ"ח דעיקר צקסס זו אינו כי אס כדי לסחעורר ולסוצו
צתסוצה ואל יכוין צכריסת סאויציס וסילוקס על סונאי ח"ס
אלא על הרשעים סיחזרו צתסוצה ע"ד סך עוצדל צצוריא וכוי
ותועיל כוונס זו לקיבול ספלותיו (ועיי יע"ס"ב) :

ט נוהגין לאכול צטר סנון וכל מיי מתיקס (מוריס צהגס) כדי
שססיס סססס סזלח ממוקס ומייניס וכן כהוצ צעודה אכלו
ומסוריס וסרו מוונקיס (שיע ר"ז סעיי די ועיי סריג סעיק די)
גס צליל צי של ר"ס יעסס סקדר של ליל ראשון צאכילת סנהו
מילי לקייננל עוצל ספוח צצס וראש כבש ותנני וכוי (מוריס
חזת רקיו ועיי ומצ"ר חזת צי) :

יא כתב הרצביץ שאין לאכול דג דאשכחן דכהיז דאג ונלחתי סמך
לדצריו צקוקי סווסר דדריס דג לשון דלגה (ומצ"ר חזת גי)
יש מיי סנהג שלל לאכול צריס סוס דבר חמוץ אפיי ליוונקס מוריס
יש מוקדקים שלל לאכול אגוזיס סאגוס צנוערייל סע ועוד
ססן מרציס כיחל וביעל ונצטליס סהפלה (מוריס צהגס) לפי
טעס זה סגדוליס וקעניס שקורין לוויס ססוריס (צא"ס סע קיי סי) :
יד מועס זה אין לאכול פולין וקעניוס מורציס כיחס וכיעס
צריס צין צלילות צין ציעיס כי צריס לריך סתיקס ציווסר לכיון

דברים הנהוגים בליל ר"ה

זה שאומר הס"ל וכו' צפת תקיעת שופר עברי חיובך צגרון לסוליא
כימה זכיעה ונצטעלים השונעים (ונ"א סע"י ג') לס"ז גם להקטנים
לא יתנו להם חגורים ולסצ"אס עתהם לצ"הכ כדי שלא יצטעלו
השונעים :

בתחלת סעודתו יעשה דברים שיעלו לזכרון טוב לפני ה' כמבואר בספר מגיד ומרים
צמ"ה" קאלו ז"ל ויאסו נדיק דרכו אשר חכמים הגידו סימנא מליתא היא . כשאוכל
תפוחים בדבש יכוין שהתפוח רומז לשכינה הנקראת מקל תפוחין ועתה הוא כסוד דינא
קמ"א ואוכל אותם בדבש כדי להמתיקה מדינא קמ"א לדינא רפ"א

תמרים

קודם כל דבר יאכל תמרים וינבך בתחילה ברכת הספר היינו
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ :

ואוכל ואח"כ אומר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיתמו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי
רעתינו :

ואחר כך אומר

יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי
את יי וזללויה : ובחסדך תצמית אויבי והאבדת
כך צוררי נפשי כפי אני עבדך :

רמונים

קודם שיאכל אומר
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שנהיה מלאים מצות ברמון :

קודם שיאכל אומר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו

דברים הנהוגים בליל ר"ה

סה
שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה
כדבש : אח"כ אוכל רוצ"א הסקאלא כלכוכנו לזכור ויאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שירבו זביותינו :

ברתי (ככ"ה) קודם שיאכל אומר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיכרתו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי
רעתינו : תרום ידך על צריה וכל אויביה יכרתו :

סלקא (סלק) קודם שיאכל אומר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיסתלקו אויבינו ושונאינו וכל
מבקשי רעתנו :

ואח"כ אומר

סורו ממני כד פערי און כפי שמע יי קול בכ"י : סורו
סורו צאו משם טמא א תגעו צאו מתוכה הברו
נושאי כפי יי :

קרא (קיע) קודם שיאכל אומר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתקרע רוע גזר דיננו ויקראו לפניך
זביותינו :

ראש כבש

קודם שיאכל לחם

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵנוּ וְיֵאָהֳבֵנוּ
שְׁנֵהִיחַ לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנֹב וְזֶה זִכְרֹ
לְאֵילֹ שֶׁר יִצְחָק אֲבִינוּ בֶן אֲבָרָהָם אֲבִינוּ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם :

פזמון יקר ונחמד לזכר המוקבל כמחר"ר שטון מרדכי מסה ולה"ס

שום תשים עליך מלך • אלהים חיים ומלך • ונשמע פתגם
המלך • לבא אל שער המלך :

שפתיו חן ריע מלך • וגדול בבית המלך • אם עובר מצות
המלך • לא בא אל שולחן המלך :

וכל כבודו בת מלך • תתן מעדני מלך • תבואינה היכלי
מלך • ותחיא סוכנת למלך :

נוצאת דתי המלך • מלכותה יתן המלך • לא תבוא עוד א
המלך • כי אם חפץ בה המלך :

לרקמות תובל למלך • עד לפני שער המלך • וימן לה
תמיד המלך • לתת לה מבית המלך :

הגו רשע לפני מלך • אל יתהדר לפני מלך • פי נשא ידו
במלך • וחייב ראשו למלך :

יקראו סופרי המלך • לחתום בטבעת מלך • והנה חנית
המלך • בלב כל אויבי המלך :

שומרי משמרת המלך • הם רואי פני המלך • אומר מעשי
למלך • להביא נזוי המלך :

אלך בדרך המלך • כי כן צוה לי המלך • ובכן אבוא אל
המלך • עשר ידות לי במלך :

הריעו לפני המלך • יושבים בשער המלך • דחופים בדבר
המלך • דברי למואל המלך :

מדוע דל בן המלך • מהר רד לקראת המלך • ולזעוק עוד
אל המלך • ושככה חמת המלך :

ואז מטעם המלך • הנערה באה למלך • בנגת ביתן המלך •
אפריון עשה המלך :

דע רמי יחפוץ המלך • ירא יי ומלך • תבוא חדרה א המלך
לאור באור פני מלך :

בעוזך ישמח מלך • עם ברוב עם הדרת מלך • והיה ה'
מלך • אין בארום נצב מלך :

עתה התחתן במלך • וימשחד למלך • תבוא אוצרות
בית המלך • ותעמוד לפני המלך :

ונתן הסעודה לזמור וזמנות ממשכת ר"ה ד' פרקים ויכין בהם יאהרונה בבל
פרק ב' זמנות ואמר הסעודה לזמור שני ספרים ראשונים של תהלים עם הקטפה
ובהשכמה השלטה ספרים האחרים :

מסכת ראש השנה

פ"א ונלכות נקודם ראש סביריאל א

אַרְבַּעַה רֵאשֵׁי שָׁנִים הֵם • בְּאֶחָד בְּנִיסָן רֹאשׁ הַשָּׁנָה
לְמַלְכִים וְלַרְגָלִים • בְּאֶחָד בְּאֵלוּל רֹאשׁ

הַשָּׁנָה לְמַעֲשֵׂר בְּהֵמָה • רִבִּי אֶלְעָזָר וְרִבִּי שְׁמַעוֹן
אוֹמְרִים בְּאֶחָד בְּתִשְׁרִי • בְּאֶחָד בְּתִשְׁרִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה

לְשָׁנִים וְלְשִׁמְיֹטִין וְלִזְבֻּלוֹת לְנִטְיָעָה וְלִדְרָקוֹת בְּאֶחָד
בְּשִׁבְטֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאִיקָן בְּדַבְרֵי בֵּית שְׁמַאי בֵּית

הַדֵּל אוֹמְרִים בְּהַמְשָׁעָה עֶשֶׂר בּוֹ • בְּבִצְרָבְעָה פְּרָקִים
הָעוֹלָם נִדְוָן • בְּפֶסַח עַד הַתְּבוּאָה • בְּעֶצְרַת עַל פִּיחֹת

האילן בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו
 כבני מרון שנאמר היוצר נחד לבם המבין אל כל
 מעשיהם ובהג נדונין על המים: על ששה חדשים
 השלוהוין יוצאין על ניסן מפני הפסח על אב מפני
 התענית על אלול מפני ראש השנה על תשרי
 מפני תקנת המועדות על בסלו מפני חנכה ועל
 אדר מפני הפורים וכשהיה בית המקדש קיים
 יוצאין אף על אדר מפני פסח קמן: דעל שני חדשים
 מחללין את השבת על ניסן ועל תשרי שבת
 השלוהוין יוצאין לסוריא ובהן מתקנין את המועדות
 וכשהיה בית המקדש קיים מחללין אף על כלן
 מפני תקנת הקרבן ה בין שגראה בעליל בין שלא
 נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר
 אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת:
 מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועבדן רבי עקיבא
 ברוד שלח לו רבן גמליאל אם מעבב אמה את
 הרבים נמצאת מבשיקן לעתיד לבא: זאב ובנו
 שראו את החדש ילכו לא שמצטרפין זה עם זה
 אלא שאם יפסל אחר מהן יצטרף השני עם אחר
 רבי שמעון אומר אב ובנו וכל הקרובין פשרין
 לעדות החדש אמר רבי יוסי מעשה במוביקה
 הרופא שראה את החדש בירושלם הוא ובנו ועבדו
 משוחרר וקבלו הכהנים אותו ואת בנו ופסלו את

עבדו ובשצאו לפני בית דין קבלו אותו ואת עבדו
 ופסלו את בנו: ח אלו הן הפסולין המשחק
 בקוביקה ומקנה ברבית ומפריחי יונים וסוחררי
 שביעית ועבדים זה הכלל כל עדות שאין
 האשה בשרה לה אף הן אינם פשרים לה: ט מי
 שראה את החדש ואינו יכול להלך מוליכין אותו
 על החמור אפילו במטה ואם צודה להם לוקחין
 בידם מקלות ואם היתה דרך החנקה לוקחין בידם
 מזונות שעל מהלך לילה יום מחללין את השבת
 ויוצאין לעדות החדש שנאמר אלה מועדי יהוה
 מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם:

פסוק ב ה וכלום נקודס חמת יסוד לזעיר ד

פרק ב אם אינם מפירין אותו משלחים אחר עמו
 להעירו בראשונה היו מקבלין עדות החדש
 מבן אדם משקלקלו האפיקורסים התקינו שלא
 יהי מקבלין אלה מן המפירים: ב בראשונה היו
 משיאין משואות משקלקלו הפותים התקינו שיהו
 שוהין יוצאין: ג ביצד היו משיאין משואות מביאין
 פרוגסאות של ארז ארוכין וקנים ועצי שמן
 ונעורת של פשתן וכורף במשיחה ועודה לראש
 הקר ומצית בהן את האור ומוליך ומביא ומעלה
 ומוריד עד שהוא רואה את הבירו שהוא עושה

בן בראש דהר השני וכן בראש דהר השלישי: ד
ומאין היו משיאין משואות מהר המשחה לסרטבא
ומסרטבא לגרופינא מגרופינא לחורין ומחורין
לבית בלתי ומבית בלתי לא זזו משם אלא
טורף ומביא ומעלה ומוריד עד שהיה רואה בר
הגולה לפניו במדורת האש: ה חצר גדולה היתה
בירושלם ובית יעזק היתה נקראת וילשם כל העדים
מתפנסים ובית דין בודקין אותם שם וסעודות
גדולות עושים להם בשביל שיהו רגילין לבא
בראשונה לא היו זזין משם כל היום התקין רבן
גמליאל תקן שיהו מהלכין אלפים אמה דקר רוח
ורא אלו ברבד אלא אף החכמה הפאה ליגד
והבא להציל מן הדליקה ומן הנשים ומן הנחר ומן
המפולת הרי אלו כאנשי העיר ויש להם אלפים
אמה דכל רוח זו פיצד בודקין את העדים זוג שבא
ראשון בודקין אותו ראשון ומכניסין את הגדול
שבהן ואומרים לו אמור פיצד ראית את הדבנה
לפני החמה או לאחר החמה לצפונה או לדרומה
כמה היה גבוה ולאין היה נוטה וכמה היה רחב
אם אמר לפני החמה לא אמר כרום ואחר כך
היו מכניסין את השני ובודקין אותו אם נמצאו
דבריהם מכניסים עדותן קימת ושאר כל הזוגות

שואלין אותן ראשי דברים לא שהיו צריכין להם
אלא כדי שלא יצאו בפחי נפש בשביל שיהו רגילין
לבא זו ראש בית דין אומר מקדש וכל העם עונים
אחריו מקדש מקדש בין שנראה בזמנו בין שלא
נראה בזמנו מקדשין אותו רבי אדיעור בר צדוק
אומר אם לא נראה בזמנו אין מקדשין אותו שכבר
קדשוהו שמים: ח המות צורות לבנות היו לו דרבן
גמליאל בטבלא ובכותל בעליתו שבהן מראה את
ההדיוטות ואומר הכנה ראיתם או כנה מעשה
שבא שנים ואמרו ראינוהו שחרית במזרח וערבית
במערב אמר רבי יוחנן בן גורי עדי שקר הם וכשבאו
ליבנה קבלן רבן גמליאל ועוד באו שנים ואמרו
ראינוהו בזמנו ובלילי עבורו לא נראה וקבלן רבן
גמליאל אמר רבי דוסא בן הרפנס עדי שקר הן
היא מעידים עד האשה שידדה ולמחר בריסה
בין שניה אמר רבי יהושע רואה אני את דברך:
ט שלח לו רבן גמליאל גזרני עליך שתבא אצלי
במקדך ובמעוטיך ביום הכפורים שחל להיות
בחשבוניך הלך ומצאו רבי עקיבא מצר אמר לו
יש לי ללמד שקל מה שעשה רבן גמליאל עשוי
שנאמר אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו
אתם בין בזמן בין שלא בזמן אין לי מועדות

אָקָא אָדוּי בָּא רַו אַצֵּר רַבִּי רוּסָא בֶּן הַרְפִּינְסִי אָמַר
לוֹ אִם בָּאִין אָנּוּ לְדוּן אַחֵר בֵּית דִּינּוּ שֶׁל רַבִּין גַּמְלִיאֵל
צְרִיבִין אָנּוּ לְדוּן אַחֵר כָּל בֵּית דִּין וּבֵית דִּין שֶׁעָמַד
מִימֹת מֹשֶׁה וְעַד עַכְשָׁיו שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעַל מֹשֶׁה וַאֲהַרֹן
נָדְבָב וְאֶבְיָהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְקָמָה לֹא
נִתְפָּרְשׁוּ שְׂמוֹתָן שֶׁר זָקֵנִים אָלָא לְלַמֵּד שֶׁכֵּר שֶׁרֶשֶׁה
וְשֶׁרֶשֶׁה שֶׁעָמְדוּ בֵּית דִּין עַל יִשְׂרָאֵל הָרִי הוּא כְּבֵית
דִּינּוּ שֶׁל מֹשֶׁה נָטַר מִקְלוֹ וּמַעֲוֹתָיו בִּידּוֹ וְהִרְדֵּךְ
לְיִבְנָה אַצֵּר רַבִּין גַּמְלִיאֵר בְּיוֹם שֶׁחַר יוֹם הַבְּפֹרֶם
לְהוֹיֹת בַּחֲשֻׁבוֹנוֹ עָמַד רַבִּין גַּמְלִיאֵל וַיִּנְשְׁקוּ עַר
רֵאשִׁי אָמַר רַו בּוֹא בְּשָׁלוֹם רַבִּי וְתִלְמִידֵי רַבִּי
בַּחֲמָה וְתִלְמִידֵי שְׁקִבְלֵת אַתְּ דְּבָרֵי :

פסק ג' ו' ו'לכות נקודס תחת ס"ח דזעיר ג'

פֶּרֶק ג' רֵאוּהוּ בֵּית דִּין וְכָל יִשְׂרָאֵל נִחְקְרוּ הָעֲדִים וְלֹא
הִסְפִּיקוּ לוֹמַר מְקַדֵּשׁ עַד שֶׁחֲשַׁכָּה הָרִי וְהָ
מַעֲבָר רֵאוּהוּ בֵּית דִּין בְּלִבָּד יַעֲמְדוּ שְׁנַיִם וַיַּעֲדוּ
בְּפְנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מְקַדֵּשׁ מְקַדֵּשׁ רֵאוּהוּ שְׁלֹשָׁה וְהָן
בֵּית דִּין יַעֲמְדוּ שְׁנַיִם וַיִּשְׁבּוּ מִחֲבִירָהֶם אַצֵּר הַיְהוּדִי
וַיַּעֲדוּ בְּפְנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מְקַדֵּשׁ מְקַדֵּשׁ שֶׁאִין הַיְחִיד
נֶאֱמַן עַל יְדֵי עֲצָמוֹ : בְּכָל הַשּׁוֹפְרוֹת בְּשֶׁרִין חוּץ
מִשֶּׁל פְּרָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָרָן אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְהֵלֵא
כָּל הַשּׁוֹפְרוֹת נִקְרְאוּ קָרָן שֶׁנֶּאֱמַר בְּמִשׁוֹךְ בְּקָרָן

הַיּוֹבֵל : ג' שׁוֹפֵר שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל יַעַד פְּשׁוּמִי וַיִּשׂוּ
מִצְפָּה זָהָב וְשִׁתֵּי חֲצוּצְרוֹת מִן הַצְּדָדִין שׁוֹפֵר מֵאֲרִיךְ
וְחֲצוּצְרוֹת מִקְצֵרוֹת שְׂמִצּוֹת הַיּוֹם בְּשׁוֹפֵר : ד'
בְּתַעֲנוּיֹת בְּשֶׁר זָכָרִים כְּפוּפִין * וּפִיָּהֶן מִצְפּוֹת כֶּסֶף
וְשִׁתֵּי חֲצוּצְרוֹת בְּאֶמְצַע * שׁוֹפֵר מִקְצֵר וְחֲצוּצְרוֹת
מֵאֲרִיכוֹת * שְׂמִצּוֹת הַיּוֹם בְּחֲצוּצְרוֹת : ה' שָׁנָה הַיּוֹבֵל
לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְתַקִּיעָהּ וּלְבָרְכוֹת * רַבִּי יְהוּדָה אָמַר
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה תִּזְקַעֲנָן בְּשֶׁר זָכָרִים * וּבִיְבֻלּוֹת בְּשֶׁר
יַעֲלִים : ו' שׁוֹפֵר שֶׁנֶּסְדָּק וְדִבְקוֹ * פְּסוּל * דִּבְק שֶׁכָּרִי
שׁוֹפְרוֹת * פְּסוּל * נִקְב וּסְתָמוֹ * אִם מַעֲבֵב אֶת הַתַּקִּיעָה
פְּסוּל * וְאִם לֹא כִּשֶׁר : ז' הַתּוֹקֵעַ לְתוֹךְ הַבּוֹר * א'ו'
לְתוֹךְ הַדּוֹת * א'ו' לְתוֹךְ הַפֶּטֶס * אִם קוֹל שׁוֹפֵר שָׁמַע
יֵצֵא * וְאִם קוֹל הַבְּרָה שָׁמַע לֹא יֵצֵא * (וְכֵן) מִי שֶׁהָיָה
עוֹבֵר אַחֲרָי בֵּית הַכְּנֶסֶת * א'ו' שֶׁהָיָה בֵּיתוֹ סְמוּךְ
לְבֵית הַכְּנֶסֶת * וְשָׁמַע קוֹל שׁוֹפֵר א'ו' קוֹל מְגִידָה * אִם
כִּיּוֹן לְבוֹ יֵצֵא וְאִם לֹא לֹא יֵצֵא * א'ר' עַל פִּי שִׁוְהָ
שָׁמַע וְהָ שָׁמַע * ז' כִּיּוֹן לְבוֹ * וְהָ לֹא כִּיּוֹן לְבוֹ : וְהָיָה
כֹּאֲשֶׁר יָדִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגַבֵּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר וְכִי יָדוֹ
שֶׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת מִדְּחָמָה א'ו' שׁוֹבְרוֹת מִלְחָמָה אָלָא
לוֹמַר קָד * כָּל זְמַן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מִסְתַּכְּלִים כְּלַפֵּי
מַעֲלָה וּמִשְׁעַבְרִין אֶת לַבָּס לְאֲבִיהֶן שֶׁבְּשָׂמַיִם הָיוּ
מִתְנַבְּרִים * וְאִם לֹא הָיוּ נֹפְלִין * כִּי יֵצֵא בְּדָבָר אֶתְהָ

אומר עשה לך שרף וישים אתו על גס * והיה כל
הנשוד וראה אתו וחי * וכי נחש ממית * או נחש מחיה
אלא בזמן שהיו ישראל מסתפלין בלפי מעלה *
ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים היו מתרפאים *
ואם לאו היו נמוקים * חרש שומה וקמן * אין מציאין
את הרבים ידי חובתן * זה הכלל כל שאינו מחויב
בדבר * אינו מוציא את הרבים ידי חובתן :

פרק ד ונלכות נקודס מסת לעט דזעיר י

פרק ד יום טוב שר ראש השנה שחל להיות בשבת *
במקדש היו תוקעים * אבל לא במדינה *
משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי *
שיהו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין * אמר רבי
אליעזר לא התקין רבן יוחנן בן זכאי * אלא בגנה
בלבד * אמרו לו אחד בגנה ואחד כל מקום שיש בו
בית דין : ב ועוד זאת היתה ירושלם יתירה על יבנה *
שכל עיר שהיא ראה ושומעת וקרובה ויכולה לבוא
תוקעין * וביבנה לא היו תוקעין * אלא בבית דין
בלבד : ג בראשונה הנה העולב נטר במקדש שבעה
ובמדינה יום אחד * משחרב בית המקדש * התקין
רבן יוחנן בן זכאי * שיהא לולב נטר במדינה שבעה
זכר למקדש ושיהא יום הגפ בלו אסור : ד בראשונה
היו מקבלין עדות החדש כל היום * פעם אחת נשתתהו

העדים מקבוא * ונתקלקלו תקוים בשיר * התקינו
שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה * ואם באו עדים
מן המנחה ולמעלה * נזהגין אותו היום קדש ולמחר
קדש * משחרב בית המקדש * התקין רבן יוחנן בן
זכאי * שיהו מקבלין עדות החדש כל היום אמר רבי
יהושע בן קרחה * ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי *
שאפילו ראש בית דין בכל מקום שלא יהיו העדים
הולכין אלא למקום הועד : ה סדר ברכות אומר
אבות וגבורות וקדשת השם * וכולל מלכות עמהן
ואינו תוקע * קדשת היום ותוקע * זכרונות ותוקע *
שופרות ותוקע * ואומר עבודה והודאה וברכת פהגים *
דברי רבי יוחנן בן נורי * אמר לו רבי עקיבא אם אינו
תוקע למלכות למה הוא מזכיר אלא אומר אבות
וגבורות וקדושת השם * וכולל מלכות עם קדושת
היום ותוקע * זכרונות ותוקע * שופרות ותוקע * ואומר
עבודה והודאה וברכת פהגים : ו אין פותחין מעשרה
מלכות * מעשרה זכרונות * מעשרה שופרות * רבי
יוחנן בן נורי אומר אם אמר שלש שלש מכלן יצא *
אין מזכירין זכרון מלכות ושופר של פורענות מתחיל
בתורה ומשלים בנביא * רבי יוסי אומר אם השלים
בתורה יצא : ז העובר לפני התבה ביום טוב של ראש
השנה השני מתקיע ובשעת החלל ראשון מקרא את

ההגל : ח שופר של ראש השנה * אין מעבירין ערוי
את החתום ואין מפקחין עליו את הגל * לא עולין
באין * ולא רוקבין על גבי בהמה * ורא שטין על פני
המים * ואין חותכין אותו * בין בדבר שהוא משום
שבות * ובין בדבר שהוא משום לא תעשה * אבל אם
רצה ליתן * לתוכו מים או יין יתן * אין מעבירין את
התינוקות מלתקוע * אבל מתעסקין עמהן עד שיקדו.
והמתעסק לא יצא * והשומע מן המתעסק לא יצא : ט
סדר תקיעות של שרש * שיעור תרועה בשלש יבבות * תקע
בשלש תרועות * שיעור תרועה בשלש יבבות * תקע
בראשונה ומשך בשניה בשתים * אין בידו אלא אחת *
מי שבירך ואחר כך נתמנה לו שופר * התקע ומריע
ותקע שלש פעמים בשם ששרים צבור חייב כך
כל יחיד ויחיד חייב * רבן גמדיאל אומר שלים
צבור מוציא את הרבים ידי הובתן :

ואחר כך ילמוד בספר הווה פרשת אמור כ"ח ע"ב

בחדש השביעי באחד לחדש * רבי ילחק פסח תקעו בחדש
שופר צבקה ליום הגבו * זכאין אינון ישראל דקודשא
צריך פוח קריב לון לגביה ון כל אונין עובדי עבודה זרה ואתרעי
צבו וואתח רחיקא קריב לון לגביה הדא הוא דכתיב ויאמר יהושע
אל כל העם פה אמר ה' אלהי ישראל צעבר ההר יסבו אבותיכם
ועולם לאחזאה דהא וואתח רחיקא אתרעי צבו וקריב לון לגביה
וכתיב ואקח את אביכם את אצבעם וצעבר ההר וגו' הני קראי
איח לאסתכלא צבו וכי כל ישראל לא הוו ידעי לא וכל עין יהושע

אלה אורייתא כולא סתים וגלייא כונה דשנא קדישא סתים וגלייא ענין
לאורייתא כולא שנא קדישא היא ועל דא איכו סתים וגלייא אי ישראלי
ויסופע הוו ידעי אמאי כתיב כה אמר ה' . אלה ודאי סתיווא דנולס
טיצו כגי ועצ קצ"ס צישראל דאתרעי צבו צאצאתא ועביד לון רחיכא
קדישא עלאה ליקריה ואפיק לון וגו נכרה עלאה יקירא קדישא צוליכא
דכל צוליבין צגין דיתעבר צבו . שה"ד כה אמר ה' צעבר ההר יסבו
אבותיכם ועולם הנסר ההוא כהר לאשתמוצע ואחידע . ועולם ואי
קא צני הכא אלא לאחזאה הכונהא וצעבר ההר ועולם אלא ההוא
כהר עולם אקרי ועל דא צעבר ההר יסבו אבותיכם ועולם לאחזאה
טיצו וקסונו לעצ קצ"ס לישראל . ואקח את אביכם את אצבעם
ועצבר ההר ואי קא תיירי . אלא אצבעם לא אהדבק ציה בההוא כהר
כמו ילחק דהצבקה ציה בצעריה לאסתקפא . תאחזי האי כהר אטיצ
דלאו איכו דינא דינין כפקי וקפריה לאסתקפו ציה וכד ילחק אסתקפו
צצפוי כדן עלאין ותחאין ונחכפוי לדינא ובורסייא דדינא אסתקפו ונלכא
קדישא יתיב על כורסייא דדינא ודאין עלווא כדן תקעו צחדש שופר
צכסא ליום הגבו זכאין אינון ישראל דידעין לסקלא כורסייא דדינא
ולתקא כורסייא דתחוי וצוה צשופר . ר' אבא הוה יתיב קוניה דכ"ס
א"ל הא זמנין כגואין שאילנא על האי שופר ואי קא תיירי ועד כאן
לא אהישצנא ציה א"ל ודאי האי הוא צריכא דנולס דישראל צעיין ציווא
דדינא (כ"ח דא) שופר ולא קין צגין דקין הא אהיידע צאן אהר איכו
ולאסתקא דינא לא צעינא . אצל הא תנין צולין וצעוצדא צעיין
לאחזאה ולאשתרא ולין סתיוין . תא חזי כד ההוא שופר עלאה דנהירו
דכולא ציה אסתלק ולא נהיר לצנין כדן דינא אהער וככפון אסתקנו
לצי דינא ודא שופר אינו דילחק אקרי חוקסיה דילחק תושבתייה
דאצתן כד אסתלק ההוא שופר גדול דלא ינקא לצנין כדן ילחק אסתקפו
ואסתקפו לדינא צעלוא וכד אהער האי שופר וכד צני נשא תיירין
אסתאיון צעיין לכגדא קול שופר ונחא וכהוא קלא פליק לעילא
כדן אהער שופרא אחרא עלאה ואתער רחמי ואסתלק דינא וצעיין
לאחזאה עוצדא צשופר לאשתרא שופרא אחרא ולאסתקא צהאי שופר

לחמא חיון קלי לחמאם דכל חיון קלין דלעילא דכלילן כלהו צהסור
 צופר עלאה יתערון לנפקא וצחי קלין דלחמא יסבין ישראל חילא
 (לרמאי מוחא ואחער שופר גדול) לעילא . וע"ד צעין לזמא שופר
 ציווא דא ולקדרא קלין לכונה ציה בגין לחעררא שופר אחרא דציה
 בלין קלי לעילא (ולקדרא קלין צשופר) . קדרא קדומא קלא נפיק
 ונחערר לעילא סליק רקיעין ואחצקע צין טורי רמאי ונטי לגביה
 דאצרהם ושריא צרישים ואחערר ואחער הוא ואחקן לכורסייא .
 וצספרא דאגדחא תינן צשעתא דהסור קלא קדומא נפיק אחער
 ואחערר אצרהם ואחחקן לכורסייא פקדין עליה אבא ואינא דהכי
 סלקא חיינא חקיפא לצצרה חוקפי רגזין ודא קדרא צי . הסור קלא
 חצירא צחוקפו וכדין סלקא וכל דינין דיתערון (ק"א דאחערצון)
 קניא אצרי עד דסליק לאחריה דילחק . כיון דילחק אחער וחמי
 לאצרהם ונחקן לכורסייא לקיימא קניא כדין אחכסייא וחצר חוקפא
 קשיא וצסחי צעי ונאן דחקע לכונא לצא ורעוחא בגין לצצרה חילא
 ותקפא דליכא קשיא . הס"ד אצריהעס יודעי תרועה יודעי תרועה ודאי .
 קדרא חליחא קלא נפיק וסליק וצקע כל חיון קיעין ורמאי מחערן
 ונטי הסור קלא לרישיה דיעקצ ויעקצ אחער וחמי לאצרהם ונחקן
 צגיקא אחרא כדין אחידן תרוייהו ציה צילחק דא ונחאי ספרא ודא
 נחאי ספרא ולא יכלין חוקפוי לנפקא לצר . וסני חלחא קדין כלהו
 קדרא חד קדרא אחרא קלא נפיק וסליק ונטייל לאצרהם נאחריה ונגיד
 ליה לחמא לחת דתוקפיהו דילחק שריין וקיימו ליה לאצרהם צגוייהו .
 קדרא חיינא נפיק קלא תצירא לא חקיפא כקדומא לא דחליש הסור
 קלא דחקע אלא הסור קלא לאו איסו לגביה ילחק צקדומיא דחמן
 חוקפוי חקיפא שריא אלא לגביה חיון ציה דינא דלחמא דחיון רפויין
 יתיר וכולהו נחמן לאצרהם לגבייהו ואחכסיין קניא . אדחי קדרא
 חליחא קלא נפיק וסליק ואחערר צרישים דיעקצ ונגיד ליה לחמא
 להסור אחר דחיון וצצראן שריין וקאים לקצלייהו אצרהם נחאי ספרא
 ויעקצ נחאי ספרא וחינון צאמלעיתא כדין אחכסיין כלהו ונשחכחין
 (ק"א ונשחכבי) צאחרייהו וסני כלהו קדרא אחרא חיינא . קדרא

צחראם דצמיא ללחקא לון לאחרייהו וליצצא (ק"א וליצצא) ציניסו
 ליחמא כאלקדמין צגין דחאי צעי ליצצא ליה צאחריה ולא יפוק צחקפוי
 לצר כדין דינין כוליהו אחכסיין ורמזין אחערו על דא צעי לכונא לצא
 ורעוחא צחי קלי ולמחר צחיוצחא קני ונחרייהו . כדין כד ישראל
 נחקי ונכדרי קלין צרעוחא לצא כדקא יאסו צשופרא דא אפד
 ססור שופר עלאה וכד אפד נעטרא ליה ליעקצ ואחחקן כלא .
 וכורסיא אחרא רמאי וכדין חידו אשחכא צכלא וקצ"ה נחחס על עלמא
 זכאס חולקסו דישרא דידעין לנגדא ולאנשכא לנאריסו ונדינא לרמזין
 ולחקא כלהו עלמין על ידיהו . ס"ח לקבל דא חלחא ספרין פתיחין
 ציווא דא וכמס דרמזין מחערין ודינין קשיין אחכסיין ועלין לרובחיייהו
 כך הוא לחמא כגונא דלעילא דינין קשיין אחכסיין ואחערצו ומלמא
 ומאי חיון . אין חיון רשעים גמורים דחיון דינין קשיין דאחכסיין
 ואחערצו ומלמא ועל דא נכחצים ונחמזים וכו' . אחר כצי אבא ודאי
 דא הוא צירא דמלא צריך רחמא דשאינא ופערוא ישרא עצדין
 זכרון לחמא צמה כעודא צגין דיתער ונלא כהסור גונא לעילא .
 אחר כצי אחר כחי צכסא דאחכסייא ציה קיסרא ואיד אחכסייא .
 אלא כד קיימא עיצא ושומשא לא נסיר כדין קיסרא אחכסייא ולא נסיר
 ועל דא נחמי עיצא שומשא לא נסיר כל סכן קיסרא דאחכסייא ולא
 נהירא ועל דא צכסא ליום חגנו צס"א דאחכסייא קיסרא וצמס נסיר
 כלא צחיוצחא וצקל שופרא דחצי אצרי העס יודעי תרועה כדין סי
 צאור פניך יסלכון . ס"ח צחאי יומא דאחכסייא קיסרא ולא נסיר עד
 צעשור לחדש דישרא חיצין כלהו צחיוצחא שליחא ואינא עלאה
 חלצת ונשרת לה וסאי יומא נהירו דחיוא עגלא ואצכח חידו צכלא
 ועל דא כחי יום הפפורים הוא . יום כפור וצעי ליה נאן יום
 הפפורים אלא בגין דחיי כהורין נסרן צחד . צולינא עלאה נסיר לצולינא
 חמא וצחאי יומא נכסורא עלאה נסיר ולא נכסורא דשומשא . וצגיין
 צכסא ליום חגנו כחי רי אבא שלח ליה לרבי שנישן אחר חיומי
 זוגא דכנסת ישרא צולכא קדישא שלח ליה וגם אונס אחותי צת אצי
 סיא אך לא צת אחי וסחי לי לאסא . אהכגים רי אבא אריס קליה

צבא ואמר כי רי צבא קדישא ווי ווי . ווי לעלמא כד תפוק מציה
 וי לדרא דיהון בעלמא כד תפוק ונכסון וישארון יתמוין ונך . איל
 די חייא לרי אבא האי דשלח לקבילך ונאי קאמר אמר ודאי לאו זוגא
 דעלמא דמטרוכיתא לא זוגא דכרמא מלכא עלאה וכד תפוקהר אמציה
 קדין לה קדש ונאי אבא בעלמא האי וכדין מזדווגי כחדא בגין דמלכא
 קדש ארי דכתיב קדש ישראל לוי דנעיל מלכא דאקרי קדש . כדין
 לחוטי . ת אצי היא אך לא בת אצי דהא מצי אבא שמיא דא ולא מצי
 אמא ועל דא ותחי לי לאתא לאזדווגא כחדא זוגא דא ולא זוגא
 אחרא זוגא דנעלל מצי אבא ולא זוגא דנעלל מצי איננא ויוס
 הכפורים אובא דהשמיים המעא חסור בגין דזוגא לא אשתכח דהא
 מצי איננא נעלל ולא מצי אבא . אמר רבי חייא ודאי זכאה דרז דרז
 שארי צבגיה זכאין אינון דקיימין קמיה כל יומא . איר אבא צריה כצרא
 אדם וקארי צדיקא קמיה מלכיה וחצ צדויתתא וקביל ליה קציה איל
 אדם אנה תהא סומנא לכבדך לדרי דרין צהאי יומא קיימין צדיקא ואי
 יתזון אנה אקבל לון ואיקוס מבורכיא דדינא ואהקיים על כורסייא
 דרמתי וארחס עלייהו . ודוד אמר אהבתי כי ישמע ה' את קולי
 תחנוני . ועל דא כתיב כי עמד הסליחה לעמך הורא . וכתיב כי עמד
 עוקר חיים צאורך כרחא אור :

ואחר הסעודה יקרא ב' ספרים של תהלים עם הנקשה של ימי רטון אף שהוא י"ט
 ובהשקפה יקרא השלשה ספרים אחרים גם כן עם הנקשה . וזוים יסוד ויקרא פעם
 שני ספר תהלים כולו ששני פעמים ק"ן הם כפ"ד וגם כן יכוין לתקן שון הכעס נק"ן
 מומרים אלו שם כמנין איה דהיין קנ"ה ביימטרא כעס עם הכולל :

קודם שישב יאמר מזוירי תהלים עד אשר תגבר עליו השניה מאד (מויב אות רנ"ה
 המרדים אל ה' לא ישמע מטהו בליבות אלו) ואפי' אם הל בשבת מטיא) אם לא
 בליל הטבילה דאז יקיים עונתו ויסוד לטובל כדי שיהיה בטוהרה ואפי' לא יוכל לטובל
 לאחר מ"מ לא יטבל העונה בשביל זה רק שלא ירבה שחוק עמה רק לקיים המנוה ואם
 הייתה יכולה לטובל מקודם כה"ג אסור ואמנם אלו האוכלים לטובע בטנם או מ"ו
 בשכנסם במחשבתו הרהור אשה יתרטב שישמע מטהו מח"ו שיבא ליד עבירה ויטבל
 בשמירת אס יכול ובלבד שיהיה נוהר מחשבתו עבר (חייא כלל קליט סע"ו ו' תי"י
 מחצ"ר סי' תקפ"א אות ד' מויב אות רנ"ו) :

ואחר הלימוד ג' ספר תהלים בהשקפה ראוי ללמוד בוהר האנוור לשל והוא סוד
 התקיעות ששם רמזים כל סודות וכוונות התקיעות ויעיל דבריו כאלו כיון בכל הכוונות

שלא חשבו היום וזכר יום ויום אפילו אחת משקיה וזלות לא חשקה
 ושאוכל לקיים היום וזכר יום ויום כל הולות שהזדקן לפני ונחמיה
 מלכות עשה ומה שלא אוכל לקיים חלף ומחשבותי העובד למעשה וחסד
 לפיכך כאלו קיימתי גם אחס צומעס ועל ידי זה חשקה לצוט רוחני
 לצפשי לחי ונשמתו לרמתי אצריהם הרוחניים ולשקיה גידיהם
 סרוחניים וצוא- יהיה לי חלוקא דרצקן צמולס הנשמות צגן עדן
 ולהחלבט צהן צחמיית העמים לחיי העולם הצא חנן כן יהי רלון :

ואחר כך יאמר פתיחת אליהו ז"ל

ויאמר אם נחמיית צדיקין של וועלה להכחצ צספר רשעים כי
 הקיימו עלי לחובה קבה על ידי הזכרת קוד הספירות וכל
 האלילות העליון אשר גם הנה נחמי חלקם בצריחת האדם יושפע אור
 הרהמים לצטל כל הדינים וכל גזירות קשות ורעות וועל"י ע"כ : ועל
 כן אף מי שלא נהג כן צשאר הימים צחמלת הימים האלם לא יעבור
 מלאיננה :

ואח"כ יסדר הזמירות עם הליצור כי גם הנה קגולתן לזוור ולכרות
 כל ויני משחיתים הצאים לקטרג על חפלתו ולשון זמירות
 ונלשון וכרמך לא תזמור : וענין העקידה נתקנה בזמירות : לומר כי
 הצרהם וזה המסד הוא עוקד למלריסון דליכין פחד ילחק וכמו כן
 לריך לכוין כשיאמר ויעיקד את ילחק צבו צכל יוס ויוס וציותר צחמלות
 הימים האלם טוור"ם עד י"הך שיעקוד הקצ"ם כל העוקטרגים של
 ישראל ונלועלה כמו שהיה צשעה העקידה כשאצרהם עקד את ילחק
 ונלועטה הקדוש צ"ה טיה עוקד לכל השרים ונלועלה * ווי זה יערבא
 לצו לצוא לנגד ולהחרים עליהם אור לצדו ואין עוזר לו : אשר על כן
 לא יאמר הזמירות ציחיד כי אם לאט לאט עם הליצור ויהנהל עומס :

וצפרנו צענין פרשת התמיד ומעשה הקרצנות אשר הצנה ונחפוסקים
 הזמירו לקרוחם עם הליצור טיהא צנאקיס קרצן התמיד טיהים
 קרצ צליצור : וי"א לאונרס ונעמוד דווייל דקרצנות דכתיב לעמוד
 לשדת וכסיגיע לפסקו ושחט אוחו על ירך המוצה לפוכיה שתיבת
 לפוכיה יכוין לעקידה ילחק : וג"כ צתיבת לפוכיה יכוין סהוא צגימטריא

בקשות לריה

סס ע"צ ס"ג מ"ה ז"ן :

ועוד צמיחה לפוכים אונרו ט"ט לכיון שלפון הוא ונקום הדין כמ"ס
וולפון הפחה וגוי וטיהים מדה דין נסחט וככנע לפני סי מדה
הכחמים ולכן אונרו ז"ל כל סאימר פקוק זכ ונכוין צו הקדוש צ"ס
זוכר עקידת ילחם כי הכוכה צו הוא כעין טעסס העקידת כי ילחם
ססוא דין נעקד על ידי אצרהס ססוא ססד כמז"ל :

כשנכנס לבית הכנסת אימר

הריני בא לבתי להחלל תפלת סמרתית שתקן אברהם אבינו סבא קדישא לימחא
סכינתא בדדועא ימינא דקב"ה : צנית אלהים נהלך ברגס :

ואני ברוב חסדך אבא ביתך אשתחווה ו ה"כל קדשך
ביראתך :

ברכת טלית גדול

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להתעטף בציצית :

בקשות

כל בראי מעלה ומטה יעידון יגידון כלם כאחד :
אחד ושמו אחד : יעידון ישלישים ושתים נתיבות
שבילך : וכל מבין סודם יספרו את גדלך והם יכירו
כי הכל שלך : ואתה האל המלך המיוחד : יעידון
לבבות בחשבם עולם בנני : ימצאו כל יש בלתך שנוי
במספר במשקל הכל מנוי : כלם נתנו מרועה אחד :
יעידון מראש ועד סוף יש לך סימן צפון וים וקדם
והימן שחק ותכל לך עד נאמן : מזה אחד ומזה
אחד : יעידון הכל ממך נזכר וזכור : אתה תעמד והם
יאבדו אבוד : לכן כל יצור לך יתן כבוד : כי מראש

בקשות לריה

ד

ועד סוף הלא אב אחד : יעידון

ובתורתך יי אלהינו פתוב לאמר : שמע ישראל יי
אלהינו יי אחד : וידעת היום והשבת אל
לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועד הארץ
מתחת אין עוד :

ואומר סר למעלת אשא עיני וקדיס יהא סלמא

אדון עולם : אשר מלך : בטרים כל יציר נברא : דעת
נעשה : בחפצו כל : אזי מלך : שמו נקרא :

ואחרי ככלות הכל : לברו ימך נורא : והוא היה והוא
היה : והוא יהיה בתפארה : והוא אחד : ואין שני :

להמשילו להחבירה : והוא ראשון : והוא אחרון : לכל
חומר : ולכל צורה : בלי ראשית : בלי תכלית : ולו העז

והמשרה : בלי ערך : בלי דמיון בלי שנוי ותמורה :
בלי חבור : בלי פרוד : גדול כח וגבורה : והוא אלי

וחי גאלי : וצור חבלי : ביום צרה : והוא נסי ומנוסי :
מנת כוסי : ביום אקרא : והוא רופא : והוא מרפא : והוא

צופה והוא עזרה : בידו אפקיד רוחי : בעת אישן
ואעירה : ועם רוחי גייתי : אדני לי : ולא אירא :

במקדשו תגל נפשי : משיחנו ישלח מהרה : ואז
נשיר בבית קדשי : אמן אמן שמו נורא :

אברך את שם יי והנעלם מכל נמצא : ואקנה חסדו
כל ימי יעל כל טוב אשר עשה : נתן לנו את

התורה לזכותינו רצה : ומרוב כל חטאינו נתננו

למשיסה: משרו בנו איבינו: הן לריב הן למצה שברו
כל עצמותינו בקנה הרצועה: והאל ברוב חסדיו פניו
לעמו נשא: ובטובו ישלח לנו משיחנו במרוצה:
עמו אליהו הנביא לקיים את המשא: אמר
אברהם את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני יותי:
שיתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן
שמח לבי ויגר כבודי אף בשרי ישכון לבטח: כי לא
תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת:
תודיעני ארתי חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימינה נצח: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגר יעקב ישמח ישראל:

ואמר כך אומרם יגדל אלטיס חי כמו סכתוב בערמית

ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביי רמה קרני ביי
רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך:
אין קדוש ביי כי אין בלתך ואין צור כאחינו: א תרבו
תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יי
ורו נתכנו עלילות: קשת גבורים חתים ונכשלים
אזרו חיל: שבעים בלחם נשברו ורעבים חדרו עד
עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: יי ממת
ומחיה מוריד שאול ויער: יי מוריש ומעשיר משפיד
אף מרוים: מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון
להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחילים כי ליי מצקי
ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידיו ישמור ורשעים

בחשך ידמו כי לא בלח יגבר איש: יי יחתו כריביו
עליו בשמים ירעם יי ירין אפסי ארץ ויתן עז למלכו
וירם קרן משיחו: אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה
תקיפין מלכותיה מלכות עלם ושלטניה עם דר ודר:
ואנחנו עמך וצאן מרעיתך גודה דך לעולם לדר ודר
נספר תהלתך: ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה
וישמע קולי: ברויחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אהים:
לא אירא מרכבות עם אשר סביב שתי עלי: ואני ביי
אצפה אוחידה לאהי ישעי ישמעני אלהי: א תשמחי
אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יי אור לי:
כי דך יי הוחלתני אתה תענה אדני אלהי: רגלי עמדה
במישור במקהלים אברהם יי: תהלת יי ידבר פי ויברך
כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה:

ברכות השחר

אלהי נשמה שנתת בי טהורה אתה
בראתה: אתה יצרתה: אתה
נפחתה בי: ואתה משמרה בקרבי ואתה
עתיד לטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד
לבא: כל זמן שהנשמה בקרבי מודה
אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שאתה

הוא רבון כל המעשים ארון כל הנשמות
מושל בכל הבריות חי וקים לעד ברוך
אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
לשכוי בינה להבחין בין יום ובין
לילה:

- בא"י אמ"ה פוקח עורים :
 - בא"י אמ"ה מתיר אסורים :
 - בא"י אמ"ה זוקף כפופים :
 - בא"י אמ"ה מלבש ערומים :
 - בא"י אמ"ה הנותן ליעף כח :
 - בא"י אמ"ה רוקע הארץ על המים :
 - בא"י אמ"ה המכין מצעדי גבר :
 - בא"י אמ"ה שעשה לי כל צרכי :
 - בא"י אמ"ה אוזר ישראל בגבורה :
 - בא"י אמ"ה עומד ישראל בתפארה :
 - בא"י אמ"ה שלא עשני גוי
- (והאסס לוונת גויה)
- בא"י אמ"ה שלא עשני עבד

(והאסס לוונת שפחה)

בא"י אמ"ה שלא עשני אישה :

(והאסס לוונת שעשני כרצונו)

בא"י אמ"ה המעביר חברי שינה מעינינו
ותנומה מעפעפינו :

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתרגילנו בתורתך ותדביקנו
במצותיך ואל תביאנו לידי חטא ולא לידי
עברה ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון.
ותרחיקנו מיצר הרע ותדביקנו ביצר
הטוב ותננו לאהבה לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואינו וגמלנו חסדים
טובים ברוך אתה יי גומל חסדים טובים
לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתצילנו היום וככל יום ויום מעוי
פנים ומעוות פנים מאדם רע מאשה
רעה מיצר רע מחבר רע משכן רע
מפגע רע מעין הרע ומלשון הרע :

ממלשינות • מערות שחר • משנאת
 הבריות • מעליה • ממיתה משונה •
 מחלאים רעים • ממקרים רעים • מדין
 קשה • ומבעל דין קשה • בין שהוא בן
 ברית ובין שאינו בן ברית • ומדינה
 של גיהנם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על דברי
 תורה :

והערב נא יי אלהינו את דברי תורתך
 בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל
 ונהיה אנתנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו
 כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשכה •
 ברוך אתה יי המלמד תורה לעמו ישראל :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 בחר בנו מכל העמים ונתן לנו
 את תורתו • ברוך אתה יי נותן התורה :
 וידבר יי א-משה לאמר : דבר א-הרן
 ואל-בניו לאמר כה תברכו את-

ומארצך ומנחלתך וקים לנו יהוה אלהינו
 את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי
 משה עבדך כאמור : וזכרתי את בריתי
 יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
 אברהם אזכרה ארץ אזור : ונאמר ואף
 גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא
 מאסתים ולא געלתים לבלתם להפר
 בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם : ונאמר
 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
 אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
 להם לאלהים אני יהוה : ונאמר ושב יהוה
 אלהיך את שביתך ורחמך ושב וקבצך
 מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך
 שמה : אם יהיה נדחך בקצה השמים
 משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך :
 והביאך יהוה אלהיך ארץ אשר ירשו
 אבותיך וירשתה והטיבך והרפך מאבתך
 ונאמר יהוה חננו לך קוינו היה זרועם
 לבקרים אף ישועתינו בעת צרה : ונאמר

ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: ונאמר
 בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם
 באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם
 וינשאם כל ימי עולם: ונאמר מי אל כמוך
 נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו
 לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:
 ישוב ירחמינו יכבוש עונותינו ותשליך
 במצלות ים כל חטאתם: תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבתינו מימי קדם: ונאמר והביאותים
 אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי
 עולתיהם וזבחתיהם לרצון על מזבחי כי
 ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:
 אלו דברים שאין להם שיעור הפאה
 והבבורים והראיון וגמילות חסדים
 ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם עושה
 אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה
 והקרן קימת לו לעולם הבא. ואלו הן.
 כבוד אב ואם. וגמילות חסדים. ובקור

חולים. והכנסת אורחים. והשכמת בית
 הכנסת. והבאת שלום בין אדם לחבירו
 ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם:
 לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגרוי
 ומודה על האמת ודובר אמת
 בדבבו. וישכם ויאמר. רבון העולמים
 ואדוני האדונים לא על צדקותינו אנחנו
 מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה
 הרבים: אדני שמעה. אדני סלחה. אדני
 הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: מה אנו
 מה חיינו. מה חסדנו. מה צדקותינו. מה
 כחנו. מה גבורתנו. מה נאמר לפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים
 כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים
 כבלי מדע. ונבונים כבלי השכל. כי כל
 מעשינו תוהו. וימי חיינו הבל לפניך ומותר
 האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל: לבר
 הנשמה הטהורה שהיא עתידה לתן דין

וחשבון לפני כסא כבודך • וכל הגוים כאין
 נגדך • שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק
 מאזנים נחשבו הן אים כדה יטול : אבל
 אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אהבך
 שנשבעת לו בחר המריה זרע יצחק עקדך
 שנעקד על גבי המזבח עדת יעקב בנך
 בכורך • שמאהבתך שאהבת אותו •
 ומשמחתך ששמחת בו • קראת אותו
 ישראל וישרון :

לפיכך אנחנו חייבים להודת לך • ולשבחך
 ולפאריך • ולרוממך ולתן שיר שבת
 והודאה לשמך הגדול וחיבים אנחנו לומר
 לפניך שירה בכל יום תמיד אשרנו מה
 טוב חלקנו מה נעים גורלנו ומה יפה מאד
 ירושתנו • אשרנו שאנחנו משכימין
 ומעריבין בבתי בגסות ובבתי מדרשות
 ומיחדים שמך בכל יום תמיד ואומרים
 פעמים באהבה : שמע ישראל • אלהינו •
 אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם

ועד : ט"כ

אתה הוא אחד קודם שבראה העולם •
 ואתה הוא אחד לאחר שבראת
 העולם • אתה הוא • בעולם הזה • ואתה
 הוא • בעולם הבא • ואתה הוא ושנותיך
 לא יתמו • קדש שמך בעולםך על עם
 מקדשי שמך • ובישועתך מלכנו תרום
 ותגביה קרננו • ותושיענו בקרוב למען
 שמך • ברוך המקדש שמו ברבים :

אתה הוא • ה'הים בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת בשמי השמים העליונים
 והתחתונים אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון ומבלעדך אין אלהים קבץ נפוצות
 קוץ מארבע בנפות הארץ • יכירו וידעו
 כל באי עולם כי אתה הוא אלהים לבדך
 עליון לכל ממלכות הארץ • אתה עשית
 את השמים ואת הארץ • את הים ואת כל
 אשר בס' ומי בכל מעשה ידך בעליונים
 ובתחתונים שיאמר לך מה תעשה ומה

תפעלי אבינו שבשמים היוקים עשיה עמנו
צדקה וחסד בעבור כבוד שמך הגדול
הגבור והנורא שנקרא עלינו וקים לנו
אחינו את הדבר שהבטחתנו על ידי צפניה
חונך כאמור בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם
ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את
שבותיכם לעיניכם אמר יי:

יהי רצון מדפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתרחם עלינו ותמחול לנו
את כל חטאתנו ותכפר לנו את כל עונותינו
ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושתכנה
בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך
קרבן התמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור:

בסדר הקרבנות יבין כסס אהיה טהם נקודות את הכל והקטיר הנוזמה

וידבר יהוה א משה לאמר: צו את בני
ישראל ואמרת להם את קרבני
לחמי ראשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי
במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר

תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה
בדולה בשמן כתיב רביעית ההין: עלת
תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה
ליהוה: ונסכו רביעית ההין לכבש האחד
בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנחת הבוקר
וכנסכו תעשה אשה ריח נחה ליהוה:

בסנת מוספין

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בדולה בשמן ונסכו: עלת
שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו
לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית
המקדש קים כאשר צויתת אותם על ידי
משה נביאך בכתוב בתורתך:

ויאמר יהוה א משה קח לך סמים נטף
ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה

בְּרַבְרָה יְהִיָּה : וְעָשִׂית אֶתְהָ קְטֹרֶת רֶחַח
 מְעֵשֶׂה רֹקַח מְמַלַּח טְהוֹר קָדֶשׁ : וְשִׁחֲקֵת
 מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת
 בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹעֵד לָךְ שְׁמֵה קָדֶשׁ
 קָדָשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם : וְנֹאמֵר וְהַקְטִיר עָלָיו
 אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּהִיטִיבוֹ
 אֶת־הַנְּרוֹת יְקַטִּירָנָה : וּבְהֵעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת
 הַנְּרוֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יְקַטִּירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד
 לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרוֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד • שְׁלֹשׁ
 מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ •
 שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת
 הַחֲמָה • מִנָּה בְּכָל יוֹם מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְרָב
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרְבֹ • וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים
 שְׁמֵהֶם מְכֻנִּים כֵּהֵן גְּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מֵלֵא
 חֲפָנָיו בַּיּוֹם הַכְּפוּרִים • וּמִחֲזִירָן לְמַכְתְּשֵׁת
 בְּעֶרְבֹ יוֹם הַכְּפוּרִים כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דְּקָה
 מִן הַדְּקָה • וְאַחַר עֲשִׂיר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ וְאֵלוֹ
 הֵן הַצְּרִי • וְהַצְּפוּרָן • וְהַחֲלֻבָּנָה • וְהַלְּבוּנָה

מִשְׁקֵל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מִנָּה • מוֹר וְקִצְיָעָה •
 וְשִׁבּוֹלֶת נֶרְדִּי • וּכְרֻכּוֹם מִשְׁקֵל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר
 שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מִנָּה • הַקִּשְׁטֹ שְׁנַיִם עֶשֶׂר קְלוּפָה
 שְׁלֹשָׁה • קִנְמוֹן תְּשַׁעָה • בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא
 תְּשַׁעָה קִבְיָי • יֵין קְפָרִיסִין סְאִין תְּלַת וְקִבְיָן
 תְּלַתָּא • וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קְפָרִיסִין מְבִיא
 חֲמֵר חִיּוֹר עֵתִיק • מֵלַח סְרוּמִית רוּבַעֵ
 מְעֵלָה עֶשֶׂן כָּל שָׁהוּא • רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי
 אֹמֵר אֵף כִּיפֶת הִירְדָן כָּל שֶׁהִיא אִסְנָתָן
 בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה • וְאִם חִסֵּר אֶתְתָּ מִכָּל
 סְמָמָנָה חֵיב מִיתָה :

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ
 אֶלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף מְעַצֵּי הַקִּטָּף בּוֹרִית
 כְּרִשְׁנָה לְמָה הִיא בָּאָה כְּדִי לִיפּוֹת בָּהּ
 אֶת הַצְּפוּרָן כְּדִי שֶׁתְּהֵא נָאָה • יֵין קְפָרִיסִין
 לְמָה הוּא בָּא כְּדִי לִישְׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן
 כְּדִי שֶׁתְּהֵא עֹזָה • וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ
 אֶלָּא יִשְׂאִין מְכֻנִּים מִי רַגְלִים
 בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד : יֵט רַחֲמִים

תָּנִיא רַבִּי נָתַן אֹמֵר כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אֹמֵר
הֶדֶק הֵיטֵב • הֵיטֵב הֶדֶק • מִפְּנֵי
שֶׁהַקּוֹל יָפֵה לְבָשָׁמַיִם • פִּטְמָה לְחֻצָּאִין
כְּשֶׁרָה • לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ •
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֹּלֵל • אִם כְּמִדְתָּהּ
כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין • וְאִם חֶסֶד אַחַת
מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה :

תָּנִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין
וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בֵּה
קְרִטוֹב יֵשׁ דְּבִשׁ אִין אָדָם יָכוֹל לְעַמּוֹד
מִפְּנֵי רִיחָה • וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בֵּה דְּבִשׁ
מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל
דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִי : לִי הָיָה
הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סְלָה : יִי צְבָאוֹת
עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה : יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטַח בְּךָ : יִי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ : הִשְׁיִבְנוּ יִי אֱלֹהֵיךָ
וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקִדְמוֹת : וְעַרְבָה לִי מִנַּחַת

יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קְדַמוֹנִיּוֹת :

אֲבִי הוּא מְסַדֵּר סֵדֶר הַמְעַרְכָּה מִשְׁמָא
דְּגַמְרָא וְאֵלֵיבָא דְאַבָּא שְׂאוּל •
מְעַרְכָּה גְדוּלָה קוֹדֶמֶת לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה
שֶׁל קְטָרֶת • וּמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת
קוֹדֶמֶת לְסִדּוֹר שְׁנֵי גְזִירֵי עֲצִים • וְסִדּוֹר שְׁנֵי
גְזִירֵי עֲצִים קוֹדֶם לְדִשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי •
וְדִשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֶם לְהַטְבַּת חֲמִשׁ
גְרוֹת • וְהַטְבַּת חֲמִשׁ גְרוֹת קוֹדֶמֶת לְדָם
הַתְּמִיד • וְדָם הַתְּמִיד קוֹדֶם לְהַטְבַּת שְׁתֵּי
גְרוֹת • וְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְרוֹת קוֹדֶמֶת לְקְטָרֶת •
וְקְטָרֶת קוֹדֶמֶת לְאַבְרִים • וְאַבְרִים לְמִנְחָה
וּמִנְחָה לְחֻבִּיתִין • וְחֻבִּיתִין לְנִסְכִּין • וְנִסְכִּין
לְמוֹסָפִין • וּמוֹסָפִין לְכֹזִיבִין • וְכֹזִיבִין קוֹדֶמֶת
לְתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבִים • שְׁנֵי אָמַר • וְעַרְךָ
עֲלֶיךָ הָעֵלָה וְהַקְטִיר עֲלֶיךָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים
עֲלֶיךָ הַשְּׁלָם כָּל הַקְרָבָנוֹת כָּלֵם :

(6) אָנָּה בָּכֶם • גְדוּלַת יְמִינְךָ • תִּתִּיר צְרוּרָה : (אבנ"ת)

- (ג) קבל רנת' עמך שגבנו * טהרנו נורא : (קרע"טו)
- (ד) נא גבור * הורשי' יחודך * כבבת שמרם : (נגד"כס)
- (ה) ברקם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם : (בטר"נתג)
- (ו) חסין קדוש * ברוב טובך * גהל עדתך : (מקב"טנע)
- (ז) יחיד גאה * לעמך פנה * זוכרי קדושתך : (גל"פזק)
- (ח) ישועתנו קבל' ושמע צעקתנו יודע תעלומת : (סקו"ניח)

בלחם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן
 התמיד במועדו * ולהיות כהנים
 בעבודתם ולוים בדוכנם וישרא במעמדם
 ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל
 התמיד * ואין לנו לא כהן בעבודתו * ולא
 לוי בדוכנו * ולא ישראל במעמדו * ואתה
 אמרת ונשלמה פרים שפתינו :
 לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו שיהא זה שיח שפתינו
 חשוב ומקבל ומרוצה לפניך באדו
 הקרבנו קרבן התמיד במועדו * ועמדתנו
 על מעמדו (כמו שנאמר ונשלמה פרים
 שפתינו) : ונאמר ושחט אותו על ירך

המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרון
 הכהנים את דמו על המזבח סביב : ונאמר
 זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת
 ולאשם ולמזבחים ולזבח השלמים :
 איזהו מקומן של זבחים * קדשי קדשים
 שחייטתן בצפון * פר ושעיר של יום
 הכפורים שחייטתן בצפון * וקבול דמן
 בכלי שרת בצפון * ודמן טעון הזיה על בין
 הכדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב *
 מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה
 שופך על יסוד מערכי של מזבח
 החיצון * ואם לא נתן לא עכב :
 פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים
 שחייטתן בצפון * וקבול דמן בכלי
 שרת בצפון * ודמן טעון הזיה על הפרכת
 ועל מזבח הזהב * מתנה אחת מהן
 מעכבת * שירי הדם היה שופך על יסוד
 מערכי של מזבח החיצון * ואם לא נתן לא
 עכב * אדו ואדו נשרפין בבית הרשן :

חטאת הצבור והיחיד * אלו הן חטאת
 הצבור * שעירי ראשי חדשים ושל מעדתי
 שחיטתן בצפון * וקבול דמן בבלי שרת
 בצפון * ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע
 קרנות * כיצד * עלה בכבש ופנה לסוככי
 ובאלו לקרן דרומית מזרחית * מזרחית
 צפונית * צפונית מערבית * מערבית
 דרומית * שירי הדם היה שופך על יסוד
 הדרומי * ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי
 כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות
 העלה קדש קדשים * שחיטתה בצפון
 וקבול דמה בבלי שרת בצפון * ודמה
 טעון שתי מתנות שהן ארבע * וטעונה
 הפשט ונתוח וכליל לאשים * זבחי שלמי
 צבור ואשמות * אלו הן אשמות אשם
 גזלות * אשם מעילות * אשם שפחה חרופה
 אשם נזיר * אשם מצורע * אשם תלוי *
 שחיטתן בצפון וקבול דמן בבלי שרת
 בצפון * ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע

ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה
 בכל מאכל ליום ולילה עד חצות התורה
 ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל
 מקום בעזרה * ודמן טעון שתי מתנות שהן
 ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל
 מאכל * ליום ולילה עד חצות * המורס
 מהם כיוצא בהם אלא שהמורס נאכל
 לכהנים לנשיהם * ולבניהם * ולעבדיהם
 שלמים קדשים קלים * שחיטתן בכל
 מקום בעזרה * ודמן טעון שתי מתנות שהן
 ארבע * ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל
 מאכל * לשני ימים ולילה אחד * המורס
 מהם כיוצא בהם * אלא שהמורס נאכל
 לכהנים לנשיהם * ולבניהם * ולעבדיהם
 הבכור והמעשר והפסח * קדשים
 קלים * שחיטתן בכל מקום בעזרה
 ודמן טעון מתנה אחת ובלבד
 שיתן כנגד היסוד שנה באכילתן הבכור
 נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלין

בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה
אחר: הפסח אינו נאכל אלא בקילה
ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל
אלא למנויו ואינו נאכל אלא צדי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות
התורה נדרשת: ב מקל וחומר: 3

מגזרה שוה: ג מבנין אבות כתוב אחר מבנין
אב ושני כתובים: ז מכלל ופרט: ח מפרט
וכלל: י כלל ופרט וכדל אי אתה דן אלא
בעין הפרט. מפלל שהוא צריך לפרט
ומפרט שהוא צריך לכלל. ס וכל דבר
שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא
ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל
כדו יצא: ט וכל דבר שהיה בכלל ויצא
לטעון טעון אחר שהוא כענינו יצא להקל
ולא להחמיר: י וכל דבר שהיה בכלל
ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו יצא
להקל ולהחמיר: יא וכל דבר שהיה בכלל
ויצא לדון בדבר חדש אי אתה יכול

להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב
לכללו בפרוש: יג ודבר הקמדם ענינו ודבר
הקמדם מסופו: יד וכן כ"ל וכן שני כתובים
המכחישים זה את זה עד שיבא הכתוב
השלישי ויכריע ביניהם:

יהודה בן תימא אומר הוי עו כנמר וקל בנשר ורץ
כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביה שבשמים
חוא היה אומר עו פנים לגיהנם ובשת פנים לגן עדן:
יהי רצון מלפניך יי אלהנו ואלהי אבותינו שתבנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

ואומר סמוך

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה
וימליך מלכותיה: ויצמח פורקניה: ויקבב
משיחיה: בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמאי יתברך: וישתבח: ויתפאר:
ויתרום: ויתנשא: ויתחדר: ויתעלה: ויתהלל: שמייה
דקודשא בריך הוא: לעילא מן כל ברכתא שירתא:
תשבחתא: ונחמתא: דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון
ועל כל תלמידי תלמידיהון דעסקין

בְּאוֹרֵי תֵּא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא הָרִין וְדִי
בְּכַל אֶתְר וְאַתְרֵי יְהֵא לְנָא וְלֵהוּן וְלִכּוּן
חִינָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם מְאָרִיהָ
שְׂמִיָּא וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אֲמֵן :

יְהֵא שְׂדֵמָא רַבָּא מִן שְׂמִיָּא חַיִּים וְשִׁבְעָ
וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה
וְנִאֲלָה וְסִלְיָחָה וְכַפְרָה וְרִיחָה וְהַצְלָה לְנוּ
וְלְכַל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֲמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַד כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֲמֵן :

הוֹדוּ לַיְיָ קֳדָמוּ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילְתִּיּוֹ : שִׁירוּ לוֹ זְמֵרוּ לוֹ שִׁיחֵוּ
בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו : הִתְחַלְלוּ בְּשֵׁם קֳדָשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ : דְרָשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ
פְּנֵי תַמִּיד : זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
מוֹפְתָיו וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ : זִרְעוּ יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ
בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר

צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר : אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם
וְשִׁבּוּעָתוֹ לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : לְאֹמֵר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ
כְּנָעַן חֵבֶל נַחֲלֹתְכֶם : בְּהִיוֹתְכֶם מֵתֵי מִסְפָּר
כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ : וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ
לְעַשְׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים : אֵל תִּגְעֵנוּ
בְּמִשִּׁיחֵי וּבְנַבִּיאֵי אֵל תִּרְעֵנוּ : שִׁירוּ לַיְיָ כָּל
הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ
בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו :
כִּי גְדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל
אֱלֹהִים : כִּי לִרְיָ לְסַמְרִיד בְּסַקּוֹ כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים יִסְקִי עַנְטוּ קוֹדֵם שִׁלְמֵנֵי וְיִהְיֶה שְׂמִים
עָשָׂה : הוֹדוּ וְהִדְרֵנוּ לְפָנָיו עִזּוּ וְחַדְוֵה בְּמִקְמוֹ:
הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לִיהוָה כְּבוֹד
וְעִזּוּ : הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׂמוֹ שְׂאוּ מִנְּחָה וּבֵאוּ
לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ בְּהִדְרַת קֳדָשׁ : חִילוּ
מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אֲפֵי תִכּוֹן תִּבְלָל בַּל תִּמוֹט :
יִשְׂמְחוּ הַשְּׂמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיִּאֲמְרוּ בְּגוֹיִם

יי מלך: ירעם הים ומלאו יעלין השדה
 וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער מלפני
 יי כי בא לשפט את הארץ: הודו ליי כי
 טוב כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו
 אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים
 להודות לשם קדשך השתבח בתהלתך:
 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד
 העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה:
 רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו
 קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו
 להר קדשו כי קדוש יי אלהינו והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא תכלא
 רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
 זכר רחמיה יי וחסדיך כי מעולם חמה:
 תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו
 בשחקים: נורא אהים ממקדשך וישראל
 הוא נותן עוז ותעצמות לעם ברוך אהים:

בשמחה אל נקמות ימין סינקום הקב"ה נקמת יי הרובי מלכה וקנפון קדישין עברי
 מינוי הקדושה ומינוי המלכים דמיתו והנשמות שנעשה כ"כ האר"י ז"ל

אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא
 שפט הארץ השב גמול על גאים ליי
 הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאת
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה
 צבאות אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה
 המלך יעגנו ביום קראנו: הושיעה את
 עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
 העולם: נפשנו לדיך לסוסר לסעעיים סחי דמכתם כלי סלח
 יסחסס סח טענו חכתה ליי עזרנו ומגננו הוא:
 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
 יהי חסדך ייעלינו כאשר יחלנו לך: הראנו
 יי חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו
 ופדנו למען חסדך: אנכי יי אלהיך המעריך
 מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: אשרי
 העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:
 ואני בחסדך בטחתי וגל דבי בישועתך
 אשריה ליהוה כי גמל עלי:
 ארוממך כחך יהוה כי דדיתני ולא שמחת
 אויבי לי: סכמס יהוה אהי שועתי

אליך ותרפאני : ניכס יהוה העלית מן שאול
 נפשי חייתני מירדי בור : זמרו סדל ליהוה
 חסידיו והודו לזכר קדושו : כי רגע באפו
 חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה :
 ואני אמרתי בשלוי בד אמוט לעולם : גזרם
 יהוה ברצונך העמדת להררי עז הסתרת
 פניך הייתי נבהל : אליך מסאלת יהוה אקרא
 ואך כלל יהוה אתחנן : מה בצע בדמי
 ברדתי א שחת היורך עפר היגיד אמתך :
 שמע סד יהוה וחנני יסוד יהוה והיה עוזר
 לי : הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי
 ותאזרני שמחה : למען זמרך כבוד ולא
 ידם מלכות יהוה אלהי לעולם אורך :

לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו :
 ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל גמוליו :
 הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי : הגואל
 משחת חייכי המעטרבי חסד ורחמים : המשביע בטוב
 עדיך תתחדש בנשר נעורייכי : עושה צדקות יהוה
 ומשפטים לכל עשוקים : יודיע דרכיו למשה לבני ישראל
 עלילותיו : רחום וחנן יי ארך אפים ורב חסד : לא

לנצח יריב ולא לעולם יטור : לא כחטאינו עשה לנו
 ולא כעונותינו גמל עלינו : כי כגבוה שמים על הארץ
 גבר חסדו על יראיו : כרחוק מזרח ממערב הרחיק
 ממנו את פשעינו : כרחם אב על בנים רחם יהוה על
 יראיו : כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : אנוש
 כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ : כי רוח עברה בו
 ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו : וחסד יי מעולם ועד
 עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים : לשמרי בריתו
 ולזוכרי פקדיו לעשותם : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו
 בכל משלה : ברכו יי מלאכיו גבורי כח עשי דברו
 לשמע בקול דברו וברכו יי כל צבאיו משרתיו עשי רצונו
 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי
 נפשי את יהוה :

ועונדים על נגלים ולוונלים

יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים : ב"ם
 יהוה מלך יתנה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד : ב"ם
 והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא
 יהיה יי אחד ושמו אחד : ע"כ מנוחל
 הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
 לשם קדושך להשתבח בתהלתך : ברוך
 יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר

כָּל הָעַם אֱמֵן הַלְלוּהָ : כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל
יְהוָה הַלְלוּהָ :

לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים
כְּבוֹד אֱלֹהֵי וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ
יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֱמֵר וְלֵיל לְלֵיל הַיְחִוּהָ דַעַת :
אֵין אֱמֵר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם : בְּכָל
הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבְקִצָּה תִּבְלַל מְלִיָּהֶם לְשִׁמְשׁ
שֵׁם אֱהֵל בָּהֶם : וְהוּא כִּחְתָן יוֹצֵא מִחֶפְתּוֹ
יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ : מִקִּצָּה הַשָּׁמַיִם
מוֹצֵא וְתִקּוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר
מִחֶמְתּוֹ : תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מִחֲכִימַת פִּתֵּי : פְּקוּדֵי יְיָ
יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת יְיָ בְּרַח מְאִירַת
עֵינַיִם : יִרְאֵת יְיָ מְהֻרָּה עוֹמְדַת לְעַד מְשַׁפְּטֵי
יְיָ אֵמֶת צְדָקוֹ יַחֲדִיו : הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפָּז
רָב וּמִתּוֹקִים מִדְּבִשׁ וּנְפֶת צוּפִים : גַּם עֲבָדְךָ
נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רָב : שְׂגִיאוֹת מִי
יִבִּין מִנְּסִתְרוֹת נִקְנֵי : גַּם מִזֹּדִים הִשְׁרַע עֲבָדְךָ
אֵל יִמְשְׁלוּ בִּי אִזּוֹ אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב :

יְהוָה לְרִצּוֹן אֱמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ
צוּרֵי וְגֵאֵלֵי :

רִנְנוּ צְדִיקִים בְּיְיָ לִישְׂרָאֵל נְאוּהָ תִּהְלַח :
הוֹדוּ לְיְיָ בְּכִנּוֹר בְּנִבְל עֲשׂוֹר וּזְמַרוּ לוֹ :
שִׁירוּ לוֹ שִׁיר הַדָּשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוַעָה :
כִּי יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר יְיָ וְכָל מַעֲשָׂהוֹ בְּאֱמוּנָה : אֱהַב
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מְלֵאָה הָאָרֶץ : בְּדַבַּר
יְיָ שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָּל צְבָאָם : כִּנּוּס
כִּנּוֹר מִי הַיָּם נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת : יִרְאוּ
מִי כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוֹרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תִּבְלַל :
כִּי הוּא אֱמֵר וְיִהְיֶה הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד : יְיָ הַפִּיר
עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחֲשַׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יְיָ
לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחֲשַׁבוֹת לְבָבוֹ לְדָר וּדָר :
אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱהִיו הָעַם כִּתְּרָה לְנַחֲלָה
לוֹ : מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֵת כָּל בְּנֵי הָאָדָם :
מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ :
הִיצַר יַחַד לְבָבָם הִמְכִּין אֱלֹהֵי כָּל מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין
הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב חֵיל גְּבוּרָה לֹא יִנְצַל בְּרַב
כַּח : שָׁקַד הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא

יִמְלֹט: הִנֵּה עֵינַי יְיָ יִרְאוּ לְמִיחֲלִים לְחַסְרוֹ:
 דִּהְצִיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּדְחִיּוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשָׁנוּ
 חִבְתָּה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח
 לִבֵּנוּ כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ בְטַחְנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ
 עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

לְדוֹר בְּשָׁנוֹתָו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ
 וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכֹל
 עֵת תָּמִיד תִּהְלֶתוּ בְּפִי: בִּי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי
 יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמָחוּ: גִּדְלוּ לַיהוָה אֶתִי
 וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחֲדָיו: דִּרְשֵׁתִי אֶת יְיָ וְעֲנֵנִי
 וּמִכָּל מַגּוֹרוֹתַי הֲצִילֵנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרוּ
 וּפְנֵיהֶם יִחַפְרוּ: זֶה עֲנִי קָרְאוּ יְיָ שִׁמְעוּ מִכָּל
 צָרוֹתַי וְהוֹשִׁיעוּ: חֲזַן מֶלֶךְ יְיָ סָבִיב לִירְאוֹ
 וַיִּחַלְצֵם: טַעְמוּ וּרְאוּ כִי טוֹב יְיָ אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר
 יַחֲסֶה בּוֹ: יִרְאוּ אֶת יְיָ קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר
 לִירְאוֹ: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדִרְשׁוּ יְיָ לֹא
 יִחַסְרוּ כָּל טוֹב: לָכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאֵת
 יְיָ אֲלִמְדָכֶם: מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים אֲהַב
 יָמִים לִרְאֵת טוֹב: נִצּוֹר לְשׁוֹנֶךָ מִרְעוֹ שִׁפְתֶּךָ

מִדְבַר מְרָמָה: סוֹר מִרְעַ וְעֵשָׂה טוֹב בְּקֶשׁ
 שְׁלוֹם וּרְדִפְהוּ: עֵינַי יְיָ צַדִּיקִים וְאֲזִנוֹ יְיָ
 שׁוֹעֵתָם: פְּנֵי יְיָ בְעֵשָׂה רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ
 זָכָרָם: צַעֲקוּ וַיְיָ שִׁמְעוּ מִכָּל צָרוֹתֵם הַצִּילֵם:
 קְרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת דְּבַאי רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
 רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלֵם יִצִּילֵנוּ יְיָ: שִׁמְר
 כָּל עֲצָמוֹתַי אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה:
 תְּמוֹתַת רִשְׁעֵי רָעָה וּשְׁנֵאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ:
 פּוֹדֶה יְיָ נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים
 בּוֹ:

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן
 אַתָּה הֵייתָ לָנוּ בָדָר וְדָר: בְּטָרָם
 הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ וְתַבֵּל וּמַעוֹלָם עַד
 עוֹלָם אַתָּה יְיָ: תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד דְּבַא וְתֹאמַר
 שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם
 אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאִשְׁמוֹרָה כָּל יְלֵה: זִרְמָתָם
 יִשָּׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כַּחֲצִיר יַחֲלֶף: בְּבִקְרָה יִצִּיץ
 וְחֲלֶף לְעָרֵב יְמוֹלֵל וַיִּבֵּשׁ: כִּי כָלֵנוּ בְּאֶפְךָ
 וּבְחֶמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ: שִׁתָּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לִנְגִדְךָ

עלמנו למאור פניך : כי כל ימינו פנו
בעברתך בלינו שנינו כמו הגה : ימי שנתנו
בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים
שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה :
מי יודע עז אפקו כיראתך עברתך : למנות
ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה : שובה יי
עד מתי והנחם על עבדך : שבענו בבקר
חסרך ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמתנו
כימות עניתנו שנות ראינו רעה : יראה
עבדך פעלך והדרך על בניהם : ויהי נעם
ארני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתרונו : אמר
ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו :
פי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות :
באברתו יסדילך ותחת כנפיו תחסה צנה
וסחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה מחץ
יעוף יומם : מדבר באפל יחלך מקטב
ישוד צהרים : יפל מצדך ארץ ורכבה

מימינך אריך לא יגש : רק בעיניך תביט
ושלמת רשעים תראה : כי אתה יי מחסי
עליון שמת מעונך : לא תאנה אריך רעה
ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוה
לך לשמרך בכל דרכיך : על כפים
ישאונך פן תגוף באבן רגלך : על שחל
ופתן תדרך תרמס כפירותנין : כי בי חשק
ואפקטהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
ואכבדהו : ארך ימים אשביעהו ואראהו
בישועתי :

למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאהים
עוזנו הריעו לאלהי יעקב : שאו
זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל : תקעו
בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק
לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות
ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת
לא ידעתי אשמע : הסירותי מסבל שכמו
כפיו מדוד תעבורנה : בצרה קראת

ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנוך עד מי
 מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל
 אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר ולא
 תשתחוה לאל נכר: אנכי יי אהיה המעלה
 מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא
 שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי:
 ואשדחהו בשרירות לבם ילכו
 במועצותיהם: רו עמי שומע לי ישראל
 בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אבניע ועל
 צריהם אשיב ידי: משנאי יי יבחשו לו ויהי
 עתם לעולם: ויאכילהו מחלב חטה
 ומצור דבש אשביעך:

מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות
 עשה הושיעהו לוימינו וזרוע קדשו:
 הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל
 אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליי
 כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליהוה
 בכנור בכנור וקול זמרה: בחצרות וקול

שופר הריעו לפני המלך יהוה: ירעם הים
 ומלאו תבל ויושבי בה: נהרות ימחאו כף
 יחד הרים ירננו: לפני יי כי באל שפט הארץ
 ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין
 יבא עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים
 וארץ: יתן למוט רגליך אל ינום שמרך:
 הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: יי
 שמרך יי צדך על יד ימינך: יומם השמיש
 לא יכבה וירח בקילה: יי ישמרך מכל
 רע ישמר את נפשך: יהוה ישמר צאתך
 ובואך מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי
 בית יהוה נלך: עמדות היו רגלינו
 בשעריך ירושלם: ירושלם הבנויה בעיר
 שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים
 שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יי:
 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות
 לבית דוד: שאדו שלום ירושלם ישדו

אֲהַבִּיךָ : יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׂדוּה
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה
 נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׂאתִי אֶת עֵינֵי
 הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם : הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים
 יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שֹׁפְחָה אֶל יַד גְּבוֹרָתָהּ
 כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁחְנָנוּ : חֲנָנוּ
 יְיָ חֲנָנוּ כִּי רַב שִׁבְעָנוּ כּוֹז : רַבַּת שִׁבְעָה לָּהּ
 נַפְשָׁנוּ הִלְעַג הַשָּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְגֵאֵי יוֹנִים :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִוְלִי יְיָ שֶׁהִיָּה לָנוּ
 יֵאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל : לִוְלִי יְיָ שֶׁהִיָּה לָנוּ
 בְּקוֹם עַלֵּינוּ אָדָם : אֲזִי תִיִּים בְּלַעֲוֹנוּ בַּחֲרוֹת
 אָפֶס בָּנוּ : אֲזִי הַמִּים שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר
 עַל נַפְשָׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל נַפְשָׁנוּ הַמִּים
 הַזְדוּגִים : בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא גִתְנָנוּ טָרַף
 לְשֵׁנֵיהֶם : נַפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּתַח
 יָקָשִׁים הַפֶּחַח נִשְׁכַּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ : עֲזָרְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה
 שְׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּחֲצֹרוֹת בֵּית
 יְיָ הֵינּוּ : הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי
 נָעִים : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ :
 כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל יְיָ וְאֲדַנְנוּ מִכָּל אֱלֹהִים :
 כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
 בַּיָּמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת : מַעֲלָה נִשְׂאִים מִקְצֵה
 הָאָרֶץ בְּרִקִּים לְמַטֵּר עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ
 מֵאוֹצְרוֹתָיו : שֶׁהִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם
 עַד בְּהֵמָה : שֶׁלַח אוֹתוֹת וּמִפְתֵּיִם
 בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם בַּפְּרָעָה וּבְכָל עַבְדָּיו :
 שֶׁהִכָּה גוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
 עֲצוּמִים : לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ
 הַבְּשָׁן וְלִכְל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן : וְנִתַּן אֲרָצָם
 נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ יְיָ שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם יְיָ
 זָכָרְךָ לְדָר וָדָר : כִּי יֵרֵךְ יְיָ עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו
 יִתְנַחֵם : עֲצֹבֵי הַגּוֹיִם כִּסְף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי
 אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא
 יֵרְאוּ : אֲזִינִים לָהֶם וְלֹא יֵאֲזִינוּ אַף אֵין יִשְׁרוֹת

בפיהם: כמורהם יהיו עשיהם כל אשר בטח
בהם: בית ישראל ברכו את יי בית אהרן
ברכו את יי: בית הלוי ברכו את יי יראי יי
ברכו את יי: ברוך יי מציון שכן ירושלים
הללויה:

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
הודו לאלהי האלים כל"ח:
הודו לאדני האדנים כל"ח:
לעשה נפלאות גדלות לבדו כל"ח:
לעשה השמים בתכונה כל"ח:
לרוקע הארץ על המים כל"ח:
לעשה אורים גדלים כל"ח:
את השמש לממשלת ביום כל"ח:
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כל"ח:
למכה מצרים בכבוריהם (יוד 7 ע"ג) כל"ח:
ויצא ישראל מתוכם כל"ח:
ביד חזקה ובזרוע נטויה כל"ח:
לגזור ים סוף לגזרים כל"ח:
והעביר ישראל בתוכו כל"ח:

ונער פרעה וחילו בים סוף (הי 7 ע"ג) כל"ח:
למוליך עמו במדבר כל"ח:
למכה מלכים גדלים כל"ח:
ויחרוג מלכים אדירים כל"ח:
לסיחון מלך האמרי כל"ח:
ולעוג מלך הבשן כל"ח:
ונתן ארצם לנחלה (ויו 7 ע"ג) כל"ח:
נחלה לישראל עבדו כל"ח:
שבשפילנו זכר לנו כל"ח:
ויפרקנו מצרינו כל"ח:
נתן לחם לבד בשר כל"ח:
הודו ליי השמים (הי 7 ע"ג) כל"ח:

ועוד לומר ג"כ סעצח הנחמד הזם

למי עולמים:	האלה והמנונים	למי עולמים:	הצניע והצרכים
למי עולמים:	הגאון והגדולה	למי עולמים:	הדעת והדבור
למי עולמים:	הסוד והסדר	למי עולמים:	הועד והחיקות
למי עולמים:	הזיו והזוהר	למי עולמים:	החיל והחוסן
למי עולמים:	העטם והטוהר	למי עולמים:	היחוד והיחלום
למי עולמים:	השחר והשכר	למי עולמים:	השקט והשכר
למי עולמים:	המנוחה והמנוחה	למי עולמים:	המנוחה והמנוחה
למי עולמים:	המנוחה והמנוחה	למי עולמים:	המנוחה והמנוחה
למי עולמים:	המנוחה והמנוחה	למי עולמים:	המנוחה והמנוחה
למי עולמים:	המנוחה והמנוחה	למי עולמים:	המנוחה והמנוחה

הקריאה והקדושה לחי עולמים : הכתמים והקדושה לחי עולמים :
השיר והשבח לחי עולמים : ההלה וההפארת לחי עולמים :

א ראו לכל אדם . לתת לז קודם ר"ה לקדר לעלמו הספלות
וחפיוטים וללמוד פי הדברים טיהו סגורים צפוי דר"ה .
גם ילמד קודם ר"ה לזכו הסקנים וזני ציתו קדר הסלות כדי שלא
ילמד להספיק דר"ה להראות להם הסדר (וע"ה ק"י חקס"ה קע"י
כ"ח וע"י ח"ד ק"י חקס"ד קע"ק כ"ח) :

ב האר"י ז"ל נהג לזכות דר"ה ויו"ט ואמר כי נ"י שאינו זוכה
ציונים אלו אין נשמתו טובה ושלמה . גם אמר כל מי שזוכה
אז נעלמו צרכים גדולה גדולה מחיליו אותה שעה דייקן ליה צ"ד
של נעלה ונפשו נקבטה וכל לו הצרכים מחיליו (צא"ש ק"י חקס"ד
קע"ק ג') :

ג ה"ר סכנה"ג צ"ח צבטתה טעור אות א"י כחז לא נאלמו
ידינו ורגלנו צפיוטים . שאנו מוסיפין בחגים וצמועדים ור"ה
ויו"ט וצנועתה חתן וכלם . וצנוע הצן צין צרוך שאמר לנשמת וצין
נשמת ליו"ט . וכבר ראינו מן המדכי שלא היו אומרים אותם הפיוטים
דר"ה ויו"ט ונעטם הספק . וכו' עכ"ד . ולכך יש מהרים לאוונרם
לאורם הפיוטים קודם צרוך שאמר ונעטם ה"י הנוקבל הלפ"י מוסרין
אשכנזי ז"ל וטעו לה וכן נוסף הרב ונהר"י קובו כ"ו . ונקום ונקום
לפי ונהגו ואין לנשמת כנ"ש הרב הופה לקאן צ"י חר"י לאל
ישנה אדם ונהגה טעיר אפי צבגונים וצפיוטים שאומרים עס (ט"ג
ק"י חקס"ד קע"ק א') :

ולזה נוהג כמה שנים נהגו פה **בנדאר** לומר הפיוטים קודם
צרוך שאמר ולזה קדמו אותם פס **ליום א'**

ועמוד ט"ץ לפני התיבה עם שני קוונכים ואומר :

אֱלֹהֵי אֵל תְּדַיְנֵנִי בְּמַעַרְי . וְאֵל תְּמוּד אֵלֵי חֲקִי בְּפַעְלֵי :
בְּחַמְדְּתֶךָ גְּמוּל עֲבִי וְאַחִיָּה . וְאֵל נָא אֵל הַטְּשִׁלֵּם

ל' גְּמוּלֵי : גְּאוֹן לְבִי לֶךְ אֲשַׁפִּיל וְאֶקְרַע . בְּמַכְאוֹבֵי לְבָבִי
לֹא מַעֲרִי : דִּוְה לְבָב אֲנִי נֹצֵב וְנֹעֵצֵב . עָלַי פִּשְׁעֵי וְרוֹב
רִשְׁעֵי וְסִכְלֵי : הַלְלוּם יְגוֹן בְּלִי י"ן כְּאִין ' אֲשִׁירִי מִנְחֵיבָה
מִט וְרִנְדִי : וּמָה אֶעֱנֶה וְאֵן אֶפְנֶה לְעֹזְרָה . בְּיוֹם מִשְׁפָּט
לְמִי אָנוּס וּמִי לִי : וְדוֹנוֹתַי לְמוֹד פָּנַי וְעֵינַי . בְּלִמְתִּי
לְעִימְתִּי וְאַצְלִי : חֲטָאֵי לִי יִרְחֹן בְּסִי שְׁבִנִי ' אֲזִי בְּרַחוּ
וְרַחֲמוּ מִגְּבוּלֵי : טָמֵא לְבָב אֲשֶׁר סוֹבֵב וְשׁוֹבֵב . לְבָבִי
בִּי עָלַי כָּל חֲטָא פְּלִדִי : יְדַעְתִּים בְּעֵרוֹתֶם עַל לְבָבִי :
רְאִיתִים עַל יְמִינֵי גַם שְׁמֵאֵלֵי : כִּקֵּשׁ גִּדְף אֲנִי נִרְדָּף
וְנִהָדָף . וְלֹא נִכְנַע וְלֹא נִמְנַע עִמָּדִי : לֶךְ עֵינַי בְּתַחֲנוּנַי
י' . בְּהֶאֱנַחִי שְׁמַע שִׁיחִי וְקוּלִי : מִנֵּת חֲדָקִי וְצוּר חֲזָקִי
וְחִשְׁקִי . וּמִכְטָחִי וְגַם כְּחִי וְחִילִי : נַחֲנִי נָא בְּאוֹרַח
הַנְּכוֹנָה ' לְפָנֶיךָ וְהִכֵּן אֶת שְׁבִילִי : סִלַּח חוֹבֵי וַיִּשֶׁר אֶת
לְבָבִי . אֲשֶׁר תּוֹעֵה כְּמוֹ רוּעָה אֲוִילִי : עֲנֶה נְאֻמֵי דַלְתֶיךָ
בְּדַפְקֵי ' רְאֵה צוּרֵי רְפֵא צִירֵי וְחִילִי : פְּדֵנִי מֵעוֹנֵי צוּר
גְּאוֹנֵי . אֲיֹדוֹתַי בְּנִלְוֹתַי וְחִשְׁלִי : צָרִי עֲצָבִי מִשׁוֹשׁ לְבִי
בְּקֶרֶבִי ' וַיִּשְׁמַחְתִּי בְּאַנְחֹתַי וְאַבְלִי : קְדוֹרְנִית לֶךְ אֶלֶךְ
שְׁחוּחַ . בְּלִי לֹח סְלִיחָתֶךָ בְּשֵׁאלִי : רְאֵה בִי זְכָרְךָ יְה
תּוֹךְ לְבָבִי . וּבְזִמְמִי בְּמוֹ יוֹמֵי וְלִילִי : שְׁעֵנִי נָא רְצֵנִי אֵל
אֲמוֹנָה . וְהִיטֵב לֶךְ תְּשׁוּרַת מַחְלִי : תִּנְהַלְנִי יְמֵי מִדַּת
צָבָאֵי . וְתַרְעֵנִי יְמֵי חֲדָדִי וְחֲדָדִי : חֲמוּד עָלַי וְכִפָּר
מֵעַדְלִי . וְשׁוּר שִׁירֵי בְּשִׁיר מוֹשִׁי וּמַחְלִי ' וְעַת תְּבִיא
יְצוּרֶיךָ בְּמִשְׁפָּט . אֱלֹהֵי אֵל תְּדַיְנֵנִי בְּמַעַרְי :

סימן רבי משה

רעה בשבתך עם מקנים פדיום. כי למשפטך עמדו
 היום: מחשבות אוני על לבבי שמתי. ומפני
 זרני בושתי ונכלמתי ועל רוב עוני הנני נחמתי. ואת
 חטאי אני מזכיר היום: כי למשפטך שקרי סתריו אשר נואר
 הפחידו יצוריו סליחה לשאל. ואיך ירב אמריו אנוש
 בחטאו מגואל. ויצרו מנעוריו רק רע כל היום: כי למשפטך
 הוצא שבועים מדי מצויקים מחטא נקיים. ורצון
 מפיקים. שמעו פדיום. אתם הדבקים ביהוה חיים
 בלבכם היום: כי למשפטך

אומר סג"ל בנגון ונקול רס. סימן שלמה

שואף כמו עבד. ישאף ליד רבו. חסדך
 פרוש עליו וקרע שטר חובו: סוף
 לולי אמירתך שובו ואשוכה. היה כרב
 חובל. נכנע במצבו: סוף משעול תשובתך
 תפתח לעבד קם. טרם להתפלל לך
 יערוך גיבו: סוף הה לי בעת רואי שיבה
 זרוקה בי לבי בים חטאו. ישחה במי
 עצמו: סוף נשמת מיחליך תעיר עלי לבי
 לא יעשה עוד מאחרי שובו:

סימן שלמה חזק

שופט כל הארץ ואותה במשפט יעמיד נא חיים
 וחסד על עם עני תצמיד. ואת תפלת
 השחר בממוס עולה תעמיד. עולת הבקר אשר לעולת
 התמיד: לובש צדקה ומעטה לך לבד התרון. אם
 אין בנו מעשים זכרה ישני חברון. והם יעלו לזכרון
 לפני יהוה תמיד: עולת מטה כלפי חסד להטות איש
 לתתיה. עמך הטה לחסד נמול נא עליו והיה. כתוב
 תיו חיים והיה על מצחו תמיד: עולת הטיבה ברצונה
 את ציון עיר קדשי. ונתת יד וישם בביתה למקודשי.
 עריכת נר לבן ישי להעלות נר תמיד: עולת חזקו
 ויאמן לבבכם עמי באר ומעוזו. עדותיו כי תנצרו:
 גם את זו לעמת זו. (יכפר בעד חטאתכם) הוא יגן
 עליכם ויזכר רחם ברגזו. דרשו יי ועזו בקישו פניו
 תמיד: עולת בני עבדיך היום למקדשה אתיו.
 (וצועקים על חטאתם ולעונם יכביו) שופלים שיהתם
 ולתתיהם יבעו. זוכרים צדקות אבותם. יהוה עליהם
 יחיו. אותם תזכר והיו נגד יהוה תמיד: עולת הבקר
 אשר לעולת התמיד:

מהחכם כמאר"ר יצחק אישכנזי זלה"ה וסמו בר"ת ונגנו לחן סופט כל הארץ
 יום זה דר בפירומים. צור מבין כל נעלם. שמתו לדין
 עמים. לפקוד כל מעללים אנא זכור לישראל ברית
 תמים ושמע והקשב קולם. העת יאמרו כלם. זה היום

הרת עולם. היום יעמיר במשפט כל יצורי עולם :
 צדקת איתן יום זה. ויחיד נעקד בשה. תזכור לדל
 נבזה. אל רם ומתנשא. על דל ורזה. הפע
 והנשא. אל ישוב דך נכלם : היום כרת עולם וכו'
 חמול בנים לב שופכים. המשתתם לעפר. בכסה
 היום ממליכים. בזכרונות ובשופר. ברכות
 תשע עורכים. תקיעות בן על מספר. ותישב
 לך משור פר. תהדתם ומהללם : היום כרת עולם וכו'
 קוד שופר בהשמיעי. יעלה במעונך. בהביעי
 בהרועי. הטה נא אזנך. משפטי צור ישעי
 יצא מלפניך. מלכי עיניך. נא תתעלם : היום

אופן לרבי יהודה סלוי

ידי רשים. נחלשים. מהשיג ידי כפרם.
 אכל ברוחם. ומר שיחם. יקדמו את
 פני יוצרם. עם נבדל. הולך ודל. ושיחו
 הולך ורם. בהוערם. בבית מוערם. ובגרנם
 רוממות אל. להקדיש את קרויש יעקב ואת
 אלהי ישראל : הלא אם סף. דביר וסף.
 ואין אפור ותרפים. ופרכת. ומערכת.
 ותמידים ומוספים. ואין קטורת. ובפורת.
 לכפר על נגפים. קרושת אל. בישראל.

להדמות לשרפים. ומענים. בבית שבים.
 להודות אל נאספים. ומחיל אל חיל. ילכו
 בני ישראל : לסקדים ואל נושא. וצור מחסה.
 אוהייתלהם. על כרובים וכוכבים. הקימות
 דגליהם. ובשמך. ממרומך. גוננת יה
 עליהם. ומלאכים. נערכים. שמת נושאי
 כליהם. ראה עתה. כי חתה. יד מלכם
 וחיליהם. וזר ירשם. והורישם. הבנים אין
 לישראל : לסקדים דרוש יקושה. דרור דורשה
 מזרונים. ומאדונים. אילותה. משה אותה
 ממים זרונים. ואל יקד. בעת משקד. זכות
 אבות ראשונים. ויפקד. דל ישקד. לדבר
 לך תחנונים. דור אבותיו. וכל מתיו. חיה
 בקרב שנים. להשקותם. ולהחיותם. חיה
 כטל לישראל : לסקדים המבורך. בכל מערך.
 בין במטה בין במעלה. איש ומים ושמים.
 והארץ אשר תלה. יעידון על אשר פעל.
 כי מה רם ומה נפלא. ועבדיו. וצאן ידיו.
 לדינו עומדים סלה. ביום פקדו. בני

חֲדָדוּ • תִּקְפוּזִן פִּיהַ עוֹלָה • וּבוּ יִצְדְּקוּ •
וַיִּתְהַלְלוּ • כֹּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל • לְסוֹדֵי

ליום שני

סי' שלמה

שֶׁפֶל רוּחַ • שֶׁפֶל בְּרַךְ וְקוֹמָה • אֶקְדַּמְךָ
בְּרַב פֶּחַד וְאִימָה • לִפְנֵיךָ אֲנִי נֹחֵשֶׁב
בְּעֵינַי • כִּתּוּלַעַת קִטְנָה בְּאֲדָמָה • מִלֹּא עוֹלָם
אֲשֶׁר אֵין קִיץ לְגִדְלוֹ • הַכְּמִנִי יִהְיֶה לְךָ וּבִמָּה
הִרְרֶךְ לֹא יִכִּילוּן מִלֹּא כִי רוּם וְעַל אַחַת אֲנִי
בָּמָה וּבִמָּה • הַטִּיבוֹת וְהַגְּדִלַת חֲסָדִים •
לְךָ תִּגְדִּיל לְהוֹדוֹת כֹּל נִשְׁמָה •

בססס לכו יסודס סלוי זל

יוד

יְהוָה יוֹם לְךָ אֶעְרוֹף תַּחֲנֶנָּה • שַׁעַה קוֹלִי וְשׁוֹעַתִי יְהוָה •
יְהוָה יִרְדָּה תִּרְאֶה וְגִלָּה • גְּבוּרַתְךָ וְחַגְגִי יְהוָה •
יְהוָה יִחַמוּ לִבִּי בְּקִרְבִּי • וְאַתְּ עֲשֵׂתָ בְּצַרְתִּי יְהוָה •
יְהוָה יַעֲלֶה זְכָרִי לְטוֹבָה • וְזִכְרִנִי וּפְקָדֵנִי יְהוָה •
יְהוָה יִשְׁעֶךָ תָּמִיד אֲיַחַל • יְהִי חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנִי יְהוָה •
יְהוָה יוֹצֵרִי אַתָּה וְצִירִי • וּמִי זֶה בְּלִמְךָ עוֹרֵי יְהוָה •
יְהוָה יִחַמוּ לִי בְּחַסִּידְךָ • וְאַל תִּפְּן לַחַטָּאתִי יְהוָה •
יְהוָה יִתְרוֹךְ רַעֲיוֹנִי • וּנְפֹשִׁי אֲמַרְהָ חֲדָקִי יְהוָה •

יְהוָה יַעֲטֶפֶ לִבִּי בְּחִילִי • וְאִשְׁפֹּךְ נִגְדֶךָ נַפְשִׁי יְהוָה •
יְהוָה יֵה שְׁמַע בְּגִלְגַל שְׁמֶךָ • וְכָה הַיּוֹם תִּפְקְדֵנִי יְהוָה •

הא

יְהוָה הֵן בְּיָדְךָ מַחְשְׁבוֹתַי • וְסוֹד לִבִּי לְךָ נִגְלָה יְהוָה •
יְהוָה הַעֲלֶה מִרְפֵּא לְצִירִי • וְעֵינַיִךָ פָּקַח וּרְאֵה יְהוָה •
יְהוָה הַעֲמֵד רַגְלִי בְּמִישׁוֹר • בְּמַקְהֵלִים שְׁמֶךָ אֲדַהֵי יְהוָה •
יְהוָה הַנְּנִי אֲחִיל לִישְׁעֶךָ • עַד־יִטְוֹנָם תִּפְנֶה יְהוָה •
יְהוָה הַט לִשְׁעֵי אֲזִנֶּךָ • חֲמוּל עַל־וַתִּקְשִׁיבָה יְהוָה •

ואו

יְהוָה וְאַלֶּהִי לְךָ אֶקְוֶה • וְלִבִּי יִשְׁעֶךָ יִתְחַו יְהוָה •
יְהוָה וְעֲרוֹב עֲבָדְךָ לְטוֹבָה • וְאַל תִּפְּן לַחַטָּאתִי יְהוָה •
יְהוָה וְעַד־יִמְתִּי אֶסִּירְךָ • יְהִי נֶאֱסָר בְּבוֹר פִּשְׁעוֹ יְהוָה •
יְהוָה וְעַד־יִלְבִּי סַעֲיָפוֹ • לְיַחַד לְךָ בְּצַרְוֹתַי יְהוָה •
יְהוָה וְאֲנִי בְּךָ אֶעֱלֶזָה • פִּדְחוּ דַל מִמְּגוּרוֹתַי יְהוָה •
יְהוָה וְאֲדוֹן עוֹלָם אֶקוּ לְךָ • לְמַעַן טוֹב לְקוֹל קְנִי יְהוָה •

הא

יְהוָה הָאֲרָךְ אֶפְךָ לְטוֹבָה • אֲשֶׁר אֵל תִּסְדֵּךְ פּוֹנֶה יְהוָה •
יְהוָה הַנְּנִי מִפִּיל תַּחֲנֶנָּה • וְטָרַם אֶקְרָאָה תַּעֲנֶנָּה יְהוָה •
יְהוָה הַחֲלִימֵנִי בְּחֲסִדְךָ • וּמִרְפֵּא צוּ לְלֵב דָּנָה יְהוָה •
יְהוָה הַחֲלֵתִי מִיָּגוֹן • וּנְפֹשִׁי יוֹסִילִי תַּחֲטָה יְהוָה •
יְהוָה הַעֲלֵנִי מִתְּהוֹמוֹת • וְשִׁיבַת עֲבָדְךָ שׁוֹבָה יְהוָה •
יֵה שְׁמֶךָ • אֲרוּמְךָ • וְצַדִּיקְךָ • לֹא אֶכְפֶּה •

הָאֲנֹתִי • וְהָאֲמַנְתִּי • לֹא אֲשַׁאל וְלֹא
 אֲנַסֶּה • וְאִיךָ יֹאמֶר • יִצִיר חוֹמֵר • אֵלַי
 יוֹצְרוֹ מִהַ תַּעֲשֶׂה • דְרִשְׁתִּיהוּ • פְּנֵשְׁתִּיהוּ •
 לְמַגְדֵּל עוֹז וְצוּר מַחֲסֵה • הִבְהִיר • וְאֵר
 מִזְחִיר • בְּאֵין מִסָּךְ וְאֵין מִכְסֵה • יִשְׁתַּבַּח
 וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא • הִדְר כְּבוֹדְךָ •
 וְעוֹז יְדָךְ • מִסְפָּרִים הַשָּׁמַיִם • בְּעַת עֲלוֹתֶם •
 וְעַת פְּנוֹתֶם • וְעַת שְׁחוֹתֶם אַפִּים • וּמִלְאָכִים
 נִהְלָכִים בְּתוֹךְ אֲבֵנֵי אֵשׁ וּמִים • יַעֲיֹדוּךָ
 וַיִּוְדוּךָ • בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם • כִּי תִסְבּוֹל וְלֹא
 תִבּוֹל • בְּלִי זְרוּעַ וַיְדַיִם • תַּחֲתִיּוֹת • וְעַלְיּוֹתִי
 וְהַחֲיּוֹת וְהַכֹּסֶה • יִשְׁתַּבַּח וּמִי יִמְלֹל כְּבוֹד
 מַחֲוֹלֵל • שְׁחָקִים בְּאֲמוֹנָתוֹ • חֵי עוֹלָם
 אֲשֶׁר נֶעְלַם • בְּגִבְהֵי רוּם מְעוֹנָתוֹ וּבְרִצּוֹתָיו •
 בְּבֵן בֵּיתוֹ • בְּאֶהְלוֹ שֵׁם שְׁכִינָתוֹ • וְשֵׁם
 מְרֹאוֹת לְנִבּוֹאוֹת • לְהַבִּיט אֶל תְּמוֹנָתוֹ •
 בְּאֵין תְּכֵנִית • וְאֵין תְּכֵנִית • וְאֵין קֶץ
 לְתִכּוֹנָתוֹ • רַק מְרֹאֵיו • בְּעֵין נְבִיאָיו בְּמֶלֶךְ
 רֵם וּמִתְנַשֵּׂא • יִשְׁתַּבַּח דְּבַר גְּבוּרוֹת • בְּלִי

סְפוּרוֹת • וּמִי יִסְפֹּר תְהִלּוֹתָיו • אֲשֶׁר־יִישׂי
 אֲשֶׁר יִחִישׂ • לְהַזְכִּיר עוֹז גְּבוּרוֹתָיו וַיִּסְמַךְ
 בְּאֵל תּוֹמְךָ • עוֹלָם עַל גְּבוּרוֹתָיו וַיַּעֲרִיצוּ •
 שׁוֹב וּרְצוּא • וַיִּצְדִּיק דִּין פְּעוּלוֹתָיו • וַיּוֹדֶה
 עַל • אֲשֶׁר פָּעַל • כִּי לְמַעַנּוֹ עֲלִילוֹתָיו • וְכִי
 יֵשׁ יוֹם • לֹא־רֵא אִיוֹם • וְדִין עַל כָּל הַמַּעֲשֶׂה •
 יִשְׁתַּבַּח הַשְׁתוֹנֵן וְהַכּוֹנֵן • וְהַתְּבוֹנֵן בְּסוֹךְךָ •
 וְהַבִּטֵּת • מִה אֲתָה • וּמֵאֵין יִסוּדְךָ • וּמִי
 הַכִּינֶךָ • וּמִי הַבִּינֶךָ • וְכַח מִי יִגִּידְךָ • וְהַבִּט
 אֶל • גְּבוּרוֹתֶיךָ אֵל • וְהַעִירָה כְּבוֹדְךָ • חֲקוֹד
 פְּעֻלּוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵל תִּשְׁלַח יְדְךָ כִּי תִדְרוּשִׁי
 בְּסוֹף וּבְרֵאשִׁי • בְּמוֹפְלֵא וּבְמִכּוֹסֶה • יִשְׁתַּבַּח
 כִּי גִבֹּר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ • וְאַמֶּת יִי לְעוֹלָם הַקְּלֵנִיָּה •

ברוך שאמר נרוך לומר הנוסח של פ"ו תיבות • וגם שניצמד יאמר הנוסח אחר הירח
 את דבר ה' יאמר בענין לבין עלמנו הנוסח של פ"ו תיבות (ק"ג סי' ו' אות כ"ה)

ברוך שאמר והיה העולם • ברוך הוא
 ברוך אומר ועשה • ברוך גוזר
 ומקים • ברוך עושה בראשית • ברוך
 מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות

ברוך מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירֵאָיו בְּרוּךְ חַי
 לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֵה וּמְצִיל בְּרוּךְ
 שְׁמוֹ בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הָאֵל אֲבִי הַרְחֵמְנוּ הַמְהִלֵּל בְּפִה עַמּוֹי מְשַׁבַּח
 וּמְפֹאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבִשְׂרֵי
 דוֹר עַבְדֶּךָ יי נְהַדְלֶךְ יי אֱלֹהֵינוּ בִּשְׂבָחוֹת
 וּבְזִמְרוֹת יי וּנְגַדְלֶךְ וּנְשַׁבְּחֶךָ וּנְפַאֲרֶךְ
 וּנְמַלִּיכֶךָ וּנְזַכִּיר שִׁמְךָ מֶלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר יי
 עַדִּי עַד שְׁמוֹ הַגְּדוֹל בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מֶלֶךְ מְהִלֵּל בִּתְשׁוּבָחוֹת :

מְזִמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת : טוֹב לַהוֹדוֹת
 לַיי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ : לַהֲגִיד
 בְּבִקְרַת חֲסִדֶךָ וְאַמוּנָתֶךָ בְּלִילוֹת : עַלִּי
 עֲשׂוֹר וְעַלִּי נִבֵּל עַלִּי הַגִּיּוֹן בְּכַנּוּר : כִּי
 שְׂמַחְתָּנִי יי בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן : מַה
 גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי מֵאֵד עַמְּקוֹ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ :
 אִישׁ בְּעַד לֹא יֵדַע וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֵת זֹאת :
 בְּפִרוּחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְצוּ כָּל פְּעֻלֵּי

אֶן לְהַשְׁמַדְם עַדִּי עַד : וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם
 יי : כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יי כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יאֲכֹרוּ
 יתְפַרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵּי אֶן : וְתָרַם כְּרֵאִם קִרְנֵי
 בִּלּוֹתֵי בְּשִׁמְן רַעֲנָן : וְתַבַּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי
 בְּקַמִּים עַלִּי מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזֵנִי : צְדִיק
 כְּתַמֵּר יִפְרַח כְּאֵרוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה : שְׂתוּלִים
 בְּבַיִת יי בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד
 יִנוּכּוֹן בְּשִׁבְחֵי דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : לַהֲגִיד
 כִּי יִשְׂרָאֵל יי צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ :

יי מֶלֶךְ גִּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יי עַז הַתְּאֹזֵר אֶף
 תְּכוּן תְּכֵלֵד כֵּל תְּמוּט : נִכּוֹן כְּסֹאֲךָ מֵאֵז
 מֵעוֹלָם אַתָּה : נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת יי נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת
 קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרּוֹת דְּבָכִים : מְקוּלוֹת מַיִם
 רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יי :
 עַדִּיתֶךָ נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ
 יי לְאַרְךָ יָמִים :

מְזִמּוֹר לַתּוֹרָה הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ :
 עֲבָדוּ אֵת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ
 לִפְנֵי בְרִנָּה : דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים

הוא עֲשֵׂנוּ וְלֹא (וְלוֹקִי) אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֵאן
מִרְעִיתוֹ : בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹרַת חֲצֵרְתּוֹ
בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ : כִּי טוֹב יְהוָה
לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד דָּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ :

צכל פסוק יכוין לוח לחת נששם לרופי שדי

ס יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : ד
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :
י ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי : ס
רם על כל גוים יהוה על השמים
כבודו : י יהוה שמך לעולם יהוה
זכרך לדר ודר : ד יי בשמים הבין כסאו
ומלכותו בכל משלה : ד ישמחו השמים
ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך : יי מלך
יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : ס יי מלך
עולם ועד אברו גוים מארצו : ד יי הפיר
עצת גוים הניא מחשבות עמים : ס רבות
מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום : י
עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדר
ודר : י כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : ס

כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לוֹ : י כִּי יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסֹגְלָתוֹ : י כִּי לֹא יִטֵּשׁ יי
עִמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזוֹב : ד וְהוּא רַחוּם יַכְפֵּר
עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא
יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : ס יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קְרֹאֵנוּ :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה :
אשרי העם שככה לו אשרי העם
ישׂי אלהיו : תהלה לדוד ארוממך אלהי
המלך ואברכה שמך לעולם ועדי בכל יום
אברכך ואהללה שמך לעולם ועד : גדול
יי ומהולל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד
לדוד ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו : הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה :
ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה :
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון
ורחום יי ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה
לכל ורחמיו על כל מעשיו יזרוך יי כל
מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד

מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע
 לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו:
 מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
 בכל דור ודור: סומך יי לכל הנופלים
 וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו
 ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
 את יריך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי
 בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: מרוב יי
 לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת:
 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
 ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל
 הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך
 כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:
 הללויה הללי נפשי את יהוה: אהללה
 יהוה בתיי אזמרה לאלהי בעודי:
 אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו
 תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום
 ההוא אברו עשתנותיו: אשרי שאל יעקב

בעזרו שברו על יהוה אלהיו: עשה שמים
 וארץ את הים ואת כל אשר בס השמר
 אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים נותן
 להם לרעבים יהוה מתיר אסורים: יהוה
 פוקח עורים יהוה זוקף כפופים יהוה אהב
 צדיקים: יהוה שמראת גרים יתום ואלמנה
 יעודר ודרך רשעים יעות: ימרוך יהוה
 לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
 הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים
 נאוהתהקה: בונה ירושלים יהוה
 נדחי ישראל יבנס: הרופא לשבורי לב
 ומחביש לעצבותם: מונה מספר לבוכבים
 לכלם שמות יקרא: גדול אדננו ורב כח
 לתבונתו אין מספר: מעודר ענוים יהוה
 משפיל רשעים עדי ארץ: ענו ליי בתודה
 זמרו ולא הינו בכבוד: המכסה שמים בעבים
 המכין לארץ מטר המצמית הרים חציר:
 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו
 לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשומי האישי

ירצה : רוצה יהוה את יראיו את המיחלים
 לחסדו : שבחי ירושלם את יהוה הללי
 אלהיך ציון : כי חזק בריחי שעריך ברך
 בנך בקרבך : השם גבולך שלום חלב
 חטים ישביעך : השולח אמרתו ארץ עד
 מהרה ירוץ דברו : הנותן שלג כצמר כפור
 כאפר יפור : משליך קרחו כפיתים לפני
 קרתו מי יעמוד : ישלח דברו וימסם ישב
 רוחו יגלו מים : מגיד דבריו ליעקב חקיו
 ומשפטיו לישראל : לא עשה בן לכל גוי
 ומשפטים כל ידעום הללויה :

הללויה הללו את יהוה מן השמים
 הללוהו במרומים : הללוהו כל
 מלאכיו הללוהו כל צבאיו : הללוהו שמש
 וירח הללוהו כל כוכבי אור : הללוהו
 שמי השמים והמים אשר מעל השמים :
 יהללו את שם יי כי הוא צוה ונבראו :
 ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור :
 הללו את יי מן הארץ תנינים וכל תהומות :

אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
 דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל
 ארזים : החיה וכל בהמה רמש וצפור
 כנף : מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל
 שפטי ארץ : בחורים וגם בתולות זקנים
 עם נערים : יהללו את שם יי כי נשגב שמו
 לבדו הודו על ארץ ושמים : וירם קרן
 לעמו תהדה לכל חסידיו לבני ישראל עם
 קרובו הללויה :

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
 בקהל חסידים : ישמח ישראל
 בעשיו בני ציון יגילו במדכם : יהללו שמו
 במחול בתוף וכנור זמרו לו : כי רוצה יי
 בעמו יפאר ענוים בישועה : יעלו חסידים
 בכבוד ירננו על משכבותם : רוממות אל
 בגחנם והרב פיפות בידם : לעשות נקמה
 בגוים תוכחות בלאמים : לאסור מלכיהם
 בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל : לעשות
 בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו

הללויה:

הללויה הללו ו בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו
 כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו
 בגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו
 במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע
 הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה
 תהלל יה הללויה: כהתייה

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון
 שכן ירושלים הללויה: ברוך יהוה
 אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לברו:
 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את
 כל הארץ אמן ואמן: כסן לריד לעמוד

ויברך דויד את יי לעיני כל הקהל ויאמר
 דויד ברוך אתה יי אלהי ישראל
 אבינו מעולם ועד עולם: לך יי הגדלה
 והגבורה והתפארת והנצח וההוד: כי כר
 בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא
 לך לראש: והעשר והכבוד מלפניך

ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך
 לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים
 אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך:
 ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה
 ותהלה: אתה הוא יי לברך אתה עשית
 את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ
 וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
 ואתה מתייה את כלם וצבא השמים לך
 משתחוים: אתה הוא יי האלהים וכיון כ"ס
 א"ס ע" כסן ועמוד אשר בחרת באברם והוצאתו
 מאור כשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת
 את לבבו נאמן לפניך וברות עמו הברית
 לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי
 והפרזי והיבוס והגרגשי לתת לזרעו ותקם
 את דבריך כי צדיק אתה: ותרא את עני
 אבותינו במצרים ואת זעמתם שמעת על
 ים סוף: ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל
 עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזירו
 עליהם ותעש לך שם כהיום הוה: והים

בְּקֶעֶת לַפְּנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֵשָׁה
וְאֵת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן
בְּמַיִם עֲזוּיִם:

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת
עַל־שַׁפַּת הַיָּם: וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד
הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בַּמִּצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם
אֶת־יְיָ וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ:

אִז יִשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה

סוֹס וּרְכַבּוֹ רָמָה בַּיָּם: עֲזוּ
וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי־
לִי לִישׁוּעָה זֶה
אֱלֹהֵי וַאֲנִי־הוּא אֱלֹהֵי אָבִי

וְאַרְמְמָנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה
יְהוָה שָׁמוֹ: מַרְכָּבוֹת פָּרַעַה
וַחֲלִילוּ יְרֵה בַּיָּם וּמִבְּחַר שְׁלִשׁוֹ

טָבְעוּ בַּיָּם־סוּף: תְּהוֹמֹת יְבַסִּימוּ
יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן: יְמִינְךָ

יְהוָה נֶאֱדָרִי בְּכַף יְמִינְךָ יְהוָה
תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּכְרוֹב גְּאוּנְךָ

תִּהְרֹס קַמִּיךָ תִּשְׁלַח חַרוּנְךָ
יֶאֱכְלֶמוּ בְּקֶשׁ: וּכְרוּחַ אֲפִיךָ

נִעְרְמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְּמוֹ־נֶדַר נְזֻלִים
קָפְאוּ תְהוֹמֹת בְּלִבָּיִם: אָמַר

אוֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֶחֱזֶק שְׁלַל
תִּמְלֶאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חַרְבֵי

תּוֹרֵישְׁמוּ יְדֵי: נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ
כְּסֶמּוֹ יָם צָלְלוּ כְּעוֹפְרֹת בְּמַיִם

אֲדִירִים: מִי־כַמְכָּה בְּאֵלִים יְהוָה
מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא

תְּהַלּוֹת עֲשֵׂה־פִלָּא: נְטִית יְמִינְךָ
תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נַחֲיִת בְּחַסְדְּךָ

עַם זֶה נֶאֱלַת נִהְלַת בְּעִזְךָ
אֵל נוֹה קֶדְשְׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים

יְרַגְזוּן חֵיל אַחֲזוּ יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים:
אִז נִבְהָלוּ אֲדוּפֵי אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב

יֶאֱחֲזֶמוּ רָעַד נִמְגּוּ כָל יֹשְׁבֵי

כַּנְעַן: תִּפְלַעְלֵיהֶם אִמְתָּהּ וּפְחַד
 בְּגֵרֶל זְרוּעָה יְדָמוּ כְּאֶבֶן עֵד-
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עֵד-יַעֲבֹר עִסְדּוֹ
 קִנִּיתִי: תִּבְיָאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר
 נַחֲלֹתֶיךָ מִבּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַּת
 יְהוָה מִקִּדְשׁ אֲדָנִי בּוֹנֵנוּ יְדִיךָ:
 יְהוָה | יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

י' ימלוך לעולם ועד: י' מלכותיה קאים לעלם ולעלמי
 עלמיא: כי בא סיס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב י'
 עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו פיבשה בתוך הים:
 כי ליי המלוכה ומושל בגוים: ועלו מושיעים בהר ציון
 לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה והיה י' למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה י' אחד ושמו אחד:

נשמת כל חי תברך את שמך י' אלהינו
 ורוח כל בשר תפאר ותרום
 זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם
 אתה אל ומבלעדך אין לנו מלך גואר
 ומושיע פורה ומציל ועונה ומרחם
 בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך עוזר

וְסוֹמֵךְ אֵלֶּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הַרְאִשׁוֹנִים
 וְהָאֲחֵרוֹנִים אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת אֲרוֹן כָּל
 תּוֹלְדוֹת הַמְּהַלֵּל בְּכָל הַתְּשַׁבְּחוֹת
 הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בַּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים
 וַיִּי עֵר לֹא יָנוּס וְלֹא יִשָּׁן הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים
 וְהַמְּקִיץ נֹרְדָמִים מַחִיה מֵתִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים
 הַמְּשִׁיחַ אֲדָמִים וְהַמְּפַעֵנֵחַ נַעֲדָמִים
 וְלֶךְ לְבָרֶךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:

ואדו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה
 בהמון גדיו ושפתותינו שבח
 במרחבי רקיע ועינינו מאירות בשמש
 ובירח וירינו פרושות כנשרי שמים
 ורגלינו קדות כאילות אין אנו מספיקין
 להודות לך י' אלהינו ולברך את שמך
 מלכנו על אחת מארץ אלפי אלפים ורוב
 רבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות
 שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים
 ממצרים גאלתנו י' אלהינו מבית עבדים

פְּדִיתָנוּ בְּרַעַב זָנְחָנוּ וּבְשִׁבְעַת כָּל־כֶּלֶתָנוּ
 מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ מִדָּבָר מִלִּטְתָּנוּ וּמִחֲלָאִים
 רָעִים וּרְבִים דִּדְיָתָנוּ עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ
 רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסִדֶיךָ עַל כֵּן אֲבָרִים
 שְׁפַלְגַת בְּנוֹ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַת בְּאַפֵּינוּ
 וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ
 וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשְׁוֹרוּ אֶת
 שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדֶה
 וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה
 וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ
 תִּשְׁתַּחֲוֶה וְהִלְבְּבוֹת יִירְאוּךָ וְכָל קָרֵב
 וְכָל־יֹתֵם יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ כִּדְבַר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל
 עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יִי מִי כְמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי
 מִחֹזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ : שְׁוַעַת
 עֲנִיִּים אֶתָּה תִּשְׁמַע צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב
 וְתוֹשִׁיעַ וְכֹתוֹב רִנָּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה
 לִישְׂרָאֵל נֹאֶה תִּהְדָּה :

בְּפִי : שְׂרִים תַּת ר מָם :
 וּבִשְׁפִתַי צְדִיקִים תַּת ב רָךְ :

וּבְלִשׁוֹן ח סִידִים תַּת ק דָּשׁ :
 וּבִקְרֹב ק רוֹשִׁים תַּת ה לָל :
 בְּמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 שֶׁכֵּן חוֹבֶת כָּל הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל
 לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדְרֹת וּלְנַצַּח
 עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן
 יִשִׁי עֲבָדְךָ מְשִׁיחֶךָ : וּבְכֵן

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּכָנוּ הֵאֵל הַמֶּלֶךְ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
 כִּי לָךְ נֹאֶה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעַד לִיל בְּנִסְיוֹנָם אֵל עַד וּנְלִכּוֹת שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל
 וְזִמְרָה עֲזוֹ וּמְמִשְׁרָה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
 תִּהְדָּה וְתִפְאֲרֶת קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת יי
 בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהַלֵּל בְּתִשְׁבַּחוֹת אֵל
 הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי

זמרה • מלך חי העולמים אמן :

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה : אדני שמעה
בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני : אם
עונות תשפר יה אדני מי יעמר : כי עמך הסליחה רמען
תורא : קייתי יהוה קנתה נפשי ולדברו הוחרתי : נפשי
לאדני משומרים לבוקר שומרים לבקר : יחל ישראל
יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות : והוא יפדה
את ישראל מפל עונותיו :

ואומר סגון בנגון

ובוכה ס"פ חנוך דיכון אידהנויה גימטריאל חנוך

ואומר סגון

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעיתיה
וימליך מלכותיה • ויצמח פורקניה • ויקרב
משיחיה • בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמיא יתברך • וישתבח • ויתפאר •
ויתרומם • ויתנשא • ויתחדר • ויתעלה • ויתהלל • שמייה
דקידשא בריך הוא • לעילא מן כל ברכתא • שירתא •
תשבחתא • ונחמתא • דאמרון בעלמא ואמרו אמן

ואומר סגון ברכו את יי המבורך : ואו' הקהל בלש

יטבצח ויחפאך שמו של וולך מלכי המלכים הקדוש צדוך הוא שחוא
לחשון והוא לחסון ומוצלעדיו אין חלסים • יסי סס ס' מנוכך מנחה
ועד עולם ומרוסם על כל צרכה וחסלה :

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

יכון באן לקבל תוספת קדוטה צדוך הנפש ומוכאן נכנס צדוך עולם הנריחה אל
שדרי • ד' ראשונה דהו"ס וסס ס"ג :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר
יסקיק אור ובורא חשך עושה שלום

ובורא את הכל • הכל יודוך • והכל
ישבחוך • והכל יאמרו אין קדוש כיי הכל

ירוממוך סלה יוצר הכל האל הפותח
בכל יום דלתות שערי מזרח • ובוקע

חלוני רקיע • מוציא חמה ממקומה וילבנה
ממכון שבתה ומאיר לעולם כלו וליושביו

שברא במדת רחמים • המאיר לארץ
ולדורים עליה ברחמים ובטובו מחדש

בכל יום תמיד מעשה בראשית : מה רבו
מעשיך יי • כדם בהכמה עשית • מלאה

הארץ קניניה : המלך המרום לברו מאז
המשבח והמפואר והמתנשא מימות

עולם : אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם

עלינו • ארון עוננו • צור משגבנו • מגן
 ישענו • משגב בערנו : אין ערוך לך ואין
 זולתך • אפס בלתך • ומי דומה לך אין
 ערוך לך • אלהינו בעולם הזה • ואין
 זולתך מלבנו לחיי העולם הבא • אפס
 בלתך גואלנו לימות המשיח • ומי דומה
 לך מושיענו לתחית המתים :

אל ארון על כל המעשים • ברוך ומבורך
 בפי כל נשמה : גדלו וטובו מלא
 עולם • דעת ותבונה טובים הודו :
 המתנאה על חיות הקדש • ונהדר בכבוד
 על המרכבה : זכות ומישור לפני כסאו •
 חסד ורחמים מלא כבודו : טובים מאורות
 שבראם אלהינו • יצרם בדעת בבינה
 ובהשכל : פח וגבורה נתן בהם • להיות
 מושלים בקרב תבל : מלאים זיו ומפיקים
 נונה • נאה זיום בכל העולם : שמחים
 בצאתם ששים בכואם • עושים באימה
 רצון קונם : פאר וקבוד נותנים לשמו •

צהלה ורנה לזכר מלכותו : קרא לשמש
 ויזרח אור • ראה והתקין צורת הלבנה :
 שבה נותנים לו כל צבא מרום • תפארת
 וגדלה שרפים וחיות ואופני הקדש :

ואם כל נשמת מוסיפין

לאר אשר שבת מכל המעשים • וביום השביעי
 נתעלה וישב על כסא כבודו • תפארת עטה
 ליום המנוחה • ענג קרא ליום השבת • זה שיר שבת
 של יום השביעי • שבו שבת אר מכל מלאכתו • ויום
 השביעי משבח ואומר • מזמור שיר ליום השבת •
 לפיכך יפארו לאר כל יצוריו • שבת ויקר וגדלה
 וכבוד • יתנו למלך יוצר כל • המנחיל מנוחה
 לעמו ישראל • ביום שבת קדש :

שמך יהוה אלהינו יתקדש • וזכרך
 יתפאר מלבנו בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת • על כל שבת מעשה ידך
 ועל מאורי אור שיצרת • המה יפארוך
 סלה : תתברך לנצח צורנו מלבנו וגואלנו
 בורא קדושים • ישתבח שמך לעד מלבנו
 יוצר משרתים • ואשר משרתיו • כלם
 עומדים ביום עולם • ומשמיעים ביראת

יחד בקול דברי אלהים חיים ומקדש עולם
 כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים
 כלם קדושים כלם עושים באימה
 וכיראה רצון קונם וכלם פותחים את
 פיהם בקדשה ובטהרה בשירה
 ובזמרה מברכין משבחין מפאדין
 ומקדישין ומעריצין וממליכין את שם
 האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
 הוא וכלם מקבלים עליהם עול מלכות
 שמים זה מזה ונותנים רשות (באהבה) זה
 לזה להקדיש ליוצאם בנחת רוח בשפה
 ברורה ובנעימה קדושה כלם כאחד
 עונים באימה ואומרים ביראה קדוש
 קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ
 כבודו והאופנים וחיות הקדש ברעש
 גדול מתנשאים לעמתם משבחים
 ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו
 לאל ברוך נעימות יתנו למך אל חי
 וקים זמירות אמרו ותשבחות

ישמיעו כי הוא לבדו מרום וקדוש ופועל
 גבורות עשה חדשות בעל מלחמות
 זורע צדקות מצמיח ישועות בורא
 רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות
 המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה
 בראשית כאמור לעשה אורים גדולים
 כי לעולם חסדו (לז לומר) והתקין מאורות
 משמח עולמו אשר ברא ברוך
 אתה יהוה יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמדה
 גדולה ויתרה חמדת עלינו אבינו
 מלכנו בעבור שמך הגדל ובעבור אבותנו
 שבטחו בך ותלמדנו חקי חיים לעשות
 (חקי) רצונך בלבב שלם כן תחננו אבינו
 אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן
 בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע
 ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים
 את כל דברי תלמוד תורתך באהבה
 והארעינינו בתורתך ודבק לבנו במצותך

וַיַּחַד לְבַכְנוּ לְאַהֲבָה וּלְרֵאָה אֶת שְׁמֶךָ •
 לְמַעַן לֹא נִבְשׁוּ וְלֹא נִפְלְסוּ וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם
 וְעַד • כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ הַגְּדוֹד הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 בְּטַחְנוּ • נִגְיֵלְהוּ וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעַתְךָ • וְרַחֲמֶךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים • אֲיַעֲזֹבוּנוּ נִצַּח
 סֵלָה וְעַד • מֵהַר וְהֵבֵא עֲלֵינוּ בְרָכָה וְשְׁלוֹם
 כֹּאן יֵאָחַז דְּלִי לִי לִי וְיִסִּי וְקִוְצִלִים צִדּוֹ הַסְּמֵאלִית עַל לְבוֹ עַד סְגִינָה
 לְדַבְרֵי סִיּוֹס וְכוּ' מֵהַרָּה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל
 הָאָרֶץ וְשָׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְוָארֵנוּ
 וְהוֹלִיכֵנוּ מֵהַרָּה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ • כִּי אֲ
 פוֹעַל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה וּבְנוּ בַחֲרָת מְכַל עֵם
 וְלִשׁוֹן • וְקִרְבַּתְנוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ לְזִכּוֹר וְנַעֲנֵד הֵר סִינִי
 לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל יִזְכּוֹר לְנוֹחֹת זְכַר עֲוֹלָק שְׁצַעֲזִכּוּ אֵין שֵׁשׁ גְּדוֹל
 וְשֵׁשׁ בְּאַהֲבָה לְהַרְוֹת לְךָ יִזְכּוֹר וְנַעֲשֶׂה וְנִרְיֵם שֵׁשׁס נִצְרָאָה
 לְסוּדוֹת לֶסֶס יִתְבַּרְךָ וְלֹא יִדְבַר לִשׁוֹן הַרְעֵ וְלִי יְחִידְךָ • לְרֵאָה
 וְלֹא אֶהְבָּה אֶת שְׁמֶךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
 בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה •

יכוין עמנו ומחשבתו לקיים מ"ע של ק"ש ולקבל עליו עול מלכות שמים בפי' א' וכשיאריך
 בציוד יכוין להפליגו בשמים ובארץ ובד' רוחות העולם : גם יכוין בד' לקבל עליו ד'
 מיתות בית דין על קדושת שמו יתברך : ויסיים על לבו אם עבר איזה מ"י הדברות
 הרמוזים בו : ואומר בצוונה רבה :

ויכוין ארון הכל יוד • הי • ויו • הי • היה הוה ויהיה
 שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲלֵכֵינוּ ס' יְהוָה | אַחַד :

לא יסיה לך אלהים אחרים

בלשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ע"כ

וְאַהֲבָתָ לֹא שָׁחָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ
 וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל־
 לְבַבְךָ : וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְךָ וּדְבַרְתָּ בְּסִימָתְךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְכֶךָ וּבְקוֹמְךָ :
 וְקִשְׁרַתְּם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת
 בֵּין עֵינֶיךָ : לֹא תִסְמְנוּ וְכִתְבַתֵּם עַל־מְזוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֱלֹהֵי מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל
 נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מֵטֶרֶם־אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִדְּקוֹשׁ לֹא תִגְנוֹז וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ
 וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
 וְאִבְלָת וּשְׂבַעַת : הִשְׁמְרוּ לְכֶם פִּיךָ יְפֹתָהּ

לְבַבְכֶם וּסְרַתֶם וְעַבְדְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה יַסְסִיק וְנַעַט אֶף יִהְיֶה
בְּכֶם וְעָזַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וּלְאִי־הִיָּה מִטָּר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ לֹא תִלְכֶּס
וְאִכְדַתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת־דְּבַר־יְהוָה עַל
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יְדֵכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וּלְמַדַתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ: כִּכֹּר אֶת־לִבְךָ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם
לֵתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתֶּם וּנְתַנּוּ עַל
צִיצִית הַכַּנֹּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת

יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא תִכַּף וּלְאִ־תִּתּוּרוֹ
אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
זָנִים אֲחֵרֵיהֶם: זְכוֹר אֶת יוֹם שַׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְרוֹשִׁים
לְאֵלֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לְאֵלִים
לֹא תַעֲבֹד כְּעֹבְדֵי אֱנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וסוף הס"ז לבדו יהודה אלהיכם אמת:

אֱמֶת • וַיְצִיב • וּנְכוֹן • וְקִיָּם • וַיִּשְׂר • וּנְאָמֵן •
וְאֶהוּב • וְחַבִּיב • וּנְחַמֵּד • וְנִעִים •
וְנוֹרָא • וְאֲדִיר • וּמְתוֹקֵן • וּמְקַבֵּל • וְמוֹב •
וַיְפֵה • הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת
אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ • צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ •
לְדֹר וְדֹר הוּא קִיָּם וַיִּשְׁמוּ קִיָּם וּכְסָאוֹ נְכוֹן
וּמְלָכוּתוֹ וְאִמוּנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת: וְדַבְּרֵי חַיִּים
וְקִיָּמִים וּנְאָמָנִים וּנְחַמְדִּים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים • (כֹּלן יִסְלַח סְלִילוֹת וַיִּסַּח וַיִּדְרִי) עַל אֲבוֹתֵינוּ
עָלֵינוּ • וְעַל בְּנֵינוּ • וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ • וְעַל כָּל
דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ: עַל הָרָאשׁוֹנִים

ועל האחרונים דבר טוב וקים * באמת
ובאמונה חוק ולא יעבור : אמת שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו * מלכנו מלך
אבותינו * גואלנו גואל אבותינו * צורנו צור
ישועתנו * פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך
ואין לנו עוד אלהים זולתך סלה :

עזרת גי' ויבאל ונלכאל טנגדיאל אבותינו אתה ר"ס גי'
כ"ג הוא מעולם מגן ומושיע להם
ולבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום
עולם מושבך ומשפטך וצדקתך עד אפסי
ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיך
ותורתך ודברך ישים על לבו : אמת שאתה
הוא אדון לעמך * ומלך גבור לריב ריבם
לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון
ואתה הוא אחרון * ומבלעדך אין לנו מלך
גואל ומושיע : אמת ממזרים גאלתנו יהוה
אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם
הרגת * ובכורך ישראל גאלת * וים סוף להם
בקעת * וודים טבעת * וידידים עברו ים *

ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר * על
זאת שבחו אהובים ורוממו לך * ונתנו
ידידים זמירות * שירות ותשבחות ברכות
והודאות למלך יי חי וקים * רם ונשא גדול
(גבור) ונורא * משפיל גאים ערי ארץ *
מגביה שפלים עד מרום * מוציא אסירים
פודה ענוים * עוזר דלים * יכוין לעשות עליו עני וכנס
רוח וחד על הסכינס טסיל בגלות העונה לעמו ישראל
בעת שועם אליו * תהלות לך עליון גאלם
ברוך הוא ומברך * משה ובני ישראל לך
ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי
כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש
נורא תהלות עשה פלא שירה חדשה
שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים
יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יי * מלך
לעולם ועד : ונאמר גואלנו יי צבאות שמו
קדוש ישראל * ברוך אתה יהוה גא ישראל :

צריך לקנוח גאולת לחפלה צלי הפסק כלל . ויפסיע שלש פסיעות
לפניו ויכוין רגליו זס אלל זס כאילו איכס אלל רגל אחד לסדמות
לנלכאכיס . וכאילו רגליו אסורות וכן ידיו זס על גס זס על לבו וכיו

אלף הא יור הא

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי

אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן

גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים הוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר

חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגֵיהֶם

לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה :

זְכַרְנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפְּזֵי בְּחַיִּים כְּתִבְנוּ

בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים .

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה מִגֵּן אֲבֹרָהֶם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מִתְּחִיל מֵתִים אַתָּה

רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטֵּל מִכַּבְּדֵךְ

חַיִּים בְּחֶסֶד מִתְּחִיל מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמִתִּיר אֲסוּרִים

וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בְּעַל

גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמִתְּחִיל

וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֵב הֶרְחַמְנוּ זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ בְּרַחֲמִים

לְחַיִּים י וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה (גס יְהוָה אֲכַרְטֶם) מִתְּחִיל הַמֵּתִים :

ובמורה אומר השליח גבור

כשיגיע ש"ג לכאן יחזור למקומו ויגלוס עיניו ויקדש מחשבתו ויכוין לקיים מ"ע של
ונקדשת בתוך בני ישראל כדי שיחול עליו מאותה קדושה :

נִקְדִּישְׁךָ וְנִעְרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ

הַמְּשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה י וְכֵן כְּתוּב עַל יַד

נְבִיאָךְ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי

צְבָאוֹת מְלֹא כֹחַ הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים

וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ : וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב

לְאֹמֵר יְמִלּוּךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּרַר וְדָר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל

יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה :

דָּרַר וְדָר הַמְּלִיכּוֹ לֵאלֹהֵי כִי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם

וּקְדוּשׁ :

וּבְכֵן (גיועני ש"ג כנגד אותיות שבסקוק ויסע וסוא כנגד אברהם
שקידע שמו יתצדק צעולם) יתקדש שמך יהוה

יְהִינּוּ עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ :

וּבְכֵן (גיוע אותיות שבסקוק ויצא וסוא כנגד פחד ילמס) תן

בְּחֶדְרְךָ יְהוָה יְהִינּוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ

וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מָה שִׁבְרָאת יוֹיֵראוֹךְ כָּל
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים
וַיַּעֲשׂוּ כָּל־מַעֲשֵׂי אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּרַב־שָׁרִים שִׁדְעָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שֶׁה־שִׁלְטוֹן (שֶׁה־שִׁלְטוֹן) לְפָנֶיךָ עוֹ בִידְךָ
וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מָה
שִׁבְרָאת:

וּבְכֵן (ע"כ לוחיות שצפסקו ר"ע וכו"ל כנגד יעקב שאמר צפסקו ל"ו)
תָּן כְּבוֹד לַעֲמֶךָ תְּהַלֵּל לִירְאֵיךָ וְתִקְוֶה
טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמַּיְחִלִּים
דָּךְ שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ שִׁשׂוֹן לְעִירְךָ
וְצִמְיַחַת קָרָן לְרוֹד עֲבָדְךָ וְעֵרִיכַת נֶר לְבָן
יְשִׁי מִיִּיחָךְ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן (ע"כ שגות הירולאים ונגי פסקוים סכ"ז וכו"ל כנגד דסע"ס
קוד לדיק ולדק) צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמַחוּ
וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ וַיְחַסְדִּים בְּרַנָּה יִגְלוּ
וְעוֹדְתָה תִּקְפוּץ פִּיהָ וְהִרְשָׁעָה כָּלָה לִילִית
הַכַּסֵּס בַּעֲשָׂן סַחֲלֵל תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת
זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵהַרָּה עַל
כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ כְּכַתּוּב
בְּדַבְרֵי קְדְשְׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אַמֵּינָה
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְרוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ וְאֵין אֹיֵה מִבְּלַעֲדְךָ
כְּכַתּוּב וַיִּגְבֶּה יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּט
וְהֵא הַקְּרוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקְּרוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת
וְקִדְשַׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי
לְעַבְדְּתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ וְקִרְאתָ:
וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם
(שִׁשְׁתֵּי הַשָּׁבָת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְּכָרוֹן הַזֶּה
אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה
(שִׁשְׁתֵּי זְכָרוֹן תְּרוּעָה) בְּאַהֲבָה מִקְרָא קִדְשׁ זִכְר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא יְגִיעַ

יִרְאֶה וִירְצֶה יִשְׁמַע יִפְקֹד וַיִּזְכֹּר
 זְכוּרֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ זְכוּרֵן יְרוּשָׁלַיִם
 עִירָךְ וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוֹן
 כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ לִפְלִיטָה
 לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה
 בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ
 וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ זְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
 וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים
 טוֹבִים בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן
 וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ
 עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵנוּ מְלֹךְ עַל כָּל
 הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַוְדְךָ וְהַנְּשֵׂא עַל
 כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בַּהֲרַר גְּאוֹן
 עֶזְךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץךָ וַיִּדַע כָּל
 פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ וַיִּבִין כָּל יְצוּר כִּי
 אַתָּה יְצַרְתָּנוּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה

קֹדֶשׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ תֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ
 שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת כִּי
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים אֵמֶת וְדְבָרְךָ מְלַכְנוּ אֵמֶת
 וְקִיָּם לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל
 וַיּוֹם הַזְּכוּרֹן

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֶתֶם
 שְׁעָה וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ
 וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדָת
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ יְשׁוּעָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ
 צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָר וְדָר
 נוֹדָה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים

בִּירְךָ . וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ .
וְעַל נַסִּיךְ שֶׁבָּכַל יִזַּם עִמָּנוּ וְעַד נִפְלְאֵתְךָ
וּמִזְכוּתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת עָרַב וּבִקֵּר וּצְהָרִים .
הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ :

מוריס 733

מוריס אֲנַחְנוּ לְךָ . שְׂאֵתָה הוּא יי אֱהִינּוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
אֱהִי כָל בָּשָׂר . יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית . בְּרֻכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ . עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ . כִּן תַּחֲיֵינוּ וְתַחַנְנֵנוּ . וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לַחֲצוֹת
קְדוֹשֶׁךָ . לְשִׁמּוֹר תְּקִיךָ . וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבִּי
שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹרִים לְךָ . בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד
שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ לְעוֹלָם וְעַד וְכָל הַחַיִּים
יִזְדוּק סֵלָה :

וּבַתּוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ ;
וְיִהְיוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה הֵיא הַטוֹב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת :

במדת שלח נזכר חומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת
בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
הַאֲמִירָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ בְּאִמּוֹר
יְבָרְכֶךָ . יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר . יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנְךָ : יִשְׂא
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לְךָ . שְׁלוֹם : וְשִׁמוֹ אֶת־שְׁמִי עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּדָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ .
כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרָה וְחַיִּים אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ .
וּלְבָרְךָ אֶת־כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֵז וְשְׁלוֹם :

וְאַתָּם הַדְּבָקִים בְּי אֱלֹהֵיכֶם תִּיִם בְּדָכֶם הַיּוֹם . הַיּוֹם
תִּאֲמַצְנוּ . הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ . הַיּוֹם תִּגְדַּלְנוּ . הַיּוֹם
תִּדְגַלְנוּ . הַיּוֹם תִּהְדַּרְנוּ . הַיּוֹם תְּוַעַרְנוּ וְעַד טוֹב . הַיּוֹם
תִּזְכְּנוּ . הַיּוֹם תַּחֲיֵנוּ . הַיּוֹם תַּחַנְנוּ . הַיּוֹם תִּשְׁהַרְנוּ
מִעֲוִינֵנוּ . הַיּוֹם תִּישַׁר אֲרַחּוֹתֵינוּ . הַיּוֹם תִּכְתְּרֵנוּ בְּכֹתֶר
שֵׁם טוֹב . הַיּוֹם תִּלְבַּכְנוּ . הַיּוֹם תִּמְלֻטְנוּ . הַיּוֹם תִּנְשֵׂאֵנוּ
הַיּוֹם תִּסְעַרְנוּ . הַיּוֹם תִּעֲטַרְנוּ . הַיּוֹם תִּפְקַדְנוּ לַחַיִּים
טוֹבִים . הַיּוֹם תִּצְהַקְנוּ . הַיּוֹם תִּקְרַכְנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ . הַיּוֹם

תְּרַחֲמֵנוּ הַיּוֹם תִּשְׁמַע תִּפְלְתֵנוּ . יֵשׁ מוֹסִיף הַיּוֹם תִּתְנַנְנוּ
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים שֶׁאֵם לֹא כֵן חָסַד אֹת הַתּוֹרָה וְדוּק הַיּוֹם
תִּכְתַּבְנוּ לַחַיִּים טוֹבִים :

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרַכְהוּ וְשָׁלוֹם . וּפְרַנְסָה טוֹבָה .
וַיִּשְׁוֶעָה וּנְחָמָה . וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת נֹזֵכֶר
וּנְפֹתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן : יְהִי לְרַצּוֹן
אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יֵי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לִשְׁוֵנֵי מַרְעֵי . וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
מַרְמָה . וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוֹם .
וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה . פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרַתְךָ . וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי .
וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה . מֵהֲרַה הִפְרַעְצָתֶם
וְקַלְקַל מַחֲשִׁבוֹתֶם . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ .
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ .
עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ . לְמַעַן יִחְלְצוּן
יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : יְהִי לְרַצּוֹן

אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יֵי צוּרִי וְגֹאֲלִי :
עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם (בְּמִטְרָא) אֵל סוֹפֵר שֶׁל מַעֲלֵה) בְּמַרְוֵמֵינוּ הֵנּוּ
בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ
אָמֵן :

הֵנּוּ הַמְּנַחֵג סוּסֵי צִיִּים וְיוֹסִיכֵם כָּל הַלְצוֹר חַחֲרִים תַּפְלַת שְׁחָרִית
וְעוֹסֵף וּמְנַחֵם וְנַעֲלֵה עִם הַסִּיָּל וְרוֹבֵם זִסְרִים לְשִׁחוּק
בְּחַמִּימוֹת וְסוֹל מִן הַמַּעַס שְׂכַחַד רַצִּינוּ כִּי קִכִּיִּד בְּסֵם הַרְאִישׁ שְׁאִסוֹר
לְשִׁחְלָל צִי עַמּוּסִים . אֲלֵל מֵהַ סְנוֹסֵגִים לְהַרִים קוֹל יוֹתֵר מִן הַסִּיָּל זֵה
דְּלֵאֵי דָבָר שְׁאִינוּ פְּגוֹן וְכֹאֵי לְגַעוֹר בְּסֵם אֲלֵל הַנְּכוּן לְשִׁחְלָל בְּנַחַח
צְקוֹל נִוּוֹךְ עִם הַסִּיָּל כְּדִי לְפַרְצוֹת בְּחַמִּימוֹסֵי עַמּוּסִים רַצוֹת צִיִּד כִּי עֲצִיחָה :
יֵשׁ נוֹהֲגִים לְמַר יֵי שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי :

יֵי שְׁמַעְתִּי וְנִרְגַּזְתִּי יוֹם בּוֹ תִּפְקַדְנִי . זְחֻלְתִּי וְזְחֻלְתִּי יוֹם
בּוֹ תִּדְיַנְנִי . הַשְּׁפַדְתִּי וְנִבְהַלְתִּי פֶן בְּאַפְךָ תִּמְעִיטְנִי .
כִּי נִדוּל יוֹם יֵי :

מִי לֹא יִרְאֵ מִיּוֹם דִּין הַנּוֹרָא . כִּי לֶךְ יֵאֲתָהּ הַדְּלֵה
וְנִבְנִירָה . בְּאַתֵּר דֵּי זְקוּקִין דְּנִרְאָה . מִי יַעֲמוֹד בְּסוֹד
יֵי :

מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף דִּין . סְבִיבֵי שְׂרָפִים עוֹמְדִים עַל
מִדִּין . כִּי כֹן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לְפָנַי כָּל יוֹרְעֵי דַת וְדִין .
לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יֵי :

מִלֶּךְ אֲדִיר מִשְׁפִּיל וּמְרִים . בְּמִימֵר קְדִישִׁין וּבְגִזְרַת
עִירִין . פְּפוּצִין סְלָעִים וּמִשְׁבַּר הַרִים . כָּל מוֹצֵא פִי יֵי :
לְפָנַי חִילוּ קְרָא בְּחִיל . מֵאֵן בְּעֵי פִס חִי וְהוּא בֶן חִיל
יְקוּם בְּטָרֵם יִתְעַזְּתוּ אֲנִשֵׁי הַחַיִּיר . וַיִּשָּׁב אֵל יֵי :

יי לבי מלהבי אש רשפה בורח נורא בעם רם במר
 צורח איך יעלה ויבא קרח ו מקום שלהבת יה יי :
 יי ענה עני העומד לפניך . כדל שואל מבקש סליחתך
 תקין לבם תקשיב אונה . נסה עלינו אור פניך יי : יי
 יי נחלי דמעותי מעי הרתיחו . נחלי חטאתי טוהותי
 הקדיחו . דינא יתיב וספרין פתיחו . לפני המקה יי :
 יי ספרי חיים ומתים לפניך נפתחים . בחסדי אבות
 ראשונים אנו בשוחים . תכון תפלתינו כריח נחוחים .
 פערך בקרב שנים חיהו יי :

אתאנו לחלות פניך כי חסד ואמת יקדמו פניך נא
 אל תבישנו נא ו תשיבנו ריקם מלפניך סלה
 לנו וישלח לנו ישועה ורחמים ממעונך :
 אתאנו לבקש ממה בפרה איום ונורא משגב דעתות
 בצרה תחיינו תחננו ובשמך נקרא סלה
 לנו וישלח לנו ישועה ורחמים ממעונך :

נשיאות כפים

אין נשיאות כפים צפוחה ונעשרה והכתיב ון הונוין . אפי
 ונחפליים צצית שאין עם קי"ת נושאין כפיהם . נחפשו המנהג
 צאלו הנודיות שאין הכהנים נושאין כפיהם אלא ציונים גויזים שהם
 יוני שוחה ועוז לב הוא יצדק כי לריך שיהיה הוצרך בשוחה ונעעם
 זה האבל כל י"ב חדש על אציו ועל אמו והיה כל שלשים על שאר
 קרביו אינו נובא את כפיו . ולריך האבל ללאת וצ"הכ כשהכתיב
 רוחלן ידיהם לעלות לדוכן שלא יאז צצ"הכ כשהס"ץ קורא כהנים
 שלא יעבור צעשה . (כהן שנווד צשוניע עשרה והחון וגייע לרלה
 פוקק ועולה . ואם יש כהנים אחרים אינו פוקק) . לא יעלו הכהנים

לדוכן צונעלים . ואף על פי שנעל ידיו שחרית חוזר ונועל ידיו .
 והלוי יזיק ויט על ידיו . ואם אין לוי צצ"הכ יספכו הצבורים המים
 על ידיים . ואם אין צבור צצ"הכ ולא לוי ישפוך הכהן עלונו על
 ידיו ולא ישראל . כשנחמיל הש"ל רלה יעקרו הכהנים צצ"הכ
 רגליהם לעלות לדוכן : כ"ז הים כתוב צקצורים הראשונים .
 אצל הנוכח פה בגדלד לעשות נשיאות כפיים גפ ציונות החול .
 והאבלים לאחר צעשה ועיי" ש"ע אריח כ"י קריח סעוף ומ"ב מ"ד :

כשעלו לדוכן יאנרו הכהנים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
 הברכה הזאת שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה
 שלמה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם :

ונאריכין צהפלה זו עד שיכלה ונפי הצבור און סלחארי הטוב שמוך
 וכו' כדי שיענו הצבור און על חרויהו ועוולדים הכהנים
 פניהם כלפי הסיכל עד שיחמיל הס"ץ כהנים צקול רס ואז ונחזיקין
 פניהם כלפי העם ולא יחזירו לא צתחילה ולא צקוף לא דרך ימין ונצרכין :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 בקדושתו שר אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה

אין לכהנים לנגן אלא כיגון אחד ונחמילה ועד סוף . כדי שלא

יצואו לידי טירוף דעה . צעשה שהכתיב ונצרכים את העם
 לא יציעו ולא יקחו דעתם אלא יאז פניהם כלפי גויעה כנו שנוודים
 צצמונה עשרם . אלו וקומוות שהכתיב סופכים פניהם לדכוס וללפון .
 יצרכך . וישונך . אליך . לך . שלום . ולריך הכהן לכיון צעלה (יצרכך)
 שהאל יתצדק שמו ישפיע חכום על ישראל . וצמלת (וישונך) יכוין
 שהאל יתצדק שמו יתן צנים לישראל . וצמלת (יאר) יכוין שהא יתצדק
 שמו יוסף חיים לישראל . וצמלת (ויחנך) יכוין שהאל יתצדק שמו
 יצדק את ישראל צנשיאות חן . וצמלות (ישא ה' פניו אליך) יכוין
 שהאל יתצדק שמו יצדק את ישראל צעושר וצנוונסלה . ונולות (וישם

לך שלום) יכוין שהאל יתברך שגור יצרך את ישראל בצרכה שלום
כדממעו. ע"כ ונלחמי הכוונות אלו פתוצים צעם ספר יצירם. ונלחם
סמל כן נסגו קדמונינו להאריך קלח צניגונים לכיון כל אלה והם
כוונות פשוטות סכל כהן יכול לכיון צום. וזו טעם צדקה סי ינלח
כוונות גדולות על פי הסוד צכצבי האלוי ז"ל :

וכל אדם יכוין לצרכה כהנים וישא פניו כלפי הכהנים ולא יתחכל
צחם. אומרים הסקוקים צעעם סה"ץ ונגן ולא כשהכהנים
ונגנים. וס"ץ וקרח אה הכהנים ונלח צמלם עד דסיימו פסוק ראשון
ואו סקסל עוכין אמן וכן אחר פסוק סני וכן אחר פסוק סליסי :

יברכה יברכה יי מציון עושה שמים וארץ :
יהוה יהוה אדננו מה אדיר שמה בכל הארץ :
וישמרה שמרני א כי חסיתי בה : רבנו וכו'

יאר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אהנו סלה :
יהוה יי א רחום וחנן ארץ אפים ורב חסד ואמת :
פניו פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני :

אליה יי נפשי אשא :
ויחנה הנה בעיני עבדים א יד אדניהם בעיני שפחה
א יד גבירתה בן עינינו יי א הינו עד שיחננו
ישא ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו :

יהוה יהוה חנן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם :
יהוה חננו לך קיינו היה ורועם לברקרים אף
ישועתינו בעת צרה :

פניו א חסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנה :
אליה נשאתי את עיני היושבי בשמים :

וישם וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :
לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח

ויהודר כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה
והמתנשא לכל לראש :

שלום שלום שלום לרחוק וקרוב אמר יי ורפאתיו :
אדיר במרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמה שלום
יהי רצון שתשים עלינו ועל עמך בית ישראל
חיים וברכה למשמרת שלום :

ואומרים הכהנים

רבנו של עולם עשינו מה שגזרת עלינו עשה עמנו
כמו שהבטחתנו השקיפה ממעון קדשך מן
השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר
נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש :

כשורדן הכהנים מן הדוכן לא יגעו צמנעליהם ואם נגעו יטלו ידיהם לתפלה
הרואה חלום ונפשו עגומה עליו יאמר בעת נשיאת כפס צעמת סמוננים הכהנים
ומארכין צכ"ף של וישמרך ובכ"ף של ויסוך ובתיבת שלום זה הרבון :

רבנו של עולם אני שךך וחלומותי שךך חלום חלמתי
ואיני יודע מה הוא יהי רצון מלפניך יי אהי ואהי
אבותי שיהיו כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה
בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על אחרים ובין
שחלמו אחרים עלי. אם טובים הם חזקם ואמצם
ויתקומו בי ובהם בחלומותי של יוסף הצדיק ואם
צריכים רפואה רפאם כחזקיהו מלך יהודה מחליו :

וכמרים הנביאה מצרעתה וכןעמן מצרעתו וכמי
מרה על ידי משה רבינו וכמי יריחו על ידי אלישע
וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה
לברכה כן תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל
לטובה ותשמרני ותצנני ותחייני אמן :

תפלה מהרב הגדול מוהר"ר - הו"מ א"י ז"ל נמנחת מכהנת יד ז"ל פשההנים
 עולם לדוכן אבל אין לאומרה בשעה שהנהנים וצרכים :
 יסרנו ידוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה לנוען רחוק ולווען
 שם הקדוש **אנחתם פכתם פספסים**
דיונסים (יכוין צלצול ולא יוליא השמות צפוי) היולא ופי של
 צרכה כהנים והשוע תפלתו ולנקתי כשם ששועת חנק"ת יעקב הוויך
 איש חס . וצרוצ רחוקך הפרכסו פרכסה עוזה לחס לאכול וצגד
 ללצוש כשם שנתה פס"ת לחס לאכול וצגד ללצוש ליעקב הוויך איש
 ת"ס והתכנו להשעה לחן ולחמד ולרחמים צעיך וצעיני כל רואינו
 לעזרהך ויסו דצרינו כשועים לעזרהך כשם שנתה חס יוקף לדיך
 צשעה שהלצישו אציו כחונת פס"ס שנתחו להשעה לחן לחמד ולרחמים
 צעיני כל רואיו . והעשה עוננו כפי"ס וכפלאות . והזכנו להרחק
 ונהאורם והכעס . והזכנו להרחק מכל לשון הרע ודצור חסור .
 והזכנו להרחק ונהאורם שהענוגים . והזכנו להרחק ווכל מיני עלצות
 ודלגס . והזכנו לעסוק צהורה לשונם וצמלות וצגוילות חקדים
 והאריך יווינו צעוצ וסוחריו צנעינוים חונן כן יהי רלון :

דיני אבינו מלכנו

א' כוהגין לוורר אצינו וולכנו על הסדר (מורס צהגה סי'
 חקפ"ד קע"י א') פי סדר א"צ . והטעם כחצ הכל
 צו והציאו הרצ"י וקסו דגרקין צפ"צ דהענית שפעס אי גזרו הענית
 ולא נענו וירד ר"ע לפני התיבה ואורר א"י הטאלו לפניך וייד נענה
 וכשאלו סדור טענה צאותה הפלה הוסיפו עליו דבר צקשות ותחוכים
 וקצעים לצשרה יווי תשובה (ונו"י) :

ב' כחצ מר"ן צ"י ז"ל דשאר צקשות שאומרים צא"י אוור צר"ס
 אצל הטאלו לפניך וכן כיוולא צו דבר שיש צו הודלת
 חטא אין אוורים והטעם שאין אוורים דווי צר"ס וכן הוא הונכה .
 (ש"ל צדיני תפלות לר"ה אור"י וועיי"ט ש"ג סע"ק צ' וצרכ"י אור"י צ') :
ג' אצל לוורר פסקים שיש צכן הזכרת חטא אין קפידא כיון
 שאינו דקך דווי ואפי' דווי נומס אין למוע צשעה הקיעות

שהטען הוא מוערצב וככון הדצר להשוודות צלחם צין החקיעות צשעם
 שהלצור אוורים יר"נו . (ש"ע צ"ג אור"י וועיי"ט ו"א וצאה"ט קע"ק צ' ונו"י) :
ד' כוהגים הספרדים שלא לוורר אצינו וולכנו צר"ס שחל צשעה .
 וצשעה צנחיים כך שועתי ופי ש"ל וכ"כ צקדור
 ספרדים (צ"ד סי' סל"ט וועיי"ט ש"ג קע"ק ג' וכן הונכה פה צגדלד)
 והטעם ופי שאקור לחצווע לרכיו צשעה ואפי' צע"ט צונחה אין
 אוורים אור"י (ש"ע ר"ז קע"י הי וועיי"ט ו"א קע"ק ג' וא"ר קע"ק ח') :
ה' כחצ הפרי"ח ל"ל זכור כי עסר אכחנו צשוור וצחולס . ולא
 כאורם שקורין וולת זכור צקוץ . (ונו"י וועיי"ט ש"ל)
 שם אור"י ווא"י וור קע"י צ' :

אם חל בשבת אין אוורים אצינו וולכנו אלה יהי שם

אָבִינוּ (יְיָ) הַיְהוָה מְלַכְנוּ (יְיָ) הַיְהוָה הַטְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ
רַחֵם עָלֵינוּ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֲתָהּ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָהּ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּפִיִּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת
אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּפִיִּל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּלֶה בָּד צַר וּמִשְׁטֵיִן מֵעָלֵינוּ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּלֶה דְבַר וְחֶרֶב וְרַעֲדָה וְרַעֲב וּשְׁבִי
וּבִזְהָ וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה מִבְּנֵי בְּרִיתֶךָ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלִימָה לְחַוְלֵי עַמְּךָ
אָבִינוּ מְלַכְנוּ מִנַּע מִגְּפָה מִנְּחֻלְתֶּךָ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָבוּר כִּי עָפָר אָנָּחֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֲזֵר וְסֹלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵינוּ (יכוין בִּסְס קרע שטין)
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֲקֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כָּל שְׂטָרֵי חַבּוּתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחֲלֵלָה וְסֹלִיחָה וְכַפָּרָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה
 צִדּוֹ שֶׁהֵסֵף אֹמֵר אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה עֲרֵסָה וּ
 יֵהִי לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַיְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׂתַחַן לִי וּלְכָל צִיּוֹנִי וְלִכְלֵל
 הַסּוֹמְכִים עַל סֹלְחֵי הַיּוֹם וְכָל יוֹם וְיוֹם מְזוֹנוֹתֵי וּמְזוֹנוֹתֵיהֶם צִבְצוּר
 צוֹכֹת טַעַם הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ דִּיקְרָנוּסָא הַמְּזוֹכֵה עַל הַמְּכַנְסִים :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצִּמְחָה לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרֵם קָרְן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְהָרֵם קָרְן מְשִׁיחֶךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחַיְיָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׂמַע קוֹלֵנוּ הוֹסֵם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵל הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ : וְאֹמֵר הַמֶּלֶךְ
 יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתֵיהּ
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וְיַצְמַח פְּרִיָקְנֵיהּ וְיִקְרַב
 מְשִׁיחֵיהּ בְּחַיִּיכוּן וּבִיּוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
 וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיהּ
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
 תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן
 תַּעֲנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמִים מִן הַשָּׁמַיִם תִּקְבַּל צַעֲקַתְכֶם
 תִּשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם בְּרָצוֹן וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתִירַתְכֶם
 וְיַפְתָּח יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם
 שָׂהֵם (יכוין בִּסְס חַמְסִים כְּנֶגֶד חַמְסִים שְׁעָרֵי בֵּינָה) שְׁעָרֵי אֹרֶה
 שְׁעָרֵי אֶתְבָּה וְאֶחָוָה שְׁעָרֵי בְרַכָּה שְׁעָרֵי בֵּית
 מִקְדָּשׁוֹ שְׁעָרֵי גְאֻלָּה שְׁעָרֵי גִידָה שְׁעָרֵי דִיצָה
 שְׁעָרֵי דַעָה וְהַשְׁכָּל שְׁעָרֵי הוֹד וְהַדָּר שְׁעָרֵי הַצִּלְחָה
 וְהַרוּחָה שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב שְׁעָרֵי וְתִקּוֹת שְׁעָרֵי
 זְכוּיֹת שְׁעָרֵי זְרִיזוֹת שְׁעָרֵי חֲדוּה שְׁעָרֵי חֲכָמָה
 שְׁעָרֵי חַן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים שְׁעָרֵי טְהָרָה
 שְׁעָרֵי טַל וּמִטָּר לְבָרְכָה שְׁעָרֵי יִשׁוּעָה שְׁעָרֵי כְפָרָה
 שְׁעָרֵי כְלֻפָּה שְׁעָרֵי כְבוֹד שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה
 לְשִׁמְחָה שְׁעָרֵי לֵב טוֹב שְׁעָרֵי מְזוֹן שְׁעָרֵי מַחֲלֵלָה
 שְׁעָרֵי נַחְמָה שְׁעָרֵי נְעִימוֹת שְׁעָרֵי סוּדוֹת תּוֹרָתוֹ

שְׁעֵרֵי מְלִיחָה · שְׁעֵרֵי עֹרָה · שְׁעֵרֵי פְדוּת · שְׁעֵרֵי פְרִיָה
וּרְבִיָּה · שְׁעֵרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה · שְׁעֵרֵי צְדָקָה · שְׁעֵרֵי
צְהִלָּה · שְׁעֵרֵי קוֹמְמוֹת · שְׁעֵרֵי קְבוּל תְּפִלוֹת · שְׁעֵרֵי
קְבוּצַת גְּלוּיֹת · שְׁעֵרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה · שְׁעֵרֵי רַחֲמִים ·
שְׁעֵרֵי רְצוֹן · שְׁעֵרֵי שְׂרוּם · שְׁעֵרֵי שְׂקוּה · שְׁעֵרֵי תוֹרָה ·
שְׁעֵרֵי תְּפִלָּה · שְׁעֵרֵי תְּשׁוּעָה · שְׁעֵרֵי תְּשׁוּבָה · וְיִסִּיר
מִתּוֹכְכֶם קְנָאָה וְשִׁנְאָה וְתַחְרוּת וְיָקִים בְּכֶם מִקְרָא
שְׁבָתוֹב יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלְרָף
פְּעָמִים · וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם בְּאִשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם · וְיִכְתַּבְכֶּם
בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים · וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

תְּתַקַּב לְצוֹתָנָא וּבְעֵיתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעֵיתְהוֹן
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּנָא דְּבִשְׁמִיא
וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא · חַיִּים וְשִׁבְעַ וְיִשְׁעָה
וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וְרְפוּאָה וְנִאֲוִלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה
וְרִיחַ וְהַצְלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן ·
עוֹשֶׂה שְׂרוּם בְּמִרְמוֹי · הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׂרוּם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

ואחר כך מוסיפין ס"ת ואומר הכלים נזכר עם הקהל
אִתָּה הִרְאֵת לְדַעַת כִּי יִי הוּא אֱלֹהֵי אֵין עוֹד מִלְּבַדוֹ אֵין
כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ : אִם חַל בְּחַל וְתַחֲסִיף וְנִשְׁאֵן
יְחִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאִשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל
יַעֲבֹדָנוּ וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְךָ וּבְרַךְ אֶת
נַחֲלֶתְךָ יִרְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : וְיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרְזוֹן

וַיֹּאמֶר מִשָּׁה קוֹמָה יִי וַיַּפְצוּ אִיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ
מִפְּנֵיךָ : קוֹמָה יְהוָה לְמַנְהִיחֶךָ אֶתָּה וְאֶרְזוֹן עֲוֹךְ :
כְּהִנִּיךָ יִלְבְּשׁוּ צְדָק וְחַסִּדִּיךָ יִרְנְנוּ : בְּעֵבֹר דְּדוֹד
עֲבָדְךָ אֵל תָּשֵׁב פָּנָי מִשִּׁיחֶךָ :

תפלה זו יאמר היחיד צעה פתיחת הסיכל

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי הַנּוֹשֵׁטִי אֲדוֹן עוֹלָם
לִרְוֵי נִשְׁבָּצְנוּ וּמִן יִשְׁעֵנוּ וּנְשָׁבַצְנוּ בְּעַדְנוּ שְׁתַּחֲוֹל וְתַחֲסֵם
עָלֵינוּ וּיְכַצְצוּ רַחֲמוֹיךָ אֵת כַּעֲסְךָ וְיִגְוְלוּ רַחֲמוֹיךָ עַל מַדּוּחֶיךָ וְתַחֲסֵבָה
עוֹנֵנוּ הִי אֱלֹהֵינוּ בְּזוֹדָה הַחֲסֵד וּבְזוֹדָת הַרַחֲמוּם וְתַכְנֵס לָנוּ לִפְנֵים
וּנְשׁוּרָת סִדִּין וּבְנוֹצֶיךָ הַגְּדוֹל יִשׁוּב חַרְוֹן אִפְךָ וְנַעֲמֹד וְנַעֲרִיךָ וְנִאֲמַלְכְךָ
וְנִחַלְלֶיךָ . וְנַשְׁתַּחֲוֶה אֹרֶם שְׂכַחְתָּ עִם חוֹרֵם שְׂבַעַל פֶּה שְׁוֹאֵלֵי תַחַת
לְרַאשָׁה . וְנַעֲשֶׂךָ גְּבוּרֹתֶיךָ אֱלֹהִים . עוֹרָכָה אֵת גְּבוּרָתְךָ וּלְכַסֵּ לִישׁוּעָתְךָ
לָנוּ וְכָל הַנּוֹקְסִים וְהַנּוֹקְטְרִים צְנִי הַאֱלֹהִים הַסּוֹבְצִים אֵת כְּסֵף
כְּצוּדֶךָ הַיּוֹם וּבְנַפְשִׁי עָלֵינוּ לְהַצְעִין עָלֵינוּ . חַחֹס פִּיחֵם וְאֵל
יִשְׁמְרוּ עָלֵינוּ הִי כְּגִזְרֵי יָלָא כְּאִישׁ מְלַחְמוֹת יַעֲרִי קַחֲלָה יַעֲרִי אֶף
יִלְרִים עַל אֲוִיבֵינוּ יַחְגַּבֵּר :

וכסם שעמוד לפניך לדין אבינו הראשון היום . וילא צדיקו צדינו
והארכה אשך עמו . כן ברחמיך הרבים חסד ואמת יקדונו
פניך להוליך לאור ונשפטנו . שפטנו כלדקדק יסוס וחכנו צבוקן
עוז ונלפניך ופקדנו בעקודת יצועם ורחמים וצוכות ס"ת ככתב צפי
סחיים והסלום ואורך יוים ועושר וכבוד לעצדך צאונת חמיד כל
סיוים . ואל תקחנו והעולם הזה קודם זוננו עד ונלחא ימי שנותינו
בהם שבעים שנה צאופן שוכל להקן ולהסלים שלימות כפשותינו
צרוצ סיוים ואל נא נעות וכספה כלל משפט לצלתי ידח מוננו
נדח אים ונלח רעיהו . ותגזר עלינו גזרות עוונות וישועות וכחונות
וצטל ועלֵינוּ כל גזרות קשות ורעות ודיכינו צלדק ולא כל ליסע
עמוך ליסע א • ונסיחך ובגזרות יסע ימיך : גדול כבודו צישועתך

הוא והדר תפוס עליי . וכמה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח
עלם וגבורה רוח דעה ויראת יסוס ועלאת הארץ דעת את יסוס
לספן ולהשכיל עמקי קודות תורתך וליראת את יסוס . יראת
סדומות אמן : יסיו לרלון אמרי פי וסגיון לצי לפניך יסוס לורי ונולאי .
ואחי תפלת לך יסוס עת רלון להיס ברצ חסדך עכני באתה ישעד :
תפלא נכונה לאותרה בכל הסנה ופרט בימים נוראים בעת הולאת ספר תורה
ונרץ לאותרה קודם קריאת התורה . וו היא נוסחתה :
סריני **נוקבל עלי קבלת התורה שניחנה לנו צהר קיני על ידי משה**
רבינו עליו השלום וסריני ונקבלה מחדש קבלה גמורה וחלוטה
וקבלה זו היא בכל לצי ונאודי ורעי"ח איברי ושקיים גידי . וקבלה
זו היא בלי טוס זכר אורס כלל ועיקר אלא בטומסה וצטוב לצב וקבלה
זו היא לדעת סרשצ"י הקדוש ולדעת רצי אלעזר צנו הקדוש ולדעת
יוחס בן עוזיסו הקדוש ופי כפיסם והודאתי כסודאחס וקבלתי כקבלתם
ודעתי כדעתם . וסריני סומך עליסם דרך כלל ופרט ובכלל כל ישראל
וקבלה זו סהא עלי ועל כל זרעי ורעי עד סוף סעולם עד ועד
בכלל אמן נלח קלה ועד :

ועז לומר תפלה זו מאדמי הרב הגדול כמו"ה חיד"א ז"ל

יְהִרְמֵ יְהוָה אלסינו ואלסי אצותינו סתמאלא רחמיס עלינו
ועסס לוענן אצותינו הקדוסיס אצרהס איס
סחקד ילחק נאזר בצגורה יעקב כליל תפלתו וסצטל ועליו כל גזירות
קשות ורעות וכל כנסף ססחירנו ונהיס בריאסי בכל אצרינו וגידינו
והסמירנו וכל לרה ווכל פסד ווכל מולי ותלילנו וכל ירני כישוף
ונוצלול סדעת ואל ידוע לצנו ואל יסכרו עינינו ונהיס מיוסציס
בדעתנו ותן צנו כח ובריאות לעבודתך וליראתך וחסריך ימינו צטוב
וסאותנו צפעייסי ובכל אשר כפסס כשכיל ובכל אשר נעסס כללי"ח אכיה"ר :
יסי ססדך סי עלינו כאשר יחלנו לך :
דְרַחֲמוּ סי ססדך וישעד חסן לנו :
לחי צחקד צטחתי יגל לצי בישועתך אסירה לה' כי גוול עלי :
דְרַחֲמוּ אל יסועתי אצנה ולא אסחד כי עזי חוננת יס ה' ויהי לי לישועס

כתב צפי **תקון תפלה** העיוחס להרי סגי **רי"ח טו"ב**
צטעת סולאס קי"ח ציס
סי"ו

ר"ה וציוס סכפויסי ססחית ונכסס לריך לוער תפלס זו אשג תיקן
הרש"ט ז"ל לאוי צקי ססידסי צפע"ס חובי"צ וקודס סצקסס יאמר סש"ץ
י"ב פעמיס פסוק **יְהוָה דְּבָרָךְ נִצַּב בְּשָׂמַיִם :**
ויאמר אותו צקול רס וצניגון סיטב וצכל פעס יענו גס סקסל אחרי
סספוק סכו צקול רס ויכוונו צמלת דצרך שיסאר סדין לנעלס ואסי"ב
יאצרו סתפלס סכו"ז חס חוארס :

יסרינו **יְהוָה** אסינו וסי אצותינו סתעסס לוענן רחמיך ולענן
סעך סגדול סככצ ולינו נקרא סכפוכוכתי צו
סחלילנו לנו ולנשותינו ולצנינו ולצנחותינו ולכל סללוסי לינו וכל דע
ומוססחית ונגסס ונכל לרס ולוקס ויגון ואכסס ונכל מולי ונחלס .
ולוענן ססס סקדוס סווססעט ונאור ססורכצס סססחוכס **אלך**
וכססוי כלול עס ונקורו **אֵהִיָּה אֲאֵהִיָּדָה** ססצטל
צרחמי ססורוציס וצחסדיך ספסוטי"ס ועליו
וועל כל צני ציחיו כל גזירות קשות ורעות ויכברו כל סנקטריגיס
וספסוטייסי עלינו :

אֲנֵי צכס ססס סקדוס סווססעט ונאור ססורכצס סעליונה
קָרַע וכססוה כלול צנקורו **יְהוָה יְקַהְרֵעָה**
צרחמי סרציס וצחסדיך
ספסוטי"ו ועליו וועל כל צני ציחיו כל סנקטריגיס וספסוטייסי וכל
גזירות קשות ורעות וסלאת חסס . וחדע עלינו סכס טוצס וסצורככ
וססרנככו צטפע גדול וצחיתר ולא יסלוע צנו עין הרע ותלליחנו
כלימודינו וצכל נעסס ידינו אכס"ו :

ונוליחין סני קי"ח ולומר ססון
בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנִּתְּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּבַד לֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁי אֱלֹהָיו :
גְּדָלוֹ לֵי אֲתִי וְנִרְוַמְכֶה שְׁמוֹ יְחָדוּ :

רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא :
רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם קְדוֹשׁ בִּי קְדוֹשׁ
יי אֱלֹהֵינוּ : אֵין קְדוֹשׁ בִּי בִי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר
בְּאֱלֹהֵינוּ : בִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבְּלַעֲדִי יְהוָה וּמִי צוּר זִוְלָתִי
אֱלֹהֵינוּ : תּוֹרָה צִוְּה לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה קֹהֲלֵת יַעֲקֹב
עַץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מֵאֲשֶׁר : דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם : שְׁלוֹם רַב לְאֶהְבֵי
תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל : יְהוָה עוֹז לַעֲמוֹ יִתֵּן
יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

רבי שמעון פתח כל מפקין ספר תורה בנבורא למקרי ביה מתפתחין תרעי
דחמי ומעוררין את האהבה לעילא ובעי לבר כס לחיור הכי :

בְּרִיךְ שְׁמִיָּה דְמֵאֲרִי עֲלֵמָא בְּרִיךְ בְּתַרְךָ וְאַתְרָךְ . יְהוָה
רַעֲיִתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵי וּפְוִרְקֵן יְמִינְךָ
אַחֲזִי לַעֲמִי בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ . לְאַמְטוּי לְנָא מִסּוּב
נְהוּרְךָ . וְלִקְבְּלָא צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמֵי . יְהוָה רַעֲוֵא קְדָמְךָ
דְּתוֹרִיךָ לֵן חַיִּין בְּטִיבוּ . וְלֵהוּי אָנָּא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוּ
צְדִיקָא לְמַרְחָס עֲלִי וְלִמְנַטֵּר יְתִי וְיִת כָּל דִּי לִי . וְדִי
לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . אֲנִתְּ הוּא זֶן לְכַדָּא וּמְפָרְגֵס לְכַדָּא
(אֲנִתְּ הוּא שְׁלִיט עַל כַּדָּא) . אֲנִתְּ הוּא דְשְׁלִיט עַל
מְלָכֵיָא וּמְלָכוּתָא דִּילְךָ הִיא . אָנָּא עֲבָדָא דְקָדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא דְסַגְדָּנָא קַמִּיָּה מִן קַמִּיָּה דִּיקָר אוֹרְיִיתִיָּה
בְּכָל עַדְן וְעַדְן . לֹא עַד אֲנָשׁ רַחְצָנָא וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין
סַמְכָנָא . אֵלָא בְּאֱלֹהָא דְשְׁמִיָּא דְהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט .
וְאוֹרְיִיתִיָּה קְשׁוּט וְיַבִּיאוּהִי קְשׁוּט . וּמַסְגִּי לְמַעַבְדֵּי טַבּוּן

וְקִשְׁטֵי בֵיָּה אָנָּא רַחֲמִין וְלִשְׁמִיָּה יְקִירָא קְדִישָׁא אָנָּא אֵימֵר
תּוֹשְׁבֵיחֵן . יְהוָה רַעֲוֵא קְדָמְךָ דְּתַפְתַּח לְבִי בְּאוֹרְיִיתְךָ
וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאי וְלִבָּא דְּכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְטַב וְלַחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן :

ויש נוסגים לומר

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתַגֵּד הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מְלֶכְךָ .
יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלַגְלָה בְּגוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ . : (עַל הַפֶּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מְלֶכְךָ מְלֶכִי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שְׁבַרָא . הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא
כְּרָצוֹנוֹ וְכְרָצוֹן יִרְאִיו וְכְרָצוֹן כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל : תִּגְלַה
וְתִרְאֶה מַלְכוּתָא עֲלֵינוּ בְּפִהְרָה . וְיַחוּס וְיַרְחֵם עַל
פְּלִיטָתָנוּ וְעַל פְּלִיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּחַן בַּחֲסַד
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן . וְאִמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן : הִרְחִמֵן
הוּא יַחֲזִיר שְׁבִיתָנוּ וְשְׁבִית עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמַהְרָה
בְּיָמֵנוּ וְיִצְיָאֵנוּ מִכָּל צָרוֹתֵינוּ לְרוּחָהּ וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָהּ
בְּקָרוֹב וְאִמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן : ע"כ)

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גִדְּל לְאֱלֹהֵינוּ : הַפֶּל תִּנּוּ
עוֹז לְאֱלֹהִים וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה :

ומגבים ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרם

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשֶּׁה לְפָנַי פְּנֵי יִשְׂרָאֵל : תּוֹרָה
צִוְּה לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה קֹהֲלֵת יַעֲקֹב :

ויש נוסגים לומר

בְּהֵן קָרַב וּבְהֵן תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נַפְשֵׁי יי

יהוה נאמנה מחכימת פתי : פקודי יהוה ישרים משומחי לב מצות יי ברה מאירה עינים : יי עוז לעמא יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

הא תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החסם בו יאומר פס"א זכרה לנלכיה או לשרתה וצכל עיר כפי המושלם שעליהם

וכפי מנסגם

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים ומלכותו מלכות כל עולמים : הפוצה את דוד עבדו

מחרב רעה הנותן בים ירך : ובמים עזים נתיבה : הוא יברך : וישמור : וינצור : ויעזור : וירומם : ויגדל :

וינשא למעלה למעלה : לאדוננו המלך האדיר :

צולטאן עבד אל חמיד ירום הודו מלך מלכי המלכים ברחמיו :

ישמרהו ויחיהו ומכל צרה ונגזק יצילהו מלך מלכי המלכים ברחמיו ירום יגביה בוכב מערכתו ויאריך

ימים על ממלכתו מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן בקבו ובלב כל יועציו ושריו ומנהיגיו רחמנות לעשות

טובה עמנו ועם כל ישראל אחינו בימיו ובימינו תישע יהודה וישראל ישכון לבטח : ובא לציון גואל

ובן יהי רצון ונאמר אמן :

דיני קריאת ס"ת

א ווליאין צי ס"ת צא קורין סי ון וסי פקד את טרם עד וסי אחר הדברים האלה : ואם הוא טבת קורין צו טבעט ואותו קראל צמי צמנס ובמולט סעניו ונפטיד וסי א"ס אחר

מן הדעותים עד וירם קין ונסיחו (ט"ע סי חקפ"ד) וכחז הכין ז"ל הנעם לפי טסתיסן כפקדו צר"ה :

צי צוקוונות טכוסגיס למוכור הנולות הייכו הולאת ס"ת ועלויות וסגבסס וגלילס וי"י צר"ה ויר"ב ונחלאוי שלל למוכור

סלפעוויס ועלין צדוויס וקונין הנולות אכסיס טאינס סגוניס כל כך ועכ"פ יס סגוניס ורלוויס יוחר מאלו . ואף סצכל ססנס וקילין צוס צכדי לסרצות סכנסס סלדקוס ויט קסלות סכל לרכי סלצור סס

וסכנסס זו סל וצכית הנולות וי"י ציוויס קדוסיס אלו מוטצ לסרצות צכצוד סוויס ולקרות להורס יכאי סי וסוטצו סונו כפי ועלין צקודס סונו סכנוויס כנוצור צמי קליו . וכן נחוי לכל צבר יכאי סי לסססדל

סיסיס לו עליס ציוויס נוראויס ואף צוקוונות סונוכדיס צדוויס נולות יקסס אותס צדוויס כפי יכולתו וסלדצו יס עלוי יוחר צוולוס סצחס

אליו צדוויס מוולוס סצחס לו סנס אין כסף (ונ"א סע"י י"ז) :

גי יס וקוונות טכוסגיס לקרות סחוקע ונונין סמווסס סעוליס לכ"ס (ונור"ס צסגס) וכן סנוכס פס צגלדל . אף אין מדקדין סיסיס ונונין סמווסס :

ד' אף אס סול סוקע או ונפסלל צככר אין ונחיוצ כלל לקרות (ונ"א סע"י כ"ב וכ"כ א"ר סע"ק טי וטס קלור סל"ס) :

סי יס לקרות לונפטיד אדם סטוב וכסוי אף סצטאר סצחות וי"יט קורין לפעוויס כעריס צחוריס צר"ה ויר"ב יס למוכע מוסוס

כצוד סיוס (טס סע"י כ"י) : לכספר תורס אוחס צסחי ידיו צסיס דסיינו צעווד כל זונן סווצכך ואחר סצרכס יסיר ידו ססמאלית ויאחז בידו סינוכית

צצוד וצטעס סצרכס יחזיר פניו ון סלד שלל יכאי כרלס כווצכך מחוד ססספר תורס וסוונר :

י"י עמ"מ : וסחן עוכס יברכך יי : וסוור וסוונר סעולס

ברכו את יי המבורך וענה סחן

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

והטלה חזר ואומר ברוך יי המבורך לעולם ועד :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
 העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי נתנת התורה :
 ואלה קריאת התורה ענין העולם
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת
 אמת וחי עולם נטע בתוכנו ברוך אתה יי נתנת התורה :
 וקורין בס"ת חמשה גברי בפרשת וירא ואם חל בשנת קורין שבעה וזו היא הקריאה
 ניהוה פקד את שנה פאשר אמר ויעש יהוה לשנה
 פאשר דבר : ומהר ותלך שנה לאברהם בן
 לזקנו למועד אשר דבר אתו אלהים : ויקרא אברהם
 את שם בנו הנולד לו אשר ירדה לו שנה יצחק : וימל
 אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים פאשר צנה אתו
 אלהים : וי וצברם בן מאת שנה בהולד לו את
 יצחק בנו : ותאמר שנה צחוק עשה לי אלהים כל-
 השמע יצחק לי : ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בנים
 שנה כיי ירדתי בן לזקני : ויגדל הילד ויגמל ויעש
 אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק : (ותרא
 שנה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק :
 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא
 יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק : וירע הדבר
 מאד בעיני אברהם על אדות בנו : ויאמר אלהים אל-
 אברהם אל ירע בעיניך על הגער ועל אמתך כל אשר
 תאמר אלך שנה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך

זרע : וגם את בן האמה לגוי איש מגוי כי זרעך הוא :
 שלמי * בשנת רביעי בנקר ויקח להם וחמת
 מים ויתן להם שם על שבתם ואת הילד וישלחה
 ותלך ותתע במדבר באר שבע : ויכלו המים מן החמת
 ותשקף את הילד תחת אהר השיחים : ותלך ותשב לה
 מנגד הרחק במטחני קשת כי אמרה אר אראה במות
 הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך : וישמע אלהים
 את קול הגער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים
 ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל-
 קול הגער פאשר הוא שם : (קומי שאי את הגער
 והחניקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו ויפקח אלהים
 את עיני הוטרוא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים
 ותשק את הגער : ויהי אלהים את הגער ויגדל וישב
 במדבר ניהו רבת קשת : וישב במדבר פארן ותקח לו
 אמו אשרה מארץ מצרים : רביעי * בשנת שמי ויהי בערת
 ההוא ויאמר אבימלך ופילל שר צבאו אברהם לאמר
 אלהים עמך בכל אשר אתה עשה : ועתה השבעה לי
 באלהים הנה אסתשקר לי וילניני וילנכדי פחסד אשר
 עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה :
 ויאמר אברהם אנכי אשבע : והוכיח אברהם את
 אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך :
 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה

ונם אתה לא הנדת לי וגם אנכי לא שמעתי בקולתי
היום: וימח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו
שניהם ברית: כנסת סבישי ויצב אברהם את שבע כבשת
הצאן לבדקון: ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנזה
שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: ויאמר כי את
שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי
הפרתי את הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר
שבע ויקם אבימלך ופילך שר צבאו וישבו אל ארץ
פלשתים: ויטע אשל בהאר שבע ויקרא שם בשם יי
א עולם: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

ולומר סתון קדים לפיכא

פרשה ליום שני

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא
את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך דך א
ארץ המריה והעלהו שם לעדה על אחד ההרים אשר
אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עדה
ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום
השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק:
ויאמר אברהם א נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני
והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויטח

אברהם את עצי העודה וישם על יצחק בנו ויקח בידו
את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר
יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנזה האש והעצים ואיזה השם לעודה: ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השם לעדה בני וילכו שניהם
יחדו: ויבאו א המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני: ויאמר אל תשרח ירך אל הנער ואל תעש לו
מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת
את בנה את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא
והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו לעודה תחת בנו: ויקרא אברהם
שם המקום ההוא יראה אשר אמר היום בהר יי
יראה: ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים:
ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשבת את בנה את יחידך: כי ברך
אברך והרבה ארבה את זרעך בכוכבי השמים
ובחול אשר על שפת הים ירש זרעך את שער אביו:
והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת
בקלי: וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל

באר שבע וישב אברהם בבאר שבע :

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך : את עיץ בברו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם : ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידף ואת בתואל : ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם : ופיקדשו ושמוה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה :

ואומר החזן קדיש לעילא

והמפטיר קורא בספר שני בפרשת פינחס

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם פד-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם : ועשיתם עדה לריח ניחח ליהוה פר בין בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים : ומנחתם סלת ברולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל : ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם : מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה :

ואומר החזן קדיש לעילא וגוללן ס"ח

קודם סתמיל הפטרה המפטיר ואומר ברכה ו'

ברוך אתה יהוה אלהינו מן העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת : ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה ובמשה עבדו

ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה

ויהי איש אחד מן-הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן-ירחם בן-אליהוא בן-תוחו בן-צוף אפרתי : ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פנינה ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים : ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח ליהוה צבאות בשידה ושם שני בני-עלי חפני ופנחס בדינים ליהוה : ויהי היום ניזבח אלקנה ונתן לפנינה אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנת : ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את-חנה אהב ליהוה סגר בחמה : וכעסמה צרתה גם-כעס בעבור הרעימה פי-סגר יהוה בעד רחמה : וכן יעשה שנה בשנה מדי עתה בבית יהוה בין תכעיסנה ותבכה ולא תאכל : ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע דבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים : ותקם חנה אחרי אקדה בשלה ואחרי שתה ועלי הפה יושב על הכפא על מזוזת היכל יהוה : והיא מרת נפש ותתפלל עד-יהוה ובכה תבכה : ותדד נדר ותאמר יהוה צבאות אביראה תראה בפני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתני ליהוה כל-ימי חיי ומורה לא-יעלה על-ראשו : והיה כיהרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי

שמר את פיה: וחסה הוא מדברת על לבה בך שפתיה
נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ויאמר
איה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינד מעליך: ותען
חנה ותאמר לא אדני אישה קשת רוח אנכי ויין ושכר
לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה: אלתן את
אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיתו וכעסי דברתי עד
הנה: ויען עלי ויאמר לבי לשלום ואדתי ישראל יתן
את שלתך אשר שאלת מעמו: ותאמר תמצא שפחתך
חן בעיניך ותלך האשה לדרך ותאכל ופניה לא יהיו
לה עוד: וישקימו בכקר וישתחו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו
ויזכרה יהוה: ויהי לתקפות הימים ותמר חנה ותלד בן
ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתי ויניעל האיש
אלקנה וכל ביתו רזבה ליהוה את זבח הימים ואת
גדרו: וחסה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער
והביאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם:
ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד
גמלך אתו אך יקם יהוה את דבריך ותשב האשה ותניק
את בנה עד גמלה אתו: ותעלה עמה באשר גמלתו
בפרים שלשה ואיפה אחת קמה וגבר ויין ותבאהו בית
וי שילו והנער נער: וישחטו את הפר ויבאו את הנער
אל עלי: ותאמר בי אדני חן נפשך אדני אני האשה

הנצבת עמך בזה להתפלל ליהוה: אלה הנער הזה
התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי
מעמו: וגם אנכי השאלתי והוה ליהוה כל הימים אשר
היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה: ותפלל
חנה ותאמר עכץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב
פי עד אויבי כי שמחתי בישועתך: אין קדוש ביהוה
כי אין בלתך ואין צור כאלהינו: אל תרבו תדברו
גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולו
נתכני עדילות: קשת גבורים חתים ונכשלים אורו
היר: שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדרו עד עקרה
ידדה שבעה ורפת בנים אמלה: יהוה ממית ומחיה
מוריד שאול ויניעל: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף
מרום: מקים מעפר דר מאשפת ירים אביון להושיב
עם נדיבים וכפא כבוד ינחיקם כי ביהוה מצקי ארץ
וישת עליהם תבר רגלי חסדי וישמר ורשעים בחושך
ידמו כי לא בכת ויבר איש: יהוה יחתו מריביו עליו
בשמים ירעם יהוה ידן אפסי ארץ ויתן עוז למלכו
ויגם קרן משיחו: גאללו וסגרו

הפטרה ליום שני של ראש השנה

בה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרדי הרב הלוח
להרגיעו ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על בן משכתיך חסד: עוד אבנד ונבנית

בתולת ישראל עוד תעדי תפוד ונצאת במהל משחקים:
 עוד תפעי כרמים בקרי שמרון נטעו נטעים וחלקו: כי
 ישיום קראו נצרים בקר אפרים קומו ונעלה ציון ו
 יהנה אלהינו: כי-כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה
 וצהלו פראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהנה
 את-עמך את שארית ישראל: הגני מביא אתם מארץ
 צפון וקבצתים מירבתי-ארץ במ עור ופסח הרה וילדת
 יחדו קהל גדול ישובו הנה: בבכי יבאו ובתחנונים
 אבילים אליכם אל-נחלי מים בדרך ישר רא יכשלו בה
 כי-הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: שמעו
 דבר-יהוה גוים והגידו באים ממרחק ואמרו מזרה
 ישראל יקבצנו ושמרו ברעה עדרו: כי פדה יהוה את
 יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: וכאו ורננו במרום-ציון
 ונהרו אל-טוב יהוה על-דגן ועל-תירוש ועל-יצהר ועל
 בני צאן ובעקר והיתה נפשם בגן-רוה וקא יוסיפו להאכה
 עוד: אז תשמח בתולה במחול ובהורים וזקנים יחדו
 והפקתי אבדם לישיון ונתמתים ושמחתים מינוגם:
 ורויתי נפש הפהנים דשן ועמי את-טובי ישבעו נאם
 יהוה: פה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי
 תמרורים רחר מבכה על-בניה מאנה להנתם על בניה
 כי איננו: פה אמר יהוה מגעי קודך מבכי ועיניך
 מדמעה כי יש שקר לפעלתך נאם-יהוה ושבו מארץ

איוב: ויש-תקנה לאחריתך נאם-יהוה ושובו בנים
 לגבולם: שמוע שמעתי אפרים מתגודד יפרתני
 ואנסר בעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה
 אלהי: כי-אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי
 על-יך בשתי וגם-נבלמתי כי נשאתי הרפת נעורי:
 החפן יקור לי אפרים אם יקר שעשועים כי-מדי
 דברי בו זכר אנכרנו עוד על-כף המו מעי רחם
 ארחמנו נאם-יהוה:

נאלינו יי צבאות שמו קדוש ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים.
 צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר
 ועושה מדבר ומקים כי כל דבריו אמת וצדק נאמן
 אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחר
 מדבריה אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן (ורחמן)
 אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:
 רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע
 במהרה בימינו ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:
 שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית
 דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו
 לא ישב זר ולא ינחלו עור אחרים את כבודו כי
 בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם
 ועד ברוך אתה יהוה מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (נסת)

השבת הזה ועל יום הזכרון הזה ועל יום טוב מקרא קדש הזה שנתת לנו יהוה אלהינו (בשבת לקדושה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת :

על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד ודברך מלכנו אמת וקים לעד ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש (בשבת) השבת (ו) ישראל ויום הזכרון :

וסע"ל וננדך להסכל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ודוד ושלמה וכל תקהלות הקדושות והטהורות הוא יברך את כל תקהל הקדוש הזה גדולים וקטנים הם ובניהם ונשיהם ותלמידיהם וכל אשר להם מלכא דעלמא הוא יברך יתכון ויוכה יתכון וישמע בקר צלותכון תתפרקון ותשתזבון מכל צרה ועקמת ויהא ממרא ד"י בסעדכם ויגן בעדכם ויפרוש סבת שלומן עליכם וישע ביניכם אהבה ואחוה שלום ורעות ויסק שנאת הנם מביניכם וישבור עול הגוים מער צואריכם ויקים בכם מקרא שכתוב יהוה אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם ויכתבנו האל בספר חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן :

דיני תוקע

א כחצ צפי יש סכר ס"ג שלשה ימים קודם ר"ה וקודם יום"כ לריך הס"ל וכל ווי שנצבר והקסל להספלל או לחקוע לריכין להפריש עלמן וכל דבר המצויים לידי מנוחה ולריכין עשרה ציודת שכי"ב בזהר צפי ויקרא עמוד כי"ג ז"ל רבי אלעזר ורבי אבא הווי יחזי אור רבי אלעזר חזינא לאבא ציונא דר"ה ויה"כ דלא צעי למנוח ללותא וכל זר נש אלא חי קאים עליה חלתא יומי קודם לדכאס ליה דריש הוה אור הכי בללותא דהאי זר נש דאנא ונדכנא והכפר עלמא וכי"ש צתקיעא דשופר דלא ונקבל תקיעותא דזר נש דלאו חכים הוה לוחקע צוזא דחקיעא ע"כ הרי וצוזא דרש"ז ע"ה לא כלם לשמוע הספלה וס"ל וכ"ש ווחקע אה"כ ידע לכיין עלמנו וספיה צטורה כלאוי עכ"ל (שו"ג סע"ק ו) :

ב

המקרא והחוקע וסע"ל ילנודו כוונת הספלה והתקיעות ואס לא נוכל חוקע אשר רוח אלסה צו לכיין קודות התקיעות לאוי סיהים הווקרא יודע וצטעה סיקרא לפני החוקע יכוין ואף סהכוונות ארוכות וא"ל לכוונס צטעת חוניה כמו רגע יאחו דרך קלרס כללות העניין ועיי"י בצל"ה וסיי הגאון ר"י עונדן ואס לא נוכל כזה איש אשר יהיה לו חפיקת יד וסס צחכונס עכ"ש לריך לצחור כזון וחכס היותר גדול וירא הי (ונח"א סיי תקפ"ה סע"י צ) :

ג

הנוטל סכר לחקוע שופר צר"ה או כדי להספלל או לחכנס צצנתום וייעו אינו רואה ונאותו סכר סיוון צרכה (ס"ע סיי תקפ"ה) דעת און דאיקורא נויי איבא (צרכ"י אות יו"ד) :

ד

וי סהחזיק לחקוע שופר צר"ה ואינו וחספלל כל הסנה עס הלצור לריך לסלקו כי תקיעת שופר סשוו צסיק לכניסת כי"ג לפנים דלצרכון קחתי ונלצד ויי"ש חכמי אונת וס פירש וון הלצור ונקרא רשע שאינו הולך לצה"כ (סס סיי תקפ"ה אות י"ג) :

ה

וי שיכול לחקוע צטוב מלרס עליו סיתקע ללצור להוליאס יח אף אס יש עס אחר אלא שאינו צקי כמורו וזכות סרביס חלוי צו וסס יש עס ווי סחוקע צטוב לעפ"י סהוא יכול לחקוע י"ב אין

מורה ונוטלת עליו שיחקה לעלונו ללאת ידי חוצתו אלא כשר הדבר
ללאת בתוקע האחר ואין צום וצום מלוא צו יוחר וצטלומו כי עיקר
המלוא בצמיעת התקיעה ואין חילוק בין שומע תקיעות אחר (מנ"א
סי' תקפ"ה סעי' יו"ד) :

ך אחר חוקע ולא ט"ל כדי שלא יחבלבל ואם הוא מוצטת שחחר
לתפלתו רשאי לתקוע (ט"ע) ודווקא תקיעות שעל קדר השעלה
אסור לט"ל לתקוע (עיי' שו"ג) אבל תקיעות שחוקעין מיוצב דהיינו
קודם שמתפללין מוסף ויחר לט"ל לתקוע (מור"ם בהגם) :

ז כשתחלל עתך הקדור בודאי מוצטת (מג"א סעי' טו וכן
כתבו הרבם מהאחרונים ז"ל) :

ח אם אין טם חוקע אחר כתב צקי תניא דחקה ט"ל ואין לנו
לחוש שיהבלבל (ברכ"י אורח טו עיי"ש) :

ט הנוקרא והחוקע ראוי להם טילמודו היטב דיני הסופר וקדר
התקיעות כי לעצמים ואלוה קיצה נופל טיעות צפי הנוקרא או
צצגגת החוקע ואם לא יהיה צקי צדין איך לעשות אם לתקוע להלן
או לחזור לראש הקדר יחורו עליו צצית המדקט וזה מציא לידי צלצול
ונכוף הדעת החיקע והשומעים ובוטגין בכל וקום ט"ס טם אצ"ד
שהוא הנוקרא (מנ"א סעי' צ') :

י"ד זה שחוקע כשהן יוצצין חוקע על קדר הצרכות (ט"ע סי'
חקל"צ) כי המתחיל צמלום אומרים לו גמור (מור"ם בהגם
סי' תקפ"ה) ועיי' ונ"י טם דין ד' שכתב שהיינו אם צא אחר לגיזור
אין ונחמין אותו מפני שכבר זכס הראשון כשהתחיל אבל אם הוא
אינו בולס לגמור רשאי ופטוע הוא :

הטעם שחוקעין צטופר של איל איהא צגנוי וק"י ר"ה אחר הקצ"ה
חקעו לפני צטופר של איל כדי שאלכוור לכס עקידת ילחק
ומעלה אצי עליכס באלו עקדחס עלמוכס לפני וכתב ונ"י עקידה זו
נוראה לנו עקידת יל"ה"ר ויכוין עלמו כאו עקוד ידיו ורגליו וצטטלוכל
הנגטותיו ויחרט צמועסה ידיו וצליחות יד ורגל אשר הלך צעלה
קטעים ועיינו ולצו וישצו צתשובה (א"ר סעי' צ') :

דיני תקיעה

א לפי שהתקיעות הם מעוררים החמוים ומעלים זכרונם של
ישראל לפני אציהם שצטמים נהגו רבים לעשות לזה הכנה
דבה ואחר גיור קריאת הס"ת הולך החוקע והנוקרא לפניו קדר תקיעות
והס"ל הנתחלל מוסף. לעצול וצום עברה יתירה וכו'. ואם יש טם
חכס צעל מדות טיבוס אומר לפני הלצור דברים כצוט"ס ואין לוומר
עכניס דרך דרוש ואף אם הם מחוקים לחיך. אין זה ענינו של יוס
וזה גם להאנוני עם אשר לא ידעו ולא יצינו טיבויים ויפיי"ס. רק יאמר
לפניהם דברים כצוט"ס את הלצצות ונכניעים אותם לשצו צתשובה
ע"ד שאמרו צט"ס אחינו צ"י לא טק ולא הענית גרמנים וכו'. ואותן
פסקים שיאמר יהיו מענינו של יוס צענין סופר או ענין יוס הדין
יפרט אותם צדך קרוב לפטע או צדך רמו של הוכחה מוסר למוען
ישמעו העם הצצרו. וצפרט אם הוא טוס צעל צכ"י יתן את קולו צצכי
וישנעו אחיו העצרים ויחרו לצ צהרסורי חטובה. וצזה יהיה זוכה
ומזכה את אחיו עמו ותעל שומעס ותקיעתס השומיעס (מנ"א סי'
תקפ"ה סעי' א') :

ב לריך לתקיע מעמוד (ט"ע סי' תקפ"ה ועיי' סגור הטעם)
ואם תקע תקיעות של חיוב מיוצב כלאה דילא (ברכ"י אורח צ')

ג אין לסמוך על דבר שאם יטעל אותו דבר יפול ד"ע ומחרי"ל
(מג"א וא"ר סעי' א') ועיי' ברכ"י אורח די) :

ד הלצור השומעים וון החוקע לא הטריחוס לעמוד וצום כבוד
לצור וגם כי עתידים שישמעו תקיעות ע"ס הצרכות
של ונלכיות וכו'. אבל אם יחיד שומע תקיעות ללאה צהס ואינו עתיד
לשמוע על קדר הצרכות. גם הוא לריך לעמוד ואם שומע מיוצב
ילא (מנ"א סעי' ה' ועיי' ברכ"י אורח ג') :

ה נוטגין לתקוע על הציונה צמקוס שקורין (מור"ם בהגם)
וצקלח מקומות נוטגיס לתקוע גם התקיעות שעל
קדר הצרכות על הציונה כדי שיהא נשומע היטב לכל הלצור (מנ"א
סי' תקל"ב סעי' טו) וכן הנוטג פה **בגדאד** :

שחרית שר ר"ה

ו' ונכהגו לחקוע צעוד הספר צציונה כנוש"כ הכל צו וסרד"ל
 (סו"ג סע"ק צ') וכן ונכהגו :
 ז' עוצ לחקוע צלד ימין חס אפשר לחקוע צכך (מור"ס צהגה)
 וסוס דכתיב וסעטן עומד על ימינו (מג"ח) וסחקיעס
 ונכרצצס הסטן (ס"ע ר"ז סע"י ו')

ח' איטר יד סנוכיס חפילין ציונין יביחכו צלד ימין פיו סלו ססוא
 סנאל סל חס אחר (ונ"ח סע"י וע"י ונ"ח וצח"ט
 סע"ק ד') וס ח"י אפשר לחקוע צכך חין לסקפיד חס יעמידנו
 צלד סנאל (ונ"ח סע"י ד') :

פיוט זה יסדוהו' אח"ס ה"ה ענאש יהודה כמואל וסוס בר"ת
 עת שְׁעָרֵי רְצוֹן דִּהֲפַתַּח יוֹם אֱהִיָּה כִּפִּי
 לְאֵל שׁוֹטֵחַ . אֲנִי זְכוֹר נָא לִי בְיוֹם
 הַזֵּכֶחַ . עֹקֵד וְהַנֶּעֱקָד וְהַמְזַבֵּחַ : בְּאַחֲרִית
 נִסָּה בְּסוּף הָעֶשְׂרֵה . הַבֵּן אֲשֶׁר נוֹלַד לָךְ
 מִשְׂרָה . אִם נִפְשָׁךְ בּוֹ עַד מָאֵד נִקְשְׂרָה .
 קוֹם הַעֲלֵהוּ לִי לְעוֹלָה בָּרָה . עַל הַר אֲשֶׁר
 כָּבוֹד לָךְ זוֹרַח : עֹקֵד אָמַר לְשֶׁרָה כִּי חֲמוּדָךְ
 יִצְחָק . נָדַד וְלֹא לָמַד עֲבוֹדַת שַׁחַק אֵלֶיךָ
 וְאוֹרָהוּ אֲשֶׁר לוֹ אֵל חָק . אָמַרָה לְכָה
 אֲדוֹן אֲבָל אֵל תִּרְחַק . עָנָה יְהִי לְבָבְךָ בְּאֵי
 בּוֹטַח : עֹקֵד שָׁחַר וְהַשְׁכִּים לְהֵלֵךְ בְּבִקְרִי .
 וּשְׁנֵי נַעֲרָיו מִמֵּתֵי הַשֶּׁקֶר . יוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 נָגַעוּ אֵל הַקָּר . וַיִּבֶּא דְמוֹת כָּבוֹד וְהוֹד

שחרית שר ר"ה

תְּפִלָּה זִכְרָה לְתַרְוַעָה . וְאֲמוֹר לְצִיּוֹן בָּא
 זְמַן הַיְשׁוּעָה . יְנוּן וְאֱלֹהֵי אֲנִי שׁוֹלַח : יְנוּן

בשנת אומר מיד יהי ססדך ס' וכו' לקמן ד' ע"ה

פומון סנוכיס בקלת קלות לאומריו בזמן הקיעת סופר
 הַמֶּלֶךְ יי רוס ותחת קונה . הגדילו אמוני . בנועם שיר
 ומענה . בחצרות וקול שופר הריעו לפני :
 הַמֶּלֶךְ יי שועתי הקשיבה . וכימי קדם ביתך השיבה
 והיכל קדשך מהרה יבנה : בחצרות
 הַמֶּלֶךְ יי פותח ספרים . לצדיקים ובינונים ורשעים
 גמורים . ועם ישרים וברים עם זו ימנה :
 הַמֶּלֶךְ יי רעה עם לא אלמן . וקום להם דברך הנאמן
 טרם יקראו ואני אענה : בחצרות
 הַמֶּלֶךְ יי יושב בפרוס הביטה וראה עם נשאר ערום
 ונכאה . ובזוי ושסוי תחת יד מענה : בחצרות
 הַמֶּלֶךְ יי חיש נא מל גדול . והיה ביום ההוא יתקע
 בשופר גדול . לקבץ עמך כפר עיר ומגדול .
 ועוד תעבורנה הצאן על ידי מונה : בחצרות
 הַמֶּלֶךְ יי דרשנוף ביום צרה . במרירות לבנו באשה
 מצירה . ידה מהושיע הן לא קצרה . מהר
 לנאלנו . ובקרבנו תחנה : בחצרות
 הַמֶּלֶךְ יי הוד והדר פעלו סלח להטאת עמי והיה
 והקר מעליו את כבוד עליו . אשר הכביר
 הַמֶּלֶךְ יי . הסבת שועת עמך . דופקים רול וכו'

דלתיק ויהיה טרם יקראו ואני אענה : פתגמות
המלך יי כתבנו לחיים פדת הצדיקים הפתובים
לחיים וזה יכתוב ידו ליי ובשם ישראל יכנה :

וקודם התקיעה יש תקומות שנהגים לומר ממזמר מ"ו כל העמים תקעו כף שבעים פעמים ופסוקים אחרים כמו שהובא בספר אונר נחמד :

למנצח לבני קרה מזמור : כל העמים תקעו כף הריעו
לאלהים בקול רנה : כי יי עליון נורא מלך גדול
על כל הארץ : ידבר עמים תחתנו ולאמים תחת רגלנו
יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה :
עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר : זמרו אלהים זמרו
זמרו למלכנו זמרו : כי מלך כל הארץ אלהים זמרו
משביר : מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא
קדשו : נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאהים
מגני ארץ מאד בעלה :

ועומד התקע על הדוכן ואומר

יי בקול שופר ישמיע ישועה לקבץ שיה
פזורה בבוא חזיון תשועה עלה אלהים
בתרועה יי בקול שופר : יי בקול שופר
קול משמים על הר הקדש ועל ירושלם
ואזרית ימינך תהי במראש נטועה עלה
נניע אלהי בתרועה יי בקול שופר : יי בקול
יה קץ וזמן עת יתקע והלך

בסערות תימן ומלכות הרשעה יאזי
תהיה פרועה עלה אלהים בתרועה יי
בקול שופר : יי בקול שופר בהר קדש
תתקע ניה ציון תרקע והר שער יבקע
ותנתק והמוש היתר התקועה עלה
אלהים בתרועה יי בקול שופר :

עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר :
בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יי : תקעו בחדש שופר בכסה ליום
חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
יעקב : כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים
בקול רנה : מזמור לתודה הריעו ליי כל
הארץ : שירו לו שיר חדש הטיבו נגן
בתרועה : הריעו ליי כל הארץ פצחו ורגנו
וזמרו ויהוה עליהם יראה ויצא כבדק חצו
ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות
תימן : ויהי קול השופר הולך וחזק מאד
משה ידבר והאלהים יעננו בקול : והיה
ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכאו

הַאֲבָרִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְהַשְּׂתִחוּל יִבְהַרְהֵקְךָ שְׂבִירֵי שְׁלֹמֶם
כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְיִשׁוּבְנֵי אֶרֶץ כְּנַשׂוּא נִם
הָרִים תִּרְאוּ וּבְתַקְוֶעַ שׁוֹפֵר תִּשְׁמָעוּ :

ואומר התוקע

דכוונו של עולם צניק צני דמויך שמו עיניהם לנגדך וצטחו על
רוח הקדיק וצטווי עליהם לתקוע שופר לפניך כדי שחזכור
להם זכות אברהם אבינו עליו השלום והפלתו צהר המוריס . זכות
יעקוב אבינו עליו השלום ותמיומושו אשר ההלך לפניך באונה וצלצב
שלם . זכות יחמק אבינו עליו השלום ועקידתו שבעקד על גבי
המוצית ותעמוד ונכסא דין ותטב על כסא רחמים עליהם כדבר שנאמר
עלה אליהם צחרועה ה' בקול שופר :

ואני יודע צעלמי שאני כדאי לצקס על עלמי וכל סכן על אחריס
וכל סכן כי אין צנו לא דעת ולא הצונה לכרין כונת החקיעות
ולרוף שמותיך הקדושים וכל היסודים חווגי נדות העליונות ונהוק
הדינין קסין ורסין הראוים לצא על ידיהם אצל צטחתי צרחויך
הנוצבים וידעתי כי לא תציטי כי לתקן שלחוני ולא לקלקל ואתה
צטובך תעורר רחמיך ויהי נועם ה' אליהנו עלינו ונעשה ידינו כוננה
עלינו ונעשה ידינו כוננה . ותלרף ונחשצותינו העוצה דרך כלל
לנעשה כאלו נתכוין צכל לירופי שנות הקדושים העולים ונחוכס וצכל
היסודים חווגי נדות העליונות ונהוק הדינין הראויים לצוא על
ידיהן . ויעלו חקיעות אלו לעורר רחמיך עם שאר חקיעות צני עליה
צניך היודעים והוכוונים כל כוננה שמותיך הקדושים חווגי נדות
העליונות ונהוק הדינין הראויים לכל חקיעה ותקיעה המעלים יחוד
חווג נדות העליונות ומעוררים את הרחמים :

וצכן יכששו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על נדותיך ותרחם על
צניך והסוד להם על די חקיעות אלה נדת הדין הסוד והכפס

לנדות הסקד ולנדות הרחמים וחכור לנו זכות אבותינו ויהיו היום
חקוקים צכסאך אברהם צראש . יעקב כנגד . יחמק צנתיס . ותכנס
לנו לפניס ונשורת הדין וקחוס ותחוס פה שטן ואל יטעין עלינו וצצוא
מוכחה כגדך שמינו ומספךך אל תחוס וכתוב לחייט עוצים כל צני
צריחך אמן כן יהי רלון . יהיו לרלון אחרי פי והגיון לצני לפניך ה'
לורי וגואלי :

זאת התפלה נוהגין לאומרה בירושלים . חברון . וצפת .
חוב"ב . קודם תחיעת שופר :

יהי רלון מלפניך **יאהרונה** אסי ואסי אבותי אסי המוספט
שתקדע כל המסכים הנוצלים צינך וצין עונך צית ישראל
לנעטן שמותיך הקדושים והעסודים היולאים מן השופר ומן החקיעה
ומן השצרים ומן הסרועס ומן החקיעה ומחש"ת ומחש"ת . ומחש"ת
ותולל רחמים עלינו ועל כל עונך ישראל ותכנס לנו ולהס לפני ולפניס
ונשורת הדין . ותחכסג עוננו ה' אסינו ועס כל ישראל אחינו צנודת
החקד וצנודת רחמים . ויעלו המלכים המונוים על החקיעות
להעלותם לפני כסא כבודך ויועילו עוצ צעדיו וחכור לנו עקידתו של
יחמק אבינו מחוס פי שטן וא יטעין עלינו . (יכוין צסס קרע שטן)
והלילו לנו ולכל ישראל אחינו נדצב ונונגספ ומגזירה ונשצני ונצזס
ונוחרצ ונכל מיני רעצ ונכה צלורת ויוקר השערים וצטל ונעלינו
ונועל כל עונך צית ישראל כל גזירות קשות ורעות . וגזור עלינו ועל
כל עונך צית ישראל גזירות עוצות צרוצ רחמיך ועמוד ונכסא הדין ושצ
על כסא החקד והרחמים לנעטן צרית אברהם יחמק ויעקב אבותינו
ולנעטן רחמיך והקדיק כי רחוס אתה כדכתיב כי א רחוס **יאהרונה**
אסיך לא ירעך ולא יסחיתך ולא יסכח את צרית אבותיך אשר נצצע להס :
יהיו לרלון אחרי פי והגיון לצני לפניך **יאהרונה** לורי וגואלי :
*קולי שועט א תעלס אזנך לרוחתי לשועתי
*ראש דצרך אונת ולעולס כל מנפט לדקך
*ערכו עצדך לטוב א יעשקוני זדים
*שס אחני על אונתך כמולא סלל כצ

שחרית של ר"ה

* טוב טעם ודעה לנדני כי צמחתיך האמנתי
* כדבות פי רלס נא **יאהרונה** ונשפטיך לנדני
* קבל רכת עונך שצבנו עהכנו כורא
* מן הולר קרלתי ים עכני צמחתי ים

ואם הרחו צבדו ה' יכוין לפחות כללות כוונת התקיעה כי החופר ה"ג רבנה
דנה חירו דכלא והיא תוקעת ומוניחה ז"ון ונתוקים צמחתיך והדברים עתיקים
וסודם רם ונשגב כידוע לידעי קן :

ואמר התוקע

יהי רלון ונלפניך אהי ואהי אצותי אהי הושפטו סצוכות או השמות
היולאים ונר"ת * אל * כא * קרב * תשיעה * נלפניך . (ויכוין
לנקה"ס) . * פחד * סר * תוליא * ונחאסר . (ויכוין פסח"ס) . * פדה
* שועים * פתח * קוונים * טעך * נולפים . (ויכוין פספסי"ס) . * דלס
* יוקסים * קצן * כפולים * קמוך * יים * מופלגים . (יכוין דיוקס"ס) .
שתקע כל הנוקמים והנוקטרגים אשר הם וצדילים ציך וצין עונך
ישרא ארומעך **אלהי** הנולך הושפטו שומע קול תרועת עונך
ישרא צמחתי :

ואחר כך יאמר או הפוקים שר"ת שלהם יולא ומהם שם קר"ע שטי"ן
נטולס צסס הו"ים והו סלדן :

* יקום אהים יפולו ארציו וינסו ונשאלו ונפניו * קיומה ה' צאפך
הנשא צעצרות לוררי ועורה אי ונשפט לויח : * הוליא ונוקג
נפשי להודות אה שונך צי יכתירו לדיקים כי תגול עלי : * רלס ה'
להילכי ה' לעזרהי חושה : * ואני עני ואציון אהים חושה לי עזרהי
ונופלני אהה אהי א האחר * עיני תמיד א ה' כי הוא יוליא ונקשת
רגלי : * השומעני בצקר חסדך כי כך צמחתי הודיעני דרך זו אלך כי
אליך נשאלתי נפשי :

הנה זה הוא ר"ת **יההרוע"ה** כדי לנחתי :

* יהו"ה אהים לצרות השיצנו האר פניך ונושעה : * שומני כאישון
צה עין צלל כנפיד חסתיכני : * הפלא חסדיך מושיע חוסים

שחרית של ר"ה

ע

ונוקטמוים צימיק : * עהור עינים ונראות צרע למה חצני צוגדים
חחריש כבלע רשע לדיק ונמרו : (* טוב ה' לועזו ציוס לרה ויודע
חוקי צו :) * ובחסדך תלויח ארצו והאצדה כל לוררי נפשי כי אני
עבדך : * נפשו חכה לה עזרנו ונגננו הוא : (* נוראות צלדק העכנו
אחי ישענו ונצטח כל קלוי ארץ וים רחוקים :) * הלל אהה תשוב
חשינו ועונך ישמחו צך :

זה הוא ר"ת **ישהטונה** כדי לנחתי ויכוין תמיד צא הצי שמות
וטוב שיחודם ויפרוץ מעליו כל אחד צין השרית לחסית וצין חסית
לחרי"ת ויפרט דרך כלל חסלה כזה עזרתי על עשה ועל לא העשה
וצכן יחצטל ועליו הילר הרע הנומרה להעציר על לא העשה וילר
הרע הנומרה להעציר על נולח עשה וגם בהקיעות דוויסצ יחודה
על עון ע"ז כמו גאה וכעס וצצורה כלים צמחתי ואלף אה אשר השחית
אה זרעו ארלה וצכן יצטל ועליו ילה"ר של ע"ז והשחתה זרע צכח
שם קר"ע שטי"ן :

ובחקיעות שצמוקף יהרהר פרטי עונותיו ג"כ צעה החקיעות וצפרט
צעון ג"ע אה אשר תר אחרי לצצו ואחרי עיניו חרי
צקקורי לעצירה וצכן יצטל ועליו ילה"ר דב"ע צכח שסס הצוכר . וכן
צחקיעות שצמורה נוסף יהרהר פרטי עונותיו וצפרט צעון ש"ד ומה
נאל יתאונן אדם חי על כונה דס נפשות אציונים אשר נלכדו
צעונותיו ואלף אשר המית אה צניו כנודע וצכן יצטל ועליו ילה"ר דש"ד
צכח שסס הצוכר : ואומר התוקע

לשם

יחוד קצתו ושיכנתים צדחילו ורחימו ורחימו ודחילו
ליחדא שס יו"ד א"י ה"א צול"ו א"י ה"א ציחודא ש"ים צסס
כל ישרא הנה אנחנו צאים לקיים ונ"ע דלורייחא לשמוע קול שופר
לחקן אה שרשה צנוקוס עליון לעשות כ"ר ליולכנו ולעשות רלון
צוראיו והרי אהנו ונכוונים לדעת רשצ"י ע"ה ולדעת ר' לעזר צנו
ולדעת ר' ילחק לוריא אשכנזי ע"ה . ויהי נועם ה' אהינו עלינו ונועשה
ידינו כוננה עלינו ונועשה ידינו כוננהו :

שחרית של ר"ה

קודם הכרעה יבין יקרהו עהי ישמנהו וינכר התקע

ברשות נוזרי וכבותי

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו לשמוע קול שופר :

ביום שני אינו נכרך שהסינו אלף אלף חל יום ראשון בזבת

ברוך אתה יהוה (יוד הא ווא הא) אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ואם אינו יכול לתקוע אומר ויהי נועם ג"פ בפי הסוחר בלד הרחב
וצעת טיחקע יניח ד' אלצעות על השופר כדי לכפות הדין. ותוקע אלו
הסיונים וצין קיוון לקיוון טוב טיחודם בלחש דווקא צין שפתיו
כי הוא עת רלון להסקבל ויכזה על עונותיו. וכל המעשורר צצכיה
צפרט צעת הזאה היא הולאם עליונה שטענתו טובה ונהוקנת כך קבלנו
ונהאור הנופלל האר"י ז"ל. ויכוין תקיעה אצרהם. טצרים ילחק.
תנועה יעקב דודל. תקיעה יעקב. וצלטסיס קולותאו דנויוטצ יבין טיט
צסן ר"ע טרנוטיון. לצטל ילר הרע דעצודה זרה ודהשחתת זרע לצטלם :

תשרת ותשרת תשרת

תשת תשת תשת

תרת תרת תרת

ואחר התקיעה אומרים הקבל

אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך
יהי כיון : בשמך יגילון כל היום
ובצדקתך ירומו : כי תפארת עזמו אתה
וברצונך תרום קרננו : כי ליהוה מגננו

שחרית של ר"ה

עא

ולקדוש ישראל מלכנו : כל בלי יוצר עליך
לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט
תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם
מאתי נאם יהוה :

יהוה יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יהוה
ירין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם
קרן משיחו : וכופלו ג"ס ולאחר כך אומרים

יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך :

אשרי יושבי ביתך עור יהלודך סכה :

אשרי העם שכבה לו אשרי העם

שיהוה כתר אלהיו : תהלה לדוד ארוממך

אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד :

בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם

ועד : גדול יהוה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו

אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך

וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי

נפלאותיך אשיחה ועזו נוראותיך יאמרו

וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו

וצדקתך ירגנו : חנון ורחום יהוה צ"ס ארך

אֲפִיסוּגְרַל חֶסֶד: טוֹב יְהוָה ^{חסד} לְכָל וְדַחְמִיו
עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹרוּךְ יְהוָה ^{בזכות} בְּל מַעֲשֵׂיךָ
וְחִסְדֵיךָ יְבָרְכֻבָּה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹרִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם
גִּבּוֹרֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר
וְדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה ^{הפלת} לְכָל הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף
לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה
נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת
יְדֶיךָ (יכוין ואלד בסקוק זס כי זו עיקר הסכסס ר"ס פאי גיני

יֹאהֲדוּנְהוּ ^{גי} סֹאֵל ס"ס חתך) וּמִשְׁבִּיעַ (גי)
חַתֵּךְ) לְכָל חַי רְצוֹן: צְדִיק יוֹהוּוֹהוּ יִסוֹס
בְּכָל דְרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה
^{מלכות} לְכָל קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמְתוֹ:
רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה ^{כלס} אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת
כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה
^{סוד} יִדְבַר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׁר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה

סוף האלמים האל האנון טוונר הבית וסססד לאוסציו ולסוונרי
עולתיו לאלף דור: כי אל רסוס סי אלסיד לא ירסך ולא יססיד
ולא יסכס את סבוסיד אסר נסצס לסס: כי כס אונר סי כס
ליעקוב סססס ולסלו כסלס סגויס ססוויסו סללו ולונרו סוסע סי
לס עונך לס סלסית יסרלל:

וש כוהגין לומר בפתח ססיכל

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁוֹב שְׁמוֹ לְבֵדוֹ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם: וְיִרְם קִרְן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּל לְכָל חִסְדֵיךָ לְבַנֵּי
יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלֵנִיָּה: יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא
הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִפְּתַח אֵין עוֹד:
אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים יי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ:

סמנהג פס בגלדל לומר ביום א' דר"ה

לְעוֹלָם יי דְּכַרְךָ נִצְבַּ בְּשָׁמַיִם לְדוֹר וְדוֹר אֲמוֹנֶתְךָ י
כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמוֹד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמִדוֹ הַיּוֹם כִּי
הַכֵּל עֲבָדֶיךָ מִלְּךָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דִין מְזַרְה בְּעֵינָיו כָּל
דָּע חֲזָה הַיּוֹת עַד דֵּי כְּרִסּוֹן רַמְיוֹ וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב
לְבוּשָׁה כְּתֻלָּה חֲזָר: וְשַׁעַר רֵאשִׁיָּה בְּעַמֵּר נִקָּא כְּרִסְיָה
שְׁבָבִין דֵּי נוֹר: גְּלִגְלוּחֵי נוֹר דְּלִק: נִהַר דֵּי נוֹר נְגַד וּנְפִק
מִן קַדְמוּהֵי אֶרְף אֶלְפִין יִשְׁמִשׁוּנָה וְרַבּוּ רַבּוּן קַדְמוּהֵי
יְקוּמִין דִּינָא יְתִיב וּסְפָרִין פְּתִיחוּהֵיָּה בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע
בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל: וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר: וְהַנְּדָחִים
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוִי לֵי בֵּית הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם: כָּל
יּוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַן: גַּם הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְּקַע
שׁוֹפָר תִּשְׁמַעוּ: וְחַיָּה יְהוָה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ: בְּיוֹם
הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: צְהַלֵּי וְרוּגֵי יוֹשְׁבֵי

שחרית של ר"ה עב
ועד עולם הללויה : אם חל בשבת או
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל
אשר דבר לא נפל דבר אחר מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו :

ואם חל בחול מתחילין מלאך

יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו ויעבדנו
ואל יטשנו ולהטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו
ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרבים אל יי
אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי
יי הוא האלהים אין עוד : לא ימוש ספר התורה הזה
מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות
ככל הפתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל :
הלא צויתך חזק ואמץ אל תערזן ואל תחת כי
עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך :

ואם כ' אומר חזון בקול רס ב"פ

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון דוד ודר הללויה :

ומאריך הסי' להיכל וס' נהגין לומר מזמור לדוד הבו
וש' אומרים זה

שאו שערים ראשיכם והכניסו פתחי עולם ויבוא ונלך הכבוד :
ויי זה ונלך הכבוד ה' עזרו וגבור ה' בצור ונלחמה : שאו
שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא ונלך הכבוד : ויי הוא זה
ונלך הכבוד ה' לבאות הוא ונלך הכבוד סלם : וידעת כי ה' אלכיד

שחרית של ר"ה עג
ציון כי גרוד בקרבך קדוש ישראל :

המנהג פה בגדלד לומר הפיוע הזה ביום ב' דר"ה קודם הפלת נוסף

חזן תחן על בניך לך שבאים ובפחד לפניך נצבים יראים
עת יקראו לדין כי על כן באו נכאבים : סר זכר תזכור
רחמים יום הדין הפר בעם וזעמים : עת תדין ליראיך
ולחושבי שמך : המה יושבי על מדין : שיר קרב לי
שנת גואל : ופדני על מי מנוחות האל תנחני וזכור
לי זכות איש תם על דבך בחותם שימני : שיר אם
עונות תשמור לי למשא ראה צורי גואלי איך אשא
לא אוכל שאת עלי אבל רוע מפעלי יי תשא : שיר

וכסונכנס ספר תורה בסיכל לוונר

שובה למעונך ושכון בבית מאוין . כי
כל פה וכל לשון יתנו הוד והדר
למלכותך : ובגחה יאמר שובה יהוה
רכבות אלפי ישראל :

וקולא עליה לצור למתפלל הפלת נוסף ונתחיל

השיבנו יי ייך ונשובה חדש ימנו בקדם :
תגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא ברעיותיה
וימליך מלכותיה . ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה . בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך

לְעַלְמֵי עֲלְמַי יִתְבַּרְךָ וַיִּשְׁתַּבַּח • וַיִּתְפָּאֵר •
וַיִּתְרוֹמֵם • וַיִּתְנַשֵּׂא • וַיִּתְהַדָּר • וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּל שְׁמִיה
דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא • לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא • שִׁירְתָּא •
תְּשַׁבְּחָתָא • וְנַחְמָתָא • דְּאִמְרוּן בְּעֵלְטָא וְאִמְרוּ אֲמִן •

קודם מוסף אם יש בו דעה יפיון יך דהו וך דהו סכח ביסוד גוקוס המוסף ומין
בכללות כוונת העליה טעולה בגבורה דלוימח ובמורה עולה בנינה דלוימח :

רשות לשליח צבור קודם חזרת מוסף

יש נוספים לומר רשות זה • סמינר כמוהו ר' חיים מודעי זק"ל

יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמֵעָה יְרֵאתִי יְהוָה •

יְהוָה חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ • בְּקוֹם לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים
יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ • וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ •
כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹרֶשֶׁיךָ יְהוָה •

יְהוָה יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא בְּשָׁמַיִם מַעְרוֹתָיו • רַתַּת לְאִישׁ
בְּדַרְכָיו עַל פִּי מְדוֹתָיו • עַל בֶּן יְעֻזָּב רִשְׁעֵי דְרַכּוֹ
וְאִישׁ אֶזְרָא מַחֲשַׁבְתָּיו וַיֵּשֶׁב אֵל יְהוָה •

יְהוָה יָדִין אֶפְסֵי אֲרָץ וּלְפָנָיו אֵין מִסְפָּר • קְצוֹת וְדָאֲרָץ
יִחַדְדוּ בְתַרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר • וּבָאוּ בְּמַעְרוֹת
צִנּוּרִים וּבְמַחֲלוֹת עָפָר • מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה •

יְהוָה מִגֹּן בְּעַדִּי אֲשַׁפּוּךְ לְפָנָיו שִׁיחִי • רָאָה יְהוָה
כִּי צָר לִי כִשְׁלַב בְּעוֹנֵי כַחֲסִי • בִּידֶךָ אֶפְקִיד
רוּחִי • פְּדִית אֹתִי יְהוָה •

יְהוָה מַלְכֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנו מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה וְנַחֲמֵה וְלֹא
נִמְנָת וּמַחֲהָ יְהוָה אֱלֹהִים דְּמַעָה • וְאִזְבַּחָהּ בְּאֵהָלוֹ
זְבַחֵי תְרוּעָה • אֲשִׁירָה וְאִזְמַרָה לַיהוָה •

יְהוָה וְכֵן קָרַבְתִּי אֶת שֵׁם קֹדְשׁוֹ כָּל מַעַיְנֵי בְךָ חֲסִיָּה
נִפְשֵׁי אֲרִיָּה נִשְׂאָתִי אֶת עֵינַי • דָּךְ אָמַר לְבִי
בְּקִשׁוֹ פָּנָי • אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה •

יְהוָה דְּרָךְ חֲקִידָה דְּהִרְיֵכְנִי בְּנִינֵיב מִצְוֹתֶיךָ • וַיִּבְאֵנִי
חֲסִדֶיךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתְךָ • בְּחֲסִדֶיךָ
בְּטַחְתִּי יָגֵל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ • אֲשִׁירָה לַיהוָה •

יְהוָה עֵינֶיךָ הִלָּא לְאִמּוֹנָה עַל אַנְשֵׁי יִשׂוּרֵי לְשִׁמּוֹעַ אֵל
הַרְנָה וְאֵל הַתְּפִלָּה וְתִיטֵב לַיהוָה מִשׁוֹרֵי רַגְלֵי
עַמְדָה בְּמִישׁוֹר • בְּמִקְהֵלִים אֲבָרְךָ יְהוָה •

יְהוָה יִשְׁמַע אֵל תְּפִלַּת הָעַרְעָר דַּל וְאִבְיוֹן • יִפְדֶּה
נִפְשֵׁי מִיד שְׂאוֹל וְיִקְרַר פְּדִיוֹן • יִהְיוּ לְרַצּוֹן
אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן • לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה •

אֲתָאנוּ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ • כִּי חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדְּמוּ פָּנֶיךָ נָא אֵל
תְּבִישְׁנוּ נָא אֵל תְּשִׁיבֵנו רַקִּים מִלְּפָנֶיךָ • סֶרַח לְנוּ

אוֹחִיָּה לֹא אַחְדָּה פָּנָיו • אֲשַׁאלָה מִמֶּנּוּ
מַעַנָּה לְשׁוֹן אֲשֶׁר בְּקַהֲלֵ עַם אִשִּׁיר

עֲזוֹ • אֲבִיעָה רַנְנוֹת בְּעַד מַפְעֲלֵי • לְאָדָם
מַעַרְכֵי לֵב וּמִיְהוָה מַעַנָּה לְשׁוֹן • מ"ב

חזרת תפלת מוסף

אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ •
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֵם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יְעֻקֵּב

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲרִיזִין
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה :

בנוסף זה יש בו י"א תיבות ובכל יום מניי"ת יש לו לכיון בתיבה א'
וביה"כ יכוין אלהים חיים והם י"א תיבות כסמומני הקטורת :

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים כְּתַבְנוּ
בַּסֵּפֶר חַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים .
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מֶגֶן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיהַ מַתִּים
אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מִרִיד הַטַּל מִבְּלָבֵל
חַיִּים בַּחֶסֶד מַחִיהַ מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מַמְיֹת וּמַחִיהַ
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחַמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי בְרַחֲמִים
לַחַיִּים וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה (ס) יְהוָה אֲכַדְרָם מַחִיהַ הַמַּתִּים :

כְּתַר יִתְּנוּ לְךָ יְהוָה אֱהִינּוּ מְלֹאכִים הַפּוֹנֵי מַעֲלָה עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטֵּה יִחַד כָּלָם קִדְשָׁה לְךָ
יִשְׁלֹשׁוּ . בְּדָבָר הָאֲמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וּכְבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם וּמִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים אֵיךְ
כְּשִׁינֵי ט"ל לתיבת איה יאמר כל אדם :

יש ללון ולפניך סי אלסינו ואלסי אלזסינו אלסינו טבטסינו טחונלל
טאלסי ובקסתי בטס יה

וישאל אחד וג' דברים אלו או עושר מופלג לעבודתו או בניס קמיו או להשיג רוח הקדש:
ואחר שאלתו יאמר אטא בכח וכו' ואחר כך אומר

במקד סדי ה' נבואת שתעשה סאלתי ופקסתי : והיה ה' לנגלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

מְקוֹם כְּבוֹדוֹ דְּהַעֲרִיצוֹ : לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים
בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ
הַמִּיחֲדִים שְׂמוֹ עֵרֵב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעַמִּים
בְּאַהֲבָה שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַבְּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ
וַיַּגְדַּלְנוּ שְׁנֵית וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל חַי לֵאמֹר הֵן
גְּאֻלְתִּי אֲתַכֵּם אַחֲרִית בְּרֵאשִׁית לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם : וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר : יִמְלוֹךְ
יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּרֵר וְדָר הַדְּלוּיָהּ :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל
יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה :

דָּרֵר וְדָר הַמְּלִיכוֹ לֵא כִי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם

וקדוש :

ובכן (גיוני ע"כ כנגד אריות טצפסוק ויסע וסול כנגד אכרסס
סקידט טמו יתכדק צנולס) יתקדש שמך יהוה
להינו על ישראל עמך :

ובכן (ע"כ אריות טצפסוק ויסע וסול כנגד פחד ילסק) תן
פחדך יהוה להינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך
כרכב שלם שירענו יהוה אלהינו
(שהשרטון) שהשרטון לפניך עו בידך
וגבורה בימיך ושמך נורא על כל מה
שבראת :

ובכן (ע"כ אריות טצפסוק ויסע וסול כנגד יעקב טאנור צפכאל"ו)
תן כבוד לעמך תהדה ליראיך ותקוה
טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים
ךך שמחה לארצך ששון לעירך
וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן
ישי משיחך במהרה בימינו :

ובכן (ע"כ טמות סיולאים נגי פקוקים סמיז וסול כנגד דטע"ס
סוד לדיק ולדק) צדיקים יראו וישמחו
וישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגילו
ועודתה תקפוץ פיה והרשעה כלה לילית
סרעכס בעשן סנאל תכלה כי תעביר ממשלת
זרון מן הארץ :

ותמלוך אתה הוא יהוה להינו מהרה על
כל מעשיך בהר ציון משכן
כבודך ובירושלים עיר מקדשך בכתוב
בדברי קדשך ימרוך יהוה לעולם אהיך
ציון לדר ודר הללויה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין לך מבלעדך
בכתוב ויגבה יהוה צבאות במשפט
והא הקדוש נקדש בצדקה ברוך אתה
יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבדתך ושמך הנר לוהתקדש עלינו מראת :

וּתְתֵן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם
(צטצט השבת הזה ואת יום) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה
אֶת יוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה
(צטצט זכרון תרועה) (בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קֹדֶשׁ זָכָר
לְיִצְיַאת מִצְרַיִם :

כשיגיע שלום צבור לכאן טוב לומר

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה של קרי שיגעה לבטלה
מוני ומכל בר ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מנוח בין באונם בין ברצון וכל
הנשמות העשוקות בקליפות הנפונות בארבע כנפות הארץ והנשמות ערטלאין הפזורים
בין הגוים וע"י חרבה עירנו ושמש ביה מקדשנו וגלה יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו .
וברחמיך המרוגזים תעביר ממעלת זדון מן הארץ ותפלט הקליפה וכל הניגונות
הקדושות שבעולם תחזיר לקבנם בקדושה שנית וקרב פזורנו מצין הגוים ונפונותינו
כנס מירבתי ארץ וקיים בנו מקרא שכתוב ופס ה' אלהיך את שבתך וכו' . אם יהיה
נדקדך וכו' בכה השם ב"מ ובסם הקדוש הב"ך היונא מפ' חיל בלע ויקיאנו
ותחזיר לקדושה ותגאלנו גאולת עולם לחבר את האוהל להיות אחד אמן :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלִינוּ
מְאַרְצֵנוּ וּנְתַרְחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמַתְנוּ
וְאִין אָנוּ יְכוּלִין לְהִקְרִיב לְפָנֶיךָ קֹרְבָן וְלֹא
כִּהְיָ גָדוֹל שִׁיבְכֶפֶר בְּעַרְיָנוּ אֱלֹא שִׁיחַ
שִׁפְתוֹתֵינוּ יְהִי רִצּוֹן מִקְּדֻשֶׁיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ מִדֶּךָ רַחֲמָן שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם
עָלֵינוּ וְעַל מְקַדְשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים .
וּתְבַנְהוּ מְהֵרָה וּתְגַדְּלֵנוּ כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מְלַכְנוּ

אֱלֹהֵינוּ . גִּלְהָ כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי . וְקָרֵב
פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם . וּנְפּוּצוֹתֵנוּ כְּנֶסֶם מִיִּרְכַּתִּי
אֶרֶץ . וְהַבִּיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרִצּוֹן עֵירֶךָ
בְּרָנָה . וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר מְקַדְשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹרֵם . אָנָּה אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת הַחֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסֻדְרָן וּמוֹסָפִין
כְּהַלְכָתָן . אֶת מוֹסָפֵי (יבין לכלול גם מוסף ר"ה)
יוֹם הַסַּעֲדָה הַזֶּה אֶת יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה אֶת יוֹם טוֹב
מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רִצּוֹנְךָ . כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשֶּׁה עֲבָדְךָ :

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲרוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה
לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית . שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי
הָאֲרָצוֹת . יֵלֵא שְׁמָנוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה .
שְׁלֹא שֵׁם חֲלַקְנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם .
שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְדִיק וּמִתְפַּלְלִים אֲ
אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ . וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא .

שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ • ומושבו
יקרו בשמים ממעל • ושכינת עזו בגבהי
מרומים • הוא אלהינו ואין עוד אחר •
אמת מלכנו ואפס זולתו בכתוב
בתורה וידעת היום והשבות אל לבבך
כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד :

בעוד שה"ס אומר עלינו כשנא לומר הוא אלהינו וכו' טוב לומר נוסח זה :

וגל עו שס' בו ירון גדיק וכסגב : רבנו של עולם מיום סתרכ בית המקדש אץ
לבו במה לכפר . לא קרבן ולא בגדי כהונה . לא זמחה ולא מזבח רק שמך
הגדול עומד לנו . ויהי רנון סתיה שעה זו טעם רנון ליכנס תפילתי לנורס בהזכיר
"ג מדותיך ס' ה' אל רחום ומנון וכו' : ואוצר אנה בכת וכו'

על בן נקמה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ענך
להעביר גלגלים מן הארץ והאדלילים פרות יפרתוין
לתקן עולכם במלכות שדי • וכל בני בשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ • יפירו וידעו כל ישגי
תכל פי קך תכרע כל ברך תשבע כל לשון • לפניך
יי אלהינו יכרעו ויפולו וידקבד שמך יקר ותנו • ויקבלו
בדם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם
ועד • כי המלכות שלך היא • ולעול מי עד תמלוך
בקבוד בכתוב בתורתך יי מלוך לעולם ועד : ונאמר
לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי אהיו
עמו ותרוצת מלך בו : ונאמר ויהי בישראל מלך

בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל :

ובדברי קדשך כתוב לאמר כי ליהוה
המלוכה ומושל בגוים • ונאמר
יהוה מלך גאות לבש יהוה עז התאזר
אף תכון תכל כל תמוט : ונאמר שאו
שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא
מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עזו
וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך הכבוד סרה :

ועל ידי עבדך הנביאים כתוב לאמר כה
אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה
צבאות אני ראשון ואני אחרון ומפלעדי
אין אלהים : ונאמר ועלו מושיעים בהר
ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליהוה
המלוכה : ונאמר והיה יהוה למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו
אחד : ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 אלהינו ואלהי אבותינו. מלוק על כל
 העולם כלו בכבודך. והנשא על
 כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון
 עזך. על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל
 פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי
 אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו
 יי אהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
 קדשנו במצותיך. תן חלקנו בתורתך.
 שבענו מטובך שמח נפשנו
 בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת כי
 אתה יהוה אהים אמת ודברך מלכנו אמת
 וקים לעד. ברוך אתה יהוה מלך
 על כל הארץ מקדש (השבתו) ישראל
 ויום הזכרון:

והקע סימן תשר"ת ג' פעמים. ויש נוהגים לתקוע תשר"ת תש"ת
 תר"ת פעם א' בכל ברכה ויאמרו אח"כ לקח סופט כל הארץ:
 היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל
 יצורי עולם. אם כבנים אם בעבדים.
 אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. אם

בעבדים עינינו לך תלויות. עד שתחננו
 ותוציא לאור משפטינו. קרוש:
 אתה זוכר מעשה עולם. ופוקד כל יצורי
 קדם. לפניך נגלו כל תעלומת והמון
 נסתרות שמבראשית כי אין שכחה לפני
 כסא כבודך. ואין נסתר מנגד עיניך. אתה
 זוכר את כל המפעל וגם כל היצור לא
 נבחר ממך. הכל גלוי וצפוי לפניך יהוה
 אלהינו צופה ומביט עד סוף כל הדורות.
 כי תביא חק וזכרון להפקד כל רוח ונפש.
 להזכר מעשים רבים והמון נסתרות לאין
 תכלית. מראשית כזאת הודעת ומלפנים
 אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך זכרון
 ליום ראשון. כי חק לישראל הוא משפט
 לאלהי יעקב:

ועל המדינות בו יאמר. אי זו לחרב. אי
 זו לשלום. אי זו לרעב. אי זו לשבע
 ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמות מי
 לא נפקד בהיום הזה. כי זכר כל המעשים

לפניך בא מעשה איש ופקודתו ועלילות
 מצערי גבר מהשבות אדם ותחבולותיו
 ויצרי מעללי איש אשרי איש שלא
 ישבחה וכן אדם יתאמץ בך כי דורשיך
 לעולם לא יבשלו ולא תכלים לנצח כל
 החוסים בך כי זכר כל היצור לפניך בא
 ואתה דורש מעשה בדם וגם את נח
 באהבה זכרת ותפקדהו בדבר ישועה
 ורחמים (בהביאך את מי המבול לישחת
 כל בשר מפני רוע מעלליהם) על כן
 זכרונו בא לפניך יהוה אלהינו להרבות
 זרעו בעפרות תבל וצאצאיו כחול הים
 ככתוב בתורתך ויזכר אלהים את נח
 ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו
 בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
 וישבו המים ונאמר וישמע אלהים את
 נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את
 אברהם את יצחק ואת יעקב ונאמר וגם אני
 שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים

מעבירים אתם ואזכר את בריתי :
 ובדברי קדשך כתוב לאמר זכר עשה
 לנפלאותיו חנון ורחום יהוה
 ונאמר טרף נתן ליראיו זכר לעולם בריתו
 ונאמר ויזכר להם בריתו וינחם סרבו חסדיו
 ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר
 הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר
 כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך
 אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר
 בארץ לא זרועה : ונאמר וזכרתי אני את
 בריתי אתך בימי נעורייך והקימותי לך
 ברית עולם : ונאמר הבן יקיד ל
 אפרים אם ילד שעשועים כי מדי
 דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המ
 מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה :
 אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
 יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר
 זכרונו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים
 עירך וזכרון משיח בן דוד עבדיך וזכרון

בְּלִיטָה לְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה
 לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם (הַשְּׁבִיטָה הַזֶּה וּבְיוֹם) הַזֶּכָּרוֹן הַזֶּה.
 בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ
 וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ זְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
 וּפְקָדְנוּ בּוֹ לְבָרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
 טוֹבִים בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חוֹס וְחַנּוּן
 וְחַמּוּל וּרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ
 עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
 מִלְּפָנֶיךָ וּפְקָדְנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה
 וּרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קֹדֶם וּזְכוֹר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבוּעָה
 שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמְּרִיָּה
 וְאֶת הָעֵקֶרֶת שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי
 הַמְּזֻבַּח וּכְבִּשׁ רַחֲמֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ
 שָׁלֵם כִּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ וַיְגֹלוּ
 רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב
 חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאֲרָצְךָ

בְּטוֹבָה וְנוֹ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
 כְּאֲמֹר וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 כִּי זוֹכֵר כָּל הַנְּשֻׁכָּחוֹת אַתָּה וְאֵין שִׁכְחָה
 לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְעֵקֶדְתָּ יִצְחָק הַיּוֹם
 לְזַרְעוֹ תִּזְכּוֹר בְּרוּךְ אַתָּה יי זְכוֹר הַבְּרִית
 וְתוֹקֵעַ סִימֹן תְּשִׁיבָה פְּעוּמֵי וַיֵּשׁ נִוְהַגִּים לְתַקּוּעַ תְּשִׁירָתֵי תְּשִׁירָתֵי
 תְּרִיָּה וְאוֹמֵר אִם כִּלְחֹן הִי בְּקוֹל מוֹעֵד
 הַיּוֹם הַרְתָּ עוֹלָם הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל
 יְצוּרֵי עוֹלָם אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים
 אִם כְּבָנִים רַחֲמָנוּ כְּרַחֵם אֲבִי עַד בְּנֵים אִם
 כְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לְךָ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתְּחַנּוּנוּ
 וְתוֹצִיא לְאוֹר מִשְׁפָּטֵינוּ קְרוֹשׁ
 אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵנֶן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ
 לְדַבַּר עֲפָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׂמַעְתָּם
 קוֹלְךָ וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טוֹהַר וְגַם
 כָּל הָעוֹלָם כָּדָו חָל מִלְּפָנֶיךָ וּבְרִיּוֹת
 בְּרֵאשִׁית חֲרָדוֹ מִמֶּךָ בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּכָנוּ עַד
 הַר סִינַי לְדַמֵּד לְעַמְּךָ תוֹרָה וּמִצְוֹת

כל הכות אש בקלות וברקים עליהם ^{לפליטה}
 ובקול שופר עליהם הופעת ככתוב
 בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר
 ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול
 שופר חזק מאד ויחדר כל העם אשר
 במחנה ונאמר ויהי קול השופר הולך
 וחזק מאד משה ידבר והאֱלֹהִים יענו בקול
 ונאמר וכל העם ראים את הקולות ואת
 הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן
 וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק
 וברברי קדשך כתוב לאמר עליהם
 בתרועה יהוה בקול שופר ונאמר
 בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך
 יהוה ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה
 ליום חגנו

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו הללוהו בגבורותיו הללוהו
 ברב גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו
 בגבל ובנור הללוהו בתף ומתול הללוהו

במנים וענב הללוהו בצלצלי שמע
 הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה
 תהלל יה הללויה

ועל ידי עבדך הנביאים כתוב לאמר
 ויהי ביום ההוא יתקע בשופר גדול
 ובאו האבדים בארץ אשור והנדהים בארץ
 מצרים והשתחו ליי בהרהקד שבירושלם
 ונאמר כל יושבי תבל ושכני ארץ בנשוא
 נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו
 ונאמר ויהוה עליהם יראה ויצא כבדק חצו
 ויהוה אֱלֹהִים בשופר יתקע והלך בסערות
 תימן יהוה צבאות יגן עליהם יהוה צבאת
 יגן עליכם יהוה צבאות יגן עלינו

אֱלֹהֵינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול
 לחרותנו ושא נס לקבץ גדיותינו
 וקיים לנו יהוה אֱלֹהֵינו את הדבר שהבטחתנו
 בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
 כאמור וביום שמחחכם וכמועדכם
 ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות על

עלתיכם וער זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם :
כי שומע קול שופר אתה ומאזין תרועה
ואין דומה לך : ברוך אתה יהוה (ציוס סכי
גם כן יהוה) שומע קול תרועת עמו ישרא
(בשבת אינו חונק היום) היום ברחמים :

ויתקע סימן תר"ת שלשה פעמים . ויש נהגים לתקוע תשר"ת תש"ת
תר"ת וכו' כר"ע טרוויטון בשלשים קולות שבלשם לבטל יז"הר של גילוי עריות
ובל' קולות של הקורא לבטל י"ר הרע של ספיכות דמים :
ואומר למן שמר להודות

היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל
יצורי עולם אם כבנים אם בעבדים
אם כבנים רחמנו ברחם אב על בנים אם
בעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו
ותוציא לאור משפטינו קרוש :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה והשב העבודה לדביר ביתך
ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים
ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד . צורנו
צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר
נורה לך ונספר תהלתך עד חיינו חמסורים
בידך . ועל נשמותינו הפקודות לך .
ועל נסיך שבכל יום עמנו ועד נפלאתך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים .
הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא
תמו חסדיך כי מעולם חוינו לך :

מודים

מודים אנחנו לך . שאתה הוא יי אלהינו ויהי אבותינו
יהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול ותקדוש . על שהחיינתנו
וקמתנו . כן תחיינו ותחננו ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך . לשמור חקיך . ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנו מודים לך . ברוך אל ההודאות :

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד

שְׁמַךְ מַלְבְּנו לְעוֹלָם וְעַד וְכָל הַחַיִּים
יִדְוֹךְ סֵלָה :

וּבְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :
וַיְהִלּוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל בְּאֵמֶת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעִזְרַתָּנוּ סֵלָה הֵיאֵה טוֹב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַטוֹב שְׁמֹךְ וְלֹךְ נֶאֱהָ לְהוֹדוֹת :

במזמרת שלח נבחר אמור

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְשׁוּלֶשֶׁת
בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבַדְךָ
הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנֵי הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשָׁה כְּאֲמוּר
יְבָרְכֶךָ יי' וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ : יִשָּׂא
יי' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם : וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד
צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנּוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ *
כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
תוֹרָה וְחַיִּים אֲהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ *

וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּבַעוֹ וַיִּשְׁלָמוּ :

וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם הַיּוֹם
תְּאַמְצֵנוּ הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ הַיּוֹם
תְּדַגְּלֵנוּ הַיּוֹם תְּהַדְּרֵנוּ הַיּוֹם תְּנַעֲרֵנוּ נַעַד טוֹב הַיּוֹם
תְּזַכֵּנוּ הַיּוֹם תְּחַיֵּנוּ הַיּוֹם תְּחַנְּנוּ הַיּוֹם תְּטַהַרְנוּ
מְעוֹנֵינוּ הַיּוֹם תְּיַשֵּׁר אַרְחוֹתֵינוּ הַיּוֹם תְּכַתְּרֵנוּ בְּכֶתֶר
שֵׁם טוֹב הַיּוֹם תְּלַבְּבֵנוּ הַיּוֹם תְּמַלְטֵנוּ הַיּוֹם תְּנַשְׂאֵנוּ
הַיּוֹם תְּסַעֲרֵנוּ הַיּוֹם תְּעַטְרֵנוּ הַיּוֹם תְּפַקְרֵנוּ לַחַיִּים
טוֹבִים הַיּוֹם תְּצַדֵּקֵנוּ הַיּוֹם תְּקַרְבֵנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ הַיּוֹם
תְּרַחֲמֵנוּ הַיּוֹם תִּשְׁמַע תְּפַלְתָּנוּ יי' מוֹסִיפֵן הַיּוֹם תִּתְנַנְּנוּ
לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים שֵׁם לֹא כֵן חֶסֶד אֹת הַיּוֹם וְדוּק הַיּוֹם
תְּכַתְּבֵנוּ לַחַיִּים טוֹבִים :

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וַיִּשְׁלָמוּ וּפְרָנְסָה טוֹבָה
וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה * וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹוֵהוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן : יְהִי לְרִצּוֹן
אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי' צוּרִי וְגֹאֲלִי :
אֱלֹהֵי נְצוּר לִשְׁוֹנֵי מְרַע * וּשְׂפָתוֹתֵי מְדַבֵּר
מְרַמָּה * וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדְרוּם *

וּנְפִישֵׁי כַעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה . פֶּתַח לְבִי
 בְּתוֹרַתְךָ . וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי .
 וְכָל הַקָּמִים עָלַי לָרַעַה . מֵהֲרַה הִפֵּר עֲצָתָם
 וְקָלְקַל מַחֲשֹׁבוֹתָם . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ .
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנַךְ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ .
 עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשֶׁתְךָ . לְמַעַן יַחֲלִצוּן
 יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : יִהְיוּ לְרִצּוֹן
 אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ יִי צוּרִי וְגֹאֲלִי :
 עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם (גימטריא) ספרי"אל סופר של מעלה) בְּמַרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ
 אָמֵן :

חסר המורה ונחשב בגדלד לומר יהי עם

יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְּזִרְחַ שְׁמֵשׁ עַד
 מְבוֹאוֹ מְהַלֵּךְ שֵׁם יי : רָם עַל כָּל גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם
 כְּבוֹדוֹ : יי אֲדוֹנֵנוּ מֵהַ אֲדִיר שְׂמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ :

ואח"כ לומר הסון קדיש קטן

כאן יש ניהגים לתקוע שלשים קולות . ויש נוהגים לתקוע עשרה קולות וכן עיקר *
 ויכוין בקולות אלו לבטל היג"ה הר' לשון הרע * עוד יכוין כי הטרומ' טו' של עשר
 תשר"ת כוונתו כט"ן עם הכולל לבטל כח הסטן והטרומ' טו' של עשר תש"ת גימטריא
 ר"ע לבטל היג"ה המזונה על הלאוין דינין תקיפין וכל עשר תר"ת לבטל היג"ה הרע
 הממונה על ביטול מוות עשה :

פה בגדלד מנהגנו לתקוע תשר"ת תש"ת תר"ת
 ואח"כ לומר הכ"ג

תַּעֲנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמִים מִן הַשָּׁמַיִם . תִּקְבַּל צַעֲקַתְכֶם

תִּשְׁמַע תִּפְלֹתְכֶם בְּרִצּוֹן . וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתִירַתְכֶם .
 וְיִפְתַּח יי אֲלֵהֵינוּ לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם
 שָׁהֵם * (כיון שזה חמשים כנגד חמשים שערי בינה) שְׁעָרֵי אוֹרָה .
 שְׁעָרֵי אֲהָבָה וְאַחֻוּה . שְׁעָרֵי בְרָכָה . שְׁעָרֵי בֵּית
 מִקְדָּשׁוֹ . שְׁעָרֵי גְאוּלָּה . שְׁעָרֵי גִילָה . שְׁעָרֵי דִיצָה .
 שְׁעָרֵי דָעָה וְהַשְּׂבָל . שְׁעָרֵי הוֹד וְהַדָּר . שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה
 וְהַרְוּחָה . שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב . שְׁעָרֵי וְתִיקוּת . שְׁעָרֵי
 זְכוּיּוֹת . שְׁעָרֵי זְרִיזוֹת . שְׁעָרֵי חֲדוּה . שְׁעָרֵי חֲכָמָה .
 שְׁעָרֵי חַן וְחֶסֶד . שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים . שְׁעָרֵי טְהָרָה .
 שְׁעָרֵי טַל וּמַטֵּר לְבְרָכָה . שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה . שְׁעָרֵי כִפְרָה
 שְׁעָרֵי כְלִבְיָה . שְׁעָרֵי כְבוֹד . שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה
 לְשִׁמְחָה . שְׁעָרֵי לֵב טוֹב . שְׁעָרֵי מִזוֹן . שְׁעָרֵי מְחִילָה .
 שְׁעָרֵי נְחָמָה . שְׁעָרֵי נְעִימוֹת . שְׁעָרֵי סוּדוֹת תּוֹרָתוֹ .
 שְׁעָרֵי סְלִיחָה . שְׁעָרֵי עוֹרָה . שְׁעָרֵי פְדוּת . שְׁעָרֵי פְרִיָּה
 וְרִבִּיָּה . שְׁעָרֵי פְרָנְסָה טוֹבָה . שְׁעָרֵי צְדָקָה . שְׁעָרֵי
 צְחָלָה . שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת . שְׁעָרֵי קְבוּל תְּפִלוֹת . שְׁעָרֵי
 קְבוּצַת גְּלוּיּוֹת . שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה . שְׁעָרֵי רַחֲמִים .
 שְׁעָרֵי רִצּוֹן . שְׁעָרֵי שָׁלוֹם . שְׁעָרֵי שְׂוָה . שְׁעָרֵי תּוֹרָה .
 שְׁעָרֵי תְפִלָּה . שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה . שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה . וְיִסִּיר
 מִתּוֹכְכֶם קִנְיָה וְשִׁנְאָה וְתַחֲרוּת . וְיִקִּים בְּכֶם מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב יְהוָה אֲלֵהֵי אֲבוֹתֵיכֶם . יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף
 פְּעָמִים . וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם בְּאִשְׁרֵי דְבַר לְכֶם . וְיִכְתַּבְכֶם
 בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים . וְכֵן יְהִי רִצּוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

תתקבד צלותנא ובעיתנא עם צלותהון ובעיתהון
דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמיא
וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה
ונחמה ושיובא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה
וריוח והצלה לנו ודכל עמו ישראל ואמרו אמן
עושה שלום במרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

בכאן י"ג לתקיעת שור"ת תש"ת ת"ת פ"ט א' כדי שיהיו בין הכל ק' קולות
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמד
בדם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח מפעמי
מעשה ידי להתפאר אמר רבי יהודה אשרי מי
שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו גדל בשם
טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ועדיו אמר שלמה
בהקמתו טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו
למור תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה ודע מתן
שכרן של צדיקים לעתיד לבא :

רבי חנניה בן עקשיה אומר רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות
שנאמר וי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

אין באדהינו אין באדוננו אין במלכנו אין
במושיענו מי באדהינו מי באדוננו מי
במלכנו מי במושיענו : נודה לאדהינו נודה

לאדוננו נודה למלכנו נודה למושיענו ברוך
אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו ברוך מושיענו
אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו : אתה תושיענו אתה תקום
תרחם ציון פי עת להננה פי בא מועד :

טוב לומר אחר כך פטום הקטורת כי היא סגולה נפלאה להגדיר את הח' ימים שלא
יתאחזו בתפלה ואחר כך אומר :

תנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח
לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם
לו : אל תקרי הליכות אלא הלכות :

אמר רבי אלעזר אומר רבי חנינא תלמידי חכמים
מרבנים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי
יהוה ורב שלום בניך : אל תקרי בניך אלא בוניך :
יהי שרום בחילך שלנה בארמנותיך : למען אחי ורעי
אברכה נא שלום בך : למען בית יי אדהינו אבקשה
טוב לך : וראה בנים לבניך שלום עד ישראל :
שלום רב לאהבי תורתך ואין למז מכשור : יהנה
עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבר ויושבי בה :
פי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי
יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים
ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע
למרמה : ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאדה יישעו

ס"ת הוי"ה גם וצדק"ה מארה"י ישע"ו ז"ה ס"ת הוי"ה שהם
שני שמות מ"כ גרופי הוי"ה) יהנה וצדקה מאלהי ישע"ו: זה
הדור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: (שאו שערים
ראשיכם יכוין צי עתה הקב"ה נכנס בן ערן להשתטע עם נשמות הנדיקים
וחיו שאו שערים) (והנשאו יכוין ר"ה שהם יסוד ומלכות) (ואזו פתחי וגו' יכוין
על ר' שהוא ת"ת שאו פתחי עולם) שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ונבא מלך הכבוד: מ"ז מה מלך הכבוד
יהנה עוזו וגבור יהנה גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ונבא מלך הכבוד: מ"ה הוא זה
מלך הכבוד יהנה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

יהי רצון מלפניך יהוה האל הגדול הגבור והנורא
עשה למענך ולמען קדושת המזמר הזה והשמות
הקדושים הנזכרים בו וקדושת פסקיו ותיבותיו
ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו היוצאים ממנו ולמען
שם הגדול והקדוש (דיקנוסא) היוצא מפסוק
והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ומפסוק נסה עלינו
אור פניך יי שתכתבנו בספר פרנסה וכלכלה שנה זו
וכל שנה ושנה לנו ולכל בני ביתנו במלוי ובריוח ולא
באיסור ולא בעמל וטורח בנחת ובשלוה ובחשקט
ובטח בדי שנוכל לעבד עבודת הקודש בקדושה
ובטהרה בדי שום טרדה פרנסה שלא יהיה בה שום
בושה וכלימה ואתצריכנו לדי מתנות בשך ודם כי אם
מידה הפתוחה והקדושה ותצליחנו ותרויחנו בכל

לימודנו ומעשה ידינו ועסקנו ותהיה בתנו מלא ברכת
יי ונשבע לחם ונהיה טובים אמן בן יהי רצון:

ואח"כ אומר הס"ג

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא די ברא כרעיתיה
וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא. ויתחדר. ויתעלה ויתהלל שמייה
דקודשא בריך הוא. לעילא מן כל ברכתא. שירתא.
תשבחתא. ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן:
עד ישראל ועד רבנן ועד תלמידיהון ועד כל תלמידי
תלמידיהון דעסקין באורייתא קדישתא די באתרא
הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא נא ודהון ולבון הנא
וחסדא ורחמי מן קדם מרה שמיא וארעא ואמרו אמן:

יהא שלום רבא

ברכו את יי המבורך:

ועוין בקול רם ברוך יי המבורך לעולם ועד:

עלינו לישבח לאדון הכל לתת גדלה
ליוצר בראשית י שלא עשנו כגויי
הארצות י ולא שמנו כמשפחות האדמה י
שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם

שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים
אל לא יושיע ואנחנו משתחוים לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ ומושב
יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי
מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר
אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב
בתורה וידעת היום והשבות אל לבבך
כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד :

על בן נקמה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ענך
להעביר גלגלים מן הארץ והאדלילים ברות יברתוין
לתמן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ יבירו וידעו כל ישרי
תבל כי קד תכרע כל ברוך תשבע כל לשון לפניה
יי אלהינו יברעו ויפולו וקבד שמך יקר ותנו ויקבלו
בלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם
ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך
בקבד בכתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד והיה יי
קמלך על כל הארץ בימים ההוא יתהיי אחר ושמו אחר :

(כאן טוב לתקוע תרועה גדולה כלי כוס תקיעה וזמק"א יאל

וידבר יי א משה לאמר : צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני
לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב
לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחר
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים : ועשירית האפה סלת למנחה
בלולה בשמן כתיב וביעית ההין : עלת
תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה
ליהוה : ונסכו רביעית ההין לכבש האחר
בקדש הסך נסך שכר ליהוה ואת הכבש
השני תעשה בן הערבים כמנחת הבקר
וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת
הסמים בזמן שבית המקדש קים באשר צוית
אותם על יד משה נביאך בכתוב בתורתך :
ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וישחלת
ולקבנה סמים ולבנה זכה כד בבר יהוה : ועשית
אתה קטורת רכה מעשה רוקח ממלח מדינור קדש :

ושחקה ממנה הדק ונתתה ממנה לפני הערת באהל
מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם :
ונאמר והקטיר עליו אהרן קטורת סמים בבקר בבקר
בהיטבו את הנרות וקטירנה : ובהעלות אהרן את
הנרת בין הערבים וקטירנה קטורת תמיד לפני יהוה
לדורתכם :

תנו רבנן פיטום הקטרת ביצר * שלש מאות וששים
ושמנה מנים היו בה * שלש מאות וששים ווחמשה
כמנין ימות החמה * מנה בכל יום מחציתו בבקר
ומחציתו בערב * ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס
כהן גדול מלאחפניו ביום הכפורים ומחזירן למכתשת
בערב יום הכפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה
ואחר עשר סמנים היו בה ואלו הן * הצרי * והצפורן *
והחלבנה * והלבונה * משקל שבעים שבעים מנה *
מור וקציעה * ושבילת גרד * וכרפום * משקל ששה
עשר ששה עשר מנה * הקשט שנים עשר * קלופה
שששה * קנמון תשעה * בורית כרשינא תשעה קבין
וין קפריסין סאין תרת וקבין תלתא * ואם לא מצא וין
קפריסין מביא המר חזר עתיק * מלח סדומית רובע
מועלה עשן כל שהוא * רבי נתן הבבלי אומר אף
מכפת הירדן כל שהוא * אם נתן בה דבש פסלה *
ואם חסר אחת מכל סממניה חזב מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף
הנוסף מעצי הקטף בורית כרשינא למה היא
באה כדי ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה *
וין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
כדי שתהא עזה * והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין
מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב *
היטב הדק * מפני שהקול יפה לבשרים * פסוקה
לחצאין כשרה * לשליש ולרביע לא שמענו * אומר
רבי יהודה זה הכלל * אם פמדתה כשרה לחצאין *
ואם חסר אחת מכל סממניה חזב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה
באה של שירים לחצאין * ועוד תני בר קפרא אלו היה
נותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני
ריחה * ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה
אמרה כי כל שאר וכל דבש דא תקטירו ממנו אשה
לוי * לוי הושיעה על עמך ברכתך סלה : * צבאת עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה : * צבאות אשרי אדם
בטח כך : * הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : השיבנו
אלהיך ונשובה חדש ימינו בך : * וערבה לוי מנחת
יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות :
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה :

אִשְׂרֵי הָעַם שֶׁכָּבַח לֹו אִשְׂרֵי הָעַם
שִׁי הוּא כְּסֵל אֱלֹהֵיו : תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמֵמֶךָ
אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְּהָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד :
בְּכֹל יוֹם אֶבְרַכְּךָ וְאֶהְלֵלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וְעַד : גְּדוֹל יְהוָה מְכֻנָּס וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ
אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מְעַשֵּׂיךָ
וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ : הִרְרָ כְבוֹד הַזֶּרֶךְ וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֻזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדּוֹלְתֶךָ אֶסְפְּרֶנָּה : זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעַן
וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְגֵנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה צִנִּים אֲרֶךְ
אֲפִים וְגִדּוֹל חֶסֶד : טוֹב יְהוָה מִכָּל לְכֹל וְרַחֲמֵיו
עַל כָּל מְעַשָּׂיו : יִזְרַךְ יְהוָה גְּבוּרָה כָּל מְעַשֵּׂיךָ
וְחִסְדֵיךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
וְגִבּוֹרְתֶךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם
גִּבּוֹרְתֵיו וְכְבוֹד הִרְרָ מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכֹל דוֹר
וְדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה מִסְּלֵכֵם לְכֹל הַנִּפְלִים וְזוֹקֵף
לְכֹל הַכַּפּוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאֶתְּחָה
נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֹלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֶת

יְדִיךָ (יְכוּיִן וּנְלֵד צַפְסוֹק זֶס כִּי צו עֵינֶיךָ סִפְרִינְסָה ר"ח פֹּאֵי גִימֵי
יֶאֱהַרְוֶנָהי ג"י סֵאל ס"ח חֲתָךְ) וּמִשְׁבִּיעַ (ג"י
חֲתָךְ) לְכֹל חֵי רְצוֹן : צִדִּיק יוֹהוּוֹהוּ יִסּוֹס
בְּכֹל דְרָכָיו וְחִסִּיד בְּכֹל מְעַשָּׂיו : קְרוֹב יְהוָה
מְלַכּוּת לְכֹל קִרְאֵיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת :
רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיִוְשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה כֹּל אֶת כָּל אֲהַבָיו וְאֶת
כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת יְהוָה
סוֹד יִדְבַר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וְעַד : וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מִעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹיָא וּלְשִׁבִי פִשְׁעֵי בִיעַקֵב נֹאֵם יי :
וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אֹתָם אֲמַר יי רוּחִי
אֲשֶׁר עֲלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא
יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךְ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךְ
אֲמַר יי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וְאֶתְּחָה קִדְשׁ יִשָּׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקִרְאָה אֵל זֶה וְאֹמַר קִדּוּשׁ
קִדּוּשׁ יְקִדּוּשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ : מְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין וְאֹמְרִין

קדיש בשמי מרומא עדאה בית שכינתיה
 קדיש על ארעא עובד גבורתיה * קדיש
 לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מליא כל
 ארעא ייו יקריה: ^{בקול} ותשאני רוח ואשמע
 אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה
 ממקומו: ^{בלחש} ונטלתני רוחא ושמעית
 בתראי קל זיע שגיא דמשבחין ואמרין
 ברוך יקרא די מאתר בית שכינתיה: יי
 מלוך לעולם ועד: יהוה מלכותיה קאים
 לעלם ולעלמי עלמיא: יהוה אהי אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם
 ליצר מחשבות לבב עמך והבן לבכם איך:
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: כי אתה יי
 טוב וסדח ורב חסד לכל קוראיך: צדקתך
 צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום
 יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות

עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה
 צבאות אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו: ברוך אלהינו
 שבראנו לכבודו והכדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת: וחי עולם נטע
 בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו: וישים
 בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו
 ולעבדו בדבב שלם למען לא ניגע לריק
 ולא נלר לבהרה: יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו שגשגור חקיך
 ומצותיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש
 טובה וברכה לחיי העולם הבא: למען
 יזמרך כבוד ולא ידום יי אהי לעולם אודך:
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשך
 יי: יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:
 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחדים ליהוה:

ואם"כ אומר הס"ג

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא די ברא בר עייתיה

וּמְקִיף מְלֻכּוֹתֶיהָ . וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנֶיהָ וַיִּקְרַב
מִשִּׁיחֶיהָ . בְּחַיִּיכוֹן וּבְיֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזֹמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אֲכֹן : יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ
לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמֵיָא : יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח . וַיִּתְפָּאֵר .
וַיִּתְרוֹמֵם . וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּל שְׁמִיָּה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא . לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא .
תִּשְׁבַּחְתָּא . וְנַחְמָתָא . דְּאִמְרִין בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אֲמִן :

ואם חל בשבת יאמר

וְאֲנִי תַפְלֵיתִי לָךְ יְהוָה עַתָּה רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ
עֲנֵנִי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ : ג"ס

וּמוֹזִיאִין סִי'ת וְאוֹמֵר ט"ן בְּרוּךְ הַמֶּקוֹם וְגַדְלוּ וּכו' וְקוֹרֵא בּו שְׁלֹשָׁה גַבְרֵי בְּפִרְסַת הַכְּנֻעַ
הַזֶּה עֶשְׂרֵה פְּסוּקִים . וְאַחַר קְרִיאַתָּה גּוֹלְלִים סֵפֶר תּוֹרָה וְאוֹמְרִים

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ יְלֹזְמֵר
לְשִׁמְךָ עֲדִיוֹן : לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֶסֶדְךָ וְאִמּוֹנְתְךָ
בְּלִילוֹת : עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נֹכַח עָלֵי הַגִּזְיוֹן בְּכִנּוּר : כִּי
שָׁמַחְתִּי יְהוָה בְּפַעְלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן : מִה נִגְדְרוּ
מַעֲשֵׂיךָ יי מֵאֵד עִמָּקוּ מַחֲשַׁבוֹתֶיךָ : אִישׁ בְּעַר לֹא יִבַּע
וּכְסִיד לֹא יִבִּין אֶת זֹאת : בְּפִרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיִצּוּ
כָּל פְּעָלֵי אֹן לְהַשְׁמִדֵם עָדֵי עַד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם
יי : כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יי כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יֵאָבְדוּ וַיִּתְפָּדְדוּ כָּל
פְּעָלֵי אֹן : וְתָרַם כְּרֹאֵם קִרְנֵי בְלָתִי בְּשִׁמְךָ רַעֲנָן : וְתִבְט
עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעֲנָה אֹזְנֵי : צְדִיק
כְּתָמֵר יִפְרַח כְּאֲרִז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה : יִשְׁתַּלְּמִים בְּכִית יְהוָה
בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יְגוּבֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים

וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יי צְדִיק וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ :

וּמְזוֹרִים סֵפֶר תּוֹרָה לְמִקְוֵי וְאוֹמְרִים

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל אֲרִיז
וְשִׁמִּים : וְיָרַם קִרְן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו
לְבַנְיָ יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ תְּלַוֶּיהָ : יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשִׁמִּים מִמַּעַל וְעַל הָאֲרִיז מִתַּחַת אֵין עוֹד : אֵין כְּמוֹךָ
בְּאֱלֹהִים יְהוָה וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ :

וכסונככים ס"ח צהיכל לוונר

הַשִּׁיבֵנו יי אֱלֹהֵיךָ וְנִשְׁוֶבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדְשׁ : כִּי לָקַח
טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ :

תְּכוֹן תַּפְלֵתִי קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ מִשָּׂאת כְּפֵי מְנַחַת עֲרֵב :
הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִּי אֱלֹהֵי אֲתַפְּלֵל :

ואומר ראון חני קדיש ואמר כך עומדים על רגליים ואומרים

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תַפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהַלְתֶּךָ :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הַאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲדִיוֹן
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבַנְיָ בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בְּנוֹסַח זֶה יֵשׁ בּו י"א תְּיֻצֵת וּבְכָל יוֹם מִימֵי'ת יֵשׁ לוֹ לְכוּן בְּתִיבָה א'
וְבוֹה"כ יְכוּן אֱלֹהִים חַיִּים וְהֵס י"א תְּיֻצֵת כַּסְמִמֵי הַקְּטוֹרֶת :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו
בספר חיים למענך אלהים חיים .
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה
יהוה מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים
אתה רב להושיע מריר השלימבלכל
חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמותך בעל
גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה:

מי כמותך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים
לחיים ונאמן אתה להחיות מתים ברוך
אתה יהוה (גם יהוה אברטם) מחיה המתים:

ובחורם אומר השליח נצור

נקדישך ונעריצך בנועם שית סוד שרפי קדיש
תמשלשים לך קדושה וכן כתוב על יד
נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
צבאות מלא כל הארץ כבודו: לעמיתם משבחים
ואומרים ברוך כבוד ממוקומו: ובדברי קדשך כתוב
לאמר ימלוך לעולם אל תיך ציון דרר ודרר תלדוה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל
יום יהללוך סלה:
דרר ודרר המליכו לא כי הוא לבדו מרום
וקדוש:

ובכן (בינוני ע"כ כנגד אותיות סצפסוק ויסע וסול כנגד סצכסס
סקידט סנוו יתצרך צעולס) יתקדש שמך יהוה
לאהינו על ישראל עמך:

ובכן (ע"כ אותיות סצפסוק ויצל וסול כנגד פחד ילמק) תן
פחדך יהוה לאהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים .
ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך
ברבב שרם * שידענו יהוה אלהינו
(שהשדטון) שהשדטן לפניך עז בידך
וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה
שבראת:

ובכן (ע"כ אותיות סצפסוק ויע וסול כנגד יעקב סאונק צככוליו)
תן כבוד לעמך תהדה ליראיך ותקוה
טובה דרורשיך . ופתחון פה למיחלים

ךך • שמחה לארצך • ששון לעירך •
וצמיחת קרן לדוד עבדך • ועריכת נר לבן
ישי משיחך במהרה בימינו :

ובכן ^{(כ"ג סנוית היוולדים נגי פקוקים סמיז וסורא כנגד דסע"ה}
^{סוד לדיק ולדק)} צדיקים יראו וישמחו
וישרים יעלוזו • וחסידים ברנה יגילו •
ועודתה תקפוץ פיה • והרשעה כלה לילית
הששעס בעשן סנאל תכלה כי תעביר ממשלת
זרון מן הארץ :

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה ער
כל מעשיך • בהר ציון משכן
כבודך • ובירושלים עיר מקדשך • ככתוב
בדברי קדשך • ימרוך יהוה לעולם אלהיך
ציון לדר ודר הללויה :

קרוש אתה ונורא שמך ואין אלה ממלעךך
ככתוב ויגבה יהוה צבאות במשפט
והא הקדוש נקדש בעדקה • ברוך אתה
יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו

ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך • וקרבתנו מלפני
לעבדתה ושמך הגדל והקדש עלינו ומראת
ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום
^(צטט השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה
את יום טוב מקרא קדש הזה • יום תרועה
^(צטט זכרון תרועה) (באהבה) מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר
זכרונו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים
עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
לטובה לתן לחסד ולרחמים לחיים טובים
ולשלום ביום ^(השבת הזה וביום) הזכרון הזה •
ביום טוב מקרא קדש הזה לרחסכו עלינו
ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה •
ופקדנו בו לברכה • והושיענו בו לחיים
טובים בדבר ישועה ורחמים • חוס וחגנו

וְחָמּוּל וּרְחַם עֲלֵינוּ • וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ
 עֵינֵינוּ כִּי אֱלֹהֵינוּ וּרְחוּם אַתָּה •
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מְלוּךְ עַל כָּל
 הָעוֹלָם כָּלּוּ בְּכַבּוּדְךָ • וְהִנְשֵׂא עַל
 כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ • וְהוֹפֵעַ בְּהַרְדּוּ גְאוֹן
 עֵינֶךָ • עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץךָ • וַיֵּדַע כָּל
 פֶּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ • וַיִּבֶן כָּל יֵצוֹר כִּי
 אַתָּה יִצְרַתָּ • וַיֹּאמֶר כָּל אִשְׂרָאֵל נִשְׁמָח בְּאִפּוֹ
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה •
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • תֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ •
 שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבְךָ שְׂמַח נַפְשָׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ • וְטַהַר לִבָּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת כִּי
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ מְלֻכָּנוּ אֱמֶת
 וְקִים לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ מְקֻדָּשׁ (הַשְּׁבֵתוֹ) יִשְׂרָאֵל
 וַיּוֹם הַזְּכוּרֹן •

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֵתָם
 שְׁעָה • וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְרַבִּיר בִּיתְךָ •
 וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם מֵהֲרָה בְּאַהֲבָה

תִּקְבַּל בְּרָצוֹן • וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדָת
 יִשְׂרָאֵל עַמְךָ •

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנֵנוּ
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן •

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְשׂאֲתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד • צוּרֵנוּ
 צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָר וּדְר
 נוֹרָה לָךְ וּנְסֻפָּךְ תַּחֲלַתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
 בְּיָדְךָ • וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ •
 וְעַל נַסִּיךָ שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת עָרַב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם •
 הַטוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
 תָּמוּ חַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ •

וודים לזכרון

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ • שׂאֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי כָּל בִּשְׂרָ • יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית • בְּרִכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ • עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ
 וְקִמַּמְתָּנוּ • בֵּן תַּחֲזִינֵנוּ וְתַחֲנֵנֵנוּ • וְתִאֶסְפֵּן גְּלוּתֵינוּ לְתַצְרוֹת
 קִדְּשֵׁךָ • לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ • וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב

שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדְאוֹת :
וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא תְּמִיד
שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ לְעוֹלָם וְעַד וְכָל הַחַיִּים
יִדְוֹךְ סֵלָה :

וּבְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּד בְּנֵי בְרִיתְךָ :
וַיְהִלּוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעַתָּנוּ
וַעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה הֵיא הַטוֹב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּדָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ :
כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
תוֹרָה וְחַיִּים אֱהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ
וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹז וְשְׁלוֹם :

וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּינֵי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם הַיּוֹם
תִּאֲמַצְנוּ הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ הַיּוֹם
תִּדְגְּלֵנוּ וְהַיּוֹם תִּתְהַדְּרֵנוּ הַיּוֹם תִּוְעַדְנוּ וְעַד טוֹב הַיּוֹם

תִּזְכְּנוּ הַיּוֹם תִּחַיֵּינוּ הַיּוֹם תִּחַנְנוּ הַיּוֹם תִּשְׁהַרְנוּ
מִעֲוֹנוֹנוּ הַיּוֹם תִּישַׁר אַרְחוֹתֵינוּ הַיּוֹם תִּכְתְּרֵנוּ בְּכִתְרוֹ
שֵׁם טוֹב הַיּוֹם תִּלְבַּבְנוּ הַיּוֹם תִּמְלֻטְנוּ הַיּוֹם תִּנְשֵׂאנוּ
הַיּוֹם תִּסְעַרְנוּ הַיּוֹם תִּעֲטַרְנוּ הַיּוֹם תִּפְקַדְנוּ לַחַיִּים
טוֹבִים הַיּוֹם תִּצְהַקְנוּ הַיּוֹם תִּקְרַבְנוּ לְעַבְדֶּיךָ הַיּוֹם
תִּרְחַמְנוּ הַיּוֹם תִּשְׁמַע תְּפִלָּתָנוּ יְשׁוּעֵינוּ הַיּוֹם תִּתְנַנְנוּ
לְחַן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים שֵׁם לֵךְ חֶסֶד חַן חַיִּים וְרוּךְ הַיּוֹם
תִּכְתְּבֵנוּ לַחַיִּים טוֹבִים :

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה
וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן : יְהִי לְרִצּוֹן
אֲמֵרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי :
אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מְרַעֵי וְשִׁשְׁתּוֹתֵי מְדַבְּרֵי
מְרַמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם :
וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָה לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי
בְּתוֹרַתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּדְרֹךְ נַפְשֵׁי
וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה מִהֲרָה הַפֵּר עֲצָתָם

וְקָלַקַל מִחֲשָׁבוֹתָם יַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ
 עֲשֶׂה לְמַעַן יִמְנֹךְ יַעֲשֶׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ
 עֲשֶׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ לְמַעַן יִחְלְצוּן
 יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְנֹךְ וְעַנֵּנִי יִהְיוּ לְרַצוֹן
 אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יִי צוּרִי וְגֹאֲלִי
 עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם (במטריא ספרי"א אל סופר של מעלה) בְּמַרְוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
 אָמֵן :

ואמר הסודר אומר

אָבִינוּ (כ"ו יחנה) מִלְּפָנֶינוּ (כ"ו יְהוָה) חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ
 רַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹה אֲתָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ עֲשֶׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ בְּשֵׁל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ בְּשֵׁל מִחֲשָׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כִּלָּה כָּד צַר וּמִשְׁטִין מַעֲלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כִּלָּה הִבְרֵר וְחָרַב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׁבִי
 וּבָזָה וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה מִבְּנֵי בְּרִיחֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלִימָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מִגָּפָה מִמִּחְלַתְךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ זְכוּר כִּי עָפַר אָנְחָנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מַחֲזֵר וְסָלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ קָבַע רוּע גִּזְרֵי דִינֵנוּ (כ"ו נסס קרע שטין)
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מַחֲקֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂמֵרֵי חַבּוּתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מַחֲה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִגִּזְרֵי עֵינֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וּתְמִימִים
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וְסִלְיָה וְכַפָּרָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנָת וּפְרָנְסָה טוֹבָה
 כְּעוֹד שֶׁס"ג אָמַר אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנָת וּפְרָנְסָה יִאֲמַר תְּפִלַּת פְּרָנְסָה וו :
 יְסִי לָנוּ וְנִלְפַכֵּךְ הִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַתֵּן לִי וּלְצַנִּי צִיִּי וְלִכָּל
 הַסּוֹנוּכִים עַל סִלְחֵי הַיּוֹם וְכָל יוֹם וְזוֹנוֹתֵי וְזוֹנוֹתֵיהֶם כִּכְבוֹד
 צוֹכוֹת טוֹךְ הַגְּדוֹל וְסִקְדוּשׁ דִּיקְרָנוּסָא הַטּוֹנוּכָה עַל הַפְּרָנְסָה :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻדָּה וַיִּשְׁוֹעָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ הִצַּמַּח דָּנוּ יִשְׁוֹעָה בְּקָרוֹב
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ הָרַם קָרְן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ וְהָרַם קָרְן מְשִׁיחֶךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ שְׂמַע קוֹלֵנוּ חוּס וּרְחַם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ עֲשֶׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ

אבינו מלפנינו קבל ברהמים וברצון את תפלתנו
אבינו מלפנינו אל תשיבנו ריקם מלפניך :

אס חל נסבת או ביום ו' המנחה פה בגלל שלל לומר ח"מי ולא נדקתך כי אס יהי נס
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם: מפורח שמשש עד
מבואו מהלך שם יי: רם על כל גוים יי על השמים
כבודו: יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:

אס חל נסבת יש נוהגין לומר

צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה
תושעי יי: וצדקתך יי הים עד מרום אשר עשית
גדלת יי הים מי כמוך: צדקתך צדק לעולם ותרתך אמת:

ובסוף לומר קדיש קטן ואס"כ לומר

תענו ותעתרו ברחמים מן השמים תקבל צעקתכם
תשמע תפלתכם ברצון ויענה קול עתירתכם
ויפתח יי אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום
שהם (יכוין מהם חמשים כנגד חמשים שערי צדקה)

שערי אהבה ואחוה שערי ברכה שערי בית
מקדשו שערי גאולה שערי גילה שערי דיצה
שערי דעה והשכל שערי הוד והדר שערי הצלחה
והרוחה שערי ועד טוב שערי ותיקות שערי
זכויות שערי זריוות שערי חדוה שערי חכמה
שערי חן וחסד שערי חיים טובים שערי טהרה
שערי טל ומטר לברכה שערי ישועה שערי כפרה
שערי כלכלה שערי כבוד שערי למוד תורה
לשמה שערי לב טוב שערי מזון שערי מחילה

שערי נחמה שערי נעימות שערי סודות תורתו
שערי סליחה שערי עזרה שערי פדות שערי פריה
ורביה שערי פרנסה טובה שערי צדקה שערי
צהלה שערי קוממיות שערי קבול תפלות שערי
קבוץ גלויות שערי רפואה שלמה שערי רחמים
שערי רצון שערי שלום שערי שוה שערי תורה
שערי תפלה שערי תשועה שערי תשובה ויסיר
מתוככם קנאה ושנאה ותחרות ויקים בכם מקרא
שכתוב יהוה אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף
פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם ויכתבכם
בספר חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן :

תתקבל צלותנא ובעיתנא עם צלותהון ובעיתהון
דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמיא
וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה
ונחמה ושיבא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה
וריוח והצלחה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן
עושה שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

ומנחה עירנו בגלל לומר הללויה הללו ולא למנחה על הגתיה לאסף

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו הללוהו בגבורותיו הללוהו
כרב גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו

בגבל ובנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו
במינים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה:

למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאהים עזונו הריעו
לאהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם
נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו כי חק
לישראל הוא משפט לאהי יעקב: עדות ביהוסף שמו
בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע:
הסירותי מסבל שכמו בפיו מדוד תעבורנה: בצרה
קראת ואחלצך אענה בסתר רעם אכחנה על מי
מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע
לי: לא יהיה בך יזר ולא תשתחוה לאל נכר אנכי יי
אהיה המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא
שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ואשלחהו
בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שומע לי
וישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועד
צריהם אשיב ידי: משנאי יי יכחשו לו ויהי עתם לעולם:
ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

ואח"כ אמר הס"ע או היתומים

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא די ברא כרעיתיה
וימליך מדכותיה. ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל

בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה
דקודשא בריך הוא. לעילא מן כל ברכתא. שירתא.
תשבחתא. ונחמתא. דאמרו בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלח רבא ואח"כ

ברכו את יי המבורך:

ועזנין בקול רס ברוך יי המבורך לעולם ועד:

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה
ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי
הארצות. ולא שמנו כמשפחות הארמה.
שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונסי.
שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים
אל לא יושיע. ואנחנו משתחוים לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ. ומושב
יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי
מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר.
אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב
בתורה וידעת היום והשבות אל לכבך

כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עון
להעביר גלגלים מן הארץ והאלילים פרות יכרתוין
לתקן עוכם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשםך
להפנות אליך כל רשעי ארץ יפירו וידעו כל ישרי
תבל כי קד תכרע בר בך השבע בר לשון לפניך
יי אלהינו יברעו ויפולו ויכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו
כלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם
ועד כי המלכות שלך היא ובעולם מי עד תמלוך
בכבוד בפתוב בתורתך יי ומלוך לעולם ועד והיה יי
למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אלהים וישמו אלה:

זוה כמה שנים נהגו פה בגאדד לעשות סדר תפליך אפי' אם חל יום א' של ר"ה בשבת :

סדר תשליך שר ראש השנה

ואחר תפלת מנחה יוש ראשון של ר"ה קודם שקיעת החמה יש ללכת אל הים . או
אל נהר מים או מעיין אשר מתקן לעיר לומר ה"ג מדות עליונות של מי אל
כמוך והטעם נודע לנאים בסוד ה' כי יום ראשון הוא סוד דינא קטיא נריכין אנו
להמתיק הש"ך ופ"ד דינין דדינא קטיא ולכן הולכים אל המים המורים אל
המפרים וגם במקום שיש בו דגים פרומים על עינא פקיסא להמתיק הדין הקסם
לדין הרפה :

ונריך לומר עם פסוקים מי אל כמוך . ווי שגא בסוד ה' יאותה לם לכון אל
תיקוני דיקנא פרומים בו ומקום מושבם . ובנקל ימנא מנוארים באדרת נבא
עתה רבי שמועון ווי מאן דאופטי ידוי נדיקנא יקירא עלאה וכו' עד ג"ג תיקונין
אלן אחרתים דיקנא יקירא סתומאה דכלא דתיקיא דעתיקין :

וטוב וישר לקרותן עם על המעין או על הים ולכוין ולהזכיר בפירוש דכל תיקון ותיקון
במדה שלו במי' אל כמוך . ובג"ג מדות דאל רחום וחנון כגון כאלוה

תיקונא קדמאה יפרש מי' אל כמוך במדה א' אל תיקונא תנינא נוס"א ע"ן
במדה ב' רחום - תיקונא תליתאה ועובר על פס"ע במדה תליתאה וסנון וכן כלם :

פתח רבי שמועון ואונר ווי מאן דאופטי ידוי נדיקנא יקירא
עלאם דקצא קדישא ענינא סתומא דכולא (כ"א טווי
וסתים וכלא) דיקנא דסיסא סוסצמחא . דיקנא דסתים ויקיר וכל
תיקוני . דיקנא דלא ידעין עלאין וסתאין דיקנא דסיסא סוסצמחא
דכל סוסצמחין . דיקנא דלא סוס צר נש כציסא וקדישא דיקרב לנחמי
ליס . דיקנא דסיסא תליס צפערוי עד עזרסא דלצא סוורסא כחלבא
יקירא דיקירין ענינא דעוויין וססנוטסא דוססנוטסא דכלא . תלנא
צלכיעוטסא דספרסא דסאי דיקנא וססנוטסא דכלא כפיק וסאודנוי וססית
סמרכיס דפנוסא קדישא וססית וסליק וססי צהקרוצסא סגי דצוסמא
עצא סוורסא דיקירא . (ס"א דצדיקיס) וססית (ס"א סוור יקירא
דצדיקיס נסית) צסקולס וססי עד עזרסא סוס דיקנא יקירא וססיננא
סליננא דנגדין ציס תלס עטר כציעין וצועין לוססא צרות עצא צחלת
עטר חקובין וססחקין :

תקונא קדמאה מי אל כמוך (במדה א' אל)
וססחקן סערי לנעיל וסארי וסספוס חקונא דשער

ריסס דסליק צחקוני לעילס וסאודנוי וססית וקוני פסחא דסודנין
צחד סוטס צסקולס עצא עד רישא דפנוסא : תקונא סנינא **נושא**
עון (במדה ב' רחום) וססחקן סערא וסרישא דפנוסא וסליק
עד רישא אסרס דפנוסא צחקונא סקיל : תקונא תליתאה **ועובר**
על פשע (במדה ג' וחנון) וססנלעיסתא דססית דסאי סוטעס
וסססות סרין כוקצין כפיק חד אורסא וסערא אספסס צססוס אורסא .
ונולי וססאי גיסא וססאי גיסא סערא צחקונא סליס סומרכיס דססוס
אורסא : תקונא רציעסא **לישארית נחלתו** (במדה ד'
ארך) וססחקן סערא וססיתסא ססוס פנוסא וסרישא חדל לנישא
חדל צחקונא סליס : תקונא סוויססא **לא החזיק לעד**
אפו (במדה ה' אפים) ססוס פנוסא כפיק אורסא אסרס
צסקולס דסורסא דלעיל וסלין סרין אורסין רסיונין על פנוסא וססאן

סדר ותשליך

וואכן : תקונא שתיחאס **כי חפץ חסד הוא** (צדקה וי
ורב חסד) ונתחנן טעמא וקליק וכפיק ונרע לעיל לרישא
 דמונא ופסי תקרובתא דצוקמא טבא עד רישא דמונא לעיל וכתיב
 טעמא לרישא דמתחא דלורכא טהאס דמונא : תקונא טביעאס
ישוב ירחמנו (צדקה ז' ואמת) פסיק טעמא ואתחנן
 חרין תמוסין בתקרובתא דצוקמא טבא טפינן ויאן למיחזי צגיכסון
 אחקיים עלמא דהא טוה דכתיב צאור פני מלך חיים : תקונא תמיכאס
יכבוש עונותינו (צדקה ח' נוצר חסד) כפיק חד
 חונוא דשערי סוחרני דדיקנא וחליין בטקולא עד טצורא : תקונא
 חטיעאס **ותשליך במצולות ים כל חטאתם**
 (צדקה ט' לארפים) ונתערין ונתערצין שערי דיקנא עם אינון
 שערי דחליין בטקולא (דחליין) ולא כפיק דא מן דא : תקונא
 עטיחאס **תתן אמת ליעקב** (צדקה י' נושא עון)
 ונתערצין כחתיין שערי חסות דיקנא וחסין צבונא חסות דיקנא
 תקונא חד סר **חסד לאברהם** (צדקה י"א ופשע)
 דלא כפיקן פיונא מן כינא ונתשערין צטיעורא טלים : תקונא חריסר
אשר נשבעת לאבותינו (צדקה י"ב וחטאה)
 דלא חליין שערי על פיונא ופיונא אחפני מכל סחורי . ויאן שערי
 סחור סחור לים : תקונא חליסר **מימי קדם** (צדקה י"ג ונקמה)
 דחליין שערי בחסות דיקנא וואכן וואכן וואכן וואכן וואכן וואכן
 ונתחין עד טצורא לא אחזי (ס"א לחחזאס) וכל חפסי תקרובתא
 דצוקמא צר אינון תמוסין טפירין סורדין דמפקין חין לעלמא ונתחין
 חדו לעזיר חנפין בתליסר תקונין חלין נגדין ונפקין חליסר וצוועין
 דמטח צרות ונגדין לכל אינון דלחחא ונכרין צהסור ונשטא ונטיסין
 צהסור ונשטא דבתליסר תקונין חלין . אחתסיס דיקנא יקרא
 סטימאס דכלא דחתיק דחתיקין :

ואחר כך יאמר הפסוקים מי אל כמוך עד ותשליך במצולות ים כל חטאתם ג' פעמים
 ואין נריך לומר רק פסוקים מי אל כמוך ולא אל רחום ומנון רק כיונה בלבד
 ונגינה טי נד הגלימא חתים * וכטיגע לתשליך וכו' או יפלטל ויערס . וכן יכוין

סדר ותשליך

קמ

ויפשה שלשה פעמים וזהו סדר הפסוקים הנזכרים :

ה' ה' אל ^{אל} * ^{רמוס} נשוא עון * ^{וסטון} ועבר על פשע * ד
 לשארית נחלתו * ^{אפיס} לא החזיק לעד אפו * ^{ורב} יבי חפץ
 חסד הוא : ^{ואמת} ישוב ירחמנו * ^{נוכר} יכבוש עונותינו * ^{חסד} ותשליך
 במצולות ים כל חטאתם : ^{לאלפים} תתן אמת ליעקב * ^{נושא עון} יא חסד
 לאברהם * ^{ופשע} יא אשר נשבעת לאבותינו * ^{ונקמה} יא מימי קדם :

ואח"כ יאמר הפלה זו מספר הבהיר נפורן שמיר

רבנו של עולם צהעלוחנו על לצבנו רוב קלודנו צעבודתך
 וצעסק חורחך הקדושה וקיים ונלוהיך כל עלמוחינו
 יאחזנו רעד ונוס לצבו וסיה לנזים ונה עננה ונה נאמר כי הלך
 הלורר בחצרת סחומר העבור סיו צעוכרנו . גס חסור כלום ענאס
 חסורים ולטוסיס בגליות קסיס גלות סכפס והגוף חאונס גלוי וידוע
 לפניך סרלונכו לעשות רלונך ולסקוד על דלחיתיך כי טוב יוס צחלריך
 ואלף צחרנו . וירחיס ומרדים חחננו ונאיונח דינך הקדוש . על כן צחנו
 חליך צכפישת ראש וכוניכת קוונס וחליסות חיל להצכיר ולעורר חמויך :
ויהי רלון ונלפניך ס' חו"א חל עליון ונוכח בתליסר ונכילן
 דחמוני שחחא טעס זו עת רלון לפניך ויהא עולם לפניך
 קריחא טלס עשרה מודה טל חמויס טצפסוקי מי חל כמוך חמכוניס
 חל טלס עשרה מדות חל רחוס וחנון וגוי חשר קרינו לפניך כאלו
 ססגנו כל סקודות ולרופי טמות סקדוסיס סיולחיס חסס חווגי
 מודחיסס חשר חחד צחחד יגטו לחווחיק סדיכיס חקיסיס . וצכן
 חחמונו וחשליך צנולונות יס כל חחחחינו וחאס צצוודך תעורל חחחיק
 ונסיס נקייס וכל עוונא חחחח ונעלו כל כילולי סקדושה
 חשר חחחחו על ידינו . ויחצרו ויחצנו צמדה עובד . חחח חל

ישועתנו כולל חסד לאלפים . וברוב רחמיך חתן לנו חיים ארוכים *
חיים של שלום . חיים של טובה . חיים של צדקה . חיים של פרנסה
טובה . חיים של חילוף עלמוות . חיים שיש בהם ויראה הטא . חיים
שאין בהם צוטה וכליונה . חיים של עושר וכבוד לעבודתך . חיים
שתהא בנו אהבת תורה ויראה הטא . חיים שתמלא כל משאלות לבנו
לטובה . זכרכו לחיים מלך חפץ בחיים . כחצנו בקשר חיים למענך
אלהים חיים . וקנע רוע גזר דיכנו ויקראו לפניך זכיותינו :

אל מלא רחמים יהונו נא רחמיך לקבל צדקתנו הכנעתנו והרחור
הטובה המהוללים בנו בצבא לבנו אנוס קהום ורחום ולא
אחנו יודע זו היא צדקה זו היא טובה . מה לנו ומה זכנו לתקן . רב
להשיע האר עיינו כאשר בגודל רחמיך הצטעמנו פתחו לי פתח
כהודה של נחמו ואני אפתח לכם שחם כפתחו של אולם וראה כי
אזלת יד ואפק עבור ועוצו . ואין חוקן ואין נחם זולתך . כי חכונך
הם חכוכים ומרוחמיך הם נורחמים . כלכחיז ומכותי את אשר לחון
ורחמתי את אשר ארחם . ובכן לב עוהר צדא לנו אהינו ורוח ככון מדש
צקרבנו . ורשפי שהעוררות לבנו באהבתך ובחורתך יתמידו ויהרבו
צלי הפסק . עזרכו אסי ישענו על דבר כבוד שונך תחל טנה וברכותיה .
וחזכנו טיהא לבנו ככון ומקור צדינו ולא ככעוס ולא ככעיסך .
וחספיק צדינו להתרחק מכל המדות הרעות והאפורות וצפרנו זכנו
להתרחק מהגאווה והכעס וההקפדה וכל גבה לב ונהיה ויחזקים
צדעחנו ונכיר וייעוש ערכנו ונפסנו כעמר לכל תהיה . ולא נחכעס
ולא נקפיד ונסיא אוצני שלום ומרצים שלום . וכלל כנפיך נחמה .
וחזכנו להתרחק מלילות . ושקר . וחנופה . ולשון הרע ודבור חול
בצצה וכל דבור אפור . ויהיה רוב דבורנו בחורה ובקדר ואופן עבודתך
עבודה שקדש וחאזרכו חיל לשונור לפינו ומחוס ומטוא כלשוננו :
אף הימנו חן צנו כח ובריאות וזכנו להתרחק מחאית מענוגי והצלי
העולם הזה ומאכל לטובע נפסנו . וכן צבל לרכנו יהיו כל
מעשינו לשם שמים וחזכנו להיות שונחים צעסק תורחך ומלוותך .
ולסיות בעמוכנו כך חדיר ויסיא לנו לב טמה לעבודתך :

אנא מלך רחום ומנון הכסומה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך .
ובכן יהמו רחמיך עלינו . וחזכנו לפשלים הקון נפסנו רחמי
וכנעמנו בגלגול זס . ולא נאצד היי . והטפיע טפע קדוש על כרין
לסתמיד בעבודתך ולעשות רלוך ככלונך כל ימי חיינו אחנו ורענו
חזע זרענו ותזכנו לעסקו בחורחך הקדושה לשמש . ולכוין לאמיתה של
תורה . וחלינו מכל עשות צבלכה ובחורח . וא תלל מפינו דבר אמות
לעולם . ונהיה אחנו ולא לאינו ולא לאינו כלנו יודעי טעך
ולומדי תורחך לשמה ומקייני מלוותך ולא ימלא בנו ולא זורענו ולא
צזע זרענו טום פגם וטום פקול . ולא יתחלל שונך על ידינו היי .
וראה כי עונך הגוי הגדול הזה זרע אהוביך אברהם יחם וישראל
עצדיך צדיך בני בחונך ובגלותם ודלותם וטפלותם ולחלם ודוחקם זה
כמה מלות טנים קוראים צעונך ומאנוינים כך ובחורחך וכמה אפים
ורצנות ומקרו עלמוס להריגה ולטרפה על קדושה שונך . נא גבור
דורסי יחודך בצצה טמורס . ותמנולא רחמים עלינו ועל כל אחינו בית
ישרא הנפולים בארבע כנפות הארץ ובפרט על יושבי ארץ ישראל ועל
יוצבי העיר הזו ועל כל הקהל הקדוש הזה ותרחם עלינו ועליהם
וחלינו ותלילט ורעה ומרעב וממלור ומשצי ומצוה ומכל הטא ותסלח
רפואם עלינו לכל חולי עונך ישראל . אל נא רפא נא להם ותקיים
צכל אחד מהם ומקרא טכחוצ הי יסעדנו על ערש דוי כל משכנו הפכת
צחליו . והצריאים מעונך ישראל התמיד צריאורה שלא יחלו חיי .
וחלינו ותליל לכל ישראל מכל חוק ומכל לר ומטעין . ומקטרג . ומרוח
רעס . ומדקדוקי עניות . ומכל מיני פורעניות המהרגטות לצא בעולם
וחפקוד צזע של קיימא זרע קדש לכל חטוכי צנים . והיוצרות על
המשצר תוליא אהון ומאפלה לאורה וילא הולד צטעה טובה ולא יארע
טום לער וטום חוק לא לילדות ולא לילדיהן . וא ימשול אפכרה וסדין
ורחין ולילין לכל ילדי עונך ישראל ותגדלם לתורהך ולמוותך צחיי
אציהם ואחום :

ובני ישראל עונך יורדי היס פלם והלילס מומים רבים ומיד בני נכר
הלילס מטינו וא יצבעו יכללו ומסוגלים וממעוקי מים ובני ישראל

סדר ותשריך

הסולמים ציבטת הדרכים דרך ישרה ללכה א עיף מוסב . והלילג
מוכף כל אויב ואורב דרך . וכל האקורים בגלל מעמד ישראל .
החר מאקריהם והוליאם לרוחה . וחסיב לירחך כל האטוקים זיד
גאים ותחון זכות אצות להוליא לאור ומשפטינו . כפצנו בקסר חיים
לנועך אהים חיים . והאר פניך על מקדשך סמום לנועך סי :
אהינו ואהי אצותינו מלך רחמן רחס עלינו עוב ומטיב הדרכ לנו .
סוצה עלינו בהמון רחמיך בגלל אצותינו שעשו ליוך צנה
צידך כצחלה כונן ציה מקדשך על מוכו . הלאנו בצנינו . פוהנו
צחקונו . והסב צכיחך לחוכו . והסב כהנים לעצותם ולויים לדוכס
לסירם ולזמורם . והסב ישרא לנויסם . ומלאם הארץ דעם אה סי ליחאם
ולאצנה אה שמך הגדול הסבור והסורא אכיר :

כל כלי יולר עליך לא יללח וכל לסון חקוס אהך לנוספנו חרטיעי
זלח נחלה עבדי סי ולדקהס מואחי (ר"ח מולוס אצנה חורס
ירחא) נאס סי : לא ירעו ולא יסחיתו בכל סר קדסי כי מלאה הארץ
דעם אה סי כנוים לים מוכסי :

סיר הנועלות מוועמוקים קרחיך סי : אלני שנועס צקולי הסיינס
לאזך קסוצות לקול הסוכני : אס עונות הסומר יס אלני מי
יעמוד : כי עונך הסליחם לנוען חורא : קויה סי קוחס נפסי ולדצנו
סוחלתי : כפסי לאלני ומסורים לצקר סומים לצקר : יחל ישרא א סי
כי עס סי הסקד והרבה ענוו פדות : וסוא יפדה אה ישראל
מכל עונותיו : ואס יס מנין סוור קדיס

צוולאי יוס עוב סוורים אהס חונכחו . ונצדילין צי צככות . על
צככת סיין . והסנדיל . כמו צסאר הסוועדים :

סדר צום גדליה

לחורים סוויירות כסאר סיניס עד יסחצח ואחכ"א
יכוין כדלעל צר"ה מתחלת סוויירות עד צרוך סאמר בעולם העסיס . ומסס גז
יולר הוה מעלה עולם היצירה :

שחרית

קה

זרע צדקות מצמיח ישועות . בורא רפואות נורא
תהלות אדון הנפלאות המחדיש בטובו בכל יום
תמיד מעשה בראשית . כאמור לעושה אורים גדלים
כי לעולם חסדו (והתקין מאורות משמח עולמו אשר
ברא) ברוך אתה יהוה יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו . אבינו מלכנו בעבור

שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדמו
חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם בן תחננו אבינו
אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה
להבין להשכיל לישמוע לקמוד ולקמד . לישמור ולעשות
ולקיים . את כל דברי תלמוד תורתך באהבה . והאר
עינינו בתורתך . ודבק לבנו במצותיה . ויחד לבנו
לאהבה וליראה את שמך לא נבוש ולא נכרם ולא
נכשל לעולם ועד . כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא
בטחנו . נגילה ונשמחה בישועתך . ורחמיה יי אלהינו
וחסדיה הרבים אל יענבונו נצח סלה ועד . מהר והבא
עלינו ברכה ושלום . מהרה מארבע בנפות כל הארץ
קח סניעות ושבור עול הגוים מעל צוארנו . והוליכנו
מהרה קוממיות לארצנו . כי אר פועל ישועות אתה
ובנו בחרת מבר עם ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך
הגדול באהבה להודות לך וליחדך וליראה ולאהבה
את שמך . ברוך אתה יי הבורח בעמו ישראל באהבה :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

^{בלחם} ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך בביתך ובדלתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומקוש ^{לח} חנוכה ואספת דגנה ותירוש ויצחק : ונתתי עשב בשדה לבדמתי ואכלת ועבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם : והרה ^{פסיק מעט} אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבוקה ^{לח} חנוכה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובדלתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : כד את ^{לח} חנוכה למען ירבו ימכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה

לאהבתים לתת להם כימי השמים על הארץ :

כאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על ציצית הפנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ^{לח} חנוכה ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : וזכר את ^{לח} חנוכה למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם : אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

וסדר ^{לח} חנוכה יהוה אלהיכם אמת :

אמת. וציצית ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב ותביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבץ וטוב ויפה ודבר יהוה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו דוד דוד יהוה הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קיימת : ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד ודעו דמי עולמים על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל הדורות זרע ישראל עבדיך : על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים באמת ובאמונה חזק ולא יעבור אמת שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלכנו מלך אבותינו : ואלהינו ואלה אבותינו צור ישועתנו פדנו ומצילנו מעולם

הוא שמך ואין לנו עוד אלהים וזלתך סלה :
 עזרת אבותינו אתה הוא מעולם * מגן ומושיע להם
 ולבניהם אלהיהם * בכר דור ודור * ברום עולם
 מושבך ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ * אמת אשרי
 איש שישמע למצותיך * ותורתך ודברך ישים על לבו :
 אמת שאתה הוא ארון לעמך * ומלך גבור קריב ריבם
 לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון
 ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת ממצרים
 גאלתנו * אלהינו * מבית עבדים פדיתנו * כל בכוריהם
 הרגת * ובכורך ישראל גאלת * נים סוף להם בקעת *
 ונדיים טבעת ויודים עברו * יש * ויכסו מים צריהם אחר
 מהם לא נותר : על זאת שפחו אהובים ורומו לאל *
 ונתנו ידדים ומירות שירות ונתשבתות ברכות והודאות
 למלך אל חי ונקים : רם וגשא גדול גבור ונורא * משפיל
 גאים * עדי ארץ * ומגביה שפלים * עד מרום * מוציא
 אסירים * פודה עניים * עוזר דלים * העונה לעמו ישראל
 בעת שועם אליו : תהלות לאל עליון גואל ברוך הוא
 ומברך * משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה
 ואמרו כלם מי כמכה באלים * מי כמכה נאדר בקדש
 נורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה שפחו גאולים
 לשמך הגדול על שפת הים * וחד כלם הודו והמדיכו
 ואמרו * יי * מלוך לעולם ועד : ונאמר גואלנו * יי * צבאות
 שמו קדוש * ישראל : ברוך אתה יהוה גאל * ישראל :

ועומדים על הגליס ואומרים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו * אלהי אברהם
 אלהי יצחק * ואלהי יעקב * האל הגדול הגבור
 והנורא * אלו * גומל חסדים טובים * קנה הבל * וזוכר
 חסדי אבות * ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה
 זכרנו לחיים * מלך חפץ בחיים * כתבנו
 בספר חיים * למענך אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן * ברוך אתה * יי * מגן אברהם :
 אתה גבור לעולם אדני * מתייה מתים אתה רב להושיע
 מוריד המל *

מכלכל חיים בחסד * מתייה מתים ברחמים רבים *
 סומך נפלים * ורופא חולים * ומתיר אסורים * ומקיים
 אמונתו לישגי עפר * מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
 לך * מלך ממת ומתיה * ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים :
 ונאמן אתה להחיות מתים * ברוך אתה * יי * מתייה המוגים :

בסורת העמדה הס"ג חנוכה

נקדישך ונעריצך בנעם שיח סוד שרפי קדש
 חמשלשים לך קרושה וכן כתוב על יד נביאך
 וקרא זה אל זה ואמר קדוש * קדוש * קדוש * יי * צבאות
 מלא כל הארץ כבודו : לעמתם משבחים ואומרים
 ברוך כבוד * כמקומו : ובדברי קדשך כתוב לאמר

ימך יי לעולם אלהיך ציון דרר ודרר הללויה :

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום והללוך
סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך
אתה יהוה המלך הקדוש :
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה :

בזמני ראש הסנה

אתה חוננתנו יי אלהינו מדע והשכל
אתה אמרת להבדיל בין קדוש לחור
ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום
השביעי לששת ימי המעשה בשם
שהבדלתנו יי אלהינו מעמי הארצות
וממשפחות האדמה כך פרנו והצילנו
משטן רע ומפגע רע ומכל גזרות קשות
ורעות המתרגשות לכא בעולם :

וחננו מאתך דעה ובינה והשכל ברוך אתה יי חונן
הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלפנינו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך ברוך
אתה יהוה הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי הטאנו מחול לנו מלפנינו כי פשענו
כי לא טוב וסלח אתה ברוך אתה יי חונן המרבה לסלות :

ראה נא בעינינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאולה
שלמה למען שמך כי אר גואל חזק אתה
ברוך אתה יהוה גואל ישראל :

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונשעה כי תחלתנו אתה
והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל
מקאבינו ודקד מפותינו כי אל רופא רחמן ונאמן
אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל :

ברכנו יהוה אלהינו בכל מעשה ידינו וברך שנתנו
בטלדי רצון ברכה ונדבה ותהי אחריתך
חיים ושבע ושלוש בשנים המשובות לברכה כי לא טוב
ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה יי מברך השנים
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו
וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו
ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל :

השיבה שופטינו כבראשית ויועצינו כבתחלה וחסר
ממנו צרה יגון ואנחה ומלוך עלינו מהרה
אתה יי לבדך ברחמים בצדק ובמשפט ברוך אתה
יהוה המלך המשפט :

למלשינים ולמייגים אר תהי תקנה וכל הודים כרגע
יאברו וכל אויביך וכל שונאיך מהרה
יפרתו וכל עשה רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם
והתקניעם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה שובר
אויבים ומכניע מינים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל ועל זקניהם ועל פליטת בית סופריהם
ועל גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיך יהנה אלהינו ותן
שקר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו
עמך * ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו * ועל הסדק
הגדול באמת נשענו * ברוך אתה יהנה משען
ומבטח לצדיקים :

תשבון בתוך ירושלים עירך באשר הברת * וכסא דוד
עבדך מהרה בתוכה תבין * ובנה אותה בגין עולם
במהרה בימינו * ברוך אתה יי בונה ירושלים :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח * וקרנו תרום
בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום * ברוך
אתה יהנה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהנה אלהינו אב הרחמן היום ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו * כי אר
שומע תפלות ותחנונים אתה * ומדפניך מלכנו ריקם
אל תשיבנו חנונו ועננו ושמע תפלתנו :

עננו אבינו עננו * ביום צום התענית הזה * כי בצרה
גדולה אנחנו אל תפן לרשענו ואל תתעלם
מלכנו מבקשתנו * הנה נא קרוב לישועתנו טרם
נקרא אריך אתה תענה נדבר ואתה תשמע כדבר
שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה * עוד הם
מדברים ואני אשמע * כי אתה יהנה פודה ומציל

ועונה ומרחם בכל עת צרה וצנקה :

וסעליח לצור צין גואל לרופא חוטם

ברוך אתה יי העונה לעמו ישראל בעת צרה :
כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה יי שומע תפלה :
רצה יהודה אלהינו בעמך ישראל ולהתפלתם שעה *
והשב העבודה לדביר ביתך * ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון * ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך : ואתה פרחמיך הרבים *
תחפוץ בנו ותרצנו * ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים * ברוך אתה יי המחזיר שכנתו לציון :

מודים אנחנו לך * שאתה הוא יי אלהינו ואחי אבותינו
דעולם ועד * צורנו צור חיינו ומגן ישענו * אתה
הוא לדר ודר * נוךה לך וגספר תהלהך * על חיינו
המסורים בידך * ועל נשמותינו הפקודות לך ועל
נפוש שבבך יום עמנו * ועל גפלאותך וטובותך * שבכל
עת ערב ובקר וצהרים * השוב כי לא כלו רחמיך *
המרחם כי לא תמו חסדיך * כי מעולם קוינו קדך :

מילים דרצין

מודים אנחנו לך * שאתה הוא יי אלהינו ואחי אבותינו
אחי כל בשר * יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש * על שהחיינתנו
וקמתנו * בן תחינו ותחנונו * ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך * לשמור חקיך * ולעשות רצונה ולעבדך בלבב

שָׁלֵם עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהוֹרְאוֹת :
וְעַד כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד : וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה :

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וַיִּהְיֶה לָלוֹ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשְׁוֹעַתְנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב : בְּרוּךְ
אַתָּה יי הטוב שְׁמֶךָ וְלֵךְ גֹּאֵה לְהוֹדוֹת :

במזמרה שלם נבחר אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּה הַמְּשֻׁקְשֶׁת
בְּתוֹרַה הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
הַאֲמִנְרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשָׁה כְּאִמּוֹר
יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : יֵשָׂא
יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁרוּם : וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה יְחִים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ
בְּאֶחָד בְּאֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
תוֹרַה וְחַיִּים אֶהְבֵּה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה
וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹ וְשְׁלוֹם :

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרָגְסָה טוֹבָה
וַיִּשְׁעָה תַחֲמָה וּגְזוֹרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכֹל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן : יְהִיו
לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :
אֱלֹהֵי נַצּוּר לְשׁוּנֵי מְרֵעַ וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה
וְלִמְקַלְדֵּי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לִפְנֵי תְהִיָּה

פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדוּךָ נַפְשֵׁי וְכֹל
הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה מִחֲרָה הִפְרֵ עֲצָתְם וְקַלְקַל מִחֲשַׁבְתֶּם
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
תוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשַׁתְךָ לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ
הַיִּשְׁעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : יְהִיו לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עֲשֵׂה שְׁרוּם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֵׂה שְׁרוּם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

אמר המורה אומר

- אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ
- אָמ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ אֵלֵךְ אַתָּה
- אָמ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
- אָמ חֲדֵשׁ עֲלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה
- אָמ בִּטֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזוֹרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת
- אָמ בִּטֵּל מִחֲשַׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
- אָמ הִפְרֵ עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- אָמ כִּלָּה כָּל צָר וּמִשְׁטָיִן מֵעֲלֵינוּ
- אָמ כִּלָּה דְבַר וְחָרָב וְרַעָה וְרַעֵב וְשָׂבִי וּבְזָה וּמִשְׁחִית
וּמִגְּפָה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ
- אָמ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ

שחרית לצים נדריה

א"מ מנע מנפה מנחלתך
 א"מ זכור כי עפר אנחנו
 א"מ מחור וסרח לכל עונותינו
 א"מ קרע רוע גזר דיננו (כיון כסס קרע ישטן)
 א"מ מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו
 א"מ מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך
 א"מ כתבנו בספר חיים טובים
 א"מ כתבנו בספר צדיקים
 א"מ כתבנו בספר ישרים ותמימים
 א"מ כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה

בעוד שהם"ז אומר אבינו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה יאמר תפלת פרנסה זו
 יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסומכים על
 שלחני היום ובכל יום ויום מזונותי ומזונותיהם בכבוד נצות שמך הגדול והקדוש
 דיקרנוסא המזונה על הפרנסה :

א"מ כתבנו בספר גאדה וישועה
 א"מ זכרנו בזכרון טוב מלפניך
 א"מ הצמח לנו ישועה בקרוב
 א"מ הרם קרן ישראל עמך
 א"מ והרם קרן משיחך
 א"מ התזירנו בתשובה שלמה לפניך
 א"מ שמע קולנו חוס ורחם עלינו
 א"מ עשה למענך אם לא למעננו
 א"מ קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
 א"מ אל תשיבנו ריקם מלפניך

שחרית לצים נדריה

קיא
 אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו תבא לפניך
 תפלתנו ואל תתעלם מתחנונתנו שאין אנו עוֹ
 פנים וקשי עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו
 עוֹנוֹנו פִּשְׁעֵנו אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵנוּ אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גִזְדָּנוּ
 דִּבְרָנוּ דוֹפִי וְלִשׁוֹן הִרְעָה הָעוֹנוֹנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ זָדָנוּ
 זָנִינוּ חֲמַסְנוּ חֲמִדְנוּ טִפְלָנוּ שָׁקַר וּמְרָמָה יַעֲצָנוּ
 עֲצוֹת רְעוּת עַד אֵין חֶקֶר בְּזַבְנוּ בְּחַשְׁנוּ לְצָנוּ
 לוֹצְצָנוּ מְרִדְנוּ מְרִינוּ נֶאֱצָנוּ נֶאֱפָנוּ נִשְׁבַּעְנוּ
 לְשׂוֹא וְלִשְׁקָר סָרְרָנוּ עוֹנוֹנוּ פִּשְׁעֵנוּ צָרְרָנוּ קִשְׁנוּ
 עוֹרָף רִשְׁעֵנוּ שַׁחְתָּנוּ תַעֲבָנוּ תַעֲנוּנוּ וְתַעֲתַעְנוּ
 וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה
 לָנוּ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת
 עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנן ארך
 אפים ורב חסד ואמת : נצור חסד לאלפים נשא עון
 ופשע וחטאה ונקמה וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו
 ונופלים על פניהם ואומרים :

רחום וחנן חטאנו לפניך רחם עלינו וחושיענו : לדוד
 אליך יהוה נפשי אשא : אלהי בך בטחתי אל
 אבושה א יעלצו אויבי לי : גם כל קוֹיֶךָ לא יבשו יבשו
 הבוגדים ריקם : דרכיך יי הודיעני אורחותיך למדני :

הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך
קויתי כל היום: זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם המה:
חטאת נעוריי ופשעי אל תזכור כחסדה זכר לי אתה
למען טובה יהיה: טוב וישר יהיה על כן יורה חטאים
בדרך: יורה עניים במשפט וילמד עניים דרכו: כל
ארחות יי חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתי: למען שמך
יי וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יי יורנו
בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: סוד יי
ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד יי כי הוא יוציא
מרשת רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות
לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה עני ועמלי ושא
לכל חטאתי: ראה איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני:
שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בקותם וישר
יצרני כי קויתיך: פדה אהים את ישראל מכל צרותיו:
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך
אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו
מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו
צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו. ואנחנו לא
גדע מה נעשה כי עליה ענינו: זכור רחמיה יי וחסדיה
כי מעולם המה: יהי חסדה יי עלינו באשר יחננו לך:
אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו רחמיה כי
דלנו מאד: עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ: חננו יי

חננו כי רב שבענו ביו. ברגו רחם תזכר. ברגו אהבה
תזכר. ברגו עקידה תזכר. ברגו תמימות תזכר. יהוה
הושיעה המלך: עננו ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו
זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:
על ידי רחמיה הרבים סלח לנו אבינו. כי ברוב
אולתנו שגינו. מחול לנו מלכנו. כי רבו עונינו

אל ארך אפים אתה. ודרך תשובה לנו הורית: גדלת
רחמיה וחסדיה. תזכור היום לזרע ידידיה: תפן אלינו
ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים בתחנון ובתפלה
נקדם. כמו שהודעת לענו מקדם: ומחרון אפך תשוב
כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיה נחסה ונתלונן. כיום
וירד יהוה בענן: תעבור על פשע ותמחול אשם. ביום
ויתיצב עמו שם: תאזין שוע ותקשיב ברצון מאמר.
כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר: ויעבור וכו'

אבלה נפשי וחשך תארי. בית תפארתך נשרף ביד
הארי. גם פלטים אשר עזבו שארי. דועכו היום
בשלושה בתשרי: המים הזדונים שטפונו בדלקם.
ובוססו צרים מקדשי ובזזו חלקם. וקני שארית אשר
נמלטו ביום נקם. חבלו היום עם גדליה בן אחיקם:
טורפו עני עם הארץ. יתר הגזם אכל הארבה במרץ
בורמים ויוגבים אשר הפקיד נגיד הארץ. לקטו היום
ולא היה בהם גדר גדר ועומד בפרץ: מה אספר

ואנחותי עצומות נקטה נפשי ומקהלותי עגומות
שרידי אשר נשארו מחרב וממות עור הם לא נתקיימו
ונותצו בחומות פניך עד אנא ממנו תסתיר צוחתנו
תשמע וככלנו תתיר קדוש הביטה בעינינו כי אין לנו
מכתיר ראה דלותנו ושכח לפניך נעתיר שדדנו
מדור לדור ומקץ לקץ שרש צפע אותנו עקץ תקוף
למשפטיך העירה והקץ ותכפר חטאתינו ותאמר
לקרב קץ יהמו רחמיך על מעוטי עמים ושגבם
בחסדך לעיני כל לאמים פלאיך הראם שוכן מרומים
אל מקך יושב על כסא רחמים

אל מקך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה
מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות
עם כל בשר ורוח לא כרעתם להם גומל הורתנו
לומר מדות שלש עשרה זכר לנו היום ברית שלש
עשרה כמו שהודעת לעיני מקדס וכן כתוב
בתורתך וירר יהוה בעניו ויתיצב עמו שם
ויקרא בשם יהוה ושם נאמר

ויעבור יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ותנון
ארך אפים רב חסד ואמת נצר חסד
לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ונחלתנו

יקם דם עבדיך אלהים יוקם והצועקים נגדה אל

שובו ריקם ואל תשכח יום הריגת גדליה בן
אחיקם והשב לשכננו שבעתים א חיקם אתה אמרת
אני משיח חרש ואלם ואת דם יונת אלם אדרוש ולא
אתעלם אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם שונאי
עמי וביתי המה יקחו חלקם ואתה אמרת אני אדרוש
חמס עניה אשיר חצי מדם על עצרת נכריה וחרבי
תאכל בשר מדם חלל ושכיה והצועקים נגדה ישובו
ריקם ואתה אמרת אני אמרותי יקומו קום ואת
אויבתי אכלה העוקמת עקום הרנינו גוים עמו כי דם
עבדיו יקום ומהרה צור נורא לצריו ישיב נקם ואתה
אמרת אני בי נשבעתי אל עליון השופכים דם
נקיים בם אעשה כליון ונקיתי דמם לא נקיתי ווי שוכן
בציון ואל תשכח יום הריגת גדליה בן אחיקם ואתה
והשב לשכננו שבעתים א חיקם חרפתם אשר חרפה
אדני ואנחנו עמך וצאן מרעתך נודה דה לעולם
לדור ודור נספר תהלתך

אנשי אמונה אבדו באים בכח מעשיהם גבורים
לעמוד בפרץ דוח סאת הגזרות היו לנו חומת
ולמחסה ביום זעם זועקים אף בלחשם חמה עצרו
בשועם טרם קראיך עניתם יודעים לעתור ולרצות
באב רחמת למענם לא השיבות פניהם ריקם מרוב
עוננו אבדנום גאספו מנו בחטאינו סעו חמה למנוחות
עובו אותנו לאנחות פסו גודרי גדר צומתו משיבי חמה

קמים בפרץ אין ראים לרצותך אפסו שושמנו בארבע פנות תרופה לא מצאנו שבנו אליה בבשת פנינו לשחרך אל בעת צרותינו :

אל מלך יושב על כסא רמים ומתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים : עשה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם להם גומל א הורתנו דומר כדות שלש עשרה זכור לנו היום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לעניו כפרם וכן כתוב בתורתך וירד בענן ויתצב עמו יום ויקרא בשם יי ושם נאמר : ויעבור יהוה על פניו ויקרא יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

תמהנו מרעות תשש כחנו מצרות שחנו עד לכאר שפלנו עד עפר רחום כף היא מדתנו קשי עורף וממרים אנחנו צעקנו בפניו הטאנו פתלתול ועקש לבנו עליון רחמיה מעולם סליחה עמה היא נחם על הרעה מטה כלפי חסד לא תתעלם בעתות כאלי כי בצרה גדולה אנחנו ידע לעיני הפלטיבה וחסדה עמנו חתום פה שטן ואל ישטין עלינו ועום בו וידום ויעמוד מליץ טוב לצדקנו הוא יגיד ישרנו דרכיה רחום ותנון גלית לגאמן בית בבקשו אז מלפניה :

אמינתך הודעת לו : אל מלך

ובשחטאנו ישראל במדבר עמד משה בתפלה לפניך ובקש רחמים על עמך ישראל וכך אמר בתפלתו סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה אף אתה השיבות לו כדרכי טיבך בשרתו וחנתו ואמרת לו סלחתי כדברך :

דניאל איש המודות אמר לפניך הטח אלהי אנגה ושמע פקח עיניה וראה שוממותינו והיעור אשר נקרא שמך עריה : כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוני לפניך כי על רחמיה הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ולירו שלם עירך אמרת לה הנני נשפט אותך על אמרה לא חטאתי אנו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש :

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו כלל : תאחו ידך במישפט : בבוא תוכחה נגדך שמנו מספרך אל תמה : נשתף לחקור מוסר רחמיה נקדמו רגלי : דלות מעשים בשורך קרב אדק מאלהי הודנו בועקנו לך צו ישועתנו במפניע ותשיב שבות אחלי חם פתחו ראה כי שממו זכור נאמת עדות לא תשכח מפי זרעו : הותם תעודה תתיר סודך שים

בדמיודך טבור אגן הסהר * נא אל יחסר המזוגיה דע
את אשר ידעוך * מנר את הגוי אשר לא ידעוך : פי
תשיב לבצרון לכודים אסירי התקנה :

אשמונו מכל עם * בשנו מכל גוי * נקה ממנו משושי *
דנה לבנו בהטאינו * החכל אוינו * ונפרעה
פארנו * זבוד מקדשנו * חרב בעונינו * טירתנו היתה
לשמה * יפי אדמתנו לזרים * כחנו לנכרים *

לעינינו עשקו עמלנו ממושך ומורט ממנו * נתנו
עולם עלינו * סבלנו על שכמנו * עבדים משלו
בנו * פורק אין מידם * צרות רבות סבבונו * קראנוך
יהוה אלהינו * רחקת ממנו בעונינו * שבנו מאחרך *
תעינו כצאן ואבדנו * געזן לא שבנו מתענתנו * והואך
געזי פנינו * ונקשה ערפנו * לומר רפניך * אלהינו ואהי
אבותנו צדיקים אנהנו ולא הטאנו * אכל הטאנו
אנהנו ואבותינו :

עזרא הפופר אמר רפניך * אהי בשתי ונכלמתי להרים
אלהי פני אליך * פי עונותינו רבו למעקה ראש
ואשמותנו גדלה עד לשמים : ואתה אלוה סליחות
בנין ורהום ארך אפים ורב הסד ולא עזבתם :

אר תעזבונו אבינו אל תפשונו מלבנו * ואר תשכחנו
יוצחנו * ואל תעש עמנו כדה בגלותנו * וקים לנו
* אלהינו את הדבר שהבטחתנו * על ידי ירמיה חנוך
כאמור * בימים ההם ובעת ההיא נאם * יבקש את עזן

ישראל ואיננו ואת הטאת יהודה ולא תמצאנה פי אסכת
לאשר אשאר * ואל יעבב רפניך כל חטא יעזן * את
תפלתנו ומחול וסדח לכל עונתנו כי לא טוב וסלה אתה :

והוא כחום יבפר עזן ולא ישחית והרפה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו : אתה יהוה לא תכלא רחמיך

ממני חסדך נאמתך תמיד יצרוני : הושיעני * אלהינו
נקבנו מן הגוים * יהודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך : אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד : פי
עמד הסליחה למען תירא : לא כחטאינו עשה לנו
ולא כעונותינו נמר עלינו : אם עונינו ענו בנו * יעשה

למען שמך : זכור רחמיך * וחסדך פי מעולם דמיה :
יענד * ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב : * הושיעה
המקד * יענו ביום קראנו : אבינו מדבנו הננו וענונו פי
אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה כרוב רחמיך

והושיענו למען שמך : ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת
את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם ביום
הזה הטאנו רשענו : אדני בכל צדקתיך ישוב נא אפך
נחמתך מעירך ירושלים דר קדושיך פי בתטאינו ובעולת
אבותינו ירושלים ועמך לדרפה לבל סביבותנו ועפה
שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תהנינו ודאר פנינו

עד מקדשך השמים למען אדני יהמה אהי אנוכי * מע
פכה עינך וראה שומותינו ודעיר ציטר ננו א לך
עדה בילא עד צדקותנו אנהנו ממילים תתנונו לרפניך

עדה בילא עד צדקותנו אנהנו ממילים תתנונו לרפניך

פי עד רחמך הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני
 הקשיבה ועשה לא תאחר למענה אדני כי שמך נקרא
 עד עירך ועל עמך : אבינו אב הרחמן הראנו אות
 למובה וקבץ נפוצותנו מארבע כנפות הארץ יכירו
 וידעו כל הגוים כי אתה יי אבינו אתה אנחנו החומר
 ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו : אבינו מלפנו צורנו
 וגארנו חוסה יי עד עמך וא תתן נחלתך להרפה למשל
 כם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם : ידענו יי
 כי חטאנו ואין מי יעמוד בעדינו אלא שמך הגדול
 יעמד לנו בעת צרה וכרחם אב על בנים רחם עלינו
 חמוד על עמך ורחם על נחלתך . חוסה נא פרוב
 רחמך חננו מלפנו ועננו . קד יי הצדקה עשה נפלאות
 בקל עת ועת : הפט נא והושיעה נא צאן מרעיתך .
 אל ימשך בנו קצף כי קד יי הושיעה בקד תוהלתנו .
 אלוה סליחות אנא סלה נא . פי אל מוב וסלה אתה :
 אנא מלך רחום וחנון זכור והבט לברית בין הבתרים
 ותראה לפניך עקבת יחיד וקמען ישראל אבינו
 אל תעזבנו אבינו ואד תפשינו מלפנו ואל תשכחנו
 יוצרנו . ואד תעש עמנו בלה בגלותנו . פי אד מלך
 חנון ורחום אתה :

אין כמוך חנון ורחום יי אלהינו אין כמוך אל ארך
 אפים ורב חסד ואמת הושיענו ורחמנו מרעש
 ומרוגז נצילנו : זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב

אד תפן אל קשי העם הזה ואד רשעו ואד חטאתו .
 שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך והסר ממנו
 מפת המות כי רחום אתה . פי בן דרבך לעשות חסד
 חנם בקר דור ודור : אנא יי הושיעה נא : אנא יהיה
 הצליחה נא : אנא יי עננו ביום קראנו : קד יי קוינו .
 קד יי חבינו . קד יי נחם . אל תחשה ותעננו . פי נאמו
 גוים אברה תקותם . כל בך קד תכרע וכד קומה
 לפניך תשתחנה :

הפתח יד בתשיבה לקבל פושעים והטאים נבחה
 נפשנו מרוב עצבוננו אד תשפחנו נצח . קומה
 והושיענו אל תשפוך חרוך עלינו כי עמך אנחנו בני
 ברייתך . אל הביטה אל פבורנו בגוים ושקצונו
 כסומאת הנדה . עד מתי עזב פשבי ותפארתך ביד
 צר . הושיעה וראוי ובושו ונחמו מגבורתם . ועוררה
 גבורתך והושיענו למען שמך . אל ימעטו לפניך
 תקאותינו מהר וקדמונו רחמך בעת צרותינו לא
 למעננו אלא למענה פעור . ואל תשחת ארת זכר
 שאריתנו כי קד מנחלות עינינו כי א מלך חנון ורחום
 אתה . וזכור עדותנו בכל יום תמיד אומרים פעמים
 באהבה שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

ואמר חזי קדש וקודש הונאת ס"ת אוננים
 אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל באפך תוכיחנו .
 חוסה יי עד ישראל עמך . והושיענו מכל רע .

חטאנו לך ארון סלח נא כרוב רחמיה אל
אל ארך אפים ומלא רחמים אל תסתר פניה מפני
חוסה יי על שארית ישראל עמך והצילנו מכר
רע חטאנו לך ארון סלח נא כרוב רחמיה י

וקוין סלסה גברי צמסס זלח

יהוה משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
יחרה אפה בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בלח גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני
האדמה שב כחרון אפיה והנחם על הרעה לעמך
זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי
השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעלם וינחם יהוה על הרעה אשר דבר
לעשות לעמו פ לוי

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים
אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת והיה
נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על
ראש ההר ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל
ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא
ויכסל שני לוחות אבנים כראשונים וישבם משה בבקר
ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח

בירו שני לוחות אבנים וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם
ויקרא בשם יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה
יהוה אל רחם וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נצר
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח לא ינקח
פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל
רבעים וימחר משה ויקד ארצה וישתחו ויאמר אם
נא מצאתי חן בעיניך אדני ייך נא אדני בקרבני כי עם
קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ודחטאתנו ונחלתנו
ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה
נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה
כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא
הוא אשר אני עשה עמך

ולומר חזון חזי קדיש * וגוללס ספר הורה ואומרים

למנצח מזמור לדוד יענה יי ביום צרה ישגבך שם
אלהי יעקב ישלח עזרך מקדש ומציון
יסעריך יזכר כל מנחתיה ועולתיה ידשנה סלה יתן לך
כלבבך וכל עצתך ימלא ונרננה בישועתיה ובשם
אלהינו גדל ימלא יהוה כל משאלותיה עתה ידעתי
כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות
ישע ימינו אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי
אחינו נזכיר המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו
ובא לציון גואל ולשבי פשע בעקב נאם יי ואני זאת

שחרית לצים גדליה

בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר
שמתי בפיה לא ימשו מפיה ומפי זרע ורעה
אמר יי מעתה ועד עולם ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל וקרא זה וזה ואמר קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו ומקבלין דין מן דין
ואמרין בלש קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכנתה
קדיש על ארעא עובר גבירתה קדיש לעלם ולעלמי
עלמא יי צבאות מליא כל ארעא זו יקרה נקל ותשאני
רוח ואש מע אחרי קול רעש גדול ברוך כבודי ממקומו
ונסתתני ריחא בלש ושמעית בתרי קל זוע שגיא
דמשבחין ואמרין ברוך יקרא דיי מאתר בית שכנתה
יי ימלוך לעולם ועד יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי
עלמא יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שומרה
זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמה והכז לבבם
אליה והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו כי אתה יי טוב וסלח ורב
חסד לכל קוראיך צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם ברוך יי יום יום יעמס לנו האל ישועתנו
סלה יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה יי
צבאות אשרי אדם בוטח בה יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראני

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והכרידנו מן התועים

שחרית לצים גדליה

סיה

ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו
הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו
לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם (למען) לא ניגע
לריוק ולא נלד לבהלה יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה
ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה להיי העולם הבא
למען יזמרה כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אודך יי
הפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר ויבטחו בה יודעי
שמך כי לא עובת דורשיך יי אדוננו מה אדיר שמך
בכל הארץ חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי

ואמר המון קדיש התקבל ומחזירין כס' למקומו ואומר יכלולות כס' ה' וגי'

תפלה לרוד הפה יי אזנה ענני כי עני ואביון אני
שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדה אתה
אלהי הבוטח אליך הנני אדני כי אריך אקרא כל
היום שמח נפש עבדה כי אליה אדני נפשי אשא
כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך האזינה
יי תפלתתי ותקשיבה בקול תחנונותי ביום צרתתי
אקראך כי תענני אין פמוה באלהים אדני ואין
כמעשיך כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך
אדני ויכבדו לשמך כי גדול אתה ועושה נפלאות
אתה אלהים לבדה הורני יי ברכה אהלך באמתה
וחד לבבי ליראה שמך אודה אדני אלהי בכל לבבי
ואכבדה שמך לעולם כי חסדה גדול עלי והצלת

נפשי משאל תחתיה : אלהים זרים קמו עלי ועדת
עריצים בקשי נפשי ודא שמוך לגגדם : ואתה אדני
אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת : פנה אלי
והנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך : עשה
עמי אות למזכה ויראו שונאי ויבשו כי אתה
יהוה עזרתני ונחמתני :

בית יעקב לבו ונלכה באור יהוה : כי כל העמים ירכו
איש בשם אלהיו ואנחנו נרך בשם יהוה אלהינו
לעולם ועד : יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו
אל יעזבנו ואל יטשנו : להטות לבבנו אקיו ללכת בכל
דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר ציה את
אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתני לפני יהוה
קרובים אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו
ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען העת כל
עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד :

שיר המעלות לדוד לוי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל :
לילי יי שהיה לנו בקים עלינו אדם : אזי חיים
בלעינו בהרות אפס בנו : אזי חיים שטפנו נחלה
עבר על נפשנו : אזי עבר על נפשנו חיים הזדונים :
ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם : נפשנו בצפור
נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואיחנו נמלטנו :
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ :

ואזורים סביר סמוי אומרים בכל יום על כדון

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי
ישראל מן העוים ועד העולם ואמר כל העם אמן
הללויה : ברוך יהוה מציון שוכן ירושלם הללויה : ברוך
יהוה אלהים : הי ישראל עשה נפלאות לכבודו וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

שיר מזמור לדאסף : אלהים אל דמי לה אל תחרשו
תשקט אל : כי הנה אויביך יהמיו ומשנאיך
נשארו ראש : על עמך יערימו סוד ויתעצו על
צפוניך : אמרו לבו ונכחדם מגוי ולא יזכר שם ישראל
עוד : כי נועצו לב יחדו עליה ברית יכרתו : אחלי
אדום וישמעאלים מואב והגרים : גבל ועמון ועמלק
פלשת עם ישבי צור : גם אשר נלוח עמם היו זרוע
לכני לזט סדה : עשה להם כמדון כסיסרא כובין
בנחל קישון : נשמרו בעין דאר היו דמן לאדמה :
שיתמו נדיבמו פעורב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל
גסיכמו : אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים : אחי
שיתמו כנגלג בקש לפני רוח : כאש תבער יער
וכלהכה תלהט הרים : כן תרדפם בסערה ובסופתה
תבלתם : מצא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה :
יבשו ויבתלו עדי עד ויחפרו ויאבדו : וידעו כי אתה
שמך יהוה לכה עריון על כל הארץ :

ואזורים קדש יחא שמח רב

קנה א' י' חזק ויאמץ לבך וקנה א' י' אין קדש פי' פי
אין בלתיך ואין צור באלהינו: פי מ' א' זה מבלעדי
י' ומי צור זולתי אלהינו:

אין באלהינו * אין באדוננו * אין במדבנו * אין
במושיענו * מי באלהינו * מי באדוננו * מי
במדבנו * מי במושיענו: נודה לאלהינו * נודה
לאדוננו * נודה למדבנו * נודה למושיענו * ברוד
אלהינו * ברוד אדוננו * ברוד מדבנו * ברוד מושיענו:
אתה הוא אלהינו * אתה הוא אדוננו * אתה הוא מדבנו *
אתה הוא מושיענו: אתה תושיענו * אתה תקום
תרחם ציון פי עת לחננה פי בא מועד:

טוב לומר פטוס הקטורת

תנא רבי אליהו בר השנה הקכות בכל יום טוב בטח
לו שהוא בן העולם הבא * שנאמר הליכות עולם
לו: אל תקרי הליכות אלא הקכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי הנינא תלמידי חכמים
מרבנים שלום בעולם * שנאמר וכל בגיך למודי
יהוה ורב שלום בגיך: אל תקרי בגיך אלא בוגיך:
יהי שלום בחילך שלמה באר מנותיך: למען אחי ורעי
ארכיך נא שלום בך: למען בית י' אלהינו אבקשה
טוב לך: וראה בגים לבגיך שלום ער ישאך:
שלום רב לאחמי תורתך ואין למו ממשור: יהוה
עז לעמו ותן יהוה יברך את עמו בשרום:

ואומר קים דרען וברכו ועלינו לכב

יהוה וממלכות לעבד את י': ענה בדרך פחי קער
זמי: אמר ארי אל תעלני בחצי ימי ברור דורים
שנותיך: לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים:
המה יאברו ואתה תעמד וכלם כפגד יבלו פלבוש
תחליפם ויחלופו: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: בני
עבדיך ישכנו וזרעם לבגיך יפון:

ואומר קים יהא שלח ועלינו לכב:

עמודקיס נוחים להתענות בע"ת וקורב' הרחא בעל עקב ו' ההבנה בעל
נצח וחסר הפלת מנה קודם שיעקר רגלו ימנע נפשו זה:

דבנו של עולם וכל רחוק סלח לכל עוונות עונך בני ישראל השבים אליך
ככל לב וכל נפש וחסר יודע שכל רבו להקן אח אשר עויו דבר
דצור על אופכו רק כי צפר חסכו ולא צינח חלם לנו נדעה עד סיכן
הדברים ונביעים: ונס חין חסכו יודע על נס' ואין לנו לא ענהל ולא
מחזיק צדינו רק באזנינו סעצנו וחבותינו סצרו לנו פועל פעלת ציוניס
ושלחם איסם רועה נאון אשר יעדענה עליון ולעמיס שלחחו חלם להיות
לצני דורו נעס' נפס' וצירר את הקוליס וון חסרם כגודל חקדך וכגודל
סגנת רוח קדשך ורפא החוליס חולי הספס והמודוכס כמדוכס סלכס.
וסעלם ספס' ונענקי סקליפוס לרפא לכל איס ואיס נעיו ונכארו
והרצס דברים נרעס לאשר סאלוסו וכנאל לאשר כקסרו ואלוי חין סוין
לכל נפס' ולכל וון לבני ס' רלון ונלפניך ס' אלס' ואלס' חבותינו סתקבלנו
כחצוה סלעיה לפניך ונעס ספגונו כסמוסיך סקדוסיס וכנודות סעליונות
יחוקן צויעו סלציו ודענו סכחנעע סוס על ידי סעניסנו ויעלס לפניך
כא כוככו כל סכוונות סניגעות לתקן סעלס' וסונוס' וסענינו וס'
צנו כח לסעור סקודך ולעסות ססווס' רחויס ונקיבל סקווס' לפני כס'
כצודך יסעורנו כל עיד סומני נפסנו לכל ככסל כסוס פסע וסין וסעל
עעסח ועד עולס. אלמדה פוסעיס דרכיך וסעלס' חליך יסונו כי חס'
פועע ססלח כל סח. יסיול רלון חמני פו וסגיון לני לפניך ס' סורי וסווי:

מנחה לצום גדליה

הכ

אומרים למנחה על הגהית וידבר וכיטוס הקטורת ואשרי כמו שכתוב במנחה
כל ראש השנה ואחכ"א החון חני קדיש ואל ארך אפים ומוניאין ספר
תורה וקורין שלשה גברי בפרשת ויחלמסה כמו בשחרית ואחר הקריאה אומ' יענך
סי' ויהללו ומחזירין ס"ת למקומו ואומר קדיש לעילא ומתפללים כמו בשחרית ואחר
החזרה אומרים אבינו מלכנו ונופלים על כניהם ואח"כ אומרים על ידי רמזיך אל
מלך אנכי אמונה אבדו עד זה הוא רחום כמו בשחרית ואומר החון קדיש תהקבל ומחזור זה:

הַפְּלֵה לְעַנִּי כִּי יַעֲמֹךָ וּלְפָנַי יִישָׁפוּךָ שִׂיחוּ : יי שְׁמַעֲהָ
תַּפְּלֹתַי וְשׁוֹעֲתַי אֲלֶיךָ תָּבוֹא : אל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ
מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הַטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִהָרַ
עֲנֵנִי : כִּי כָרוּ בְּעֵשֶׂן יָמַי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִהְרוּ : הוֹפֵה
כַּעֲשָׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי שָׂכַחְתִּי מֵאֲכֹל לֶחֶמִי : מִקוֹל
אֲנַחְתִּי דִּבְקָה עֲצָמַי דִּבְשָׂרַי : דָּמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבַר
דְּחַיִּיתִי כְּכּוֹס חֲרִבוֹת : שָׁקַדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצַפּוֹר בּוֹרֵד עַל
גִּבְיָ : כָּר הַיּוֹם הֲרַפּוּנִי אִיבִי מִהוֹלְלִי כִּי נִשְׁפָּעוּ : כִּי
אֶפֶר בְּלִחָם אֲכַלְתִּי וְשִׁקְנִי בִּבְכִי מִסִּבְּתִי : מִפָּנַי וְעַמְּךָ
וּקְצָפְךָ כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי : יָמַי כְּצֶלַע נְטוּי וְאַנִּי
כַּעֲשָׂב אִיבֶשׁ : וְאַתָּה יי לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדוֹר וָדוֹר :
אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה דִּהְנֶנָּה כִּי בָא מוֹעֵד : כִּי
רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עֲבָרָה יְהַלְנוּ : וַיִּירָאוּ גוֹיִם
אֶת שֵׁם יי וְכָל מַלְכֵי דְאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ : כִּי בָנָה יי
צִיּוֹן נִרְאָה בְּכְבוֹדוֹ : פָּנָה אֶל תַּפְּסַת הָעָרָשׁר וְלֹא בָּזָה
אֶת תַּפְּלֹתָם : תִּפְתַּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא
יִתְקַל יָהּ : כִּי הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ יי מִשְׁמַיִם אֶל
אָרֶץ הַבַּיִט : לְשִׁמְעַ אֲנַקַת אֶסִּיר לַפֶּתַח בְּנֵי תְמוֹתָה :
לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יי וְתִהְיֶה לָתוֹ בְּיְרוּשָׁלַם : בְּהַקְבִּיץ עַמִּים

